

1968 மார்ச் 18]

[குறிப்பு—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் வெள்ளிக் குறி (*) இட்டிருந்தால், அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

2. அரசினர் மசோதா

1968-ம் ஆண்டு, சென்னை மாநகராட்சி—மாவட்ட நகராட்சிகள்—ஊராட்சிகள் (திருத்த) மசோதா.

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி: 1968-ம் ஆண்டு, சென்னை மாநகராட்சி—மாவட்ட நகராட்சிகள்—ஊராட்சிகள் (திருத்த) மசோதாவை அறிமுகப்படுத்த நான் அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு அனுமதி வழக்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி: 1968-ம் ஆண்டு, சென்னை மாநகராட்சி—மாவட்ட நகராட்சிகள்—ஊராட்சிகள் (திருத்த) மசோதாவை நான் அறிமுகப்படுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இந்த மசோதா அறிமுகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

3. 1968-69-ம் ஆண்டிற்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி

கோரிக்கை எண் 3—பொது விற்பனை வரியும் ஏனைய வரிகளும், தீர்வைகளும்—நிர்வாகம்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

“கோரிக்கை எண் 3—பொது விற்பனை வரியும் ஏனைய வரிகளும், தீர்வைகளும்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 1,58,80,700-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்”.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்: விவசாயத்திற்குத் தேவையான பொருள்களின்மீதும் உணவுப் பொருள்களின்மீதும் விற்பனை வரி போடாமல் விதிவிலக்கு அளக்க வேண்டிய அவசியத்தை எடுத்துக்கூற—

“கோரிக்கை எண் 3—பொது விற்பனை வரியும் ஏனைய வரிகளும், தீர்வைகளும்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 1,58,80,700-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: விற்பனை வரி வசூலிப்பதில் சிறு வியாபாரிகளுக்கு ஏற்படும் சவுடங்களைப்பற்றி விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 3—பொது விற்பனை வரியும் ஏனைய வரிகளும், தீர்வைகளும்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 1,58,80,700-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. ஏ. அ. சுப்பிரமணியம்: ஐயா, எழைகள் உபயோகிக்கும் எல்லா உணவுப் பொருள்களையும், விற்பனை வரி விதிப்பிலிருந்து நீக்குவதற்கு விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 3—பொது விற்பனை வரியும் ஏனைய வரிகளும், தீர்வைகளும்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 1,58,80,700-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

[1968 மார்ச் 18]

THIRU N. S. V. CHITHAN : Sir, to discuss the increased incidence of Sales Tax and the levy of Sales Tax on the sale of jaggery, I move the cut motion standing in my name—

“That the allotment of Rs. 1,58,80,700 under Demand No. 3—General Sales Tax and Other Taxes and Duties—Administration—be reduced by Rs. 100”.

THIRU K. M. RAMASWAMI GOUNDER : Sir, to insist that multipoint tax should be abolished, I move—

“That the allotment of Rs. 1,58,80,700 under Demand No. 3—General Sales Tax and Other Taxes and Duties—Administration—be reduced by Rs. 100.”

கோரிக்கை எண் 1—நிலவரித் துறை

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : ஆளுநர் அவர்களின் பரிந்துரை மின் மல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

“கோரிக்கை எண் 1—நிலவரித் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 1,60,26,600-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன் : கொள்கைப்பற்றி விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 1—நிலவரித் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் படுகின்ற ரூ. 1,60,26,600-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : “நஞ்சை நிலவரி முழுவதும் நீக்கிவிட வேண்டியதின் அவசியத்தை வலியுறுத்த—

“கோரிக்கை எண் 1—நிலவரித் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் படுகின்ற ரூ. 1,60,26,600-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU N. S. V. CHITHAN : Sir, to discuss the failure of the Government to abolish Land Revenue on wet lands, I move—

“That the allotment of Rs. 1,60,26,600 under Demand No. 1—Land Revenue Department—be reduced by Rs. 100”.

THIRU K. M. RAMASWAMI GOUNDER : Sir, to point out that the abolition of Land Revenue to dry lands has not afforded real redress to ryots, I move—

“That the allotment of Rs. 1,60,26,600 under Demand No. 1—Land Revenue Department—be reduced by Rs. 100”.

திரு. ஏ. அ. சுப்பராயா : பருவமழை தவறியதால் இராமநாதபுரம் மேல்பகுதியில் நிலவரி வஜா செய்ய வேண்டியதுபற்றி விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 1—நிலவரித் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 1,60,26,600-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

1968 மார்ச் 15]

திரு. எம். சுரேந்திரன்: “புறம்போக்கு நிலங்களில் நிரந்தரமாக விவசாயம் செய்துவரும் விவசாயிகளிடம் தண்டதீர்வை வசூலிக்கும் பழக்கத்தை நிறுத்த வேண்டுமென்பதற்கு விவாதிக்—

“கோரிக்கை எண் 1—நிலவரித்துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 1,60,26,600-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திருமதி கே. பி. ஜானகியம்மாள்: “பருவமழை தவறிய காரணத்தால் விளைச்சல் பாதிக்கப்பட்ட குத்தகை வார சாகுபடிதாரர்களிடம் ஏற்படும் பாக்கி செலவை பாக்கி என்று கொள்ளாமல் வஜா செய்ய வேண்டுமென்பது” பற்றி விவாதிக்—

“கோரிக்கை எண் 1—நிலவரித்துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 1,60,26,600-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

கோரிக்கை எண் 31—பஞ்சத் தணிப்பு.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையினமேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :—

“கோரிக்கை எண் 31—பஞ்சத் தணிப்பு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 1,72,80,800-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன்: “தமிழ்நாட்டில் பருவமழை தவறிய பகுதிகளுக்கு நிவாரணம் அளிக்கவேண்டியது” பற்றி விவாதிக்—

“கோரிக்கை எண் 31—பஞ்சத் தணிப்பு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 1,72,80,800-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU K. RAMAMOORTHY: Sir, to discuss the general policy with special reference to Tindivanam Municipal area, I move the cut motion standing in my name—

“That the allotment of Rs. 1,72,80,800 under Demand No. 31—Famine Relief—be reduced by Rs. 100.”

திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன்: “இவ்வாறும் கோவை மாவட்டத்தைப் பஞ்சப் பிரதேசமென அறிவித்து நிவாரண வேலைகள் மேற்கொள்ள வேண்டியது” பற்றி விவாதிக்—

“கோரிக்கை எண் 31—பஞ்சத்தணிப்பு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 1,72,80,800-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. கே. என். குமாரசாமி: “பல்லடம் தாலுக்காவில் பருவமழை தவறிவிட்டதால் பஞ்சம் ஏற்பட்டு அங்குள்ள மக்களுக்கு வேலை இல்லாத நிலை ஏற்பட்டுள்ளதால், அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கொடுப்பதுபற்றியும், கால்நடைகளுக்கு தீவனக்கடன் கொடுப்பதுபற்றியும், ஏழைமக்களுக்கு அரிசி விநியோகப்பதபற்றியும்” விவாதிக்.

“கோரிக்கை எண் 31—பஞ்சத்தணிப்பு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 1,72,80,800-ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நிதிக் கோரிக்கைகளும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவையின் விவாதத்திற்கு விடப்படுகின்றன.

[1968 மார்ச் 18]

*மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, வேளாண்மை வருமானவரி நிர்வாகம், நில அளவை, நிலவரி ஏற்பாடு, நில ஆவண வேலைகள், முன்னாள் ஜம்ன்தாரி எஸ்டேட்டுகளின் நிர்வாகம் ஆகியவற்றிற்காக, “மானியக் கோரிக்கை—1 நிலவரி” என்பதன்மீது வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

தமிழ்நாட்டில் நிலவரி வசூல்—நிர்வாகச் செலவில் பெரும்பகுதி “9. நிலவரி” என்னும் பெருந்தலைப்புக்குப் பற்றாக எழுதப்படுவதில்லை. இவ்வேலை வருவாய்த் துறையின் மாவட்டப் பணியாளர்களால் செய்யப்படுகிறது. இதற்காகும் செலவு “19. பொது நிர்வாகம்—மாவட்ட நிர்வாகம்” என்னும் தலைப்பிற்குப் பற்றாக எழுதப்படுகிறது. இது 9-வது மானியக் கோரிக்கையில் சேர்ந்துள்ளது. நிலவரி நிர்வாகம் குறித்துச் செய்யப்படும் செலவு மட்டுமே இத் தலைப்பிற்குப் பற்றாக எழுதப்படுகிறது.

முன்னாள் ஜமீன் எஸ்டேட்டுகள் நிர்வாகத்திற்கான “செலவு” என்பதன்மீது, இது குறித்து நியமிக்கப்பட்ட பணியாளர், நிலம் பட்டா செய்து தருதல், இடப்பீடு, ஜமீன் ஒழிப்பு நிதிக்கு மாற்றப்பட்ட தொகை ஆகியவற்றிற்காக வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

இன்றையதினம் இங்கே கோரப்பட்டிருக்கிற கோரிக்கைகளின்மீது பொது விற்பனை வரி, வருவாய்த்துறை, பஞ்சத் தணிபடத் துறை ஆகிய துறைகளுக்காக, கோரப்பட்டிருக்கும் மானியங்களின் பேரில், அன்புமிக்க உறுப்பினர்கள் விவாதித்து, நல்ல சுவையும், பயனும் உள்ள வகையில் கருத்துக்களைக் கொடுக்க, கொள்கையளவில் முக்கிய பிரச்சினைகளைக் கோடிட்டுக்காட்ட வேண்டும் என்பதற்காக நான் சில வார்த்தைகள் முதலாவதாகப் பேச விரும்புகிறேன். கொள்கை விவரங்கள், சாதனைகள் பற்றி உறுப்பினர்கள் முன்னால் அறிக்கை வைத்திருக்கிறதென்றாலும், எதிர்கால வேலைத் திட்டங்களைத் தெரிந்து கொள்ள, அதன் மேல் ஆலோசனைகளைக் கொடுக்க உதவியாக இருக்கும் என்ற முறையில் சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல முன் வருகிறேன். அந்த வகையில் முன்னுரையாகச் சில வார்த்தைகளை மட்டும் மாமன்றத்தின் முன் சமர்ப்பிக்க விரும்புகிறேன்.

பொது விற்பனை வரித் துறையைப் பொறுத்தவரையில், இந்த மாநிலத்தினுடைய விற்பனை வரியின் வசூல் தன்மை பற்றிக் குறிப்பிடும் போது, 10 கோடி ரூபாய்க்கு அதிகமாக இந்தத் துறையில் வருமானம் வரவேண்டும் என்று நான் கடந்த மானியக் கோரிக்கை விவாதத்தின்போது குறிப்பிட்டதாக எனக்கு ரூபகம். இன்றைய தினம், மாநில பொது விற்பனை வரிகளின் மூலமாக கடந்த ஆண்டு களுக்கு எவ்வளவு வசூல் ஆயிற்றோ, அதைக் காட்டிலும், இந்த பிப்ரவரி மாதம் முடிய, இந்த ஆண்டில் அதிகமான வருமானம் ரூ 8,13,00,000 வந்திருக்கிறது. இது பிப்ரவரி முடிய வந்திருக்கிறது என்பது மிகுந்த பெருமையோடு குறிப்பிடக் கூடியது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். கடந்த வருஷத்திலே, எல்லா விதமான வரிகளின் மூலமாகவும் நம்முடைய மாநிலத்திற்கு பிப்ரவரி முடிய வந்துள்ள வருமானம் ரூ. 49 கோடியே 56 லட்சம். இந்த ஆண்டிலே, நடப்பு ஆண்டில், பிப்ரவரி வரையில் 57 கோடி ரூபாய் வசூல் செய்திருக்கிறோம். அதன் விளைவாக ஏறக்குறைய—இன்னும் ஒரு மாத கணக்கு வரவில்லை—8 கோடி அதிகமாக வருமான வரி மூலம் வந்திருக்கிறது. இந்த ஆண்டில் அதிகமாக வருமானம் பெற்றிருக்கிறோம் என்கிற நேரத்தில், மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு பெரியதொரு சந்தேகம் வரக்கூடும். விற்பனை வரியை $\frac{1}{2}$ சதவிகிதம் என்று ஆடம்பரப் பொருள்கள்மீது ஏற்படுத்தியிருப்பதால், ஆண்டு அதிக வருமானம் என்று தோன்றக்கூடும். ஆனால், புதிய வரிகள் மூலம் கிடைக்கும் தொகையைக் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால், இரண்டு

1968 மார்ச் 18]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

கோடியே, முப்பத்தெட்டு லட்சம்தான் புதிய வரிகள் மூலம் கிடைத்திருக்கிறது என்பது தெரியும். ஆனாலும், இந்த அதிகமான வருமானத்திற்குக் காரணம் வேறு. இந்த மாநிலத்தில் இந்த நிர்வாக அமைப்பை, இந்தத் துறையை ஒழுங்குபடுத்தியதன் காரணமாக, ஒரு புதிய விருவிருப்பும் சுறுசுறுப்பும் ஏற்பட்டு, வரிகளை ஏமாற்றி, தப்பித்துக் கொண்டு, சாப்பிட்டு எப்பம் விடும் செயல் தவிர்கப்பட்டு, வியாபாரிகள் ஆட்சேபணையில்லாமல், அந்த அந்தக் காலத்தில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படி வசூல் செய்யப்பட்ட 9 கோடி ரூபாயில், கிட்டத்தட்ட 7 கோடி ரூபாய் விற்பனை வரித் துறையில் தலைமை தாங்குகிறவர்கள், அந்த இலாகா செம்மையாக, நன்றாக வேலை செய்து தன் காரணமாக வசூல் செய்யப்பட்டது. அவர்களுடைய நல்ல பணியால் இந்தத் தொகை வசூல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் கேட்டு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் மகிழ்ச்சி அடைவார்கள், பாராட்டுத் தெரிவிப்பார்கள் என்பதிலும் எனக்கு கொஞ்சம்கூட சந்தேகம் இல்லை. (குறுக்கீடு) பாராட்டு எனக்குத் தெரிவித்தாலும், தெரிவிக்காவிட்டாலும், ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எக்ஸம்ஷன் லிமிட்டை 10,000 லிருந்து 15,000 என்று அதிகப்படுத்தினோம். 50,000 லிருந்து 75,000 என்று கம்பெனையடிங்குக்கான விகிதத்தை உயர்த்தினோம். இந்த அனுகூலங்கள் செய்யப்பட்ட பிறகும், தமிழ்நாட்டில் தொழில் மந்தம் ஏற்பட்ட பிறகும், 'ரிசெஷன்' ஏற்பட்ட பிறகும், பல ஆலைகள், தொழிற்சாலைகள் மூடிக்கிடந்த நிலையிலும், அதனை நிலைகளுக்குப் பிறகும், சரியான முறையில் வரி வசூல் நடந்திருக்கிறது என்றால், இந்த நிர்வாகத்திற்குத் தலைமை தாங்கி நடத்திய வருவாய் போர்டு மெம்பராக இருந்து திரு. பாலசுந்தரம் அவர்கள் தலைமை தாங்கிய பெருமையால், அவருடைய ஆற்றலினால், அந்த இலாகாவின் இந்த அளவிற்குச் செய்தார்கள். எல்லா மானியங்களும் செலவு செய்வதைப் பற்றி பேசுகிறோம். ஆனால் இந்த மானியத்தில் 10 கோடியளவிற்கு புதிதாக வருமானம் வந்திருக்கிறது என்று ஒரே காரியத்தைக் கண்டு இந்த மாயன்றம் மகிழ்ச்சி அடையும் என்பதில் கொஞ்சம்கூட சந்தேகம் இல்லை. முன்னால், இந்தத் துறையில் 2 கோடி, 3 கோடி. ஏமாற்றுகிறார்கள் என்பதைக் கண்டு தக்க நடவடிக்கை எடுக்க, முன்பு போர்டு மெம்பராக இருந்து திரு. ராயப்பா அவர்கள் முற்பட்டார்கள். ஆனாலும், அவர்களுடைய செயல் கண்டனத்திற்கும், ஏச்சுலுக்கும், பழிக்கும் அளவிற்கும் காரியங்கள் நடந்தன. இப்பொழுது நல்ல பணி செய்திருப்பதற்கு காரணமாக இருந்து அந்தத் துறையைத் தலைமை தாங்கி நடத்திய, இப்பொழுது மின்சார வாரியத்திற்குத் தலைமை தாங்கக் கூடிய, திரு. பாலசுந்தரம் அவர்களுக்கும், அந்த இலாகாவின்ருக்கும் என்னுடைய பாராட்டுவையும் நன்றியையும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு மகிழ்ச்சியான செய்தி. நம்முடைய விற்பனை வரி சட்டத்திலே, 42-வது செக்ஷனின்கீழே இருக்கிற, சோதனை செய்தல், கைப்பற்றல், லீஷர், ஸர்ச், இவற்றிற்கு, ஹைகோர்ட்டில் தாவா கொடுத்த காரணத்தால், அவை செல்லுபடியாகாது என்று தெரிவித்த தன் பேரில், அது சரியானதல்ல, நியாயமானதல்ல என்று சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்கு எடுத்துச் சென்ற வகையில் நமக்கு வெற்றி கிடைத்திருக்கிறது. ஆகவே, இப்பொழுது லீஷர், ஸர்ச் இவற்றிற்கெல்லாம் நமக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது என்று சாதகமான வகையில் சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்பு செய்திருக்கிற காரணத்தால், வரியிலிருந்து ஏயக்கும் முறைக்கு பாதுகாப்புக் கிடைத்திருக்கிறது என்பதையும் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்தத் துறையைப் பொறுத்தவரையில், கோயம்புத்தூர் நகரத்தில் சேல்ஸ்டாக்ஸ் அபலேட் ட்ரைப்யூனல் நிறுவப்பட்டு தொடர்ந்து வேலை செய்வதால் பல செளகரியங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அதே மாதிரி உதகமண்டலம், தர்மபுரி இவற்றை கமர்ஷியல் டாக்ஸ் மாவட்டங்களாகச் செய்திருக்கிறோம் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு கே. ஏ. மதியழகன்]

[1968 மார்ச் 18]

அடுத்து, இந்தத் துறையில் வியாபாரிகளும், மற்றவர்களும் நல்ல வகையில் ஒத்துழைத்திருக்கிறார்கள். பொது விவாதத்தின் போது, நம்முடைய மாண்புமிகு மேல்பாளையம் உறுப்பினர் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். ஆடுகளுக்கு வரி போடுவது பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அந்த விஷயம் போர்டின் ஆலோசனையில் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். விரைவாக ஒரு முடிவு எடுக்கப்படும் என்பதையும் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதேபோல தலையணை உறைகளுக்கு, பில்லோ கவர்களுக்கு, வரி பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். பத்தாண்டு காலமாக இந்த வரி நியாயமானதல்ல என்று சொல்லப் பட்டு வந்திருக்கிறது. பல இடங்களிலும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அசற்சுச் சலுகை கொடுக்க வேண்டும் என்று கோரியிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது அதற்கான ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு, ஐயும் போடப்பட்டிருக்கிறது. அதன்படி இனிமேல் அந்த வரி தலையணை உறைகளுக்குக் கிடையாது என்பதையும் தெரிவிக்கிறேன். அதேபோல்தான், பொரிக்கும், அவலுக்கும்—பட்டு ரைஸ் அண்ட் பீப்ரைடு ரைஸ்—வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப் படவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். அதையும் விலக்கியிருக்கிறோம் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். மற்றபடி இந்தத் துறையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கொடுக்கும் முறையான யோசனைகளுக்குப் பிறகு நான் பதில் சொல்லலாம் என்றிருக்கிறேன்.

நில வரித் துறை பொருத்த வரையில், முக்கியமான சில அம்சங்களை மட்டும் இந்த மாமன்றத்திற்கு எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நிலவரித் துறையைப் பொருத்த வரையில் அதிலுள்ள பிரச்சனை இன்று நேற்று ஏற்பட்ட பிரச்சனை அல்ல. நீண்ட நெடுங்காலமாக, காரன்வாலஸ் காலத்திலிருந்து, ராமையா காலம் வரையில், எவ்வளவோ கட்டங்கள் மாறி மாறி இன்றைக்கு இருக்கும் கட்டத்திற்கு வந்திருக்கிறது. ஒரு நூற்றாண்டுக்கும் மேலாக நம்மை அடிமைப்படுத்தியிருந்த ஆங்கிலேயர்கள் வரி வசூல் செய்ய ஜமீந்தாரி முசுலிம முறைகளை ஏற்படுத்தியிருந்தது. அதற்குப் பிறகு, சுதந்தரம் பெற்ற பிறகு, கடந்த 20 வருஷ காலமாக, குடியானவர்களுக்கும் உழவர்களுக்கும், நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கும் இடையே நிலவ வேண்டிய உறவு முறைகளைப் பற்றி.....

திரு. வ. ஜார்ஜ்: தலைவர் அவர்களே, ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். இந்த நில வரிக் கோரிக்கை சம்பந்தமாக ஒரு அறிக்கைத் தான் கொடுத்திருக்கிறார்கள். “அவைமுன் வைக்கப்பட்டுள்ள ஏடுகள்” என்ற பட்டியலிலும்,

‘Speech by Hon. Thiru K. A. Mathialagan, Minister for Food, while moving the Demand No. 1—Land Revenue (English and Tamil)’ என்று குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கும் மேலாக இப்பொழுது விரிவாகப் பேசவேண்டியது முறையா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அமைச்சர்களுக்கு கோரிக்கைகளின் துவக்க நேரத்தில் விளக்கம் கூற உரிமை இருக்கிறது. அவர்கள் பேசுவது சரிதான்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: கனம் உறுப்பினர்களுக்கு அந்தந்தத் துறைபற்றி அளிக்கப்படும் குறிப்புகள் அந்தந்தத் துறை சம்பந்தப்பட்ட செயலாளர்களால் தயாரிக்கப்படுபவை. அவை அமைச்சர்களிடையே பேச்சு அல்ல. கனம் உறுப்பினர்களுக்கு ஏற்கனவே தெரிந்திருக்கும் விவரங்களோடு, இன்னும் கொஞ்சம் விவரங்கள் தரவேண்டும் என்ற நோக்கத்தில், அவர்களுக்கு உதவி செய்யும் வகையில் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கும் விவரக் குறிப்புகளே தவிர, அவை அமைச்சர்களுடைய பேச்சு அல்ல.

1968 மார்ச் 18]

[திரு கே. ஏ. மதியழகன்]

நில உறவு முறையைப் பொறுத்த வரையில், இருபதாண்டுக் காலமாகப் பல நிலைமைகளை ஏற்படுத்தியும், பிரச்சினைகள் இன்னும் தீர்க்கப்படாமல் இருக்கின்ற நிலைமையில், இன்றைக்கு தமிழக மக்களுடைய பெரிய ஏகோபித்த நம்பிக்கையைப் பெற்றிருக்கிற நம்முடைய பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தலைமையில் பொறுப்பேற்றிருக்கிற இந்த அரசாங்கம், முன்றரை, நான்கு கோடி மக்களுடைய பெரிய ஜீவாதாரமான, நூற்றாண்டுகளாகத் தீர்க்கப்படாத, பிரச்சினையில் மிகத் தெளிவான, திட்டவாட்டமான, ஊசலாட்டமற்ற முடிவுகளை எடுக்க முனைந்திருக்கிறது. என்ன காரணத்திற்காக இந்த ஒரு பெரிய அரசாங்கத்தை நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தலைமையிலே இன்றைக்கு இந்த நாட்டு மக்கள் ஏற்படுத்தினார்களோ, அதை நிறைவு செய்யும் வகையில், பிரச்சினைகளில் தீர்க்கமான முடிவு எடுக்கவேண்டிய பெரிய விவகாரங்கள் இந்த மானியத்தில் அடங்கியிருக்கின்றன என்பதுதான் என்னுடைய தாழ்மையான கருத்தாகும். பல நூற்றாண்டுகளாகவும், சென்ற இருபது ஆண்டுக் காலமாகவும், இருந்த ஆட்சிகளின் மாற்றத்திற்குப் பிறகு ஏற்பட்டிருக்கிற ஒரு கட்சியின் பல்வேறு மாதிரியான உறவு முறைகள் எப்படியிருக்கின்றன, நிர்வாக முறைகள் எப்படியிருக்கின்றன என்பதை எதிர்நோக்கும் சில நிலைமைகள் தமிழகத்தில் இன்றைக்குக்கும் காரணத்தினாலே, பழைய காலத்தில் ஏற்பட்ட நிலைமைகளுக்கெல்லாம் ஒரு பரிகாரம் தேடுகிற ஒரு பெரிய மானியமாக இந்த நில வரித்துறை இருக்கிறது என்று நான் சொன்னால், அதை இந்த மன்றம் ஏற்றுக்கொள்ளும் என்பதில் எனக்குக் கொஞ்சங்கூட சந்தேகம் கிடையாது. நில உறவு முறை, நம்மை அலைக்கழிக்கும் உணவுப் பிரச்சினையோடு தொடர்பு கொண்டிருக்கிறது. உணவு உற்பத்தியை அதிகப்பாக்கவேண்டும், உணவு நெருக்கடியைத் தீர்க்கவேண்டும், வயிறு உணவு கொடுக்கவேண்டும் வாழும் மனிதருக்கெல்லாம் என்ற பெரிய தத்துவத்தின் அடிப்படையில் இன்றைக்கு, கடன் வசதிகள், உயர்தர விதைகள், ரசாயன உரங்கள் இவைகளெல்லாம் அளித்தால் மட்டும் போதாது என்று சொல்லி, யார் நிலத்தில் பாடுபடுகிறார்களோ, எந்த உழவர்களுக்கு இன்றைக்கு உணவுப் பொருள்களை விளைவித்து மற்ற மக்களுக்குக் கொடுக்கிறார்களோ, அந்த விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுடைய உரிமைகள், சாகுபடி உரிமைகள், அவர்களுடைய மற்ற பாதுகாப்புகள் இவைகளுக்கெல்லாம் உத்தரவாதம் அளிக்கப்படுகின்றனவா என்ற பெரிய பிரச்சினை, இதன் பின்னாலே தொக்கி இருக்கும் காரணத்தினாலே, இன்றைக்கு நில வரி கூடாது என்று சொல்லுகிறார்கள். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தலைமையில் இயங்குகிற, தமிழகத்தினுடைய இந்தப் புதிய அரசு கடந்த ஆண்டில் புஞ்சை நிலத்திற்கு வரியை எடுத்தது. ஏறக்குறைய 1 கோடி 37 லட்சம் ஏக்கர் நிலம் இதனால் பயன்பெற்றது. தமிழ்நாட்டில் எவ்வளவு ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறதோ, அந்த நிலத்தில் ஐந்தில் நான்கு பகுதிக்கு இன்றைக்கு இதனால் வரி இல்லாத நிலைமை ஏற்பட்டது. இன்றைக்கும் பல பேர் வெட்டுத் தீர்மானங்கள், நஞ்சை நிலத்தில் வரியை எடுக்கவேண்டும் என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். எந்த வரிக்குமே கூடாது என்று சொல்லுகிற அளவுக்கு இருக்கிற ஒரு அத்தியாவசியமான ஒரு பெரிய பிரச்சினையாக இன்றைக்கு இந்த விவாதம் அமைந்திருக்கிறது.

தமிழக அரசைப் பொறுத்த வரையில், இன்றைக்கு நஞ்சை நிலங்களுக்கு ஏன் நில வரியை எடுக்கவில்லை என்பதற்கான ஆதாரங்களை இந்த மாமன்றத்தில் விவாதிப்பதற்குப் பயன்படும் என்பதற்காக நான் விளக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதற்காக நியமிக்கப்பட்ட ரெவின்யூ போர்டினுடைய முதல் மெம்பர் திரு. கெய்வார் அவர்களுடைய இரண்டாவது அறிக்கை இந்த மாமன்றத்தில் இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னால் வைக்கப்பட்டது கனம் உறுப்பினர்களுக்குக் கவனம் இருக்கலாம். இந்தத் தமிழக அரசைப் பொறுத்தவரையில், புஞ்சை வரி, நஞ்சை வரி மட்டுமல்ல, எல்லா வரிகளைக் குறித்தும் எங்களுடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள், சர்வதேச தொழில் சந்தையில் நடைபெற்ற ஒரு கூட்டத்தில் பேசிய வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க ஒரு

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[1968 மார்ச் 18]

பேச்சில், விவசாய மக்களிடத்திலே எந்த வரியும் வசூல் செய்யக் கூடாது, அந்தப் பணமெல்லாம் அங்கேயே இருக்கவேண்டும் என்று கூறியுள்ளார். அதைத்தான் இந்த அரசு வரிக் கொள்கையின் மையமாகக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். குடியானவர்கள் நிலத்திலே உழைப்பவர்கள், அவர்கள் உழைத்து நாட்டு மக்களுக்கு அத்தியாவசியமான உணவுப் பொருள்களைத் தருகிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு வரிப் பளுவைக் குறைத்து, தேவையானால் விற்பனை வரி போன்ற சில இனங்களில் சற்று அதிகமான வருவாயைத் தேடிக்கொள்ளவேண்டும் என்பதுதான் அவருடைய உள்ளக்கிடக்கை. ஆனால், இந்த நில வரி சம்பந்தமான ஒரு காரியத்தில் இன்றைய தமிழக அரசு தெளிவான, திட்டவட்டமான ஒரு கட்டத்தில் இருக்கிறது என்பதை நான் தெளிவுபடுத்துவதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்களும், மற்ற கட்சி உறுப்பினர்களும் நஞ்சை நிலத்திற்கு இருக்கும் வரியையும் எடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லக்கூடும். மதிப்பிற்குரிய திரு. கெய்வார் அவர்களுடைய அறிக்கையில் சில கேள்விகளை அரங்கேற்றி இந்த மாமன்றத்திற்கும்தொடுத்திருக்கிறார்கள். அதிலே இந்த மன்ற உறுப்பினர்களுடைய யோசனைகளையெல்லாம் நான் வரவேற்க இருக்கிறேன். திரு. கெய்வார் அவர்கள் சொல்லுகிற மிக முக்கியமான காரணம் என்ன என்பதைப் பார்ப்போம். இந்த நில வரியிலே இன்றைக்கு, நஞ்சை நிலங்களைப் பொறுத்தவரையில், நீர்த் தீர்வையும் நிலத் தீர்வையும் ஒன்றாக இணைந்திருக்கிறது. 'கலசாலிடேட்டெட் வெட் அஸெஸ்மென்ட்' என்ற வகையில், இந்த நிலத் தீர்வையோடு நீர்த் தீர்வையும் ஒன்றாக இணைந்திருக்கிறது. இப்பொழுது நாம் பேசிக் லாண்டு டாக்ஸை எடுக்கலாம் என்று வைத்து இருக்கிறோம். பேலிக் லாண்டு டாக்ஸை மட்டும் கழித்துவிட்டால், ஒரே ஊரில், ஒரே ஊற்றுக்காலில், ஒரே வாய்க்காலில் பாய்கிற இரண்டு தனித் தனியான துண்டான நிலங்களில் ஒன்றுக்கு நிலத் தீர்வை ரூ. 1-50 என்று இருக்கிறது. தண்ணீர்த் தீர்வை ரூ. 7 என்று இருக்கிறது. ஆக மொத்தம் ரூ. 8-50 ஆகிறது. இன்னொரு இடத்தில் பேலிக் லாண்டு டாக்ஸ் ரூ. 1-25 என்று இருக்கிறது. தண்ணீர்த் தீர்வை ரூ. 4-00 என்று இருக்கிறது. ஆக, ரூ. 5-25 ஆகிறது. ஒரிடத்தில் ரூ. 8-50 ஆகவும், இன்னொரு இடத்தில் ரூ. 5-25 ஆகவும் இருக்கிறது. பேலிக் லாண்டு டாக்ஸை எடுத்தவிட்டால் வாட்டர் செஸ் மட்டும் இருக்கும். ஒரு நிலத்திற்கு ஏழு ரூபாயும் இன்னொரு நிலத்திற்கு நான்கு ரூபாயும் நீர்த் தீர்வையாக அமையும். இந்த நீர்த் தீர்வை இப்படி அமைக்கிற காரணத்தினாலே, இது பாரபட்சமாகும், டிஸ்க்ரிமினேஷன் ஆகும், தாரதம்மியம் இருக்கிறது. வழக்கு மன்றத்திற்குப் போனால் அடிபட்டக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. 'ஃபண்டமென்ட்ஸ் ரைட்', அடிப்படை உரிமை பாதிக்கப்படும். ஒரு குடிமகனுக்கும் இன்னொரு குடிமகனுக்கும் பேதம் காட்டப்படுகிறது என்று வாதாடக்கூடும் என்று சொல்லப்படுகிறது. சட்டத்தின் சன்னிதானத்தில் எல்லோரும் சமம் என்ற தத்துவத்தின் அடிப்படையில் பார்க்கும்போது, இப்படிப் பிரித்து இந்தக் காரியம் மேற்கொள்ளும்படியான ஒரு வாய்ப்பு இல்லை என்பதை அவர்கள் மிகத் தெளிவாக வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். நேரம் அதிகமாக இல்லாத காரணத்தால், இந்த மன்றத்தில் மிகச் சருக்கமாகக் கோடிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன். திரு. கெய்வார் அவர்களுடைய முதல் ரிபோர்ட்டில் 18-வது பக்கத்தில் அவர்கள் மிக அழகாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதாவது

'In this exercise of separating the notional dry assessment from the consolidated wet assessment, leaving behind the residual figure and calling it a water rate, different parcels and pieces of land under the same source of irrigation in a village will come under different rates of water charge. The implications and the

1968 மார்ச் 18]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

scope and effect of the settlement and resettlement notifications have been the subject matter of authoritative judgments of the Courts. The latest of such authoritative pronouncements have been made in connection with the Manimuthar Project where the reclassification of irrigation sources was challenged. In effect, the settlement and resettlement notifications have now been given a status almost equivalent to a Statute. . . .

சட்டத்திற்கு என்ன மரியாதை இருக்கிறதோ, அதே மரியாதை இந்த செட்டில்மென்ட், ரீ-செட்டில்மென்ட் நோட்டிபிகேஷனுக்கும் இருக்கிறது.

'and so long as Government take action under cover of these notifications they will stand judicial challenge and scrutiny. It is true that the settlement and resettlement notifications provide for conversion of dry land to wet, and wet land to dry, and the levy of appropriate wet or dry assessment according to the rates already prescribed for the particular soil classification and taram. I believe, in some cases when conversion of dry to wet is done the wet rate is lower by one taram, and this is achieved by lowering the soil classification one step. But, charging different rates for supply of water for the same crop of the same duration under the same source to different pieces of land is likely to be challenged on grounds of discrimination and therefore violative of the Fundamental Rights guaranteed by the Constitution'

ஒரே ஊரில், ஒரே வாய்க்காலின்கீழ் ஒரே மாதிரியான போகத்திற்கு ஒரே பயிருக்கு இரண்டு மாதிரியான விகிதத்தில் தண்ணீர் தீர்வை இருப்பதால், சில நிலமைகள் ஏற்படும் என்று சொல்லியது மட்டுமல்ல, அவர் இன்னொரு பேரபத்தையும் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள்.

இப்பொழுது சில நிலம் இருக்கிறது. கோபிசெட்டிப்பாளையம் அல்லது பவானி இப்படிப்பட்ட இடங்களில் சில நிலம் இருக்கிறது. பழைய ஆயக்கட்டில் சில நிலம் இருக்கிறது. அந்த நிலத்திற்கு அடிப்படை வரி ஒரு விகிதத்தில் இருக்கிறது. அத்துடன் வாட்டர் செஸ் என்று ஒன்று இருக்கிறது. புதிதாக சில நிலம் பாசனத்திற்கு வந்திருக்கிறது. அதிலே நீர்த் தீர்வையும் நிலத் தீர்வையும் சேர்ந்தால் நான்கு அல்லது ஐந்து ரூபாய் இருக்கும். புதிதாக ஆயக்கட்டுக்கு வந்த இடங்களில் இப்பொழுது இருக்கும் அடிப்படைத் தீர்வையும் நீர்த் தீர்வையும் சேர்ந்து ஐந்து ரூபாய் வருகிறது. பழைய நிலங்களில் நீர்த் தீர்வையிலிருந்து அதிகமாக வரும். 15 ரூபாய், 20 ரூபாய் வரும். பவானி பகுதியிலும் இன்னும் வேறு இடங்களிலும் அப்படி வருகிறது. நிலத்திலே சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்குத் தெரியும். இப்பொழுது அடிப்படைத் தீர்வையை எடுத்துவிட்டால், 4 ரூபாய் வாட்டர் செஸ் வருகிறது. நிலத்திற்கு அதிகமாக நீர்த் தீர்வை வந்தாலும். உதாரணத்திற்கு பவானிப் பகுதியை எடுத்துக் கொள்ளலாம். அதிலே பழைய ஆயக்கட்டு, புதிய ஆயக்கட்டு என்று இரண்டு ஆயக்கட்டுகள் இருக்கின்றன. புதிய ஆயக்கட்டில் இருக்கும் நிலத்திற்கு சாதாரணமாக 4 ரூபாய் அல்லது 5 ரூபாய்தான் இருக்கும்.

நான் கூற விரும்புவது இரண்டு. முதலாவதாக, நிலத் தீர்வையும், நீர்த் தீர்வையும் சிலவிடங்களில் 8 ரூபாய் என்று இருக்கிறது. இரண்டாவதாக, சில இடங்களில் புதிய தரமில்லாத நிலத்திற்கு பழைய முறையிலேயே தீர்வை போடுகிறோம். நிலச் சொந்தக்காரர்கள் தங்களுக்கு பாரபட்சம் காட்டப்படுவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். நாம் இந்தத் தீர்வை முறைகளில் தாரதம்மியங்களைப் பார்த்து, நிலத்தின் தன்மையைப் பார்த்து வரி போடவேண்டும்.

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[1968 மார்ச் 18]

இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில், சில திட்டவட்டமான கொள்கைகளைப் பின்பற்றத் தயாராக இருக்கிறது. கடந்த வருடத்தில் புன்செய் நிலங்களுக்கான தீர்வையை எடுத்துவிட்டோம். புன்செய் நிலத்திற்கு மட்டுமல்லாமல், நன்செய் நிலத்திற்கும் வரி எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. பல லட்சக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள், தரிசு நிலங்களாக இருப்பவை விளைநிலங்களாக மாற்ற முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. அமராவதி நீர்த் தேக்கம், கிருஷ்ணகிரி நீர்த்தேக்கம், வைகை நீர்த்தேக்கம், லோயர் பவானி நீர்த்தேக்கம், கட்டளை உயர்மட்டக்கல்லாய் நீர்த்தேக்கம், மேட்டூர் நீர்த்தேக்கம், பரம்பிக்குளம்—ஆளியாறு நீர்த்தேக்கம், புள்ளம்பாடிக்கல்லாய் நீர்த்தேக்கம், சாத்தனூர் நீர்த்தேக்கம், வீரூர் நீர்த்தேக்கம் போன்ற பத்து இடங்களில் இந்த நீர்த்தேக்கங்களை அடுத்துள்ள பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களைப் புதிதாக அபிவிருத்தி செய்ய கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன.

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசும்போது விவசாய வருமான வரிவைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். புன்செய் நிலத்திற்கு வரி எடுத்ததை 'தப்பு' என்று சொன்னார்கள். விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்யும் பெருநோக்கத்தின் காரணமாக, இந்த வரிகள் எல்லாம் கூடாது என்பதே எங்களுடைய தெளிவான, திட்டவட்டமான கருத்தாக இருக்கிறது. திட்டக் கமிஷனில் வேலை செய்யும் பெரிய மேதைகளும், "விவசாயத்திலேதான் ஏராளமான வருமானம் வருகின்றது. விவசாயத்திற்கு வரி போடாமல் பெரிய பெரிய அபிவிருத்தித் திட்டங்களை எல்லாம் நிறைவேற்ற முடியாது. புன்செய் நிலத்திற்கு வரியை எடுத்துவிட்டதால் சுமார் 1½ கோடி ரூபாய் நஷ்டம் வருகிறது" என்று சொல்கிறார்கள். திரு. கெய்வார் கமிஷனும் இதைப்பற்றி கூறியிருக்கிறது. இதைப்பற்றி இன்றைக்கு விவாதிக்க முடியாவிட்டாலும் பின்னர் இதைப்பற்றி விவரமாக விவாதிக்கலாம், ஆராயலாம். அப்படி நாம் ஆராயும்போது இருக்கக்கூடிய நிலைமைகள், சூழ்நிலைகள், சந்தர்ப்பங்கள் இவற்றை மனதிற்கொண்டு, ஏற்கெனவே இருந்து கொண்டிருப்பவைகளை மறுசிந்தனை செய்வதற்கும் நாம் கடமைப்பட்டவர்களாக இருக்கிறோம். நிலவரி என்பது மட்டுமல்ல, உணவுப் பிரச்சினை, உணவு உற்பத்தி, வரி உரிமை போன்ற எல்லாவற்றையும் தீவிரமாகப் பரிசீலனை செய்வலாம். அதன்மூலம் தேவையான உரிமைகள், தேவையான பாதுகாப்புகள் பெருகினால்தான் நாம் இலட்சியத்தில் ஈடுபட முடியும். விரிவான நிலச்சீர்திருத்தம் வரும் என்று இங்கே சொல்லப்பட்டது. அதற்கு முன்னதாக, சாகுபடிதாரர்களின் உரிமைகளைப்பற்றிய மசோதா ஒன்று வெகு விரைவிலே இந்த மன்றத்தில் முன்னேறியாக வரவிருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இருபதாண்டுக் காலத்திற்குப் பிறகு, இந்த மாநிலத்தின் 4 கோடி மக்களுடைய இதயத்தில் வீற்றிருக்கும் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களை முதலமைச்சராகக் கொண்ட அமைச்சரவை பொறுப்பேற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆண்டாண்டுக் காலமாக அனுபவித்த கஷ்டங்களைப்பற்றிச் சொல்ல நான் விரும்பவில்லை. மக்களின் கட்டளைகளை நிறைவேற்றுவதற்காகவே இந்தக் காரியங்களைச் செய்ய நாங்கள் முன்வந்திருக்கிறோம். குறிப்பாக விவசாய மக்களின் சார்பிலே இந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே, விவசாயிகளின் உரிமைகள் பாதுகாக்கப்பட்டு, அவர்களின் வாழ்க்கைத்தரம் உயருவதற்குப் பாடுபட நாங்கள் முனைந்து நிற்கிறோம்.

அடுத்தபடியாக, தரிசு நிலங்களைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். நாங்கள் பொறுப்பேற்றுக்கொண்ட ஓராண்டுக் காலத்திற்குள் ஏறக்குறைய 30 ஆயிரம் ஏக்கர் தரிசு நிலங்களை ஏழை மக்களுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதன் மூலமாக 17,500 குடும்பங்கள் நன்மை பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நடைமுறை

1968 மார்ச் 18]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

ஆண்டில் சுமார் 50 ஆயிரம் தரிசு நிலங்கள் பட்டா செய்துகொடுப்பதற்கான முயற்சிகள் துரிதமாக நடைபெற்று வருகின்றன என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தரிசு நிலங்கள் ஏழை நிலமற்ற விவசாய மக்களுக்கு வழங்கப்பட்டு வருகிறது. இதற்காக தென் ஆர்க்காடு மாவட்டம், வட ஆர்க்காடு மாவட்டம், சேலம் மாவட்டம், இராமநாதபுரம் மாவட்டம், மதுரை மாவட்டம் போன்ற இடங்களில் தனி அலுவலர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கோவை மாவட்டத்தில், பொள்ளாச்சி, உடுமலைப் பேட்டை, தாராபுரம், பல்லடம் தாலுக்காக்களிலும், பரம்பிகுளம்-ஆனியாறு பகுதிகளிலும் உள்ள தரிசு நிலங்களைப் பட்டா செய்யக் கூடாது என்ற தடை உத்தரவு போடப்பட்டிருந்தது. அதை நீக்குவதற்கு வேண்டிய எல்லாவித முயற்சிகளையும் எடுத்து வருகிறோம். கோயம்புத்தூர் கலெக்டர் அவர்கள் அனுப்பியுள்ள பரிவுரையின்மேல் ஓராய்ந்து நடவடிக்கைகள் எடுக்க தக்க முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. விரைவில் நிலம் பட்டா செய்துகொடுப்பதற்கான எல்லா நடவடிக்கைகளும் மேற்கொள்ளப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இவ்வளவு வருஷங்களாக அரிஜன மக்கள், தரிசு நிலங்களைப் பெற முடியாமல் பின்தள்ளப்பட்டிருந்தார்கள். ஆகவே, அரிஜன மக்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து, நிலமற்ற ஏழை விவசாயிகளுக்கு நிலம் வழங்கவேண்டிய ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. விரைவில் அரிஜன மக்கள் நிலம் பெற்று தங்கள் வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்திக் கொள்வார்கள் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இது வேடிக்கையான விவகாரம். கூட போர்டு ஸ்டான்டிங் ஆர்டரில் ஒருவித இருக்கிறது.—

Grazing grounds and porambores shall not be assigned unless there is sufficient grazing ground other than panchayat and reserve forest available to serve the needs of cattle at the rate of one acre of pasture per head of cattle.

என்பதாக ஒரு குடும்பத்திற்கு ஒரு ஏக்கர் நிலம்கூட இல்லை. ஒரு கேட்டிலுக்கு ஒரு ஏக்கர் மேய்ச்சல் தரை என்பதாக வகுக்கப் பட்டிருக்கிறது. போனவருடம் கூட எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். எனக்கே ஆச்சரியமாக இருந்தது. எப்படி 20 வருட காலமாக இந்த விதி அவர்கள் கண்ணில் படவில்லை, ஏன் இதை எடுத்துவிட முன்வரவில்லை என்று தெரியவில்லை. இந்த அரசு இந்த விதியை எடுத்துவிட உத்தரவு போட்டிருக்கிறது. இதனால் மேய்ச்சல் தரை என்ற பெயரிலே வீணாக நிலங்கள் விட்டுவைக்கப்படமாட்டாது. அவையும் கூட உணவு உற்பத்தி அடிப்படையில் கொண்டுவரப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதோடு “அன்-அசெஸ்டு வேஸ்ட்” என்று பஞ்சாயத்து போர்டுகளில் இருக்கிறது. பஞ்சாயத்து போர்டில் இருப்பதன் காரணமாக அவற்றைச் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவருவதில் பல தடங்கல்கள் இருக்கின்றன என்பது சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே “அன்-அசெஸ்டு வேஸ்ட்” நிலங்களையும் அரசாங்கமே எடுத்துக்கொண்டு நிலமில்லாதவர்களுக்கு வழங்க யோசனை செய்துகொண்டிருக்கிறது.

அடுத்து ஜாயின்ட் பட்டா நிலங்களை தனிப் பட்டாவாக மாற்ற புதுக்கோட்டை நீங்கலாக திருச்சி மாவட்டம், தஞ்சை மாவட்டம், செங்கல்பட்டு மாவட்டம் இங்கெல்லாம் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இதை மற்ற இடங்களுக்கும் விஸ்தரிக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அடுத்து, வீட்டு மனை 10 சென்ட் என்று கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[1968 மார்ச் 18]

அடுத்து, உணவு நெருக்கடி மிகக் கடுமையாக இருக்கும் இந்தக் காலத்தில் யாராவது தங்கள் நிலங்களை தரிசாக 6 மாதங்களுக்குமேல் போட்டிருந்தால் அவற்றை அரசாங்கமே எடுத்து ஒரு பகிரங்க ஏலத்தின் மூலம் சாகுபடிக்கு குததகைக்கு பிறரிடம் விடுவதற்கு அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. இந்த அதிகாரத்தின்கீழ் இந்த அரசு ஒரு அங்குல நிலம்கூட சாகுபடி செய்யப்படாமல் தரிசாகப் போடுவதை சகித்துக்கொண்டிருக்காது என்று தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, பஞ்சப் பிரதேசம் பற்றிய நிலை. பஞ்ச நிலை என்பது பெரிய பிரச்சனையாக அலைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. பலவிடங்களில் இன்றைக்கு பருவ மழை தவறியிருக்கிறது. கிணறுகள் வற்றியிருக்கின்றன. பயிர்கள் தீய்ந்துபோய் இருக்கின்றன. ஆலை பெரிய பஞ்சம் என்பது நமக்கு வரவே கூடாது. அப்படிப்பட்ட நிலையும் இல்லை. பஞ்சப் பிரதேசம் என்பதற்கு பாம்பின் கோடில் சில விதிமுறைகள் இருக்கின்றன. அதில்,

Apart from the failure of rain the following symptoms demand attention as being warnings of possible distress :—

- (1) contraction of private charity indicated by the wandering of paupers ;
- (2) contraction of credit ;
- (3) feverish activity in the grain trade ;
- (4) restlessness indicated by an increase of crime ;
- (5) unusual movements of flocks and herds in search of pasturage ;
- (6) unusual migration of people ;
- (7) rapid rise in prices of common foodstuffs ;
- (8) great decrease in travelling by rail and attendance at festivals. We have now to add cinemas also.
- (9) abnormal unemployment ;
- (10) abnormal sale by ryots of gold, silver and jewels at inadequate prices.

என்பதாக எல்லாம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவற்றை எல்லாம் உங்களுக்குச் சொல்வதற்காக காரணம் இடத்திதமான நிலை தமிழகத்தில் எங்கும் இல்லை என்பதற்கத்தான். தீவிபத்து, வெள்ளம் போன்றவற்றினால் வரக்கூடிய சேதங்களைக் கூட பஞ்ச நிவாரணம் என்ற அடிப்படையில்தான் கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது. பழைய அரசாங்கம் 30 ரூபாய் தீயினால் தங்கள் உடைமைகளை இழந்தவர்களுக்குக் கொடுத்தது. துணிமணிக்காக 10 ரூபாய் கொடுத்து வந்தார்கள். நாம் 60 ரூபாய் குடிசைக்கும், 20 ரூபாய் துணிமணிகளுக்கும் ஆக 80 ரூபாய் கொடுத்து வருகிறோம் என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த ஆண்டிலே அக்டோபர், டிசம்பர் மாதங்களில் இராமநாதபுரம், திருச்சி மாவட்டங்களில் பெரு மழையினால் ஏற்பட்ட சேதங்கள் உங்கள் எல்லோருக்கும் தெரியும். எனது அருமை நண்பர் சட்டத் துறை அமைச்சர் அவர்களும், வருவாய்துறை அதிகாரிகளும் நேரில் அந்த மாவட்டங்களுக்குச் சென்று பார்த்து வந்தார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்தில் மட்டும் 10 ஆயிரம் குடிசைகள் சேதம் அடைந்தன. இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் 5 ஆயிரம் குடிசைகள் சேதம் அடைந்தன. இவைகளுக்கு தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு 4 லட்சம் ரூபாயும், இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்கு 2 லட்சம் ரூபாயும் நிவாரணப் பணிகளுக்கு வழங்குவதற்காக ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்

1968 மார்ச் 18].

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

கொள்கிறேன். அதேமாதிரி தஞ்சை மாவட்டத்தில் 50 ஆயிரம் ஏக்கர தாளடிப் பயிர் பாம்பட்டிருக்கிறது. (மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்கள் கடினாரத்தைச் சுட்டிக்காட்டினார்கள்) மாண்புமிகு துணைத்தலைவர் அவர்கள் நான் உறுப்பினர்களுடைய நேரத்தை எடுத்துக் கொள்வதாக நீனைக்கக் கூடாது. அரசின் நடைமுறைகளை முன் கூட்டியே எடுத்து விளக்கிவிட்டால் உறுப்பினர்கள் எடுத்துக்கொள்கிற நேரம் கூட மிச்சமாகும் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : 26 உறுப்பினர்கள் பேசுவதற்குப் பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். உறுப்பினருக்கு ஐந்து நிமிடம், 6 நிமிடம் என்று கொடுத்தால்கூட..

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : நான் மிகவும் வருத்தப் படுகிறேன். மார்ச் 8-ஆம் தேதிக்கு லாண்டு ரெவின்யூ, பாமின் ரிஸிப் ஆகிய இரண்டு டிமாண்டுகளும் இருந்தன. அவற்றை எடுத்து இன்றைக்கு ஜெனரல் சேலஸ் டாக்டர் டிமாண்டேடு சேர்த்து பிலினைஸ் அட்வைசரிக் கமிட்டியில் போட்டுவிட்டார்கள். கிட்டத்தட்ட 60 கோடி ரூபாய் வருமானம் வரக்கூடிய மானியத்தைப்பற்றி பலரும் பல கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. இந்த மானியங்களுக்கு இரண்டு நாள், 3 நாள் என்று ஒதுக்கி விவாதிக்க வேண்டிய முக்கியத்துவம் இருப்பினும் இப்படி பிலினைஸ் அட்வைசரிக் கமிட்டியில் செ. திருப்பதற்கு நான் வருந்துகிறேன். சட்ட சம்பிரதாயத்தையே மாற்றிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நானும் பிலினைஸ் அட்வைசரி கமிட்டியில் ஓர் உறுப்பினர் என்றாலும் இப்படி மாற்றப்பட்டதை ஆட்சேபிக்கிறேன். முடித்துவிடுங்கள் என்றால் மிகப் பொறுப்புடையந்த துறைகளை ஏற்றிநடக்கிற நான் அதைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்ல வேண்டிய பொறுப்பை வட்டுவிடுவதற்கில்லை. அவர்கள் செய்துவிட்டார்கள். நான் மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களிடமே என ஆட்சேபணையைத் தெரிவிக்க திருக்கிறேன். ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்களும் மற்றவர்களும் பேசவேண்டுமென்பதற்காக ஒரு நல்ல நிலைமையை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

முற்பகல்
11-00

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள்தான் முதலில் இருந்ததை 18-ஆம் தேதிக்கும் 18-ஆம் தேதியிருந்ததை முதலிலும் போடச் சொன்னார்கள். அவர்கள் சொல்லித்தான் மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. பொறுப்பில்லாமல், பொறுப்பில்லாமல் என்று பேசிக்கொண்டே இருக்கிறார்கள். முதலிலே அவர்கள் தான் இப்படி மாற்ற வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நாங்களும் அதை ஏற்றுக்கொண்டோம். நாங்கள் பொறுப்பில்லாமல் செய்கிறோம் என்று அடிக்கடி சொல்ல வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பிலினைஸ் அட்வைசரி கமிட்டி பொறுப்போடுதான் இருக்கிறது. இன்னும் இரண்டு நாட்களுக்கு நீடிக்க வேண்டுமென்றால் நாங்கள் வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. உதவி சபாநாயகர் அவர்கள் சொன்னதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் எல்லோரும் பேச வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நாங்கள் ரொம்ப சந்தோஷப்படுகிறோம். அப்படித்தான் இருக்க வேண்டும். ஆனால் இப்படிப்பட்ட மாறுதல் ஏற்பட்டதற்கு அடிப்படையான காரணம் அமைச்சர் அவர்கள் தான் என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, பிலினைஸ் அட்வைசரி கமிட்டியிலே ஓரளவுக்கு இதைப்பற்றி முடிவுசெய்ய பட்டு எந்த எந்த மானியங்களுக்கு எத்தனை நாட்கள் ஒதுக்க வேண்டுமென்று ஒதுக்குகிறோம். கூடுமானவரையில் 1½ மணிவரை நேரம் ஒதுக்கப் படுகிறது. அதற்கேற்றார்போல் திட்டமிடப்பட்டு விவாதம் நடைபெறுகிறது. நேரம் போதாது என்று உறுப்பினர்கள் கருதினால் அந்த நேரத்தை மேலும் நீட்டிக்கிறோம். அந்த வகையில்தான் அரிசன நலத் துறையைப் பற்றிய மானியத்தைப்பற்றி பல உறுப்பினர்கள் பேச வேண்டியிருந்ததன்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1968 மார்ச் 18]

காரணமாக மாலைப் பொழுதையும் வைத்துக்கொண்டோம். ஆகவே பேசுவதற்கு இதிலும் அதிகமான உறுப்பினர்கள் விரும்புவார்களானால் அவையின் நேரத்தை 1½ மணியோடு முடித்து மீண்டும் 3 மணிக்குத் தொடங்கலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : On a point of order. The main difficulty is that the Business Advisory Committee meets just on the day the session starts or the next day, even though they have got about twenty or thirty days. The principle is that all the Demands and the Appropriation Bill should be passed before the end of March. Just as in some other States, we can start earlier. To suddenly declare that we will have an evening session will put all employees out of gear and they have no lunch allowance. Just like in Andhra State, we can meet one week earlier. We can have even three days. I fully endorse the demand of the Hon. Minister.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : சார், ...

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உட்காருங்கள். நான் சொல்கிறேன். பிவினஸ் அட்வைசரி கமிட்டியிலே இந்த மானியங்களுக்கு எவ்வளவு நாட்கள் ஒதுக்குவது என்பதுதான் முடிவு செய்யப்படுகிறது. எந்த எந்த நாட்களில் எந்த எந்த மானியங்களை எடுத்துக்கொள்வது என்பது அமைச்சர்கள் கருத்தையும் விட உடைய கருத்துகளையும் ஒட்டி முடிவு செய்யப்படுகிறது. இதுபற்றி இப்பொழுது நடந்து வருகிற ஏற்பாடு ஆகும். முதலில் 8-ஆம் தேதியன்று லேண்ட் ரெவின்யூவும் ஃபேமின் ரீலீஃப்-ம், 18-ஆம் தேதியன்று ஜெனரல் சேல்ஸ் டாக்ஸ் அன்ட் அதர் டாக்ஸஸ் அன்ட் டியூட்டிஸ்-அட்மினிஸ்டிரேஷன்-ம் கேபிடல் அவுட்லே ஆன் ஸ்கீம்ஸ் ஆப் கவர்ன்மென்ட் டிரேடிங் (புட்) என்றும் போட்டிருந்தார்கள். பிறகு அவர்களுடைய வேண்டுகோளுக்கு இணங்க 8-ம் தேதியன்று கேபிடல் அவுட்லே ஆன் ஸ்கீம்ஸ் ஆப் கவர்ன்மென்ட் டிரேடிங் 18-ஆம் தேதியன்று லேண்ட் ரெவின்யூவும் ஃபேமின் ரீலீஃப்-ம் என்ற அளவிலே மாற்றப்பட்டது. இதுதான் நடந்த நிகழ்ச்சியாகும். நான் எதற்காக அமைச்சர் அவர்களை நான் எழுவுவதற்கு முன் பார்சு தேன் என்றால் 25 பேர்கள் பேசவேண்டுமென்று பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். பகல் நேரத்திலேயே முடித்த விடலாமா அல்லது 1½ மணிக்கு முடித்து, மீண்டும் 3 மணிக்குத் தொடங்கலாமா என்ற அடிப்படையிலே நேரத்தைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்களுடைய கருத்தை அறிந்துகொள்ள விரும்பினேன். அவர்கள் இப்படிப்பட்ட கருத்துக்களைக் கூறியிருக்க வேண்டாம். பிவினஸ் அட்வைசரி கமிட்டியிலே இப்படிப்பட்ட கருத்துக்களைக் கூடிப்பேசி முடிவுசெய்வதுதான் பொருத்தமாக இருக்கும். அமைச்சர் அவர்கள் வேண்டிய நேரத்தைப் பேசுவதற்கு எடுத்துக்கொள்ளலாம். ஆகவே இந்த விவாதம் 1½ மணிவரை நீடித்து பிறகு மூன்று மணிக்குத் தொடங்கி இரவு எவ்வளவு நேரம் வேண்டுமானாலும் இதற்காக எடுத்து கொள்ளலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : அமைச்சர் அவர்கள் கூறியதை நான் வரவேற்கிறேன்

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : எதற்காக எழுந்திருக்கிறீர்கள் ?

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : அஜண்டா பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அதையிலே வந்து சொல்லலாம்.

1968 மார்ச் 18]

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : அறையிலே சொன்னால் ஒன்று பிழை. மற்ற அமைச்சர்களுக்கும் தெரியவேண்டும். இந்த சபை மாலை மில் நடைபெறும்பொழுது சபையைக் கண்காண்கின்ற ஊழியர்கள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள், அவர்களைக் கவனிக்க வேண்டும். வருகிற 21-ஆம் தேதியன்று கூட்டுறவு, அது ஊழல்கள் நிறைந்தது. ஆகவே அதற்கு அதிக நேரம் கொடுத்து தனியாக வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இவையெல்லாம் பிவினஸ் அட்வைசரி கமிட்டியிலே தலைவரைக் கலந்து அவையின் முதல்வரைக் கலந்து முடிவு செய்துகொள்ளலாம், அதற்காக மன்றத்தின் நேரத்தை எடுத்துக்கொள்வது அவசியமல்ல.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : அவசியமாக நான் ஒன்றும் சொல்ல விரும்பவில்லை. 5 நிமிடம், 10 நிமிடத்தில் சொல்லி விடுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : பிவினஸ் அட்வைசரி கமிட்டியில் எது ஏதற்கு எவ்வளவு நாட்கள் ஒதுக்கவேண்டுமென்பது பற்றி உறுப்பினர்களுக்குத் தனிக் கருத்துக்கள் இருக்குமானால் அவர்கள் பிவினஸ் அட்வைசரி கமிட்டியில் அவர்களுடைய கட்சியின் சார்பாக யார் பிரதிநிதியாக போகிறாரோ அவரிடம் அந்தக் கருத்துக்களை முன்சூட்டியே சொல்லி இருப்பார்களானால் அந்தக் கட்சியின் பிரதிநிதி பிவினஸ் அட்வைசரி கமிட்டியில் அவற்றைச் சொல்லியிருக்கலாம், அப்படிச் செய்திருந்தால் இப்படிப்பட்ட குழப்பங்களுக்கு இடமில்லை. உறுப்பினர் திரு. கோதண்டராமன் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் பிவினஸ் அட்வைசரி கமிட்டியில் இருக்கிறார். அவர்களையும் கலந்ததான் தேதிகள் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. அப்பொழுது கூட்டுறவு மானியத்தின் விவாதத் திற்கு அதிக நேரம் ஒதுக்க வேண்டாமென்று முன்சூட்டியே சொல்லியிருக்கலாம். அடுத்து நடக்கிற பிவினஸ் அட்வைசரி கமிட்டி கூட்டங்கள் அந்த அந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கட்சியின் பிரதிநிதியாக யார் செல்கிறார்களோ அவர்களை முன்சூட்டியே சந்தித்து எந்த எந்தக் கருத்துக்களை வலியுறுத்திச் சொல்லவேண்டுமென்று சொல்லிவிடுவார்களானால் அதைப் பற்றியும் முடிவுசெய்து பிறகு அந்த முறையில் பேச்சு செய்வதுதான் முறையாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, பிவினஸ் அட்வைசரி கமிட்டியில் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை எப்படியும் மார்ச் 31-ஆம் தேதிக்குள் முடிவடையவேண்டும் என்று முறையில் அந்தக் கணக்குப்படிதான் தீர்மானித்து பொது விவாதம் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. 1½ மணி வரை பேரவை நடக்கலாம், அதன்பிறகு நீடிக்க வேண்டுமானால் அதிகமான உறுப்பினர் பேசுவதற்கான குழந்தை இருக்குமானால் மாலைமீல் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்ற கருத்தத்தான் பேசப்பட்டது. ஆகவே, எந்த எந்த மானியங்களை 1½ அல்லது 2½ மணி யோடு முடித்துக்கொள்ள முடியுமோ அவற்றை முடித்துக்கொள்ளலாம். ஆனால் முடிக்க முடியாமல் இருந்தால் அன்றும் பேசுகின்ற உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையைப் பொறுத்து மாலைமீல் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்பதற்கு இசைவு தெரிவிக்கப்படுகிறது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : நேரத்தை நான் அதிகமாக எடுத்துக் கொள்ளவில்லை, வளக்க விரும்புகிறேன். முக்கிய எதிர்க்கட்சி எங்களுடைய கட்சி. சர்க்கார் சொல்வதைச்சூட ஒத்துக்கொண்டு அதற்கு இணங்கி சுமுகமான முறையிலே நடத்த வேண்டுமென்று வற்புறுத்தி கட்சியைச் சேர்ந்தவன் நான். 10 வருடங்களுக்கு முன்னால் ஏதோ குறிப்பிட்ட 10 டிமானடுகளைப் பொறுத்துத்தான் தீவிரமாக 1, 2 நாட்களுக்கு வலாதம் நடத்தி பாக்கியுள்ள டிமானடுகளையெல்லாம் கில்லட்டினில் வருவார்கள், நாங்கள் பாஸிமெண்டுக்குப் போனதற்குப் பிறகு இங்கே எல்லா

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

[1968 மார்ச் 18]

டி.மாண்டுகளையும் விவாதித்துப் பேசவேண்டுமென்ற முறை பழக்கத்திற்கு வந்திருக்கிறது. 1½ மணி வரை முடியாமல் இருந்தால் 2½ மணி வரை நீடித்துக்கொள்ளவேண்டுமென்றால் நீடித்துக் கொள்கிறோம். உதவி சபாநாயகர் அவர்கள் பிவினஸ் அட்வைசரி கமிட்டியில் மாற்றிக் கொள்ளலாமா என்று கேட்டார்கள். சரி என்று சொன்னேன். அமைச்சர் அவர்கள் நாங்கள் தப்பிக் கருத்து சொல்வதைப்போல் சொல் சிறார்கள், வெளியே உள்ளவர்கள் பார்த்தால் அவர்தான் அக்கறை உள்ளவர்கள், நாங்கள் எதிர்க்கட்சியினர் பொறுப்பில்லாமல் இருக்கிறோம் என்று நினைக்கும்படியான நிலையிலே அவர்கள் இதைப் பல தடவைகள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். முதலமைச்சர் அவர்களும், லீடர் ஆப் தி ஹவுஸ் அவர்களும் சொல்லுவதற்கு முன்னாலேயே நான் மாவை, சபைக் கூட்டத்தை மாவையிலும் வைத்துக் கொண்டால் அதிலே கலந்து கொள்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன் என்று கூறிவிட்டேன். ஆகவே, இன்று 1½ மணிக்குக் கூட்டத்தை முடித்துவிட்டு மீண்டும் மாவை 3 மணிக்கு இந்தக் கூட்டத்தை வைத்துக் கொண்டால் இந்தப் பிரச்சினை தீர்ந்துவிடும்.

திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன் : தலைவர் அவர்களே, கடந்த பிவினஸ் அட்வைசரி கமிட்டிக் கூட்டத்தில் நான் கலந்து கொள்ளாததால் என்னுடைய நிலையைத் தெரிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். இதிலே, நடைமுறை அனுபவம் எதைக் காட்டுகிறது என்றால், நாம் எடுக்கும் பிரச்சினைக்கு நியாயம் வழங்க முடியாமல், அமைச்சர் அவர்கள் பேச வேண்டும், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கே அதிக நேரம் ஒதுக்க வேண்டும், மற்ற டி. உறுப்பினர்கள் 3 நிமிஷம், 5 நிமிஷத்திற்குள்ளாக விவாதத்தை நடத்தி ஒரு ஜனநாயக ரீதியான ஒரு தோற்றத்தை ஏற்படுத்தும்போது சங்கடமான நிலை ஏற்படுகிறது. அடுத்த பிவினஸ் அட்வைசரி கமிட்டி கூட்டத்தில் இந்தக் காரியங்களைப் பற்றி விவாதித்து முடிவை மேற்கொள்ளலாம். கடந்த பிவினஸ் அட்வைசரி கூட்டத்தில் நான் கலந்து கொள்ளவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : நானும் பிவினஸ் அட்வைசரி கமிட்டியில் மெம்பர்தான். ரெவின்யூ, சேஷ்டாங்கம் இரண்டும் முக்கியமானவை என்ற காரணத்தால் தனியாகவே ஒருநாள் கொடுத்தார்கள். இந்தப் பொறுப்பான காரியத்திலே ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களும், எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களும் நல்ல முறையில் விவாதித்துப் பங்கெடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற முறையிலேதான் விளக்க முற்பட்டேன். இன்னும் ஐந்து நிமிஷங்கள் பேச விடுங்கள் என்ற முறையிலேதான் துணைச் சபாநாயகர் அவர்களிடம் சொல்ல முற்பட்டேன். கொள்கைகளைக் கோடிட்டுக் காட்டுவதற்காக மேலும் ஐந்து நிமிஷங்கள் வேண்டுமென்று நான் சொன்னேன். அதற்காகத்தான் முக்கியமான மானியம், அனைவரும் பேச வேண்டுமென்று சொன்னேன். அதை வைத்துக் கொண்டு எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் ஒரு குழப்பத்தையே ஏற்படுத்தி விட்டார்கள். துணைச் சபாநாயகர் அவர்களும் இப்படிச் செய்திருக்க வேண்டியதில்லை. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் நிழலை வைத்துக் கொண்டு போராடி இருக்க வேண்டியதில்லை. நான் இரண்டு மூன்று நிமிடங்களில் முடித்து விடுகிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் 50,000 ஏக்கரில் 20,000 ஏக்கர்கள் நாசமாகிவிட்டன என்ற காரணத்தால் பஞ்ச நிவாரண காரியங்களுக்காக ஒரு லட்சம் ரூபாய் தஞ்சை மாவட்ட கலெக்டர் அவர்களிடம் தரப்பட்டிருக்கிறது. உரம் வாங்குவதற்குக் கடன் வழங்குவதற்காக ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் 4,000 ஏக்கர்களிலும், தஞ்சை மாவட்டத்தில் 5,000 ஏக்கர்களிலும் மண் அடிப்பதற்காக ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 200 ரூபாய் வீதம் கடன் வழங்கும் வகையில் நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் புயலினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கும் வகையில் கடன் வழங்க 5 லட்ச ரூபாயும், குடும்பங்களுக்காக 2½ லட்ச ரூபாயும் அளிக்க ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இராமநாத

1968 மார்ச் 18] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

புரம் மாவட்டத்தில் 424 ஏரிகளும், தஞ்சை மாவட்டத்தில் 324 ஏரிகளும் உடையுள்ளன. இவற்றைப் பழுது பார்ப்பதற்காக தஞ்சை மாவட்டத் திற்கு 5,50,000; இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்கு 10 லட்ச ரூபாயும் கொடுக் கும். வகையில் செயற்குறிப்பு தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பாசன ஏரினைப் பழுது பார்ப்பதற்காக தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு 26 லட்ச ரூபாயும் இராம நாதபுரம் மாவட்டத்திற்கு 70 லட்ச ரூபாயும் வழங்கும் செயற்குறிப்புகள் பொதுப் பணித்துறையின் ஆய்வில் உள்ளன. இந்தக் கரையத்திற்காக மத்திய அரசு கடனாக 2½ கோடி ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறார்கள். போன புயலின் போது ஆறு, ஏழு கோடி ரூபாய் கேட்டதற்கு 2½ கோடி ரூபாய்தான் கொடுத்தார்கள். இந்த வகையில் மத்திய அரசு நல்ல முறையில் மானியமாகவும், கடனாகவும் கொடுக்க வாய்ப்பு இருக் கிறது. பாரபட்சம் இல்லாத முறையில் கொடுக்க வேண்டுமென்று கோரி அதற்கான முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த வகை யில் நிதித்துறைச் செயலாளர் அவர்களை அங்கு அனுப்பி அதிகமான உதவித் தொகை பெற்று வர வழி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மானிய விவா தத்தில் நல்ல கருத்துக்களை எல்லாம் உறுப்பினர்கள் எடுத்துரைக்க வேண்டு மென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய நன்றியைத் துணைச் சபாநாயகர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்து முடித்துக் கொள்கிறேன்.

THIRU K. VINAYAKAM: On a point of information before the discussion starts. This is budget session, I know that. I am not going to hold up the discussion on the budget. This report submitted by Mr. Kaiwar happens to be a very important document containing revolutionary ideas and methods for revitalising our Revenue Department and thus getting more finance from the back door instead of the front door. Such being the case may I request the Chair and the Government to be good enough to set apart one day for the discussion of this report. This is a good report. How best are we to implement it. What implications it will have on the people, agriculture and revenue? All these aspects will have to be gone through. We are not going to hold up the Demands, we are not going to affect the budget. The cut motions are there for what they are worth and we are not going to press them. Still a day may be set apart for a discussion on this report so that pertinent points may be made from the Opposi- tion as well as the Government side. What is the reaction.

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI: First I want to give a clarification to the hon. Member. A report is not a proposal. As for the hon. Member's request that a day may be set apart for discussion, before saying that there should be a discussion in the House I would request the hon. Member to meet his party- men and discuss the report in the party machinery and then come with a unified opinion so that we can discuss it when we find time. A day can be set apart only when all political parties discuss, decide and come to a unified opinion.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நிதிநிலை அறிக்கை பற்றி விவாகம் நடத்துகிற நேரத்தில் இப்படிப்பட்ட விவாதங்களுக்கு இடம் இல்லை. இது முடிக்கவுடன் உறுப்பினர் அவர்கள் தனி நபர் கீர்மானமாகக் கூடக் கொண்டு வரலாம். அந்த நிலையிலே இதைப்பற்றி யோசித்துக் கொள்ளலாம்.

THIRU K. RAMAMOORTHY: I have already given notice of a motion.

[1968 மார்ச் 18]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அந்த தீர்மானத்தைக் கொண்டு வர முடியாது. சபாநாயகர் அனுமதி பெற்றுத்தான் கொண்டு வரமுடியும். அதற்கெல்லாம் முறை இருக்கிறது.

அடுத்து, இப்போது மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது விவாதம் தொடங்குகிறது. தொடங்கி வைக்கிற உறுப்பினர் 10 முதல் 15 நிமிடங்கள் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். மற்றவர்கள் 10 நிமிடத்திற்குள் முடித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்தின் மீது நான் கொடுத்துள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை யொட்டி சில கருத்துக்கள் கூற விரும்புகிறேன். பண்டைக் காலத்தில் ஏதென்ஸ் நகரிலும், சாலமன் ஆண்ட ஈஜிப்திலும், அகஸ்டஸ் ஆண்ட ரோமிலும், வணிக வரி முன்பே இருந்ததாக சரித்திர ஆசிரியர்கள் வர்ணித்துள்ளார்கள். மௌரிய சாம்ராஜ்யத்திலும் இந்த வணிக வரி இருந்ததாக கௌடில்யர் அவர்கள் தமது அர்த்த சாஸ்திரத்தில் கூறியுள்ளார்கள். நம் தமிழ் நாட்டில் 1937-ல் மதிப்பிற்குரிய ராஜாஜி அவர்கள் காங்கிரஸ் ஆட்சியில் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அரிபாசனத்தில் அமர்ந்திருந்த போது மதுவிலக்குத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். அப்படி மது விலக்கினால் ஏற்பட்ட இழப்பை ஈடு செய்வதற்காக வணிக வரி இங்கு கொண்டு வரப்பட்டது. அன்றைய தினம் வணிக வரி 3 சத வீதமாக இருந்தது. இன்று 3 சத வீதம் அளவிற்கு நாளொரு மேனியாக வளர்ந்திருக்கிறது. அன்று இந்த வரி மூலம் கிடைத்த வருவாய் 65 லட்சமாக இருந்தது இன்றைய தினம் 65 கோடி ரூபாய் என்ற நிலையில் வளர்ந்து பரிணமிக்கிறது. இதை ஒரு காமதேனு அல்லது கற்பகத் தரு என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள். நான் இதை ஒரு பொன் முட்டை இடும் தங்க வாத்தாக்கத்தான் கருதுகிறேன்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எதிர்த்தாப்பில் இருந்தபோது மறைமுகமான வர்கள் மூலம் ஏழை மக்கள், நடுத்தர மக்கள் அல்லலடைந்தார்கள் என்று கண்டித்துப் பேசியிருக்கிறார்கள். 1967-68-ல் வருவாய் இனத்தையும் செலவினத்தையும் சமன்படுத்துப்போது எந்த துறையில் வருவாய் குறைந்தாலும் அதை சரிசெய்து வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். வரிக் கொள்ளையை அன்று கண்டித்தவர்கள் பொறுப்பிற்கு வந்தவுடன் வரி விலக்கு கொடுப்பதை விட்டு விட்டு அல்லது வரிகளின் சதவிகிதத்தைக் குறைப்பதை விட்டு விட்டு அதைக் கூட்டியிருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் ஆட்சியில் ஏதோ ஒரு துறையில் வரி விட்டதையும் இன்று போட்டிருக்கும் நிலையைத்தான் காண்கிறோம். நான் ஒரு பொருளாதார மாணவனாக இருந்தபோது ஆடம் ஸ்மித் அவர்கள் கூறியுள்ளதைப் படித்தது என் நினைவிற்கு வருகிறது.

‘There is no art which one Government learns no sooner of another than that of drawing the amount from the pockets of the people.’

எந்த அரசாங்கமும் மிக எளிதாக கற்றுக் கொள்ளக் கூடியதொரு கலை மக்களிடமிருந்து பணம் பெறுவதுதான், என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அந்த முறையில்தான் இந்த அரசும் செய்து வருகிறது.

வணிக வரியை நான் வாங்குபவர் வரி என்றுதான் சொல்கிறேன். ஏனெனில் அந்த வரியை வாங்குபவர்கள்தான் கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே இதை பர்சேஸ் டாக்ஸ் என்று சொல்லவேண்டுமே தவிர சேல்ஸ் டாக்ஸ் என்று கூறுவதற்கில்லை. இந்த வணிக வரியினால் விலைவாசிகள் உயர்ந்திருக்கின்றன என்பதை அறிவிக்கும் அண்மையில் அமோக விளைச்சல் காரணமாக ஒரு சில பொருள்களின் விலைகள் குறைந்திருக்கின்றன. எனினும் வணிக வரியின் உயர்வு காரணமாக விலைவாசிகள் ஏறுகின்றன. பலமுனை வரி வேண்டுமா அல்லது ஒரு முனை வரி வேண்டுமா என்பதப்பற்றிய விவாதம் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகிறது. சில பொருள்களுக்கு ஒரு முனை வரியும், சில பொருள்களுக்கு பல முனை வரியும் இப்போது விதிக்கப்பட்டு வருகின்றன. அரசாங்கத்திற்கு இழப்பு ஏற்படாத முறையில்

1968 மார்ச் 18]

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

நல்லமுறையில் கண்காணிக்கப்பட்டு, வரியை எமாற்றுகிற நிலை எற்படாதபடி கண்காணித்து ஒருமுனை வரிதான் விதிக்கவேண்டும். இதனால் பலமுனை வணிக வரி காரணமாக அல்லல்படும் வியாபாரிகளும் நிவாரணம் பெற முடியும்.

இந்த அரசு ஒரு படி அரிசித் திட்டத்தைக் கொண்டு வரக் காரணம் உணவுப்பொருளின் விலை குறைந்தால் மற்றப் பொருள்களின் விலைகளும் குறையும் என்பதினால்தான். அந்த அடிப்படையில் அரிசி, நெல் போன்றவற்றிற்கு போடப்பட்டிருந்த 1 சத வீதம் வரி ரத்து செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் சோளம், சம்பு, கேப்பை, கோதுமை போன்றவற்றிற்கு 1 சதவீதம் வணிக வரி இருந்து கொண்டதான் இருக்கிறது. ஆகவே சத்தைக் கொடுக்கும் இந்த புன்செய் தானியங்களின் மீதள்ள இந்த வரியையும் நீக்கிவிடவேண்டும். இப்போது பயறு வகைகளுக்கு 3 சதவீதம் வரி இருக்கிறது. அதற்கும் விதிவிலக்கு அளிக்கப்படவேண்டும்.

கடந்த ஜனவரியில் இருந்து வெல்லச் சர்க்கரைக்கு 3 சதவிகிதம் வரி விதித்திருப்பதை நாங்கள் கண்டித்திருக்கிறோம். அதற்கு பதில் அளிக்கும்போது உணவு அமைச்சர் அவர்கள் வெல்லம் காய்ச்சும்போது கரும்பிலிருந்து 60 சதவிகிதம்தான் பிரிய முடிகிறது. 40 சதவீதம் சர்க்கையாகப் போய்விடுகிறது. ஆகவே இந்த 3 சதவிகிதம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். என்ன சமாதானம் சொன்னாலும் இந்த 3 சத விகிதம் வரி எமை மக்கள் மீதுதான் விழுகிறது. எல்லோராம் ஜீனி வாங்கும் நிலையில் இல்லை. ஆகவே வெல்லத்தின் மீது போடப்பட்டுள்ள இந்த 3 சதவிகித வரியை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனெனில் இது எழைமக்களிடத்தான் பாதிக்கிறது. சற்றுமுன் பேசிய அமைச்சர் அவர்கள், அவல், பொறி இவற்றிற்கு விலக்கு அளிக்கப்படுகிறது என்றார்கள். அதுபோல் வறு கடலைக்கும் பட்டாணிக்கும் விலக்களிக்க வேண்டும். கடலைக்கு ஒருமுனை வரி விதிக்கப்படுகிறது. ஆனால் கடலெண்ணைக்கு 3 சத விகித பல்முனை வரி விதிக்கப்படுகிறது. நடுத்தர மக்கள்தான் கடலெண்ணையை அதிக அளவில் உபயோகிக்கிறார்கள். ஆகவே கடலெண்ணைக்கு ஒருமுனை வரிதான் விதிக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, உணவு உற்பத்திப் பெருக்கில் இந்த அரசு அதிகம் நாட்டம் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் உணவு உற்பத்திக்குப் பயன்படும் பிண்ணாக்குக்கு பலமுனைவரி இருக்கிறது தமிழகத்தில் இன்று விவசாயிகள் இரசாயன உரத்திற்கொப்பாக பிண்ணாக்கைப் பயன்படுத்தி வருகிறார்கள். பிண்ணாக்குக்கு 3 சத விகித வரி விதிக்கப்படுகிறது. இது விவசாயிகளை பெரும் அளவில் பாதிக்கும். என்னென ஆலைகளிலிருந்து வெளி வரும் பிண்ணாக்கு விவசாயிகளிடம் வந்து சேரும்போது மூன்று நான்கு முறைகள் அதற்கு வரி விதிக்கப்படுகிறது. எழுபது கிலோ கொண்ட ஒரு பிண்ணாக்கு மூட்டை மூன்று முறை வரி விதிக்கப்பட்டு நான்கு ரூபாய் அதிகமாகிறது. இதன் காரணமாக விவசாயிகளின் உற்பத்திச் செலவும் அதிகமாகிறது. ஆகவே உற்பத்திச் செலவை குறைக்கக்கூடிய வகையில் இந்த பிண்ணாக்குக்கு ஒருமுனை வரி விதிக்கவேண்டும்.

மத்திய அரசாங்கம் டிக்ளேர்ட் குட்ஸ் என்ற தலைப்பின் கீழ் பிண்ணாக்கையும் கொண்டு வரவேண்டுமென்று இந்த அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்தை வற்புறுத்தவேண்டும். ரசாயன உரம் என்ற தலைப்பின்கீழ் பிண்ணாக்கு வந்தால் ஒருமுனை விற்பனை வரி விதிக்கலாம். ஏனெனில் ரசாயன உரங்களுக்கு ஒரு முனை வரிதான் விதிக்கப்படுகிறது.

குதிரைப் பந்தயத்தின் பேரில் பெட்டிங் டாக்ஸ் போடப்பட்டு வருகிறது. என்னதான் அரசாங்கத்திற்கு அதிலிருந்து வருவாய் கிடைத்தாலும் குஷ்டரோகியின் கையிலிருந்து கிடைக்கும் நெய்யாகத்தான் அதைக் கருத வேண்டும். மதுவிலக்கை கடைப்பிடிக்கும் அரசாங்கம் இந்த குதிரைப் பந்தயத்தை ஒழிப்பதில் ஏன் தயக்கம் காட்டவேண்டும்? இந்த குதிரைப் பந்தயத்தினால் பல ஆயிரக்கணக்கான குடும்பங்கள்

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

[1968 மார்ச் 18]

தமிழ்நாட்டில் நாசம் அடைந்து வருகின்றன. நேற்று முன் தினம் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். திருவல்லிக்கேணியில் உள்ள ஒரு பால் வியாபாரி 15,000 ரூபாய்க்கு டிக்கட்ஸ் வாங்கி பந்தயத்தில் தோற்றுப் போனதால் தற்கொலை செய்துகொண்டார்கள் என்று. ஆயிரக்கணக்கான வர்களில் ஒருவரையை சோகக் கதை இது. இதுபோல் எவ்வளவோ நடக்கிறது. இப்போது ஈகாபாட் என்ற முறை அமலில் இருக்கிறது. இதனால் பல இன்னல்கள் ஏற்படுகின்றன மக்களுக்கு. அண்டை மாநிலங்களில் என்ன செய்கிறார்கள் என்று பார்க்காது இந்த குதிரைப் பந்தயத்தை ஒழிக்கவேண்டும், எவ்வளவு வருமானம் அரசுக்கு இதனால் கிடைத்தாலும். சுதந்திரா சட்டி உபதலைவர் அவர்கள் நினைவூட்டுகிறார், தேர்தல் அறிக்கையில்கூட சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்று. இந்த குதிரைப் பந்தயத்தை ஒழிக்கவேண்டும்.

குறைவான செலவில் அதிகப்படியான வருவாயைத் தேடித் தருகிறதென்கத் துறை. இப்போது நம் தமிழ்நாட்டில் இந்த வணிக வரி மூலம் 65 கோடி ரூபாய்க்கிடைக்கிறது. ஆனால் இந்த வரிமை வசூலிப்பதற்காகும் செலவு ரூ. 1,48,00,00 தான். ஆனால் குறைந்த செலவில் அதிக வருவாய் கிடைக்கும் இத்தறையில் வேலை செய்யக் கூடியவர்களுக்கு என்ன வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று பார்க்கவேண்டும். வணிக வரி அலுவலகத்திற்குச் சென்றால் அங்கு பணியாற்றுகிறவர்களுக்கு உட்கார் போதுமான நற்காலி, மேஜைகள் கிடையாது. கணக்குக் காட்ட வரும் வியாபாரிகள் உட்காருவதற்கு நற்காலிகள் இல்லாத நிலைதான் இருக்கிறது. பல அலுவலர்களில் பைப்ரைட்டர்ஸ் கூட இல்லாத நிலையிலுள்ள இடங்களும் இருக்கின்றன. ஆகவே இச்சத்தூறியில் உள்வவர்களுக்கு ஊக்கம் அளிக்கும் வகையில் பல வசதிகள் செய்து தரப்படவேண்டும். இந்தத் துறை அதிகாரிகளுக்கு வேலைப்பளு அதிகமாக இருக்கிறது. குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் இவ்வளவு கணக்குகளைப் பார்க்கவேண்டுமென்ற முறை இருப்பதால் கணக்குகளை சரியாகப் பார்க்கக்கூடிய நிலைமை இல்லாமல் மாதக் கடைசியில் கணக்குகளை கொண்டு வாசு சொல்லிக் கணக்குகளை முடித்துவிடுகிறார்கள். ஆகவே அதிகம் அதிகாரிகளைப் போடவேண்டும். சர்க்கார் அலுவலகங்களில் எவ்வளவோ துறைகளில் தேவைக்கு அதிகமான அலுவலர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களை இந்தத் துறைக்கு மாற்றி கணக்குகளை விழிப்புடன் பரிசீலிக்க வேண்டும். வரியின் விதிதத்தைக் கூட்டுவதினால் வருமானம் உயர்ந்து விடாது. ஒழுங்காக வரி வசூலிக்கப்படவேண்டும். 3% என்று உயர்த்துவதைவிட 2½% என்று வைத்து விழிப்புடன் வரி வசூலிக்கப்படப்போனால் கூறுகிறேன், நமக்கு 10% கோடி ரூபாய்கூட கிடைக்கும். ஆகவே, அந்த அளவிற்கு விழிப்புடன் வசூல் செய்யவேண்டும்.

வியாபாரிகளை நன்கு மதிப்பதில்லை என்ற குறை சொல்லப்படுகிறது. வியாபாரிகளில் நாணயமாகவும் நேர்மையாகவும் நடக்கக்கூடியவர்களும் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள் அவர்கள் எவ்வளவு நேர்மையான முறையில் கணக்கு கொடுத்தாலும் அதிகாரிகள் அவற்றை பெரும்பாலும் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. எனக்குத் தெரிந்த ஒரு 'கண்ணி' வியாபாரி இருக்கிறார். அவர்கள் மிகவும் நாணயமானவர், அவர் ஒரு தேசபக்தர். அவர்கள் சென்ற ஆண்டுக் கணக்கை முடித்துவிட்டு 14 சதவீதம் லாபம் கிடைத்திருப்பதாக கணக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதில் அதிகாரி அதைப் பார்த்துவிட்டு 14% என்பது குறைவாக இருக்கிறது என்று கூறி அதிகமாகப் போட்டிருக்கிறார்கள். அந்த வியாபாரி மிகவும் மனம் புழுங்கிப் போன்ற வியாபாரிகள் எவ்வளவதான் நேர்மையாக நடந்து கொண்டாலும் அதிகாரிகள் அதை ஏற்க மறுக்கிறார்கள். ஒரு அதிகாரி போட்ட கணக்கின்மீது அப்பீல் செய்ய அப்பெலட் கமிஷனர் இருக்கிறார். பொதுவாக அப்பெலட் கமிஷனர் மீது உள்ள அதிகாரிகள் என்ன வரி போடுகிறார்களோ அதை அப்படியே ஒத்துக்கொள்கிறார்கள். 90% கீழே இருக்கும் அதிகாரிகள் போடும் கணக்குகளைத்தான் ஒத்துக்கொள்கிறார்கள் கீழே உள்ள அதிகாரியையும் காரியத்தை சரி என்று சொல்வதற்கு மேலே ஒரு அதிகாரி தேவை இல்லை. அப்பெலட் கமிஷனர் என்ற அலுவலரை

1968 மார்ச் 18] [திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

எடுத்துவிட்டு அதற்குப் பதிலாக டெபுடி கமர்ஷியல் டாக்ஸ் ஆபீஸர் அல்லது அவியன்டெண்ட் கமர்ஷியல் டாக்ஸ் ஆபீசர் அப்பெலட் ட்ரிப்ப்யூனலுக்கு போகவேண்டும் என்ற முறையை அமல்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னும் சில அதிகாரிகள் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால், “நாங்கள் கணக்கைப் பார்த்தோம், நல்லமுறையில் எழுதி இருக்கிறீர்கள், ஆனால் என்ன செய்வது? எங்களுக்கு மேல் இருக்கிற அதிகாரிகள் வரியை அதிகமாக வசூலிக்கவேண்டும் என்று உத்திரவிடுகிறார்கள். ஆதலால் அதிகமாகவே வரியை போட்டுவிடுகிறேன். நீங்கள் வேண்டுமானால் அப்பீலுக்கு போய்ப் பார்த்துக்கொள்ளுங்கள்” என்று சொல்லி அதிகமான வரி போட்டு விடுகிறார்கள். இம்மாதிரி பல கஷ்டங்கள், தொல்லைகளுக்கு வியாபாரிகள் ஆளாகவேண்டியிருக்கிறது. இதையெல்லாம் நல்லமுறையில் பரிசீலனை செய்து நியாயமான முறையில் அதிகாரிகள் செயல்படுமாறு பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுகிறேன்.

மதரை, சென்னை போன்ற இடங்களில் ட்ரிப்ப்யூனல்கள் இருக்கின்றன. உணவு அமைச்சரவர்கள் பேசும்போது கோவையிலும் ஒரு ட்ரிப்ப்யூனல் தொடங்கியதாகத் தெரிவித்தார்கள். திருச்சி, நெல்லை போன்ற மாவட்டங்களுக்கும் விரிவுபடுத்தி அங்கும் ட்ரிப்ப்யூனல்களை ஏற்படுத்தி மிக விரைவாக வழக்குகளை பைசல் செய்ய வழிகளை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக பைசல் செய்யப்படாத வழக்குகள் ஆயிரக்கணக்காக இருக்கின்றன. அதிக அளவில் ட்ரிப்ப்யூனல்களை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வணிக வரித் துறையைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு புகார் இருக்கிறது. குறிப்பிட்ட மாதத்தில் வணிக வரி வசூல் குறைவாக இருக்கிறதென்றால் வியாபாரிகளை அழைத்து இந்த மாதத்தில் வரி குறைவாக இருக்கிறது, அடுத்த மாதம் கட்டவேண்டியதில் ஓரளவு இந்த மாதமே அட்வான்ஸ் டாக்ஸ் முன்பணமாக கொடுத்துவிடுங்கள், ரசீது கொடுத்துவிடுகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். இம்மாதிரியான முறை இருக்கக்கூடாது.

செக் போஸ்ட்களில் லாரிகளில் கணக்கை சரிபார்க்கிறார்கள் என்றால் பில் இருக்கிறதா, அதன்படி மூட்டைகள் சரிவர இருக்கின்றனவா என்று சரிபார்க்கவேண்டும். ஒரே அலுவலர்களை வைத்துக் கொண்டு இதை சரியாகப் பார்த்துவிட முடியும் என்று நான் நினைக்கவில்லை. செக் போஸ்ட்கு லாரி வந்ததும் அதிலுள்ள சரக்குகளை கீழே இறக்கி பில்லில் குறிப்பிட்டுள்ள சரக்குதான் இருக்கிறதா என்று ஒவ்வொன்றையும் செக் பண்ணவேண்டும். இப்படி செக் செய்வதற்கு அதிக காலதாமதம் ஆகாமல் அதிக ஆட்களை வைத்து பரிசோதித்தால் களைக்காததில் மிக அதிகமான அளவுக்கு தவிர்க்கமுடியும், அரசாங்கத்துக்கும் நல்ல வருவாய் கிடைக்கும்.

கேளிக்கை வரியைப் பொறுத்தவரையில் இது தமிழக அரசுக்கு மிக அதிக வருவாயைக் கொடுக்கக்கூடிய வரியாகும். வணிகவரி அதிகாரிகள் சினிமாக் கொடகைகளில் சென்று சரிபார்க்கிறார்கள் என்றாலும் அவர்களுக்கு அதிக அளவு வேலை இருப்பதால் சரியானபடி பார்க்க முடிவது இல்லை. கேளிக்கை வரியை செலுத்தியிருக்கிறார்களா, சினிமா பார்க்கிறவர்கள் டிக்கட் வைத்திருக்கிறார்களா என்பதை எல்லாம் பரிசோதிப்பதற்கு தனி அதிகாரிகள் நியமிக்கப் பட்டவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சினிமா டிக்கட்டைப் பார்த்தால் பின்பக்கத்தில் இருக்கும் வணிகவரி அதிகாரியின் முத்திரை சரியாக தெரிவது இல்லை. எந்த முத்திரையென்று தெரிவது இல்லை. இதெல்லாம் சாதாரண விஷயம்தான். ஆனால் பெரிய ஊழல்களுக்கு இடம் கொடுக்கிறது. முத்திரை தெளிவாக இருக்கும் அளவுக்கு கவனம் செலுத்தப்படவேண்டும்.

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

[1968 மார்ச் 18]

மதுரை, சென்னை போன்ற யிடங்களில் வணிக வரி அலுவலகங்கள் பல இடங்களில் சிதறுண்டு இருப்பதால் கணக்கு கொடுக்கும் வியாபாரிகளுக்கு இன்னல்கள் ஏற்படுகின்றன. வருமான வரி அலுவலகங்கள் எப்படி ஒரே கட்டிடத்தில் இருக்கிறதோ அதேமாதிரி வணிக வரி அலுவலகங்களும் ஒரே கட்டிடத்தில் இருக்கவேண்டும்.

விற்பனை வரி ஆலோசனைக் குழு ஒன்றை இந்த அரசு நியமித்திருந்தது. இந்த அரசு பொறுப்பேற்றதற்குப் பிறகு விற்பனை வரி ஆலோசனைக் குழு எத்தனை முறை கூடியது, அதில் யார் யார் உறுப்பினர்களாக இருக்கிறார்கள் என்ற விவரம் தெரியவில்லை. இன்னும் ஒரு முறை கூட அது கூடவில்லை என்று நினைக்கிறேன். பொதுமக்களுக்கும் வியாபாரிகளுக்கும் இருக்கும் கஷ்டங்களை எடுத்துச் சொல்வதற்கு இதுமாதிரியான.....

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் உறுப்பினரவர்கள் அவ்வாறு சொல்லக்கூடாது. விவரங்களைத் தெளிவாக தெரிந்து சொல்வது நல்லது.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : அந்தக் குழு எத்தனை முறை கூடியிருக்கிறது என்று அமைச்சரவர்கள் சொல்லமுடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அது இரண்டு முறை கூடி விவாதித்த பல முடிவுகள் கூட எடுக்கப்பட்டு, இன்னும் புதிய கமிட்டி போடுகிற நிலைமையும் இருக்கிறது என்பதை கனம் உறுப்பினர் அவர்களுக்கு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : நன்றி. இந்த வணிக வரி ஆலோசனைக் குழுவை மாநில அளவில் அமைப்பதோடு மாவட்ட அளவிலும் அமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ஒரு வணிக வரி ஆலோசனைக் குழு ஏற்படுத்தி, மக்களுக்கு என்னென்ன கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன, வியாபாரிகளுக்கு என்னென்ன கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன என்பதை எல்லாம் ஆராய வேண்டும்.

வணிக வரியிலே சிக்கல்செய்தபற்றி ஆராய்வதற்கு டாக்டர் லோகநாதன் தலைமையில் மூவர் குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. டாக்டர் லோகநாதன் குழு என்னென்ன பரிந்துரைகளைச் செய்திருக்கிறது, அதில் எதை எதை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது என்ற விவரங்களை இந்த சபைக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நில வருவாய்த் துறையைப் பொறுத்தவரையில் எங்களுடைய அரசு பொறுப்பேற்று இருக்கும் அனைத்து நன்செய் நிலங்கள் அத்தனைக்கும் நில வரியை ரத்து செய்திருக்கும். இந்த அரசு புன்செய்க்கு மட்டும் நில வரியை ரத்து செய்திருக்கிறது. நன்செய்க்கும், புன்செய்க்கும் நில வரியை ரத்து செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : உறுப்பினரவர்கள் குறிப்பிடுகிற அரசு நில வரியை ரத்து செய்து, இந்த கெய்வார் அறிக்கையின்படி வசூல் செய்யவேண்டும் என்ற இரண்டையும் ஒன்றாக இணைத்து யோசனை வைத்திருந்தது. இப்போது உறுப்பினர் அவர்களிடையே யோசனை என்ன?

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : நன்செய் நிலங்களுக்கு விதித்த வரியை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய நோக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : நன்செய் நிலங்களுக்கு நிலவரியை ரத்து செய்துவிட்டு தண்ணீர்த் தீர்வையை திருத்தி அமைக்கவேண்டுமென்ற ஆரண்டும் இணைந்த யோசனையைப்பற்றி உறுப்பினர்

1968 மார்ச் 18] [திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

பினரவர்களின் அபிப்பிராயம் என்ன? இந்தத் தண்ணீர் தீர்வையைப் பற்றிய விவரம் கெய்வார் அறிக்கையில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை உறுப்பினரவர்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறார்களா?

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : திருத்தி அமைக்கப்படுவதால் வரி அதிகமாகக் கூடுவதாகவோ குறைவதாகவோ நான் நினைக்கவில்லை. அந்த முறைதான் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : கெய்வார் அறிக்கையின்படி தண்ணீர் தீர்வையை திருத்தி அமைத்துக்கொண்டு நில வரியை ரத்து செய்துவிடலாம். அது ஒரு யோசனை. அந்த யோசனையை உறுப்பினர் அவர்கள் ஒத்துக்கொள்கிறார்களா?

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : இதைப்பற்றி ஒரு வரியிலே பதில் சொல்ல முடியாது. விரிவாகச் சொல்லவேண்டும். எங்களுடைய தலைவர் அவர்கள் சொல்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : அதற்காகத்தான் சொல்கிறேன், நிவாரண ரத்து செய்துவிடவேண்டும் என்பதை மட்டும் பொதுப்படையாக பேசாமல் இருப்பது நல்லது.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : கூட்டுப் பட்டா முறையினால் விவசாயிகளுக்கு மிக அதிகமான தொல்லை ஏற்படுகிறது. அரசாங்கத்திடம் உடன் போன்ற வசதிகளைப் பெறமுடிவது இல்லை. சர்வேயர்+ளை அதிகமாக நியமித்து, பட்டாக்களைப் பார்த்து விரிவாக வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பட்டா மாறுதலுக்காக தாலுக்கா அலுவலர்களுக்கு மனு செய்திருந்தால் மிக விரைவாகக் கிடைப்பது இல்லை. பட்டா மாறுதலுக்கு மனு கொடுத்தால் குறிப்பிட்ட சில மாதங்களுக்குள் மாறுதல் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்ற வரையறையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றேன்.

பஞ்சத் துயர் தணிப்பைப் பொறுத்தவரையில் சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். எங்கள் மாவட்டத்தில் பல பகுதிகள் பஞ்சப்பிரதேசங்களாக இருந்தும் போதுமான வேலைகளுக்கு நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. உணவு அமைச்சரவர்கள் பேசும்போது கலெக்டரடைய அறிவிப்பு கிடைத்திருக்கிறது, ஆவன செய்யப்படும் என்று சொன்னாலும்கூட பல இடங்களில் இந்த பஞ்சத் துயர் தணிப்பு வேலைகள் நல்ல முறையில் நடைபெறவில்லை. ஒன்றிரண்டு இடங்களில் சீராக நடைபெறுகிறது. திருமங்கலம் தாலுக்காவில் பல இடங்கள் பஞ்சத்தால் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. அவைகளுக்கான நிவாரண வேலைகளை விரைவில் ஏற்படுத்தவேண்டும்.

தீ விபத்தினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கும் வெள்ளத்தினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கும் அரசாங்கம் அதிகமான மானியத்தொகை கொடுக்கிறது. புயலினால் பாதிக்கப்பட்ட சில இடங்களில் மண் மேட்டிட்டு இருக்கிறது. அவைகளை சீர்திருத்துவதற்கு, ரிக்ளமேஷன் செய்வதற்கு அரசாங்கம் கடனாகக் கொடுக்கிறது. அந்தப் பணத்தை கடனாகக் கருதாமல் மானியமாகக் கொடுக்கப்படுவேண்டும் என்று கூறிக்கொண்டுள்ள உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் சித்தன் அவர்கள் சோளம், கம்பு இவைகளுக்கு விற்பனை வரியை எடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். சோளம், கம்பு இவைகளுக்கு எல்லாம் விற்பனை வரி கிடையாது. கோதுமை, கோதுமைப் பண்டங்களுக்குத்தான் இருக்கிறது. கோதுமை இப்போது அவ்வளவாக வடக்கேயிருந்து கிடைப்பது கிடையாது அதை அதிகம் உபயோகிப்பதும் கிடையாது. சோளம், கம்பு, ராகி தினை, சரமை இவைகளுக்கு விற்பனை வரி கிடையாது.

(திரு. ந. தருமலிங்கம் தலைமை)

[1968 மார்ச் 18]

* திரு. ஈ. ஆர். கிருஷ்ணன் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது உணவு அமைச்சரவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் விற்பனை வரி மானியத்தைக் குறித்து சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது சென்னை அரசு வருமானத்தில் கிட்டத்தட்ட நான்கில் ஒரு பங்கு வருமானம் இந்த வரித் துறையிலிருந்து வருகிறது என்பது எல்லோரும் பெருமை அடைய வேண்டிய விஷயம். உணவு அமைச்சரவர்கள் இந்த ஆண்டு 65 கோடி ரூபாய் வரி வசூலிக்கப் படுகிறது என்ற நல்ல செய்தியை அவைக்கு அறிவித்திருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு 65 கோடி ரூபாய் வரையில் ஒரு பெரிய தொகையை விற்பனை வரியாக செலுத்தியதற்காக வியாபாரிகளுக்கு இந்த அரசாங்கம் என்றும் கடமைப்பட்டிருக்கிறது என்பதை வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். குறைந்த செலவில் $1\frac{1}{2}$ கோடி ரூபாய் செலவில் 65 கோடி ரூபாய் வரையில் வரியை எந்தவிதமான காலதாமதமும் இன்றி குறிப்பிட்ட தேதிக்குள்ளாக அதிகாரிக்குப் போய் சேரவேண்டிய வகையில் வியாபாரிகள் ஒத்துவிட்டிருப்பது குறித்து பாராட்டிக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். வியாபாரிகள் எடுத்துக்கொண்ட அரிய முயற்சிகள் காரணமாக விலைவாசிகள் இறங்கியிருக்கின்றன என்று சொல்வது மிகையாகாது. ஒரு ஊரில் ஒருவரிடம் உள்ள பொருளை நான்கு வியாபாரிகள் வாங்கி வந்து திடீர் என்று அதன் விலையைக் குறைத்துவிடுகிறார்கள். இந்த விலை குறைந்திருப்பதற்குக் காரணம் உற்பத்தி மட்டுமல்ல, வியாபாரிகளின் நல்ல எண்ணமும் கூட விலைகள் குறைவதற்கு வகை செய்திருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அப்படி 65 கோடி வரையிலும் விற்பனை வரி செலுத்தக்கூடிய வியாபாரிகளுக்கு கடந்த கால அரசு கொடுத்திருந்த பட்டம் திருடர்கள், கணக்கை மறைப்பவர்கள் என்பதாகும். இந்த ஓர் ஆண்டு காலமாக வியாபாரிகள் ஓரளவு மகிழ்ச்சியுடனும் உற்சாகத்துடனும் காணப்படுகிறார்கள். காரணம், தமிழகத்தில் இருக்கக் கூடிய வியாபாரிகள், பல்வேறு துறைகளில் இருப்பவர்கள், அந்தந்த மாவட்டத்தில் இருக்கும் வர்த்தகக் குழுக்கள், வணிகத்துறை அமைச்சரவர்களைக் காண வரும்போது அவர் அவர்களை அன்போடு வரவேற்று, அவர்கள் குறைகளைக் கேட்டு, கூடுமான வரை அவைகளை சரியாகக் ஆவன செய்வதாகச் சொல்லுவது வியாபாரிகள் சமுதாயத்துக்கு ஆறுதல் அளிப்பதாக இருக்கிறதென்பதை இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த விற்பனை வரியைப் பொறுத்தவரையில் 65 கோடி ரூபாய் அல்ல, என்னைப் பொறுத்தவரையில் வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டிருப்பதால் கூற விரும்புகிறேன், இந்த விற்பனை வரியின் சட்டத்தை மாற்றியமைத்தால் கிட்டத்தட்ட 80 கோடி ரூபாய் வரைகூட வசூலாக்கக்கூடிய வகையிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். விற்பனை வரி என்று சொன்னால் வியாபாரிகள் என்னவோ ஏதோ என்று பயப்படுகிறார்கள். விற்பனை வரிச் சிக்கல்களில் மாட்டிக்கொண்டால் என்ன ஆகுமோ, ஏது ஆகுமோ என்று அஞ்சுவதால் வியாபாரிகள் பெரும்பாலும் தன்னை விற்பனை வரி செலுத்தக்கூடியவர் என்று பதிவு செய்துகொள்ளப் பயப்படுகிறார்கள். கடந்த கால அரசு அந்தச் சட்டத்தை மிகக் கொடுமான முறையில், தவறான முறையில் பயன்படுத்தியதால் அப்படிப் பயப்படுகிறார்கள். ஆகவே, விற்பனை வரியைக் கட்டுவதற்கு ஏதுவான முறையிலும், வசூலிப்பதற்குச் சமூகமான முறையிலும் மாற்றி அமைக்க குழு ஒன்றினை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

அறுபத்தைந்து கோடி ரூபாய், கிட்டத்தட்ட 10 கோடி ரூபாய் அதிகமாக வசூலிக்கின்ற நிலையைப்பற்றிப் பாராட்டினாலும் சில விற்பனை வரி அதிகாரிகளால் வியாபாரிகளுக்கு அதிகத் தொல்லைகள் ஏற்படுகின்றன என்பதையும் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகின்றேன். பல்விடங்களில் வியாபாரிகள் நேர்மையாக ஆண்டுக் கணக்கை முடித்துக்கொடுத்தாலும் “அஸெஸ்மெண்ட்” “பெஸ்ட் ஆப்

1968 மார்ச் 18]

[திரு. ஈ. ஆர். கிருஷ்ணன்]

ஜட்ஜ்மெண்டை”ப் பயன்படுத்தி விற்பனை வரித் தொகையைக் கூட்டி விடுகிறார்கள். அப்படிச் கூட்டாமலிருக்கும்படி அதிகாரிகளுக்கு உத்திர விரும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். அந்த முறையிருந்தால் நிச்சயமாக வியாபாரிகள் உண்மையிலேயே நல்ல முறையில் கணக்குகளைக் காட்ட வழிவகையேற்படும். ஆகவே, “பெஸ்ட் ஆப் ஜட்ஜ்மெண்டை”ப் பயன் படுத்தி எ.லி.இ.ஒ.-வா.னாலும், டி.லி.இ.ஒ.-வா.னாலும், ஜே.லி.இ.ஒ.- வா.னாலும் அதிகமாகத் தொகையைக் கூட்டாமல் இருக்கும்படி வழி செய்யவேண்டுமென இந்த நேரத்தில் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

இந்த அரசு ஆட்சிப்பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு பொறிக்கும், அவனுக்கும் விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களித்திருப்பதைப் பாராட்ட வியாபாரிகள் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதோடு நீண்ட நாட்களாக வியாபாரிகளுக்கிருந்த 10,000 ரூபாய் வரை வதிவிலக்கிருந்ததை 15,000 ரூபாய்க்கு உயர்த்தியிருப்பதையும் வியாபாரிகள் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். மேலும், 50,000-இலிருந்து 75,000 ரூபாய் வரை கம்பவுண்டிங்கு உயர்த்தியிருப்பதையும் வியாபாரிகள் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனாலும், வியாபாரிகளுக்கு நீண்ட காலமாக இருந்து வரும் குறைகளையும், கஷ்டங்களையும் கவனித்து அந்தச் சங்கடங்களை நீக்க அரசு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். கலப்படத் தடைச் சட்டத்தின் காரணமாக நிரபராதி வியாபாரிகள்கூட சிறைத் தண்டனை பெறும் நிலையிருக்கிறது. இந்தச் சட்டம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு உட்பட்ட சட்டம். அந்தக் கலப்படத் தடைச் சட்டத்தை உடனடியாக மாற்றியமைத்து ஒரு குழுவை நியமித்து, அந்தக் குழுவில் அதிகாரிகள், வியாபாரிகள், மற்ற கூட்டுறவுத் துறையிலிருப்பவர்கள், நியுனர்கள் ஆகிய ஒவர்களை இடம் பெறச் செய்து, அதன்மூலம் கலப்படத் தடைச் சட்டத்தின் காரணமாகப் பாதிக்கப்பட்ட வியாபாரியை விசாரிக்கச் செய்து பிறகு தீர்ப்பு கூற வேண்டுமென்று மத்திய சர்க்காருக்கு யோசனை கூற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

இரண்டாண்டு காலத்திற்கு முன்பு காங்கிரஸ் அரசு “சென்னை இராஜ்ய கட்டட லேசென்ஸ்” என்று ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவந்ததால் பெரு வாரியான சிறு வியாபாரிகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். உடனடியாக இந்த “சென்னை இராஜ்ய கட்டட லேசென்ஸ்” ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று இந்த அரசைப் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

வியாபாரிகளுக்கு இருக்கக்கூடிய குறைகளைப் போக்க வியாபாரிகள், அதிகாரிகள், அமைச்சர்கள் கொண்ட ஒரு குழு அமைக்கப்படவேண்டும். இதை அமைப்பதுபற்றி முத்துமைச்சரவர்களும், விற்பனை வரி இலாக்கா அமைச்சரவர்களும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் குழுவை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

அதோடு 15,000 ரூபாய் வரை விலக்கு அளித்திருப்பதானது போதமானது அல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். விற்பனை வரியை 10,000-இலிருந்து 15,000-க்கு உயர்த்தியிருப்பதைப் பாராட்டினாலும் இது போதாது, குறைந்தபட்சம் 25,000 ரூபாய் வரை யாவது விலக்களிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

தேங்காய் நாரை உற்பத்தி செய்து கயிறு தயாரித்து வெளி மாநிலங்களுக்கும், வெளி நாடுகளுக்கும் அனுப்பப்படுகிறது. நம்முடைய மாநில அரசு அதற்கு வரி விதித்திருக்கிறது. ஆனால் அண்டை மாநிலமான கேரளாவிலே இதற்கு எம். ஜி. எஸ். டி., சி. எஸ். டி. கிடையாது. அவர்களும் வெளி மாநிலங்களுக்கும், வெளி நாடு களுக்கும் ஏற்றுமதி செய்கிறார்கள். ஆனால் இங்கே நமது வியாபாரிகள் வெளி மாநிலங்களுக்கும், வெளி நாடுகளுக்கும் அனுப்பும்பொழுது இரு வரியினங்கள் ஆறு சத விதிக், 6½ சத விதிக் வசூலிப்பதால்

[திரு. ஈ. ஆர். கிருஷ்ணன்]

[1968 மார்ச் 18]

அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள வியாபாரிகள் பெரும்பாலும் பாதிக்கப் படுகிறார்கள். எனவே அந்த தேங்காய் நாருக்கான வரியை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன். அதோடு தேங்காயை அழுகும் பொருள்களோடு சேர்க்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். ஒரு லாரி தேங்காயை 15 நாட்களில் விற்பதற்குள் குறைந்தபட்சம் ஒரு நாளைக்கு 20 அல்லது 30 தேங்காய்கள் அழுகின்றன. அந்த லாரி முழுவதும் விற்பனையாவதற்குள் சுமார் 500, 1,000 தேங்காய்களாவது அழுகிவிடுகின்றன. ஆகவே, தேங்காய்க்கு விற்பனை வரி விலக்குக் கொடுக்க அதை அழுகும் பொருள்களோடு சேர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

கிராமங்களிலே உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிகள் போதுமான சரக்குகளை வைத்துக்கொண்டு மீதியை விற்பனைக்கு அனுப்பும்பொழுது விற்பனை வரி அதிகாரிகள் பாதைகளின் குறுக்கே நின்றுகொண்டு நிறுத்தி விவசாயிகளிடமிருந்து வரி வசூல் செய்கிறார்கள். ஒரு ரூபாய் வரி என்றால் மூன்று ரூபாய், நான்கு ரூபாயாகக்கூட அதிகமாக வரி வசூல் செய்கிறார்கள். அது உடனடியாகத் தடுத்த நிறுத்தப்பட வேண்டும். விவசாயிகள் தங்கள் சொந்தச் சரக்கு என்று கிராம அதிகாரிகள் மூலம் அத்தாட்சி பெற்றிருந்தாலும் கூட வரி வசூலிக்கும் அதிகாரிகள் அதை ஒப்புக்கொள்வதில்லை. வரி வசூலித்து விடுகிறார்கள். இந்த நிலைமைகளை மாற்றியமைத்து, கிராம அதிகாரி அல்லது ஊராட்சித் தலைவர் அல்லது சட்டமன்ற உறுப்பினரோ அன்றி பாராளுமன்ற உறுப்பினரோ அல்லது ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் உறுப்பினரோ அது விவசாயிகளின் சரக்கு என்று அத்தாட்சி கொடுத்திருந்தால் விற்பனை வரி அதிகாரிகள் அதை ஒப்புக்கொண்டு வரி வசூலிக்காமல் இருக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

சிலவிடங்களில் “இன்வாய்ஸ்”களில் டெலிவரி நோட்டுகளில் சரியாக இருந்தாலும் ஏதாவது குறை காணச் செய்து 500, 1,000 என்று அபராதம் வசூலிக்கிறார்கள். “அட்வான்ஸ் டாக்ஸ்” என்று வசூலிக்கிறார்கள். அதைப் போக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

நீண்ட நாட்களாக, 30 ஆண்டு காலமாக கொள்முதல் வரியில்லாமல் இருந்தது. கடந்த காலத்திலே கொள்முதல் வரி போட்டார்கள். கடந்த 25, 30 ஆண்டுக் காலமாக இல்லாத வரியை வசூலிப்பதால் வியாபாரிகள் அவலநிலைக்காளாகிறார்கள். அதனால் பெரும்பாலான தொல்லைகளுக்காளாகிறார்கள். அதற்கு 61-62-ஆம் ஆண்டு, 62-63-ஆம் ஆண்டில் தடை வாங்கப்பட்டிருக்கிறது. நமது தமிழக அரசு வருவாய்த் துறை அமைச்சரவர்கள் இந்த வரியை வசூலிக்க வேண்டாமென்று கூறி, இந்த வரியை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

அது மட்டுமல்ல மேலும் நான் விற்பனை வரியை அதிக அளவில் பெறக்கூடிய அளவிற்கு சில யோசனைகளைக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். சில பொருள்களுக்கு ஒருமுனை வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. லோகத்தைக் குழுவில்கூட எல்லாப் பொருள்களுக்கும் ஒருமுனை வரி விதிப்பது சாத்தியமல்ல என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இன்று தொழிற்சாலைகளில் உற்பத்தியாகும் பொருள்களைத் தவிர மற்ற எல்லாப் பொருள்களுக்கும் பல கட்ட விற்பனை வரி போடுவது தவறு அல்ல. அந்தப் பொருள்களுக்கு பல கட்ட விற்பனை வரி போட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். நகராட்சி மன்ற எல்லைகளிலும் மாவட்ட எல்லைகளிலும் நிரந்தர சோதனைச் சாவடிகளை ஏற்படுத்தி, எனக்கு முன்பு பேசிய காங்கிரஸ் உறுப்பினர் மாண்புமிகு திரு. சித்தன் அவர்கள் சொல்லியபடி எல்லாப் பொருள்களுக்கும் பட்டியல், “இன்வாய்ஸ்” இருக்கிறதா, என்று பார்த்து தணிக்கை செய்து அனுப்பினால் நிச்சயமாக

1968 மார்ச் 18]

[திரு. ஈ. ஆர். கிருஷ்ணன்]

65 கோடி ரூபாய் மட்டுமல்ல, இந்த அரசுக்குத் தேவைப்படுகின்ற பணத்தில் மூன்றில் ஒரு பகுதி இந்த விற்பனை வரித் துறையிலே கிடைக்குமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதே நேரத்தில் கம்பு, ராகி, சோளம், தினை, அரிசி, நெல் போன்றவைகளுக்கு விற்பனை வரி இல்லை. அதற்கு, ஒரு இலட்சம் ரூபாய் வரை விற்பனை செய்கால் இவ்வளவு லைசென்ஸ் கட்ட வேண்டும், ஒரு இலட்சத்திலிருந்து மூன்று இலட்சம் வரை விற்பனை செய்தால் வியாபாரிகள் இவ்வளவு லைசென்ஸ் கட்ட வேண்டும், மூன்று இலட்சத்திற்கு மேலே விற்பனை செய்யும் வியாபாரிகள் இவ்வளவு லைசென்ஸ் கட்ட வேண்டும் என்று கட்டணங்களை விதித்தால் அதனால் சில கோடி கிடைக்கும் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஏற்கெனவே நான் சொன்னேன், வரி விலக்கக் கொடுக்க வேண்டும், சிலவற்றிற்கு வரியைக் குறைக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறேன். ஆனால் அதே நேரத்தில் வருமானம் அதிகமாகக் கிடைக்கக்கூடிய வகை ஏதாவது இருக்கிறதா என்றால் நான் சொன்ன அயிடங்கள் மூலம் அசற்கு நல்ல வழிவகை இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, விற்பனை வரி மூன்று சத விதமாக இருப்பதை தாராளமாக இரண்டு சத விதமாகக் குறைக்கலாம். அவ்வாறு குறைப்பதினால் இந்த 80 கோடி ரூபாய் குறைந்துவிடாது. விற்பனை வரியை எளிதாகக் கொடுக்கவும், சுருக்கமாக வசூலிக்கவும் கூடிய முறையிலே விற்பனை வரிச் சட்டத்தை மாற்றி சில பொருள்களுக்கு விதிலிலக்கு கொடுத்து, சில பொருள்களுக்கு ஒருமுன் விற்பனை வரியை பலமுனை வாயாகப் போட்டு, முனிசிபல் எல்லைகளிலும், மாவட்ட எல்லைகளிலும் நிரந்தர செக் போஸ்களை அமைத்து பரிசோதனை செய்தால் நிச்சயமாக 80 கோடி ரூபாய் வரையிலும் வரும். அதற்காகத்தான் இதை காமதேவா என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள், கற்பக வருடம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த காமதேவாவும், கற்பக வருடமும் இலேசான முறையிலே வசூலிக்கப் பட்டக்கூடியதாக இருக்கவேண்டும். வியாபாரிகளுக்கு தொல்லை கொடுக்கக் கூடியதாக இருக்கக்கூடாது. விற்பனை வரி செலுத்துகிறவர்களுக்கு அப்பத்து தரக்கூடியதாக இருக்கக்கூடாது.

விவசாயிகள் கரும்பு பயிர் செய்து அதை வெல்லமாகவும் வெல்லச் சர்க்கரையாகவும் மாற்றி அதை விற்பதற்குப் பஜாருக்குப் போகிறார்கள். பெருந்தரை போன்ற பல பகுதிகளில் விற்பனை வரி அதிகாரிகள் விவசாயிகளிடமிருந்து வரிகளைக் கேட்கிறார்கள். அந்த நிலையை மாற்றியமைத்து, கரும்பு உற்பத்தி செய்கின்ற கரும்பு பயிர்செய்த அந்த விவசாயிக்கு, எக்கருக்கு இவ்வளவு வரி என்று அங்கேயே அந்த வரியை வசூலித்துவிட வேண்டும். விவசாயிகளிடமிருந்து எந்தவிதமான விற்பனை வரியையும் எந்த அரசும் வாங்குவது நல்லதல்ல என்பதை நான் தெரிவிக்கக் கட்டமைப்பிட்டுக்கிறேன். அதிக அளவு விவசாயம் செய்கக்கூடியவர்களிடமிருந்து வரி அதிகம் வரும் என்று கருதுவார்களேயானால் எக்கர் கரும்புக்கு இவ்வளவு வரி என்று எடுத்துக்கொள்ளுவோமே யானால் அந்த வரியை விவசாயிகள் சலிப்பாகச் செலுத்த முடியும். அவர்கள் பயிர் செய்கின்ற கரும்பிலிருந்து உற்பத்தி செய்கின்ற அச்ச வெல்லமாக இருந்தாலும், உருண்டை வெல்லமாக இருந்தாலும், வெல்லச் சர்க்கரையாக இருந்தாலும் அதை விற்பனை செய்வதற்கு வழிவகை செய்வோமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன். கடந்த அரசு வியாபாரிகளிடையே நிலையைப்பற்றி கொஞ்சம்சுட்ட எண்ணவில்லை. ஆனால் இந்த அரசு பாராட்டக்கூடிய அளவு வியாபாரிகளிடையே நல்லெண்ணத்தை உணர்கிறது. வியாபாரிகளிடையே கஷ்டங்களை உணர்ந்து அவ்வப்பொழுது

[திரு. ஈ. ஆர். கிருஷ்ணன்]

[1968 மார்ச் 18]

உதற்கு நிவாரணம் செய்ய முன்வந்திருக்கிறது. அதற்காக அமைச்சர் அவர்களை இந்த நேரத்திலே பாராட்டி, பாராட்டுகிற நேரத்திலே நான் சொன்ன குறைபாடுகளையெல்லாம் அவசியம் கவனிக்கவேண்டுமென்று கூறி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. கே. எம். ராமசாமி கவுண்டர் : மதிப்பிற்குரிய மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நில வரி-மானியக் கோரிக்கை, பஞ்சத் துயர் தணிப்பு மானியக் கோரிக்கை இவைகளின்மீது என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த சர்க்கார் முதன்முதலிலே அரசுப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்ட உடனே அவர்கள் செய்திருக்கிற முக்கிய காரியம் புன்செய் நிலங்களுக்கு வரி விலக்கு—புன்செய் நிலங்களுக்கு உள்ள வரியை நீக்கியதாகும். இதற்கு சர்க்காரை நான் பாராட்டுகிறேன். இந்த நில வரியை எடுத்துவிட வேண்டும்; இந்த நில வரி இருக்கக்கூடாது என்ற கொள்கை பல ஆண்டுகளாக, நடு விடுதலை அடைவதற்கு முன்னதாகவே பல பொது மேடைகளில் பேசப்பட்ட விஷயம். எல்லாக் கட்சிகளும் நில வரியை ஒழித்துவிட வேண்டுமென்றுதான் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் 20 வருட ஆட்சியில், ஆட்சி செய்த கட்சியினாலேயே இந்த நில வரியை விலக்கு முடியவில்லை. அது மத்திரம் அல்ல; நில வரியை ஒட்டி, அந்த நில வரியின் மேலே பல புதிய வரிகளை, சர்சாஜ் போன்றவைகளை நிறைய போட்டுக் கொண்டே வந்தார்கள். இந்த வருவாய்த் துறை மானியக் கோரிக்கை—1 கொள்கை விளக்கக் குறிப்புப் புத்தகத்திலே பல வரிகள் வசூலிக்கப்படுகின்றன என்று கூறு பட்டிருக்கிறது. நில வரியில் ஒவ்வொரு ரூபாய்க்கும் 12 காசு வீதம் நில செஸ் வரியும், 20 காசு வீதம் கல்வி செஸ் வரியும் வசூலிக்கப்படுகின்றன. நில வரியில் ஒவ்வொரு ரூபாய்க்கும் 13 காசு வீதம் மேல் வரி என்றும் வசூலிக்கப்படுகின்றது. அது மாதிரியல்ல; ஊராட்சி மன்றங்கள், ஒன்றி. நகரங்களுக்கும் வரி இப்படி 100-க்கு 150 சத வீதம் கூடுதல் வரி இருந்துகொண்டு வருகிறது. “ஆடு அரைப்பணம் சுமைக்கூலி முக்கால பணம்” என்றுபடி இன்றையவரி நிலைமை இரக்கிறது. நிலவரி மாதிரிமாதிரி ஒழிக்கப்பட்டிருக்கிறது, இது புன்செய் நிலங்களுக்குப் பெரிய ஆறுதலாக இல்லை. இப்பொழுதுள்ள சூழ்நிலைமையிலே சிறுநில விவசாயியாவது எல்லா வரித் தொல்லைவிலிருந்தும் விடுபட்டிருக்கவேண்டும். அவர்கள் இந்த வரி வசூலிலிருந்து விடுபட வேண்டுமென்பதானால் எல்லோருடைய ஆசை. நடைமுறையிலே இது சாத்தியமா? இல்லையா? எப்படியும் எல்லா வரிகளையும் ஒரு குறிப்பிட்ட உச்சவரம் புள்ள சிறு உழவர்களுக்காவது ஒழிப்பதுதான் சரிபாணமுறை. தேர்தல் காலத்தில் சொல்லிவிட்டோம் என்பதற்காக அரைகுறையாக வரி ஒழிப்பதில் அர்த்தம் இல்லை. தேருஜி கொள்ளை லாபம் சம்பாதிப்பவர்களையும், கள்ளமார்க்கெட்காரர்களையும் தூக்கிலிடவேண்டுமென்று சொன்னார். அதேமாதிரி மத்திய அரசிலே உள்துறை அமைச்சர் பதவி வகித்த திரு. ஈந்திரா இலஞ்ச ஊழலை ஓராண்டிலே ஒழிக்காவிட்டால் நான் மந்திரி பதவியை ராஜினாமா செய்வேன் என்றார். ஆனால் அந்தக் காரியங்கள் சித்தமாகாமல் போய்விட்டன. அவ்வாறு பல காரியங்கள் பல்லாண்டு காலம் நடைமுறைக்கு வாரம்பம் போய் விடுவது உண்டு. அதேமாதிரிதான் நில வரியை ஒழித்துவிடுவோமென்பதும். அதில் உள்ள உண்மை நிலைமைகளைப் பரிசீலிக்காமல் அவசரப்பட்டு நிலவரியில் முடிவு எடுத்து விடுவதில் பலன இல்லை. ஆகையினால் நிலவரியை ஒழிக்கிறபெ முது நன்செய் நிலங்களுக்கும் ஒழித்துவிடமுடியுமா? அல்லது புன்செய் நிலங்களுக்கு ஒழிப்பதோடு நின்றுவிடலாமா? அல்லது சிறு நிலக்காரர்களுக்கு மட்டும் ஒழித்துவிடலாமா? எல்லோருக்கும் ஒழித்துவிட்டால் நிலவரி வருவாய் இழப்பை எவ்வகையில் ஈடுசெய்வது என்பதைத் தீவிரமாகச் சிந்தித்து அவசரப்படாமல் காரியம் செய்பவோம். நிலவரிபற்றி திரு. கெய்வாருடைய அறிக்கையாகட்டும், வேறு அனுபவமிக்க ஐ. சி. எஸ். உத்தியோகஸ்தர்கள் அறிக்கைகளாகட்டும், அவைகளையெல்லாம் அப்படியே

1968 மார்ச் 18] [திரு. கே.எம். ராமசாமி கவுண்டர்]

நடைமுறைப்படுத்தக் கூடாது, முடியாது. நடைமுறையிலே, நம்முடைய மாநிலத்திலேயுள்ள நிலவரத்திற்கேற்றவாறு அவைகள் செயல்படுத்தப் படவேண்டும். அவர் கொடுத்திருக்கின்ற அறிக்கையில் பயிர்வாரியான வரி போடவேண்டுமென்று இருக்கிறது. பயிர் வாரியான வரியே இருக்கக் கூடாது. நிலத்தின் விவசாயத்தின் மேல்தான் வரி இருக்கவேண்டும். பயிர்வாரி வரி வரும்போது கணக்குப்பிள்ளைகளிடம் நிகக் கிழார்களும், மற்றவர்களும் சிக்கி அதிகமான வரி செலுத்தி இதுவரை அல்லல் பட்டது போதும். ஆகவே, ஒரு அதிகாரி கொடுத்திருக்கிற இந்த அறிக்கையினை சிறந்த அறிக்கை என்றும் அந்த அடிப்படையிலேதான் வரி இருக்க வேண்டுமென்றும் எண்ணலிடக் கூடாது. சர்க்காருக்கு வேண்டியது பணம். அது குறைபக்கூடாது. வரியை ஏமாற்றுகிறவர்களிடம் அதிகமாக வரி வசூலிக்கவேண்டும். சிறுநிலச்சுவான்தாரர்களுக்கு வரிச் சலுகை வேண்டுமென்ற நிலையே சரியான நிலை. அதலின் எல்லா நிலங்களுக்குமோ அல்லது நஞ்சை நிலங்களுக்கோ, அல்லது புஞ்சை நிலங்களுக்கோ வரிக்கு அளிக்கும்பொழுது அவசரப்பட்டு எதுவும் செய்யக் கூடாது. சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். மக்களும் இன்னும் அல்லல் படாத முறையை நாம் அனுஷ்டிக்கவேண்டும். ஆகியனிலே எந்த வரியை நாம் எவ்வளவு கூடுதலாக, எவ்வளவு அதிகமாக விதிச் முடியுமோ அவ்வளவு கூடுதலாக, யாமேல் வரி விதித்தால் தாங்குவாரா? அவர்களமேல் மாதிரி விதிக்கவேண்டும். அபைச்சர் அவர்கள் ஒரு முக்கியமான விஷயத்தைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். இது உணவுப் பிரச்சினையை, கொளமுதல் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்குள்ள ஒரு அபிமானம் இரும் என்று சொன்னார்கள். உணவையிலேயே வர வேறுகத்தக்கதுதான். ஆனால், சாதாரணமாக நான் பார்த்தவரையில் இதுவரை சிறு விவசாயிகள் இன்னும் எந்த கஷ்டத்திலிருந்தும் அல்லலிலிருந்தும், தொல்லையிலிருந்தும் நீங்கியதாகத் தெரியவில்லை. ஏனென்றால் நில வரி ஒன்றை எடுத்து, மேல் வரினைக் கெடுப்பவர்களையிருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்குப் பெரும் நன்மை யென்கிறார்கள் என்ற முறையிலே விவசாயிகளுக்குச் சிரப்பாக, சிறு நிலக்கிழார்களுக்கு இன்னும் நம் வரிச் சலுகை தரவேண்டும். இன்றைய வரிக்கொள்கை நடைமுறையிலே நன்கு செயல்படவில்லை; மற்ற கஷ்டங்களுக்கும் நிவர்த்தி அளிப்பதாகியலை. தங்களுக்கு நிலம் செந்தமிழ்லாத உழவர் பலர் இருக்கிறார்கள். தாங்களே உழுசை நிலச்செந்தக்காரர்களும் இருக்கிறார்கள். நிலம் இல்லாததால் வேளாண்மை செய்ய முடியாதவர்களும் இருக்கிறார்கள்.

இதுகாலை, மிக முக்கியமான விஷயம் பஞ்ச நிவாரணம் பற்றிது. சென்ற ஆண்டு மழை இல்லாத நிலை நம்முடைய மாநிலத்தில் ஏற்பட்டது. இந்தே படி இடங்களில் வரட்சியிலே இருந்தது. ஏன், ஒரு இடம்சுட வாட்சி இல்லாத நிலையில் இல்லை என்று சொல்வதற்கில்லை. இப்பொழுது கே எவ்வளவு எடு துல்கொண்டால், பல்லத்திலே பஞ்சாயத்து தலைவர்கள் 60 பேர் அடையாள உண்ணவிரதம் இருந்தார்கள். பல்லடம் உடுமலை வட்டங்கள், கோபி தாலுகா நம்பியூர் உள் வட்டத்திலேயெல்லாம் மக்கள் மிகக் கஷ்டப்படுகிறார்கள். நம்பியூர் நகரப்பஞ்சாயத்திலே உணவு தானியம் குடும்பக் கார்டுகளுக்கு வழங்கப்படுகிறது. ஆனால் அதைவிட மிகவும் கஷ்டத்திலே இருக்கிற பக்கத்துக் கிராம பஞ்சாயத்துக்களுக்கு அது எந்தரிக்க படவில்லை. காரணம், போதிய அளவு உணவுப்பொருள் ஸ்டாக் இல்லையென்று சொல்லுகிறார்கள்.

இப்பொழுது கொள்முதல் நல்ல நிலையிலே இருக்கிறது. பஞ்ச நிவாரணம் என்ற முறையிலே நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். தர்மபுரியில் ஹோசூர், கிருஷ்ணகிரியில் பேப்பனடபள்ளி ஆய இடங்களில் பஞ்சநிலை காரணமாக மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். சென்ற வருஷம் மழை பெய்யாததைப்பற்றிகளும் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் வரவு செலவுப் பேச்சிலே குறிப்பிட்டார்கள். தென்மேற்குப் பருவக்காற்றினால் 289 மில்லமீட்டர் மழையும், வடகிழக்குப் பருவக்காற்றினால் 496 மில்லி மீட்டர் மழையும் சராசரியாக பெய்தது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

[திரு. கே. எம். ராமசாமி கவுண்டர்] [1968 மார்ச் 18]

இந்த மழையளவு, 1966-67-ம் மழையளவைக் காட்டிலும் 23 சதவிகிதம் குறைந்துள்ளதாகக் கூறினார்கள். எல்லா இடங்களிலும் மழை பெய்யவில்லை. இராமநாதபுரம், தஞ்சாவூர் போன்ற இடங்களில் பெறும் புயல் வந்து, ஒரே நாளில் அச்சு அளவு 15 இன்ச், 10 இன்ச் மழை பெய்ததை வைத்துக்கொண்டு சராசரியாகக் கணக்குப் போட்டு பார்க்கக் கூடாது. ஆற்றின் கரையோரத்தில் ஒரு அடி ஆழம் இருக்கலாம், ஆற்றின் நடுவே 7 அடி ஆழம் இருக்கலாம், எல்லாவற்றையும் சேர்த்து சராசரி ஆழம் 4 அடி என்று ஆற்றைக் கடக்க முயல்வது எவ்வளவு ஆபத்தோ அவ்வளவு ஆபத்து தான் சராசரியாக மழையைக் கணக்கில் கொள்வது சில இடங்களில் ½ இன்ச் கூட மழையே பெய்யவில்லை. நான் சொல்லிய பகுதியிலுள்ள மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அங்கு டிஸ்ட்ரிக்ட் டெவலப்மெண்டு கவுன்சில் அல்லது மாட்ட ஆளுநரிடம் கொள்ளல், இன்னும் கொஞ்சம் நாட்கள் போகட்டும், மார்ச்சு போகட்டும், ஏப்ரல் வரட்டும், நிவாரண வேலைகளைத் துவக்கலாம் என்று சொல்கிறார்கள். அங்கெல்லாம் பல ரேஷன் பட்டினியும், பசியுமாக இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். உணவு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னமாதிரி எந்த ஒருவனும் உணவு இல்லாமல் கஷ்டப்படக் கூடாது.

“தனி ஒருவனுக்கு உணவில்லையெனில்
ஐக்கிணை அழித்திடலோம்”

என்ற பாரதியாரின் இலட்சிய சகாப்தத்தில் இருக்கிற நாம் தனி ஒருவன் உணவு இல்லாமல் இருக்கக்கூடாது என்பது மட்டும், இந்த மாநிலத்தில் எந்தப் பகுதியில் இருக்கிற மக்களும் உணவு இல்லாமல் கஷ்டப்படக் கூடாது. ஆகவே, கன்கெடர் அவர்கள் அனுப்பிய அறிக்கையை மத்திரம் வைத்துக்கொண்டு பாராட்டல், அந்தந்த பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மன், அந்தந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் கருத்துக்களையும் எடுத்துக்கொண்டு, நிவாரண வேலைகளை உடனடியாக கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ஆர். நாசுந்தரம் : மதிப்பிற்குரிய மாற்றுத்தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்தின் ரத்து விற்பனைவரியைப் பொறுத்தவரையிலே ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். மத்திய அரசு படி அரி+ திட்டத்திற்கு மானியம் தராத நிலையிலும், இன்று குறிப்பாக கற்பக விருக்டம், காமதேனு என்று சொல்லக் கூடிய விற்பனை வரிதான் ரூ. 10 கோடி உபரியாகக் கொடுத்து, இந்த மானியத்தை உதவி செய்கிறது. எனவே, நமது மாண்புமிகு அண்ணா அவர்கள் தீர்க்க ஆலோசனை செய்துதான் இந்த இரண்டு துறைகளையும் ஒரே அமைச்சரிடம் கொடுத்துள்ளார் என்று நினைக்கிறேன். இந்த அரசு விற்பனை வரித் துறையிலே பல நன்மைகளை இந்தக் குறுகிய காலத்தில் செய்திருப்பதை இந்த மாநிலம் அறிபும். வரிவிதிப்பு வரம்பை ரூ. 15,000 ஆக உயர்த்தியது, கம்பவுண்டிங் முறை வரம்பை ரூ. 75,000 ஆக உயர்த்தியது, இன்னும் அவல் பொறி மீதுள்ள விற்பனை வரியை ரத்து செய்திருக்கிறார்கள். இப்படி பல சலுகைகளை இந்த அரசு செய்ததைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே கூறினார்கள். அது மட்டுமல்ல, குஜராத்தி மொழியில் கணக்கு வைத்திருக்கும் வியாபாரிகள் இந்த மாநிலத்தில் ஒரு கணிசமான அளவுக்கு இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கணக்குகளை குஜராத்தி மொழியில் தேர்ச்சி பெற்றவர்கள் கண்காணிக்கவேண்டுமென்பதற்காக, இந்த அரசு சீப்பந்திகளை ஊக்கி வைத்து அந்த மொழியைப் பயில்கிறவர்களுக்கு இரண்டு உபரி இன்கரி மெண்டு அல்லது ரூ. 500 ரொக்கம் என்று கொடுத்து அவர்களை ஊக்குவித்து வருவது பாராட்டத்தக்கது ஆகும்.

வாணிப வரித்துறை நமது அரசின் நிதிநிலைக்கு ஒரு கேந்திரம். இதை கண்ணீரற்ற வரி என்ற அளவில் (டாக்ஸ் வித்தவுட் டியர்ஸ்) மாற்றுவதற்கு ஒருசில யோசனைகளை நான் கூற விரும்புகிறேன்.

1968 மார்ச் 18]

[திரு. ஆர். நாகசுந்தரம்]

இசற்காக மூன்று வகையான சீரமைப்பு செய்யவேண்டும். முதலாவதாக தற்போதுள்ள சட்டங்களைச் சீர்திருத்தி அமைக்கவேண்டும். இரண்டாவதாக நிர்வாக முறையை மாற்றவேண்டும். மூன்றாவதாக நிர்வாகக் குழுவின் சீர்திருத்தி அமைக்கவேண்டும். இந்த மூன்றையும் கவனிப்பதற்காக ஒரு “ஹை பவர் கமிட்டி” உயர்ப்பட்ட கமிட்டி, வாணிபர்களையும், அதிகாரிகளையும், மற்றவர்களையும் கொண்டதாகப் போட்டு இந்த முறையை சீர்படுத்தவேண்டும்.

சட்ட சீரமைப்பைப் பொறுத்தவரையிலே, விற்பனை வரிகள் சம்பந்தமாக மூன்று சட்டங்கள் இருக்கின்றன. அந்த மூன்று சட்டங்களையும் ஒரே சட்டமாக்கவேண்டும். அதேபோல் கேளிக்கை வரியைப் பொறுத்தவரையில், இரண்டு சட்டங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றை ஒன்றாக இணைக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதனால் வியாபாரிகள் அனுப்பவேண்டிய பற்பல நபர்களைக் குறையும், கடமையும் குறையும், நிர்வாகத்தினருக்கு வேலைப்பாட்டும் குறையும். மதராஸ் கேளிக்கை வரிச் சட்டம் (பெட்ரோல் எண்ட்ரென்மெண்டு டாக்ஸ்), ஸ்தல ஸ்தாபன உபரி வரிச் சட்டம் (பெட்ரோல் ரோகல் அதாரிடஸ் பின்ஸ் ஆக்ட்) இரண்டுமே மகாண அரசினரைச் சேர்ந்தது. இரண்டிலிருந்து வரக்கூடிய வருமானங்களும் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கும் தான் செல்கின்றன. எனவே, இரண்டையும் ஒன்றாக இணைப்பதில் சிக்கல் எதுவும் இருக்க முடியாது.

பெட்ரோலுக்கு விற்பனைவரிச் சட்டத்தின் கீழ் லிட்டர் முறையில் வரி விதிப்பதால் கஷ்டங்களும், சிக்கல்களும் இருக்கின்றன. ஒரு லிட்டருக்கு 10 பைசா என்ற அளவில் தற்பொழுது விதிக்கப்படுகிறது. அதே சமயத்தில் பெட்ரோல் அல்லாத மாற்றவைகளுக்கு 2 பைசா விதிக்கப்படுகிறது. இந்த மாற்றி அளவீடு ஒருபடியாகப் பெட்ரோல், டீசலுக்கு 15 சதவீதம் என்ற அளவில் விற்பனைத் தொகையின் மீதும் 5 சதவீதம் மற்ற மோட்டார் எண்ணெய்மீதும் வரி விதித்தால் வியாபாரிகளுக்கு மிகவும் கஷ்டமாகவும், டௌகரியாகவும் இருக்கும். அண்டை மாநிலமாகிய கேரளாவில் இந்த முறை பின்பற்றப்படுகிறது.

மத்திய விற்பனைவரிச் சட்டத்தின் கீழ் மத்திய அரசு வரி விதிக்கிறது. ஆனால், விதிகளை மாகாண அரசு செய்கிறது. நடைமுறையையும் இந்த மாகாண அரசு தான் செய்கிறது. இந்த இரட்டை முறை தேவையில்லை, இவைகளை ஒழித்துவிட்டு, மாகாண அரசே இந்த வரியை விதிப்பதற்கு சட்டம் செய்யவேண்டும் என்று நான் கருதுகொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நிர்வாகக் குழு சீரமைப்புப் பிரச்சனை, அதாவது எஸ்டாப்ளிஷ்மெண்டு. சர்வீஸ் கமிஷன் ஆஃப் மொத்தமாக எல்லா கிளார்க்களையும் பொறுக்கிவிடுகிறார்கள். இந்தத் துறையில் எழுத்தர்கள் தான் படிப்படியாக மேலே உயர் அதிகாரிகளாக வருகிறார்கள். எனவே பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் தனித் தேர்வு முறை வைத்து, பி.காம்., சட்டப்படிப்பு, பி.ஏ. (பொருளாதாரம்) போன்ற பட்டங்களைப் பெற்றவர்களில் வல்லவர்களை முறையாக தேர்ந்தெடுப்பார்களேயானால், எதிர்காலத்தில் இந்த அமைப்பு நல்லபடியாக இயங்கும். அதே சமயத்தில் அப்பென்ட் அவ்ஸ்டெண்டு கமிஷனர், மேல் முறையிட்டு அதிகாரிகள், சட்டப் படிப்பு பெற்றவர்களாக இருக்கவேண்டும். ஏனென்றால், வியாபாரிகள் இந்தப் பிரிவு நீதி இலாகாவுக்குச் செல்ல வேண்டும் என்று வர்ப்புறத்தி் வருகிறார்கள். இன்கம் டாக்ஸ் துறையில் கூட, அந்தத் துறையிலே உள்ளவர்கள் தான் அந்த வேலையைச் செய்கிறார்களே சவிர, அந்த வரிவிதிப்பை கவனிக்கிறார்களே சவிர நீதித்துறையிலிருப்பவர்கள் அதைச் செய்வதில்லை. அதேபோல் இங்கே யும் சட்டப் படிப்பு உள்ளவர்களை, சட்டம் படித்த பட்டம் பெற்றவர்களை அப்பென்ட் அவ்ஸ்டெண்டு கமிஷனர்களாக நியமித்துவிட்டால், மிகக் கூலிமாக இருக்கும். அதே சமயத்தில் நீண்ட நாட்களாக வியாபாரிகளுக்கு இருக்கும் குறையும் தீரும். ஆகவே, சர்வீஸ் கமிஷன்

[திரு. ஆர். நாகசுந்தரம்]

[1968 மார்ச் 18]

அதிகாரிகளைத் தேர்ந்தெடுக்கும்பொழுது இத்தகைய தகுதிபெற்ற அதிகாரிகளைத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உத்தியோக உயர்வு கொடுக்கப்படுகிறபொழுதும், இப்படிப்பட்ட சட்டப் படிப்பு உள்ளவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வருவாய்த் துறைக் கழகம் (போர்டு ஆஃப் ரெவின்யூ) வரி வசப்புகளை ஆராய்ந்து கண்டுபிடிக்கும் வேலையைச் செய்து வருகிறது. அதற்காக ஒரு துணை ஆணையாளரைக் கொண்ட ஒரு பகுதியே இயங்குகிறது. இந்த வேலையை போர்டு ஆஃப் ரெவின்யூ தான் செய்கிறது என்ற ஒரு தப்பான அபிப்பிராயம் மக்களிடையே இருக்கிறது.

Deputy Commissioner of Intelligence to be separated from Board of Revenue.

அதாவது அந்தத் துறையை தனித்து இயங்கக்கூடிய ஒரு நிலைமையில் மாற்றி அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வரி வசப்புகளைத் தடுக்க, அந்தந்த மாவட்ட துணை ஆணையாளரை நியமித்துவிட்டால் மிகவும் சலபமாக இருக்கும். பல பிரச்சனைகள் இதனால் தீர்ந்துவிடும் என்று கான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மூன்றாவதாக, நிர்வாக முறை சீரமைப்பு (அட்மினிஸ்டிரேடிவ் ரீஃபார்ம்ஸ்) வருமான வரியைப் பொறுத்தவரையில் பலவிதமான ஆண்டு கோரப்புகளை பலர் கொள்கிறார்கள். அதைப் போல விற்பனை வரிக்கு என்றும் சிபையாதி, ஆகவே, விற்பனை வரியைப் பொறுத்தவரையில் ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஏற்படக்கூடிய சட்ட மாறுதல்கள், அவைகளையே விளைவுகள், அச்சங்கள், உத்தரவுகள், முக்கியமான வருவாய்த்துறை கழக உத்தரவுகள், உபநீதி மன்ற தீர்ப்புகளின் சுருக்கங்கள், டிரிப்யூனலின் தீர்ப்புச் சுருக்கங்கள், என்யை முக்ய அம்சங்கள் இவைகளை ஆன்யுவல் மான்யுவலாகத் தயாரித்து ஒவ்வொரு ஆண்டும் கொடுத்தால், மிகச் சலபமாக நிர்வாகத்தை நடத்துவதற்கு அதிகாரிகளுக்கு வாய்ப்பாக இருக்கும், இதற்காக ஒரு தகுதியிக்க அதிகாரியைத் தேர்ந்தெடுத்து உடனே செயலாற்றவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே சமயத்தில் நர்முடைய அரசு சினிமாத் துறைக்கு மிகந்த ஊக்கம் கொடுத்து வருகிறது. நல்ல படங்களுக்கு பரிசுகளும், உற்பத்தியாளர்களுக்கும், டைரக்டர்களுக்கும் பரிசுகளும் தரப்படும் என்று அறிவித்து, இந்த சினிமாத்தொழிலை நல்ல முறையில் ஊக்கவித்து வருகிறது. ஆனால் இதற்கு முன்னிலிருந்த அரசு இந்த சினிமாத் துறையினால் தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வளர்கிறது என்ற தவறான கண்ணோட்டத்தோடு சினிமாத் துறையை அடியோடு ஒழித்துவிட வேண்டும் என்று பல சட்டங்கள் போட்டு, நூற்றுக்கணக்கான சினிமாக்கொட்டைகளை கிழித்து, தானம் ஒழித்துவிட்டது. ஆனால், இந்த அரசு அதற்கு நேர் மாறாக, இப்பொழுது சினிமாத் துறையை ஊக்குவிக்கிறது. அதனால் உள்ள ஒரு பிரச்சனை பற்றிக் கூறப்பிட்டு விடும்படி இருக்கிறது. பல இடங்களில் பர்மனெண்ட் தியேட்டருக்கும், ரூரல் டாக்ஸி ஆரம்பிக்கப்படவேண்டும் என்றால், இரண்டு கொட்டைகளுக்கு நடுவில் ஒரு மைல் தூரம் இருக்கவேண்டும் என்ற ஒரு விதி இருக்கிறது. அந்த விதியின் காரணமாக எகப்பட்ட டாக்ஸிகள் மூப்பல வேண்டிய சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சாதாரணமாக பர்மனெண்ட் தியேட்டர்களின் எண்ணிக்கை குறைவு. அதே சமயம், ரூரல் டாக்ஸிகளின் எண்ணிக்கை அதிகம். ஏனென்றால், குறைந்த செலவில் கிராம மக்களுக்கு எளிதாய்வுக்கு அவர்களிடம் இடத்தில் அங்கேயே கொண்டு போய் படங்களை விளையோகம் செய்யும் அளவில் இருக்கின்றன. ஆனால், இந்த ஒருமைல் தூரம் என்கிற விதி இருப்பதால் அவைகளுக்கு மிகுந்த கஷ்டம். ஏற்படுகிறது ஐவுளிக் கடைகள், ஹோட்டல்கள், மளிகைக் கடைகள்,

1968 மார்ச் 18]

[திரு. ஆர். நாகசுந்தரம்]

இவற்றிற்கு இடையே தீப்படியெல்லாம் கட்டுப்பாடுகள் இருக்கவில்லை பர்மனென்ட் கொட்டகைகளுக்கு பாது எப்பது தர வேண்டும் என்று பழைய ஆட்சியாளர் இந்த ஒரு மைல் தூரம் என்கிற விதியை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இந்த விதியை இப்பொழுது நம்முடைய சர்க்கார் எடுத்து விட்டால், நூற்றுக்கணக்கான கொட்டகைகள் வரும், பல குடும்பங்களும் பிழைக்கும், நமக்கும் ஆதாயம் வரும். ஆகவே அனுபவித்து, இந்த ஒரு மைல் தூரம் என்கிற விதியை எடுத்துவிட்டு, சாதாரணமாக இந்த இடத்தில் வேண்டுமானாலும் படங்களைக் காட்ட வசதி இரக்க வேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு ஆண்டு முழுதும் வெளியிடும் அத்தனை படங்களுக்கும் இப்போது இருக்கும் கொட்டகைகளில் காண்பிக்க முடியவில்லை. அதே நேரத்திலே, சென்னையிலே பார்க்கிறோம், நாவிலுந்து தியேட்டர்கள் ஒரே இடத்தில் இரக்கின்றன. காலியோ, கெயிட்டி, சித்திரா, நியூஎலிஃபின்ஸ்டன், வெலிங்டன், சாந்தி இவைகள் மலண்ட் ரோடில் ஒருமைலுக்குள் இருக்கின்றன. இன்னும், ஸ்பையர், பண்டையம்மன்ட் எமரால்ட் இந்த மூன்று தியேட்டர்களும் ஒரே கட்டத்தில் இருக்கின்றன. நூற்று டாக்கிகள் மட்டும் ஏன் அருகருகே இருக்கக் கூடாது என்று தெரியவில்லை. முன்னால் இருந்த அரசு, ஒரு மைல் தூரம் என்று வைத்து, ஒருகால் பணக்காரர்களுக்கு சலுகை காட்டுவென்றே என்று தீர்ப்புச் செய்து, பல நூற்று சன்மார்க் கொட்டகைகளைத் திறத்துக் கட்டி விட்டார்கள். அதனால் பல ஊர்களில் ஏழை மக்கள் வாழ்விழந்து, அவர்களுடைய குடும்பங்களும் சூடிப்பட்டுச் சென்றிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்த விதியை அடுத்து செய்துவிட வேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த ஒரு மைல் தூரம் என்கிற விதியை அன்புசெய்து வைத்து விடவேண்டும் என்றும், அந்த முறையில் நிச்சயம் வரும் சன்மார்க் தொழிலை ஊக்குவிக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொண்டுள்ள உரையை முடிக்கிறேன்.

திரு. கோ. பாரிமோகன் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது பேசும் போது, பலமுனை விற்பனை வரியை ரத்து செய்து, ஒருமுனை வரிபாக வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சிறப்பாக கட்டிப் பின்னுக்குக்கு இருக்கக்கூடிய வரியை ரத்து செய்துவிட்டு, விவசாயத்திற்கு உபயோகப்படுத்தப்படுகிற உரம் என்ற காரணத்தால், அதையும் உரத்தோடு சேர்த்து, ஒரு முனை வரியை விதிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பொதுவாக, திரு. கெய்வார் அவர்களுடைய அறிக்கைப்படி பார்க்கும்போது, தண்ணீர் தீர்வைப் பிரச்சினைகளை அணுகும்போது, பெரிய பெரிய நிலச் சொந்தக்காரர்களை விட சிறு நிலக்காரர்களுக்கு சாதகம் அளிக்கும் முறையில் நில வரியை அணுக வேண்டும் என்று கருதுகிறேன். அதை சகட்டுமேனிக்கு ஒரே விதத்தில் அணுகக் கூடாது என்பதையும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அந்த முறையில் கெய்வார் அறிக்கையையும் பரிசீலிக்கலாம் என்று விரும்புகிறேன்.

விற்பனை வரியானது சிறு சிறு வியாபாரிகளையும் பாதிக்கிறது. அதற்கு மாறாக, மொத்த வியாபாரிகளிடத்தில், அதிகமான வரிகள் வசூலிக்கப்படலாம் என்று கருதுகிறேன். அப்படி, பெரிய, மொத்த வியாபாரிகளிடத்தில் வசூலித்து விட்டால் சிறிய வியாபாரிகள் பாதிக்கப்படாமல், அதிகாரிகள் தொந்தரவும் இல்லாமல், வரிவசூல் செய்ய முடியும். அந்த முறையில் விற்பனை வரியை அணுகவேண்டும் என்று கருதுகிறேன். ரூ. 10,000-லிருந்து ரூ. 15,000 வரையில் என்று வருமானம் வரக்கூடிய சிறு வியாபாரிகளுக்குக் கொடுக்கும் சலுகை போதியதாக இல்லை. அதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நிவெச்யேற்றத் தரப்புச் சட்டம் இருக்கிறது. அந்தச் சட்டம் 1968-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 19-ந் தேதி அன்று முடிவடைகிறது. அந்த சட்டத்தை நீடிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு கூட, விவசாயிகளும், சாகுபடிதாரர்களும், தஞ்சை மாவட்டத்தில்

[திரு. கோ. பாரதிமோகன்]

[1968 மார்ச் 18]

வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு ரத்தகை, வாரத்தில் தள்ளுபடி செய்துகொடுக்க வேண்டும். இல்லையென்றால், தவணை தவணையாக கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

தஞ்சை மாவட்ட முன்சீப் கோர்ட்டுக்களில் ஏராளமான வழக்குகள் போட்டு, உழவு மாடுகள் ஜப்தி அகும் நிலைமையும் இருக்கின்றன. வரக்கூடிய பசலியில் விவசாயம் செய்ய முடியாது, கடன்காரனாகி நிற்க கதியாகிய நிலையில் இருக்கிறான் விவசாயி. இந்தப் பிரச்சினை நம் முடைய அரசு உடனடியாகக் கவனிக்கவேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். இந்த அரசாங்கத்திற்கு வருமானம் வேண்டும், பணம் தேவைதான். நம் முடைய திட்டங்களை அமுல்படுத்த, நம்முடைய நோக்கங்களை நிறைவேற்ற பணம் தேவை படுகிறது. அதே நேரத்தில் நம்முடைய செல்வங்கள் பரி போகாமல் இருக்கவேண்டும் என்பதையும் கவனிக்கவேண்டும். ஊனங்க ளிடமிருந்து வரிகள் நமக்கு வருகின்றன. அதே நேரத்தில் நம்முடைய சொத்துக்களும் சரியாக இருக்கின்றனவா என்பதையும் கண்காணக்க வேண்டும். உதாரணத்திற்குச் சொல்லப்போனால், கொடைக்கானலில் இருக்கக்கூடிய சர்க்கார் நிலங்கள் பிறர் மையில் இருக்கின்றன. சர்வே நம்பர்களோடு என்னை சொல்ல முடியும். பி. டி. ராஜன் அவர்களிடம் சர்வே நம்பர் 818-ல் 401 ஏக்கர் நிலம், சர்க்கார் நிலம் இருக்கிறது. பட்டா வாங்க முயற்சி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அதே போல், ராஜ் சிதம்பரம் செட்டியாருக்கு 116 ஏக்கர் அவர்கள் கையில் இருக்கிறது. சாதாரணமாக சின்னஞ்சிறு நில சொந்தக்காரர்கள் 50 செண்ட், 3 செண்ட் வைத்திருக்கும் ஜமால் ராவத்சர், முத்துசாமி போன்றவர்களுக்கு பட்டா வழங்கப்படுகையில், ஆனால் பெரியவர்களுக்கு பட்டா வழங்க முயற்சிகள் செய்யப்படுகின்றன. வழங்கும் இடங்களில் இன்னும் கட்டமைக்க இல்லை. கண்டமனூர் ஜீன் படுகின்றன இப்படிப் பட்ட நிலங்கள் இருக்கின்றன. மேல் அவை உறுப்பினர் திரு. தியாகராஜன் டி. என். அவர்கள் 200 ஏக்கர் நிலத்தை சனீகரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பி. எஸ். கங்கா நாயுடு 1,000 ஏக்கர் நிலத்தை சனீகரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதே போல், ரா. சி. நாயுடு 200 ஏக்கராக்களை சனீகரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். போட்டநாயகனூர் ராணி வீரலக்ஷ்மி அம்மாள் 1,000 ஏக்கர் நிலத்தை வைத்திருக்கிறார்கள். புதுக்கோட்டை மசாராஜா ராஜகோ பாலத் தொண்டமான் சர்வே 1135-ல் 98 ஏக்கர் நிலத்தைச் சொந்தமாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அது போன்ற நிலைமைகள் நம்முடைய தமிழகத்தில் இருக்கின்றன. சாதாரணமாக கொஞ்ச நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு பட்டா செய்து கொடுக்கப்படுவதில்லை. ஆனால், பெரும் பெரும் தமிழ் கிலங்கள் இருக்கிறார்களே, அவர்களுக்குக் கொடைக்கானல் போன்ற வளம் மிகுந்த இடங்களில் ஏன் பட்டாக்கள் கொடுக்கிறார்கள் என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன். இதைப்பெல்லாம் ஏன் கூறுகிறேன் என்றால், இந்த நிலங்களையெல்லாம் ரீ-சர்வே செய்து.....

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : சனம் உறுப்பினர் அவர்கள் கொடைக்கானல் பகுதியிலே சர்க்கார் நிலங்களை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அந்த நிலங்கள் எந்த எந்த வருஷத்தில் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டன என்பது பற்றியும், அப்படி ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு, இந்த அரசு பொறுப்பை வந்த பிறகு யார் யாருக்கு பட்டா வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பற்றியும் வினாக்கள் அளிப்பது நல்லது என்று கருதுகிறேன்.

திரு. கோ. பாரதிமோகன் : இப்படி வழங்கப்பட்டதெல்லாம் காங்கிரஸ் அரசாங்கம் இருந்தபோது. இன்றைய தினம் பட்டா வாங்க முயற்சி எடுக்கிறார்கள். எந்த எந்த அண்டுகளில் என்று மாண்புமிகு முதல் அமைச்சரவர்கள் கேட்கிற படியால், விவரம் எழுதிக் கொடுக்க கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். எழுதியும் கொடுக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவிக்கிறேன்.

1968 மார்ச் 18]

[திரு. கோ. பாரதிமோகன்]

அடுத்து, ஜபீன் இனாம் பிரச்சினைகள். சட்ட அமைச்சருக்குத் தெரியும். புதுக்கோட்டையில் இந்த இனாம் பிரச்சினைகள் தீவிரமாக இருக்கின்றன. அங்கே விவசாயம் செய்பவர்களும் விவசாயிகளுக்குக் கோர்ட்டு மூலமாக உரிமை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், பேல் கோர்ட்டுக்கு அப்பீலுக்குப் போகிறார்கள் என்ற காரணத்தால், அவர்கள் அளக்க வேண்டிய குத்தகை நெல்லை நேரடியாக அளக்கவேண்டும் என்று இன்றையதினம் கூறப்படுகிறது. அவையையெல்லாம் பார்த்து, முறையிலே அளிக்கப்பட்டிருக்கக் கூடிய கோர்ட்டு தீர்ப்பின் அடிப்படையில் இருக்கவேண்டும். அப்பீலுக்குப் போனாலும், டிப்போமுது அபலில் இருக்கும் முறை இருக்கவேண்டும் என்று கருதுகிறேன். அவசரமாக மிகத் தீவிர உணர்வோடு உடனடியாக புதுக்கோட்டையில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்குச் சலுகை அளக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த அறிக்கையைப் பார்க்கும்போது, 1960-61-ம் ஆண்டில் ஆரம்பித்து 1966-67-ம் ஆண்டு முடிய வரி வாங்கப்பட்டவேண்டிய இனங்களைப் பற்றிக் கொஞ்சப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், வரவர நிலைவர அதிகமாகிக்கொண்டே வருகிறது. நிலத்தை வாங்கச் செய்யவில்லை. அப்படிப் பல வீணம் இரு பதாகப் பார்த்தேன். திவ்யையாக உள்ளதைச் சரியாக வசூல் செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், உடனடியாகப் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறவர்களுக்கு அதிகமான சடன் வாடிகளுக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். குத்தகை பாக்கி என்ற யொரல், விவசாயிகள் பூராவும் தங்களுடைய மாட்டை மெந்துட்டார்கள். விவசாயிகள் பூராவும் மகசூலை இப்பந்தவிட்டார்கள். நிலங்களை வாங்குதல் சேரவேண்டிய பகுதியை மட்டும் அவர்கள் ஜப்தி செய்யவில்லை. விவசாயிகளுக்குச் சேரவேண்டிய பகுதியையும் சேர்த்து ஜப்தி செய்கிறார்கள். இரண்டையும் ஜப்தி செய்து விட்டு அதுவும் போகிறது என்று பழைய பாக்கிக்குச் சின்ன வீடு இருந்தால் அதையும் ஜப்தி செய்கிறார்கள். இப்பொழுது நான் தொகுதிக்குப் பேசு போது ஏராளமான நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பதைப் பார்த்தேன். அகவே, அவசர உணர்வோடு அதைத் தடுத்து நிறுத்தக்கூடிய அளவுக்கு, குத்தகை பாக்கி விஷயத்தில் நாம் கவனம் செலுத்த வேண்டும். இல்லாவிட்டால் தஞ்சை மாவட்டத்தில் உணவு உற்பத்தி நிச்சயமாக பாதிக்கும். தஞ்சை மாவட்ட உழவர்கள், சாதாரண விவசாயிகள் உழை வேலை செய்யவில்லை யென்றால், அங்கே நிலைமை சிக்கலாகிவிடும். வாழ்க்கை நாசமாய்விடும். ஆகவே, குத்தகை வாரசாருக்கு செய்யும் விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும். மூன்று ஆண்டு நான்கு ஆண்டு குத்தகை பாக்கி இரந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்தக் குத்தகை பாக்கியையெல்லாம் ரத்து செய்ய வேண்டும். இல்லாவிட்டால், அதை ஒத்திவைக்கவேண்டும். தவணை அடிப் படையில் அதைக் கட்டலாம் என்ற ஏற்பாட்டைப்பரவது செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு உரையை முடிக்கின்றேன், வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை: கனம் உறுப்பினர் அவர்களிடமிருந்து ஒரு விளக்கம் அறிய விரும்புகிறேன். மதரை வர்ஷநாடு பகுதியில் சிறப்பிட்ட டவுன்டைய பெயர்கள் அவர்களால் குறிப்பிடப்பட்டு, அவர்களெல்லாம் நிலத்தை ஆக்கிரமித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. உறுப்பினர் சார்ந்திருக்கிற கட்சியைச் சேர்ந்த ஒரு தலைவருக்கும் இந்த ஆக்கிரமிப்பு நிலம் இருப்பதாகப் பேசுகிறார்கள். அது உண்மையா, என்று அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. கோ. பாரதிமோகன்: அதுபற்றி எனக்குத் தகவல் இல்லை.

திரு. எ. பாலசுப்பரமணியன்: பாயின்ட் ஆஃப் பர்ஸனல் எக்ஸ்ப்ளேனேஷன் சார். 'தலைவர்' என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் யாரைக் குறிப்பிட்டார் என்று எனக்குத் தெரியாது. சட்டமன்றக் கட்சியைச் சார்ந்த தலைவர் என்றால், நான் தலைவன். எனக்கு எங்கும் அப்படி நிலம் இல்லை. வர்ஷ நாட்டிலும் இல்லை. தஞ்சை மாவட்டத்தில் பாபநாசம் தாலுக்காவில் அகரமாங்குடி கிராமத்திலும், புரசங்குடி கிராமத்திலும் எனக்கு ஆறு ஏக்கர் நிலம் இருப்பதாக என் தகப்பனர் சொல்லித் தெரியும்.

[1968 மார்ச் 18]

திரு. டி. மார்டின் : மதிப்பிற்குரிய மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நில வரி மானியக் கோரிக்கையின்மீது என்னுடைய கட்சியின் சார்பாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய வெட்டுத் தீர்மானங்களை அறித்து என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றை இந்த அவையிலே வைக்க விரும்புகிறேன்.

ரெவின்யூ இலாக்கா என்று சொன்னவுடன் அந்த இலாக்காவில் மேல் மட்டத்திலிருந்து பணியாற்றக்கூடிய கலெக்டரை வைத்துத்தான் கருதப்படுகிறதே சரி, அந்த இலாக்காவில் சீழ் மட்டத்தில், அடி மட்டத்தில், இருந்து வேலை செய்துகொண்டிருக்கிற கிராம அதிகாரிகளைப் பற்றி இந்த இலாக்காக குறிப்பதாகத் தெரியவில்லை. உழவர் பெருங்குடி மக்களை அடிக் கொண்டு மூலக்கொண்ட தமிழகத்தின் முன்னேற்றம், கிராம மக்களின் நலனில்தான் இருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் ஒத்தக்கொள்வார்கள். ஆனால், அதே நேரத்தில், கிராமங்களில், கிராம மக்களோடு சம்பந்தமிருந்து பணியாற்றும் கிராம அதிகாரிகளை, விசேஷ முறையில், கர்ணங்கள், தலைவரிடம், வெட்டி, இவர்களெல்லாம் மிகவும் குறைந்த வரமானத்தோடு கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதுபற்றி அரசு எந்தவிதமான நல்ல ஒரு முடிவையும் இந்த மானியக் கோரிக்கையில் சொல்லாமலிருப்பதைப்பற்றி வருத்தப்படுகிறேன். மேலும், இந்த அதிகாரிகளுக்கே சில சமயங்களில் அச்சிட்ட பாரங்களும், நமஸ்க்களும் கிடைக்கவும் கிடைக்காத நிலையில், தங்களுடைய சொந்த பணத்திலிருந்து காசும் வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே அந்தக் குறைவு அவர்களுக்கு நீக்கிக் கொடுக்கவேண்டும் ஒட்டத்தில் கொலை நடந்தால், ராசலில் ரிப்போர்ட் எழுதுவது அந்தக் கிராம முன்சிப், கொலை நடந்த இடத்திற்கு அவர் வருவதற்கு நேரம் அதிகமானால் நீதி மன்றத்தில், அந்த இடலையைக் காரணமாக வைத்து கொலை வழக்கு சம்பந்தப்பட்டவர்களை டீமேண்ட் செய்து கொடுக்கிறார்கள். கொலை நடந்த இடத்திற்கு கிராம முன்சிப் வருவதற்காக ஒரு டாக்ஸியோ அல்லது ஜீப்போ ஏற்பாடு செய்துகொண்டு வந்தால், அதற்கான ஒரு தொகையை அரசு அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்று நான் கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

நில வரியைப் பொறுத்த மட்டில், உயர்திரு கெய்வார் அவர்களுடைய ரிப்போர்ட்டைப்பற்றி இங்கே பேசப்பட்டது. நான் என்னுடைய தனிப்பட்ட கருத்தைக் கூறுகிறேன். செய்வார் அவர்களுடைய ரிப்போர்ட் ஒரு பக்கம் இருக்கட்டும். தேர்தல் அறிக்கையில் 6-வது பக்கத்தில், 18-வது பாராவில் சொல்லியிருப்பதைப் போன்று உடனடியாக இந்த அரசு செய்ய வேண்டியது என்னவென்றால், ஐந்து பக்கங்களுக்கு உட்பட்ட நிலத்திற்கெல்லாம் நில வரியையும் அதற்குத் தொடர்பாக உள்ள மற்ற வரிகளையும் நீக்கிவிடவேண்டும். அதற்குப் பின்பு கெய்வார் ரிப்போர்ட்டைப்பற்றிப் பரிசீலனை செய்துகொள்ளலாம் என்று நான் கூறிக்கொள்கிறேன்.

மேலும், கெய்வார் அவர்களுடைய ரிப்போர்ட்டில் நீர் வரியைப்பற்றிக் கூறும்போது, ஒரேயடியாக ஒரே விதமான அளவுகோல் கொண்டு அது செய்யப்படுகிறது. அடுத்தபடியாக ஒரேவிதமான அளவுகோல் நீர் வரி விதிக்கும்போது ஏழை விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுவார்கள். மேலும் நில வரி வேண்டாம் என்று விவசாயப் பெருமக்கள் இருக்கின்ற நேரத்தில் அவர்களிடமிருந்து சமச்சுத்தப்பட்டிருக்கிற பளு குடியேறவேண்டும் என்று இருக்கின்ற நேரத்தில் இன்னும் நீர் வரி என்ற முறையில் அதிகமான பளுவை அவர்களிடமிருந்து ஏற்றுவதை அவர்கள் விரும்பவில்லை. அந்த விதமான ரிப்போர்ட் கொடுப்பதை இன்று விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் விரும்பவும் இல்லை என்பதை என்னுடைய தொகுதியின் சார்பில் வருத்தத்தோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

பஞ்ச நிவாரண வேலையைப்பற்றிக் கூறும்போது, என்னுடைய நெல்லை மாவட்டத்தில் தொடர்ந்து மழை பெய்யாத காரணத்தால், திருச்செந்தூர் தாலுக்காவில், சாதத்தான்குளம் சப்-தாலுக்காவிலும் நாங்கு தேரி தாலுக்காவிலும் அதிகாற்பு பக்கத்திலுள்ள கோயிலப்பட்டியிலும், கிராமங்கள் வரட்சியாக இருக்கின்றன. பஞ்ச நிலைமை சாண்டவமாடு கிறது. பஞ்சம் வந்தபிறகு பஞ்ச நிவாரண நடவடிக்கைகள் எடுப்பது வேறு. பஞ்சம் வருவதற்கு முன்பு சில முன்னாக்கிரமையான நடவடிக்கைகள் எடுக்க இந்த அரசு முன்வரவேண்டும்.

1968 மார்ச் 18]

[திரு. டி. மார்டின்]

மணிமுத்தாறு பகுதியில் நீர்க்கட்டு உள்ள நிலங்களில் பயிர் வைக்கும் போது தண்டத் தீர்வை அங்கு வசூலிக்கப்படுகிறது. நீர்க்கட்டுதலினால் அவர்கள் பயிர் வைக்கும்போது, அதில் ஏற்படுகிற தண்டத் தீர்வை முழு வதையும் தீர்க்கமுடியாவிட்டாலும், அக்கடையைக்கலாம். தண்டத்தீர்வை யைக் குறைத்து, விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்ய முடியும் என்று நான் கூறிக்கொள்ளுகின்றேன்.

என்னுடைய அண்டை மாவட்டமான கன்யாகுமரி மாவட்டத்தில் பேச்சி ப. ர. அணையில் உள்ள தண்ணீர் குறைவுபட்ட காரணத்தால் சுமார் 20,000 ஏக்கர் நிலங்களில் இருந்த பயிர்கள் காய்ந்து போய்விட்டன. இதைப் பற்றி அங்குள்ள சட்டமன்ற உறுப்பினிகள் அமைச்சர் அவர்களிடம் கூறியிருந்தார்கள். பேச்சிப்பாரா தரை மட்டத்தில் உள்ள தண்ணீரை மிச்சார விசை ஏற்றங்களை வைத்து இறைத்து, அந்தப் பயிர் களுக்குக் கொடுத்திருந்தால், அந்தப் பயிர்களைக் காப்பாற்றியிருக்க முடியும். இதேபோன்று ஒரு நிலை, அக்கமாவட்டம் திருவிதங்கூர்-கோச்சி ராஜ்யத் தில் இருந்த தேரத்தில், ஏற்பட்டபோது, அங்குள்ள அரசு அந்தக் கன்யா குமரி மாவட்டத்தை மாற்றுகிறாய், மனப்பான்மையோடு நடத்தினாலும், விசை ஏற்றங்கள் வைத்து தண்ணீர் இறைத்து பயிர்களைக் காப்பாற்றி இருக்கிறார்கள். ஆனால், அந்தக் கன்யாகுமரி மாவட்ட மக்கள் இன்று தமிழகத்தோடு சேர்ந்த பிறகு, இன்று சுமார் இருபதாயிரம் ஏக்கர் நிலப் பரப்பில் பயிர்க்கெல்லாம் வாடியிருக்கின்றன. இந்த அரசு நினைத்திருந் தால் அந்தப் பயிர்களுக்குத் தண்ணீர் கொடுத்திருக்கலாம். அதற்கு அதிகமாகச் செலவு ஏற்பட்டிருக்காது. ஏற்கனவே விசை ஏற்றங்கள் வைப்பதற்கு இங்குள்ள அந்த அணியைக் கட்டப்பட்டவை அப்படியே இருக் கின்றன. மின்விசை ஏற்றங்கள் கொண்டுவந்து தண்ணீர் இறைத்து பயிர்களைக் காப்பாற்றத் தவறியிருக்கிற இந்த அரசு எனவே, இந்த மக்களுக்கு அபராதம் கட்டவேண்டும் என்று கூறவில்லை. ஆனால், அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட ஒரு பெரும் இழப்புகளை மானியங்களோ, கடனு தவியோ அந்த மாவட்ட மக்களுக்கு அரசு செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மேலும், என்னுடைய தொகுதியில் கோமானேரி, நெடுங்குளம், கலங்குவிளை போன்ற கிராமங்களில் நிலம் சுவே செய்யப்பட்டு, இன்னும் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்கப்படாத நிலைமை இருந்து வருகிறது. ஆகவே, அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்து விவசாய மக்களுக்கு துரிதமாகப் பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிற்பகல்
12-30

அடுத்தபடியாக, இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலும், தஞ்சாவூர் மாவட்டத் திலும் வாழ்கின்ற மீனவர்கள் புலர்ஸ் பாதிக்கப்பட்டுள்ள நேரங்களில் அவர்களுக்கு அரசாங்கம் தக்க உதவிகளைச் செய்து வருகின்றது. அதே போல மற்றப் பகுதிகளில் வாழ்கின்ற மீனவர்களுக்கும் தக்க உதவிகளைச் செய்ய வேண்டும். என்னுடைய தொகுதியில் சுடற்கரைபோரமாகவுள்ள மனப்பாற், பெரியதானை போன்ற இடங்களில் மீனவர்களுடைய குடிசைகள், திடீர் திடீரென்று வீசுகின்ற புலங் காற்றினால் பாதிக்கப்படுவ தனால், அப்பகுதிவாழ் மீனவர்கள் மிகவும் அவதிக்காளாகிறார்கள். ஆகவே, இந்தப் பகுதியில் வாழும் மீனவர்களுக்கும் அரசாங்கம் தக்க உதவிகளை அளித்து உதவ வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சாத்தான்குளம் வட்டாரத்திலும், உடன்குடி வட்டாரத்திலும் பனைமரத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு இன்னும் குடியிருப்பு நிலங்கள் வழங்கப்படவில்லை. குடியிருப்பு நிலங்களை வழங்கும்போது, இந்த பனைமரத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் மக்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து, நிலங்களைத் துரிதமாக வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நில வரியைப் பொறுத்தமட்டில், திரு. கெய்வார் அவர்களுடைய ரிப் போர்ட்டைப் பரிசீலனை செய்வதற்கு முன்பாக, தரவிட முன்னேற்றக் கழகம் தன்னுடைய தேர்தல் அறிக்கையில் கொடுத்துள்ள, 5 ஏக்கர்

[திரு. டி. மார்க்ஸ்]

[1968 மார்ச் 18]

நிலமுடைய விவசாயிகள் அத்தனைபேருக்கும் நிலவரியையும் அதனோடு தொடர்புடைய எல்லா வரிகளையும் நீக்கமுயன்ாது என்ற வாக்குறுதிக்கிணங்க, நிலவரியையும், அதனோடு தொடர்புடைய வரிகளையும் நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஒரு வழக்கறிஞர் 'ஒரு சாராருக்கு வரி விலக்கு அளிப்பது மற்றவர்களுடைய உரிமையல்ல' என்ற மனப்போக்கைப் பாராட்டிப் பாதிக்கக்கூடியதாக இருக்கும் என்று திரு. கெய்வார் அவர்களுடைய ரிப்போர்ட் கூறியிருக்கிறது. அப்படி நாம் வரி விலக்கு அளிக்கும்பேறு மற்றவர்கள் நிதிமன்றத்திற்குப் போனால் அது டிஸ்க்ரிமினேஷனில் கொண்டுவரத் தவிரும். நீதிமன்றம் நன்செய் நிலங்களுக்கு அப்படை வரியை ரத்த செய்ய வேண்டுமென்று கோருகிறாரா அல்லது ஐந்து ஏக்கருக்கும் குறைவாக இருக்கும் நன்செய் நிலங்களுக்கு வரியை எடுத்துவிடுங்கள் என்று கூறுகிறாரா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. டி. மார்க்ஸ் : தேர்தல் அறிக்கையில் 6-வது பக்கத்தில் 18-வது பாராவில் 'ஐந்து ஏக்கருக்கு உட்பட்ட நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு நிலவரியையும், அதனோடு தொடர்புடைய எல்லா வரிகளையும் நீக்கவேண்டும்' என்று தெளிவுபடுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்கம் சிறு நிலக்கீழார் களுக்குப் உதவி செய்யும் நோக்கத்தோடு இதைச் செய்ய முன்வரலாம். அது நீதிமன்றத்தில் டிஸ்க்ரிமினேஷன் என்று வந்தால், நாம் அதை ரீஸைப்பிள் கிள் வரிபேஷன் என்ற முறையில் வாத்தாடி ஜெயிக்க முடியும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

***திரு. எ. ஆர். மாணிக்கம் :** மதிப்பிற்குரிய மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நம் வறண்ட மானது முதன்மையாக கால்களில் மிகவும் முக்கியமான வருவாயாகக் கருதப்பட்டது. ஆனால் இப்போது எந்த விதமான சாரத்தையும் பார்க்கும் போது மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. இந்த நிலவரிதான் பிரதானம் என்று இப்பொழுது சொல்வதற்கில்லை.

திரு. கெய்வார் ரிப்போர்ட்டைப்பற்றி அதிகமாகப் பேசப்படுகிறது. நிலத்தின் பெயரால் உள்ள நிலவரியைக் குறைத்து எப்படி வருவாயை அதிகப்படுத்துவது என்பதைப்பற்றி அதில் கூறியிருக்கிறார்கள். விவசாயத்தைப் பெருக்கி, உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க திரு. கெய்வார் அவர்களுடைய ரிப்போர்ட் அணுகுண்டாக இருக்கிறது, நன்மை பயக்காது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவருடைய அறிக்கையைப் பார்த்தால், கிட்டத்தட்ட பத்து கோடி ரூபாய் விவசாயிகளிடமிருந்து அதிகமாக வசூலிக்க வேண்டியிருக்கும். இப்பொழுது இப்பதைப் போல் இரண்டு மடங்கு அதிகம் வசூலிக்கவேண்டியிருக்கும். இப்பொழுது விவசாயிகள் நிலவரி, தண்ணீர் வரி, லோகல் வரி, என்ற வகையில் 915 லட்சம் ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். திரு. கெய்வார் அவர்களுடைய அறிக்கையை அப்படியே அமல்படுத்தினால் கிட்டத்தட்ட 1,919 லட்சம் ரூபாய் விவசாயிகளிடத்திலிருந்து வசூல் செய்ய வேண்டியிருக்கும். கிட்டத்தட்ட 10 கோடி ரூபாய் அதிகம் வசூலிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே அதை நடைமுறையில் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கருதக் கூடாது. வேண்டுமானால் அதைப் பரிசீலனை செய்து பார்க்கலாம். இது நன்செய் விவசாயிகளுக்குத் தீமை பயக்கும்.

தண்ணீர் வரியை எடுத்துக்கொண்டால் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் கடைமடைப் பகுதிகளில் தண்ணீர் வராத காரணத்தால் பயிர்கள் பாதிக்கப்படுவிடும். பலமுறை இதைப்பற்றி எடுத்தக்கூறப்பட்டது. பழைய வாட்டர் செல் ஆக்ட்டை அமல்டுத்ததான் நிவாரணம் அளிக்க முடியும் என்று அதிகாரிகள் கூறுகிறார்கள். இரண்டு அணை மட்டத்திற்குக் குறைச்சலாக வந்தால்தான் நிவாரணம் அளிக்க முடியும். ஒரு ஏக்கருக்கு 1½ மூட்டை, 2 மூட்டை நெல் விளைந்தால் அவனுக்குத் தண்ணீர் தீர்வையளிக்கும் விலக்கு அளிக்க முடியாது. அதை அப்படியே அமைக்குவதன் மூலம் விவசாயிகளுக்கு எந்தவிதமான நன்மையும் கிடைக்காது. ஆகவே, இந்த விதியை மாற்ற வேண்டும்.

1968 மார்ச் 18]

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

இன்றைக்கு விவசாயச் செலவுகள் அதிகரித்திருப்பதன் காரணமாக விவசாயினுடைய மொத்த வீளைச்சலில் சாபாதி செலவுகளுக்குப் போகிறது. அதாவது ஒரு ரூபாயில் எட்டணு மட்டத்திற்குச் செலவாகிறது. இரண்டு அணு மட்டத்திற்கு வீளைந்தால் தண்ணீரத் தீர்வையிடுவதற்கு விலக்கு இல்லையென்று சொல்வது சரியல்ல. வீளைச்சலு ஆறு அணு மட்டத்திற்கு மேல் இருந்தால் நிவாரணம் தேவையிலலை. ஆறு அணுவிற்கு உட்பட்டிருந்தால் நிவாரணம் அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தண்ணீர்த் தீர்வை இரண்டாம் போகத்திற்கு இருக்காது என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், இப்பொழுது ஓர் உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. முதல் போகம் ரூ. 15, 27 சாகுபடி செய்து, இரண்டாம் போகம் குறுகிய காலப் பயிராகவோ, மத்திய காலப் பயிராகவோ இருந்தால்தான் அவர்களுக்குத் தண்ணீர்த் தீர்வையிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஏரிகளிலிருந்து தண்ணீர் பாம்ப்சம்படுகிற இடங்களில் ரூ. 25, போன்ற நெல் போடப்படுகிறது. ஆகவே, அதற்கு ஏற்பட்ட போடப்பட்டிருக்கும் ரூ. 9-வை மாற்ற வேண்டும். வரி விலக்கு என்று சொன்னபோது இரண்டாம் போகம் சாகுபடி செய்யும் எல்லா நிலங்களுக்கும் என்று கருதினோம். சென்ற ஆண்டில் புதியதாக குறுவை சாகுபடி செய்து, சென்ற ஆண்டிலே இரண்டாம் போகமாகச் சாகுபடி செய்யும் நிலங்களுக்கு என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டு போகம் என்று வைப்படுத்தப்படாத நிலங்களில் இரண்டாம் போகம் சாகுபடி செய்யும் அதனை நிலங்களுக்கும் தண்ணீர் தீர்வையிலிருந்து விலக்கு அளிக்க உண்டென்பது என்னுடைய வேண்டுகோள். அப்போதுதான் பரவலாக எல்லோருக்கும் நனமை கிடைக்கும். இதனால் அரசாங்கத்திற்குப் பெரிய நஷ்டம் வந்துவிடாது. ஆகவே இந்த உத்தரவை மாற்ற வேண்டும்.

பல ஆண்டுகளாக புறம்போக்கு நிலங்களை ஜாரி செய்யப்படுவது பற்றிப் பேசப்பட்டு வருகிறது. இன்னும் புறம்போக்கு நிலங்கள் இருந்து கொண்டேதான் இருக்கின்றன. பத்து, பதினாறு, இருபது ஆண்டுகளாக புறம்போக்கு நிலங்களில் சாகுபடி செய்துவிடும் வவசாயிகளுக்கு இன்னும் அந்த நிலங்கள் பட்டா செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. சர்க்கார் பெரு துரிதமாக இவைகளைப் பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டும். தரிசு நிலங்களே இல்லையென்று சொல்லும் அவர்களுக்குத் துரிதமாக ஜாரி செய்து கொடுக்க திட்டமிட்டு, உதைத் துரிதமாக நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர வேண்டும்.

அதுமட்டுமல்ல. பாய்ச்சல் ஆதாரங்களைச் சேர்ந்த புறம்போக்கு நிலங்களைச் சிலர் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களை வெளியேற்றுவது என்பது சாதாரண காரியம் அல்ல. அவர்கள் கோர்ட்டுக்குப் போய்விடுகிறார்கள். பல ஆண்டுகள் அவர்கள் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டு நூதால் அவர்களை எளிதில் வெளியேற்ற முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, அவர்களைத் துரிதமாக வெளியேற்ற என்ன செய்ய வேண்டும், என்ன செய்ய முடியும் என்பதைப்பற்றித் பரிசீலனை செய்து அரசாங்கம் நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

விவசாய வருமான வரியை எடுத்துக்கொண்டால், நாம் மாற்றம் செய்திருக்கிறோம். நன்செய் நிலத்தில் சாகுபடி செய்பவர்களுக்குக் கொஞ்சம் பரிசாக இருக்கும். மசோதாவில் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்த சலுகைகள் குறைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பணப் பயிர்கள் செய்பவர்கள் 2½ மடங்கு, 3 மடங்கு கொடுக்கத் தயாராக இருக்கலாம். வெறும் நெல்லைச் சாகுபடி செய்பவர்களுக்கு வருவாய் குறைவு, இதைப் பின்னால் மீண்டும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு விவசாயிகள் செலுத்தும் வரியை எடுத்துக்கொண்டால், நிலவரி, தண்ணீர் தீர்வை, சர்சாஜ், லோகல் சாஜ், அதற்கு மேல் பஞ்சாயத்து யூனியன் வரி என்று இப்படிப் பலவிதமான வரிகள்

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1968 மார்ச் 18]

இருப்பதால் யாருக்கும் ஒன்றும் புரிவதில்லை, கணக்குப்பிள்ளைவிடம் சென்று இப்போது கேட்டால் ஒரு தொகை சொல்லுகிறா. சில நாட்கள் கழித்துக் கேட்டால் இன்னொரு தொகை சொல்கிறா. இவற்றை எல்லாம் ஒருமுடிபடுத்தி நிலத்தை மீது இவ்வளவுதான் வரி என்று போட்டு விட்டால்தான் படித்தவர்கள், படிக்காதவர்களை—ஆக எல்லா விவசாயிகளுக்கும் சலபமாகப் புரிந்துகொள்ள வாய்ப்பு இருக்கும். இப்போதுள்ள வரிசீலை ஒருமுடிபடுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நில உச்சவரம்பு பற்றி நல்லமுறையில் பரிசீலனை செய்து சட்டம் கொண்டுவர வேண்டும். ஏற்கனவே கொண்டுவரப்பட்ட சட்டம் நம்முடைய எண்ணத்தை ஈட்டற்றுவதாக இல்லை. ஆகவே நல்ல முறையில் அதற்குச் சட்டம் கொண்டுவர வேண்டுமென்று சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. வி. டி. அண்ணாமலை: வணக்கத்திற்குரிய மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நமது தமிழக அரசின் 1968-69-வது ஆண்டின் மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்துச் சில வாரத்தைக்கூட கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

விற்பனை வரி மானியத்தை எடுத்துக்கொண்டால் வெவ்வேறு பேரில் தற்சமயம் நம்முடைய அரசு வரி விசுத்திற்கிறது. இன்றைக்கு தமிழகத்தில் உற்பத்தியாகக் கூடிய வெவ்வேறு 20 சதவீதமான நம்முடைய மாநிலத்திலேயே உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளப்படுகிறது. பாகி 80 சதவீதம் வெவ்வேறு அந்நிப மாநிலத்திலே தான் விற்கப்படுகின்றன. ஆகவேதான் இன்றைக்கு நாம் வாங்கக்கூடிய விற்பனை வரி நடவடிக்கைகள் வரையறுக்கப்படுகிறது. ஆகவே வெவ்வேறு பாக்சேர் டாகஸ் வாங்கிறவர்கள் வரி என்ற முறையில் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்படி வங்குகறவர்கள் வரி என்று ஏற்படுத்த முடியாவிடாலும் புகையிலைக்கு விதப்படுத்தால் கரும்புத் தோட்டங்களுக்கே வரி போட்டுவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்குத் தேவைப்படுகிற கால்நடைத் தீவனங்கள், அவர்களுக்குத் தேவையான உரவைகள், மாடு வளசாய உபகரணங்களுக்கு வியபனை வரியில் இருந்து விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல ரெவின்யூ வருவாய்த் துறையை எடுத்துக்கொண்டால் அது தமிழகத்தில் இருக்கிற அத்தனை விவசாயப் பெருங்குடி மக்களையும் ஒருங்கிணைத்துச் செயல்படுகின்ற ஒரு தாபனமாகும். ஆகவே தான் முதல் அலப்பசா அவர்கள் கூட வருவாய்த்துறையின் தலைவர்கள் என்று முறையில் கண்டீடாக்ளை எல்லாம் இரண்டுமுறை அம்மத்துக் கூட்டி கலந்து கேட்கின்ற இருக்கக்கூடிய சங்கடங்களை எல்லாம் தெரிந்து கொள்ள உற்வாங்கின்ற நிலையை ஏற்படுத்தினார்கள். காரணம் இந்தத் துறை மிகமிக முக்கியமான துறையாகும். ரெவின்யூ இலாகாவில் இருப்பவர்கள் இன்றளமும் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்குள்ள கஷ்டங்களை நன்கு தொடுத்துச் செயல்படுவதாக இல்லை. நிலத்தில் நெல் வளை கிறதென்றால் சாதாரணமாக வளை நிலை. பெரியவர்கள் எப்படியோ நிலத்தைச் சம்பந்தத்து வைத்துவிட்டார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு நிலத்தில் பயிரை வைக்கறவர்களுக்குத்தான் அதில் உள்ள சங்கடங்கள் தெரியும். இன்றைக்கு நிலத்தோடு சம்பந்தப்பட்டவர்களை ஐந்துவிதமாகப் பிரிக்கலாம். 1. பெருநிலக்கிழமர்கள்—அதாவது அதிகமான நிலத்தைச் சொந்தமாக உடையவர்கள். 2. நிலக்கிழமர்கள்—அதாவது கொஞ்ச நிலம் சொந்தமாக வைத்திருப்பவர்கள். 3. உழவர்கள், குத்தகைக்காரர்கள், வார சாகுபடிக்காரர்கள். 4. விவசாயக் கூலிகள், 5. விவசாயப் பண்களை சம்பளக்காரர்கள். இவர்கள் உணவரும்தான் நாட்டு மக்களைக் காப்பாற்றுகிறவர்கள். ஆகவே இந்த ஐந்து பிரிப்பையும் திருப்திபடுத்துவதற்கு அளவுக்கு நிலச் சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டும். அவர்கள் நிலத்தை தேசிக் கின்ற வகையில் காரியங்களைச் செய்யவேண்டும். அதற்குமாறாக இன்றைக்கு அந்த விவசாயப் பெருங்குடி மக்களிடத்தில் வரி வசூலிப்பதற்கு ரெவின்யூ

1968 மார்ச் 18]

[திரு. வி. டி. அண்ணாமலை]

அதிகாரிகள் நடந்துகொள்ளுகின்ற முறை மிகவும் பயங்கரமானதாக இருக்கிறது. எந்த ஆட்சியாக இருந்தாலும்-தலைமை ஆட்சியாளர்கள் மாறுகிறார்களே தவிர அதிகார இனம் மாறவில்லை. ரெட்டேபிசம் போகவில்லை. இன்றைக்கு பட்டா மாறுதல் செய்ய வேண்டுமானால் ஒருவருக்கு நிலத்தை அடைமானம் செய்வதாக இருந்தால் கிராமக் காணம் பார்க்கிறார். தாசில்தார் பார்க்கிறார். ஆர். டி. ஓ. பார்க்கிறார். கலெக்டர் பார்க்கிறார். இவ்வளவு பேர்களும் பார்க்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. இதனால் வீணாக் காலதாமதமும், அலைச்சலும்தான் ஏற்படுகிறது. தாசில்தார், ஆர். டி. ஓ. வுக்கே அந்த அதிகாரம் நில அடைமானம் செய்கின்ற வேலையை ஒப்ப எடுத்து விடால் சீக்கிரமாகக் காரியம் நடப்பதற்கு வழியேற்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நெல் உற்பத்தி செய்கின்ற விவசாய மக்களுக்கும், நமக்குத் தேவையான உணவுப் பொருளை உற்பத்தி செய்கின்ற விவசாய மக்களுக்கும் ஊக்கத்தை ஏற்படுத்தவதற்கு, அவர்களுடைய உளைததைத் தெரிவிக்கின்ற முறையில் அனுப்புகின்ற முறையில் தள்ளச்சுக்கும் நிலவரியை ரத்து செய்துவிட வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். திரு. கெய்வார் திட்டத்தையோ வேறு எந்த யோசனையோ ஏற்படுத்தி விவசாய மக்களுடைய உள்நாட்டில் புது ஊக்கத்தை ஏற்படுத்து சமுதாயத்தின் ஆணி வேரைப் போல் இருக்கின்ற அவர்கள் நூலமுறைபல் வாழ்வதற்கு அடி கோல வேண்டுமென்று இந்த அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கட்சியாக பஞ்சாயத்து யூனியன் அதிகாரிகள் அவ்வளவு பேர்களும் ஆர். டி. ஓ. கண்காணிப்பிலும், கலெக்டர் கண்காணிப்பிலும் நியமிக்கப்படுகிறார்கள், ரெவினியூத் துறையில் இன்றைக்கு இருக்கிற வேலைகள் அதிகம். பஞ்சாயத்து அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள், யாண்ட பஞ்சாயத்து அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள், இவர்களை எல்லாம் ஒரங்கிவைத்து தலைமாவே ஒரு அமைப்பை ஏற்படுத்தி விடவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். காரணம் இன்றைக்கு ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியன் அதிகார சரியாக நடந்து கொள்ளவில்லை என்று பெண்ணைஞ்சேர்ப்பஞ்சாயத்து யூனியனில் இருப்பவர்கள் ஒரு தீர்மானத்தைப்பாட்டு அனுப்ப வருகிறார்கள். மாதம் நான்காகியும் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. கலெக்டர் ஆர். டி. ஓ.-வை விசாரிக்கச் சொல்ல, அவர் பஞ்சாயத்து ஆபீஸரை விசாரிக்கச் சொல்ல, அவர் ரெவினியூ அதிகாரியை விசாரிக்கச் சொல்ல-இப்படி அவர்பேரில் யாதொரு நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை.

அடுத்தாற்போல தமிழகத்தில் உள்ள நிலங்களைப் பொறுத்தவரையில் சர்வே நடாது 50 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகின்றன. 80 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை சர்வே நடத்த வேண்டுமென்று இருக்கிறது. 1920-ஆம் ஆண்டுக்கு பிறகு சர்வே நடக்கவில்லை, ஆகவே தமிழகத்தில் உள்ள விளை நிலங்கள் அனைத்தையும் சர்வே செய்ய நம் ஆட்சியினர் முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து எங்கள் வடஆற்காடு மாவட்டம் மிகவும் பின்தங்கிய மாவட்டம். சிகமுகு பேரகாக 120 மைல், வடக்குத் தெற்காக அரக்காணத்தல் இருந்து செங்கம் வரை 150 மைல். இவ்வளவு பெரிய மாவட்டத்தைக் கலெக்டர் பரிபாலனம் செய்ய வேண்டியிருப்பதாலேயே அது கவும் பின் தங்கிய மாவட்டமாக ஆகிவிட்டது. இம் காரணமாகவே அதை இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டும். கூடுதலுத்தனையை எடுத்துக்கொண்டால் நிர்வாக வசதியை அடி திருவெண் மலை வட்டம். ராணிப்பேட்டை வட்டம், வேலூர் வட்டம் என்று பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயத் துறையை எடுத்துக்கொண்டால் 4 வட்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே வடாற்காடு மாவட்டத்தை திருவண்ணாமலை மாவட்டம், வேலூர் மாவட்டம் என்று இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டும். அல்லது வந்தவாசி, செய்யூர் இவற்றை எடுத்து செங்கல்பட்டில் அருந்து பிரிக்க குச்சுபுரம் மாவட்டத் தோர் இணைத்து இதைச் சுறியதாக்குவதன் மூலம் ரொம்ப தெருங்கிய தொடர்பை ஏற்படுத்த வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்

[திரு. வி. டி. அண்ணாமலை]

[1968 மார்ச் 18]

நேன். வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் நிலங்கள் சீர் செய்யப்பட ஒரு கமிஷன் அமைக்கப்படவேண்டும். வட ஆற்காடு மாவட்டம் தமிழகத்திலேயே இரண்டாவது மாவட்டமாக நெல் அளிக்கமாந்த தருகின்ற மாவட்டமாக இருக்கிறது. அங்கேயிருக்கின்ற உழவர்கள் எல்லாம் பாட்டாளிகள், அவர்களுடைய உழைப்பின் பயனாக அதிகமாக உற்பத்தியாகிறது.

நீர்ப்பாசனம் என்பதன்கீழ் சுமார் 10 கோடி ரூபாய்த் தேவைப்படுகிறது என்று உணவு இலாகா எஞ்சினியர் என்னிடம் புள்ளிவிவரம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதை அந்த மானியத்தின்மீது பேசப்பொழுது தெரிவிக்க இருக்கிறேன். ஜவ்வாறு மலை, எகிரி போல தாகாணப் பிரதேசத்தின் தொடர்ச்சியாக இருக்கிறது. அங்கே கனி வளங்கள் இரக்கின்றன. அவற்றை ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டும். பாலாறு இருக்கிறது, அங்கே பாலும் இல்லை, தண்ணீரும் இல்லை. மைசூர் மாநிலத்திலே தடங்கல் செய்ததாற்போல அங்கே தண்ணீர் வரவில்லை. பழைய என்சினியர்கள் பம்பிங் வுஷன் வைத்து ஏற்பாடு செய்வதன்மூலம் பாலாற்றில் சதா தண்ணீர் வர ஏற்பாடு செய்யலாம் என்று ஆராய்ச்சி செய்திருக்கிறார்கள். நிதி வசதியில்லாததால் அது நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதை இருக்கொழுது செய்ய வேண்டும். வெளியு இராகாவின் வருவாய் நல்ல முறையில் வரக்கூடிய வகையில் பல காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று எனக்குப் பேச வாய்ப்புக் கொடுத்ததற்காக நன்றிபெட்ட தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கடைசியாக ஒரு ஒரு கருத்தை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். கிராமங்களிலே பணியாற்றுகின்ற உத்தியோகத்தார்கள் மணிபக் காரர், கிராமக் கர்ணங்கள் இவர்களுடைய சம்பளம் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது, அவர்களுக்கு ஏதாவது சலுகைகள் கொடுக்கவேண்டுமா என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. ஆ. கு. சுப்பையா: மதிப்பிற்குரிய மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே. இந்த விவாதத்தில் உள்ள மானியக்கோரிக்கைகளை என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு விருப்புகிறேன். பஞ்சத் தியர் தணிப்பு என்ற மானியத்தின்கீழ் கடந்த வருஷம் ரெருமழை பெய்து அதன் காரணமாக ராமநாதபுரம் தஞ்சை ஆகிய மாவட்டங்கள் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் குறி பிடுன்றார்கள். அவ்வாறு பாதிக்கப்பட்டிருக்கக் கூடிய பிரதேசத்தில் நெல் வயல்களும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன, விவசாயிகளுடைய குடிசைகளும் பெரிய அளவுக்குப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. குடிசையிழந்தவர்களுக்குப் போதுமான நிவாரணம் கெடுக்கப்படவில்லை. யென்பதான என்னுடைய குற்றச்சாட்டும். குடிசையிழந்தவர்களுக்கு 30 ரூபாயும் 10 ரூபாயும் நிவாரணம் கெடுக்கப்பட்டதாகக் கூறிடுங்கிறார்கள். அவ்வாறு கொடுக்கக் காலத்திலே அதிகாரிகள் விரைப்புவெறுப்பு ஆக யாரோ கெடுக்குக் கொடுத்துக் கணக்கைச் சரிக்கட்டக் கூடிய நிலையைக் கையாண்டிருக்கிற தவிர உண்மையிலேயே குடிசை இழந்தவர்களுக்குப் பரிசுரம் காணக்கூடிய வகையில் கொடுக்கப்படவில்லை. இதையும் அரசினரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். நெல் வயல்களும் பெருமளவுக்குச் சேதமடைந்திருக்கின்றன. தஞ்சை மாவட்டத்தில் 50 ஆயிரம் ஏக்கர்கள் நீரிலே மூழ்கி 15 தினங்கள் கடல்போல் காட்சியளித்தது. மதிப்பிற்குரிய கூட்டுறவு சட்டத்தறை அமைச்சர் அவர்கள் வந்துகூடப் பார்வையிட்டார்கள். தாளடிப் பயிர்கள் நாசமடைந்துவிட்டன.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

அம்மாதிரி பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்ற நிலங்களுக்கு நில வரியிலிருந்து வஜா கெடுப்பதோடு மட்டுமல்ல, நிலங்களைக் குத்தகை விவசாயம் செய்து கெண்டிருக்கிற குத்தகைசாரர்களுக்கு குத்தகைத் தள்ளுபடி செய்து கெடுக்கவேண்டும். கடன் தொகைகளையும் தள்ளிவைக்க வேண்டும். பெருமழை ஏற்படுகின்ற காலத்தில் பெருளவுக்கு எரிகள், குளங்கள், ஆற்றின் கரைகள் இவை வருஷம் வாஷம் தொடர்ந்து உடைந்து கொண்டே இருக்கின்றன. இது பல ஆண்டுகளுக்குத் தொடர்ந்து நடப்பெற்றுக்கொண்டு வருகின்ற சம்பவமாக இருக்கின்றது. இதிலே

1968 மார்ச் 18]

[திரு ஆ. கு. சுப்பையா]

அரசினர் அக்கறை எடுத்துக் கொண்டு அம்மாதிரி உடைவதற்குக் காரணம் ஏரிகளின் கரைகள், ஆற்றின் கரைகள் இவை போதுமான பலமில்லாமல் பலவீனமாக இருப்பதால்தான் ஒரு மழை பெய்தவுடனே உடைந்து விடுகின்றன என்பதை உணர்ந்து கரைகளை உயர்த்திக் கட்டுவதற்கும் அகலப்படுத்துவதற்கும் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும். அமைச்சர் அவர்கள் பொதுப்பணித் துறையின் ஆய்விலே இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். பொதுப்பணித் துறை இவ்வேலைகளை உடெல்லாம் செய்து உடனடியாக அரசாங்கத்திற்கு வரவில்லையென்றால் உடனடியாக எவ்வளவு ரூபாய்கள் செலவில் முடிக்க வேண்டுமென்று சம்பந்தப்பட்ட இலாகாக்களைக் கேட்டு துரிதமாக முடிப்பதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும். என்னுடைய மாவட்டத்திலே உடைக்கப்பட்ட ஆற்றைக் கரைகள் இன்னும் சீர செய்யப்படவில்லை. இரண்டாவதாக தாளடிப் பறிகள் பெரிய அளவுக்குப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது, தண்ணீர்ப் பற்றுக்குறையின் காரணமாக. இன்றைய தினம் அம்மாதிரி பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தஞ்சையில் மாத் திரம் என்று சொல்ல முடியாது, ராமநாதபுரம், திருச்சி, நெல்லை இந்த மாவட்டங்களில் சில பிரதேசங்களிலே பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இவர்களுக்கு நவாரணம் கொடுப்பதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும். இன்று குத்தகை பாக்கிகள் வசூல் செய்வதற்கு நடவடிக்கைகள் சிலில் கோர்ட் மூலம் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. குத்தகை பாக்கிகளாக நில வெளி யேற்றம் கூடாது என்ற சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. சமீபத்திலே காலாவதியாகப் போகிறது அந்தச் சட்டம். அந்தச் சட்டத்தைப் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்கிற நேரத்திலே, விவசாயிகள் குத்தகை பாக்கி அளந்தாக வேண்டும், காண்த பாக்கியை அளப்பது கஷ்டமா? நிலை, ஆனால் குத்தகை தாரர்களுக்குக் குத்தகையும் விளைபாத நிலத்திற்குத் தன்னுடைய கொடுக்க வேண்டும், இந்த வகையில் என்னுடைய யோசனையைச் சொல்ல விரும்புகிறேன், விவசாயம் இருக்கக்கூடிய நிலங்களாக இருந்தால் அவற்றிற்கு வரி வஜா செய்ய வேண்டும், அந்த நிங்களின் குத்தகையை ரத்து செய்ய வேண்டும்; அன்றாடம் விளைந்திருந்தால் அந்த விவசாயிகளுக்கு 50 சதவீதம் தள்ளுபடிசெய்து, மிச்சம் கொடுக்கவேண்டியதைப் பல தடவைகளில் வசூலிக்கச் செய்வதற்கான முறையில் ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும். அம்மாதிரி மழை காலங்களில் சாலைகள் உடைந்துவிடுகின்றன, அவற்றையும் உடனடியாகச் சீர்படுத்துவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். இந்த வேளாண்மை வரியும், வருமானமும் என்ற தலைப்பின்கீழ் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே இருந்தே வெள்ளைக் காரன் காலத்திலிருந்தே நிலவரி போட்டு வசூலிக்கப்பட்டு வருகிறது. புதிய அரசாங்கம் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டு புஞ்சை நிலத்திற்கு மாத் திரம் வரியை ரத்து செய்துவிட்டு நஞ்சை நிலத்திற்குச் செய்யாமல் இருப்பது நஞ்சை நிலத்தை நம்பி விவசாயம் செய்யக்கூடியவர்களுடைய மனத்தைப் புண்படுத்துவதாக இருக்கிறது. அடிப்படை நிலவரியை இருக்கக் கூடாது. அதற்குப் பதில் அரசாங்கத்தினுடைய வருவாயைப் பெருக்கவேண்டுமென்றால் விவசாய வருமான வரியை வசூலிக்க வேண்டும். அவ்வாறு முன்னால் இருந்த சர்க்கார் ஒரு வருமான வரியை நிறைவேற்றிநூறு தார்களா. கடந்த 8 ஆண்டுகளில் 33 லட்சத்திலிருந்து 66 லட்சம் வரை விவசாய வரி நிலுவை பாக்கியிருக்கிறது. என்ன காரணம் வசூல் செய்ய முடியவில்லை, வருமான வரியைத் தள்ளுபடி செய்துவிட்டார்களா, வசூல் செய்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்பதை யெல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். 1961-ஆம் ஆண்டு முதல் 1967 வரையில் கணக்குப் பார்க்கின்ற பொழுது 2½ கோடி ரூபாய் வரை பாக்கியிருப்பதாகத் தெரிகிறது.

அடுத்து, சமீபத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட விவசாய வருமான வரித் திருத்தச் சட்டத்தின் காரணமாக நஞ்சை பயிரிடக்கூடியவர்களுக்குப் பெரிய அளவு பாதகம் ஏற்படக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. விவசாயத்தில் அதிக வருமானம் வரக்கூடியவர்களுக்கு வருமான வரி விதிக்க வேண்டுமென்று நான் கூறிய கருத்துக்களை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. நெல் விவசாயம் செய்வதைக் காட்டிலும் கரும்பு, நிலக்கடலை ஆகியவற்றிலிருந்து அதிக வருவாய் வருகின்ற காரணத்தால், நெல்

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

[1968 மார்ச் 18]

பிற்.கல
1-00

விவசாயம் செய்கிறவர்களும் பணப் பயிர்களை விவசாயம் செய்யக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் அந்த நிலைமை வளர்ந்து கொண்டே வருகிறது. அங்கு 16,000 ஏக்கரில் கடும்பு விவசாயம் செய்கிறவர்கள் அனைவரும் பெரிய புள்ளிகள். அவர்களுக்கு ஒரு ஏக்கருக்கு ஐயாயிரம் ரூபாய் வருகிறது. அவர்களெல்லாம் தப்பித்துவிட்டார்கள். விவசாய வருமான வரி பயிர் அடிப்படையில் வரி விதிப்பதுதான் நியாயமாக இருக்கும். அந்த முறையைக் கையாள் வேண்டும்.

ஜமாபந்தி முறை என்று இருப்பது ரெவின்யூ அதிகாரிகளின் ஒரு பெரிய தர்பாராகத்தான் இருக்கிறது. மூன்று மாத காலத்திற்கு எந்தவித வேலையும் நடக்காமல் கணக்குப் புள்ளிகளும் கிராப்திகாரிகளும் மூட்டை கட்டிக்கொண்டு வந்து தாலுகா அலுவலகத்தில் கூடுவதும் பேசுவது மாக இருக்கிறதே தவிர ஜமாபந்தியில் விவசாயிகள் கூறுகின்ற குறைகள் தீர்த்து வைக்கப்படுகின்றன என்று சொல்வ சொல்லாம் நடக்காத காரியங்களாக இருக்கின்றன. விவசாயிகள் மனு கொடுப்பார்கள், அதை வாங்கிக் கொண்டு கவனிக்கப்படும் என்று சொல்வார்கள். அதற்குப் பிறகு அதைப் பற்றி ஒன்றுமே தெரியாது இந்த முறையில் 3 மாத காலத்திற்கு எந்தவித வேலையும் நடக்கவொட்டாமல் செய்து விவசாயிகளுடைய குறைகளும் தீர்க்கப்படாமல் இருக்கும் நிலையில் இந்த ஜமாபந்தி முறையே தேவையிலேயே யென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டம் அமுலில் இருக்கும் பிரதேசங்களில், குறிப்பாக இராமநாதபுரம் போன்ற இடங்களில் ஜமீன் ஒட்டு 20 ஆண்டுகள் ஆகியும், அப்போது விவசாயிகள் கொடுக்க வேண்டிய பாக்கிகளை எல்லாம் இப்போது செடுபிடி செய்து வசூல் செய்வதாகத் தகவல் வந்திருக்கிறது. அந்தப் பாக்கியை ரத்து செய்ய வேண்டிய நடவடிக்கையை அரசாங்கம் மேற்கொள்ள வேண்டும். இனம் ஒழிப்பைப் பொருத்தவரை 1,316 எஸ்டேட்டுகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 154 எஸ்டேட்டுகளைப் பொறுத்தவரை கோர்ட்டில் ஸ்டே வாங்கப்பட்டிருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அரசாங்கம் அந்தக் காரியத்தைக் கொஞ்சம் துரிதப்படுத்தி விடப்பட அந்த நிலங்களையும் எஸ்டேட் ஒப்பில் கொண்டுவந்து வந்து ரயத்துவாரி நிலங்களாக மாற்றி விவசாயிகளுக்குச் சாதகமான நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டும். ஐந்து ஏக்கர் வரையுள்ள இனம் நிலங்கள் எஸ்டேட் ஒர்டரின் கீழ் கொண்டுவந்து விவசாயிகளுக்குச் சாதகமாக நிலங்கள் கிடைக்கத் துரிதமாக நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. ந. தருமலிங்கம்: மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர் அவர்களே, அவைமுன் வைக்கப் பெற்றுள்ள மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரத்து சில கருத்துக்களைச் சொல்லி என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் இவை பற்றிய கொள்கை விளக்கத்தை அளிக்கும் வகையில் மானியத் தொகையை அளிக்க வேண்டுமென்பதன் அவசியத்தைக் குறித்துக் கருத்துரையாற்றினார்கள். முன்னாலே பேசிய எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் நிலவரி விதிப்பதைப் பற்றிய கருத்தைச் சொன்னார்கள். நம்முடைய நாட்டைப் பொறுத்தவரை உழவர் குடியினர் நிலத்திற்கு வரி தருவதை ஒரு நல்ல மரபாகவும், மிகச் சிறந்த தருமமாகவும் ஏற்றுக் கொண்டிருப்பதை நாம் நன்கு உணர முடியும். அதுவும் அண்மைக்காலமாக, நிலத்திற்குக் குறிப்பிட்ட அளவு வரி தருவது நிலத்திற்கும் தனக்குப் புள்ள உரிமைக்குச் சாதகமாக அமையும் என்ற காரணத்தால் அவர்களும் அதைக் கொடுத்து வருகிறார்கள். அந்த வகையில் பார்க்கும்போது, நம்முடைய அரசு நிலங்களுக்குத் தீர்வை வாட என்ற பெயரால் விதிப்பதையெல்லாம் முழுவதும் ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று பரவலாகக் கருதி வருவதை உழவர் பெருங்குடியினர் ஏற்கவில்லை என்பதை நான் இந்த மன்றத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1968 மார்ச் 18]

[திரு. ந. தருமலிங்கம்]

வரி விதிப்பைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் வரி அதிகமாக இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். எனக்கு நன்றாக நினைவு இருக்கிறது—‘வானம் பொழயுது, பூமி விளையுது, உனக்கேன் வரி’ என்று வெள்ளைக்காரத் துரையைப் பார்த்துக் கட்டபொம்மன் கூறியதாகக் கூறுவார்கள். துரதிருஷ்டவசமாக இந்தக் காலத்தில் வானம் பொழிவதில்லை. மேட்டூரில் தண்ணீர் நிரம்பவில்லை. நம்முடைய அரசு இறைவைப் பாசனத் திட்டங்கள் மூலமும், கேணிகளை வெட்டிக் கொடுப்பதன் மூலமும், பம்பு செட்களை வைத்துக் கொடுப்பதன் மூலமும் நீர் தர வேண்டிய நிர்வகிப்பைக் கூழ்நிலையில் இருக்கிறது. இவற்றை யெல்லாம் பார்க்கும்போது வரி விதிப்பு அதிகம் என்று சொல்லி அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கை விளக்கத்தை ஏற்றுக் கொள்ளாமல் இருப்பது நல்ல மரபாகாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அமைச்சர் அவர்கள் தந்த விவசாய வருமானக் குறிப்பில், ‘கேட்டி, வசூல், நிலுவை’ என்று மூன்று வகையாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. 1967-68-ல் ரூபாய் 62 லட்சத்திற்கு அதிகமான அளவுக்கு வர வேண்டி இருக்கிறது என்று காணப்படுகிறது. இன்றையதினம் இருக்கும் சங்கடமான சூழ்நிலையில் 62 லட்சத்திற்கும் அதிகமாக நிலுவைமையாளர்கள் வரி பாக்கி வைத்துக் கொண்டிருப்பதை எந்த வகையிலாவது வசூல் செய்ய அரசு முயல் வேண்டும்.

பஞ்சத் துயர் தணிப்புக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பை அமைச்சர் அவர்கள் தந்தார்கள். சேன்ற ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 2-ம் வாரத்தில் கடுமையாகப் பெய்த பேய் மழையின் காரணமாக முகவை மாவட்டமும், தஞ்சை மாவட்டமுந்தான் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்தைக் குறிப்பாகப் பட்டுக்கோட்டை, அறந்தாங்கி, திருத்துறைப்பூண்டி ஆகிய மூன்றும் அதிகமாகப் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்த மூன்று வட்டங்களிலும் குறிப்பாக கடற்கரையை யொட்டியுள்ள திருத்துறைப்பூண்டி வட்டத்தில்தான் ஆண்டுதோறும் ஆறுகள் உடைபடுவதும் அதன் காரணமாகப் பயிர்கள் 20 நாட்களுக்கும் மேலாக தண்ணீரில் மூழ்கிக் கிடக்கும் நிலைமையும் ஏற்படுகிறது. கடந்த ஆண்டு தாஷ்டிய் பயிர் 20 நாட்களுக்கும் மேலாக தண்ணீரில் மூழ்கிக் கிடந்தது. அந்த இடத்திற்குச் சுற்றுப் பயணம் வந்த சட்ட அமைச்சர் அவர்களுக்கும், ரெவின்யூ போர்டு செக்ரடரி அவர்களுக்கும் நன்றாகத் தெரியும். இது போன்ற நிலைமைகள் ஏற்படும்போது நிவாரணம் அளிக்க வேண்டுமென்று அந்தந்தப் பகுதிகளுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை முறைப்படி வழங்கப்படாது என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. ஆனால் காலதாமதமாக வழங்கப்பட்டது. இனிமேல் இதுபோன்ற தொகைகள் வழங்கப்படும்போது காலதாமதம் ஏற்படக்கூடாது என்பதைக் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். திருத்துறைப்பூண்டி, தாலூகாவைப் பொருத்தவரை வந்த பணம் தீர்ந்து விடாது என்று தாசில்தார் சொல்லி, கோட்ட ஆட்சித் தலைவரைக் கேட்டபோது கலெக்டரைக் கேளுங்கள் என்று சொல்ல கலெக்டரைக் கேட்டபோது அரசாங்கத்திற்கு எழுதுங்கள் என்று சொன்னார்கள். நம்முடைய அரசாங்கம் மெத்தக் கருணை மனத்தோடு நிவாரணம் வழங்குவதற்காகத் தொகையை வழங்கியிருக்கிறது. தேவைப் பட்டவர்களுக்குத் தொகை வழங்கப்படாமல் போனதோ மட்டுமல்லாமல் 50 கிராம மக்களுக்குத் தொகை கிடைக்கவே இல்லை.

இன்றொன்றையும் கூறிகொள்ள விரும்புகிறேன். தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொருத்தவரை அண்மைக் காலங்களில் வங்காள விரிகுடாவில் அடிக்கடி புயல் சின்னம் உருவாகிற காரணத்தால் ஒவ்வொரு ஆண்டும் பெய்கிற பெரு மழையும், ஏற்படுகின்ற வெள்ளமும் குறிப்பாக அந்த மாவட்டத்திலுள்ள கடற்கரைப் பகுதிகளைப் பெரிதும் பாதிக்கின்ற காரணத்தால், ஒவ்வொரு ஆண்டும் புயல் வருகிறது, வெள்ளம் வருகிறது என்பதை மனத்தில் கொண்டு அதிகமான தொகையை வழங்க நம்முடைய அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும். அப்படிக் கொடுக்கப்படுகின்ற நிவாரணத் தொகை அந்தச் சந்தர்ப்பத்திலேயே தாமதம் இல்லாமல் வழங்குவதற்கும் அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கூறி மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[1968 மார்ச் 18]

*திரு. எம். வில்லியம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சபை முன் வைத்திருக்கும் இந்த மாணியக் கோரிக்கை மீது நான் ஒருசில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்பது அரசாங்கத்தின் குறிக்கோளாக இருக்கிறது. அதை எல்லாக் கட்சிக் காரர்களும் ஆதரிக்கிறார்கள். ஆனால் அதே சமயத்தில் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கான வாய்ப்புகள் இருக்கின்றனவா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். முதன்முதலாக வேளாண்மை விற்பனை வரி சமத்தப்பட்டது. இந்த வருட ஆரம்பத்தில் அதைச் சற்று அதிகமாக ஈடாக்க வேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். இதே சமயத்தில் இந்தக் கைவரா அறிக்கையும் வந்திருக்கிறது. இதன் அடிப்படையில் நாம் உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியுமா என்று பார்க்க வேண்டும். இதனால் நிச்சயமாக உற்பத்தி பாதிக்கப்படும் என்பதில் சந்தேக மில்லை.

முதன் முதலாக இயற்கைக் கோளாறுகள் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதில் இடைபூதாக இருக்கிறது. வர வர பருவ மழை பொய்த்து வருகிறது. இந்தச் சமயத்தில் எவ்விதம் ஊக்குவிப்பது என்பதைப் பற்றி அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும். வேளாண்மை விற்பனை வரியினால் விவசாயிகள் சற்று பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். புன் சயத் தீவையைக் குறைத்து விட்டது ஒரு வரப்பிரசாதம் என்று சொல்ல முடியாது. இதனால் 80 லட்சம்தான் வருமானத்தில் குறைகிறது. ஒருவேளை நன்செய் நிலத்தின் அடிப்படை வரியைக் குறைத்தாலும் ஒரு கோடி குறையைக் கூடும். நீர்த்தீர்வை ஏழு ரூபாய் கொடுத்து வந்த நிலங்களுக்கு இந்த அறிக்கைப்படி நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்தால் ரூ. 25 கொடுக்க வேண்டி வரும்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் 59,000 ஏக்கர் நன்செய் நிலங்கள் இருக்கிறது. அங்கு ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ஏழு ரூபாய் கரம் கொடுக்கிறோம். அதை 25 ரூபாயாக மாற்றினால் அங்குள்ள விவசாயிகள் எவ்வண்ணம் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதை அரசாங்கம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இப்போது நடைமுறையில் இருக்கிற ஏற்பாடு 87 டைசா முதல் கூடுதல் கரம் ரூ. 15 என்ற அளவில் இருக்கிறது இந்த கெய்வரா அறிக்கைப்படி முதல் வகுப்பு நிலங்களுக்கு ரூ. 25, 20, 15 என்று படிப்படியாக பல கிரேடுகளில் நீர் வரியை நீட்டிக்க வேண்டுமென்று ஆலோசனை கூறி இருக்கிறார்கள். இது ஒரு ஆலோசனைதான். இதை நாம் ஒருபோதும் ஏற்றுக் கொள்வதற்கில்லை. நன்செய் நிலங்களின் மீதுள்ள வரியை எந்த அளவிற்குக் குறைக்கப் போகிறோமோ அந்த அளவிற்குத்தான் நீர் வரியை ஈடாக்கவேண்டும். அவ்வண்ணம் செய்தால்தான் விவசாயி களுக்கு ஊக்கமளித்து, உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும்.

அடுத்தபடியாக, கன்னியாகுமரி மாவட்டம் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். அங்கு பருவ மழை தவறிவிட்டது என்று அமைச்சர் அவர்களே கூறிவருகிறார்கள். அங்கு 25,000 ஏக்கர்களுக்கு மேல் நாஞ்சில் நாட்டில் கரிந்து போய்விட்டது. பருவத்தில் இரைத்திருந் தால் ஒருவேளை பாதுகாத்திருக்க முடியும். அந்தக் குறைபாடுகள் பற்றி நான் இப்போது கூற விரும்பவில்லை. அங்கு கரிவு அதிகமாக ஏற்பட்டது. விவவங்கோடு தாலூகாவில் நெய்யார் இடதுகரைச் சாலை நீர்ப் பாசனத் தின்கீழ் வருகிற பிரதேசங்கள் தவிர மற்ற இடங்கள் கரிந்து போய்விட்டது. கட்டுகளத்தில் தென் பகுதியும், வட பகுதியும் கரிந்து போய்விட்டது. அவர்களுக்குப் பரிகாரம் அளிக்க வேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமை. ஆகவே அந்தப் பகுதிகளில் வரி வஜா செய்து தீரவேண்டும். அவர்கள் கொடுக்க வேண்டிய கடன்களை காலம் தாழ்த்தி வசூல் செய்யவும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, ஸ்ரீபண்டாரவகை ஒழிப்புச் சட்டம், ரயத்துவாரிச் சட்டம் என்றெல்லாம் சட்டங்கள் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் ஒரு பகுதி நிலங்களுக்கு ஒரு சட்டம் ஏற்படுத்த வேண்டும். ஸ்ரீபாத உஸ்துக்கன் என்று இருக்கிறது. அவை திருவிதாமகூர் அரசினரின் குடும்பச் சொத்துக்கள். அவை சம்பந்தமாக ஒருவிதச் சட்டமும் ஏற்பட

1968 மார்ச் 18]

[திரு. எம். வில்லியம்]

வில்லை. அதையும் கூடிய விரைவில் ஏற்படுத்த வேண்டும். வேளாண்மை வருமான வரிச் சட்டம் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு தற்போது நீட்டப் போவதில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அதற்கு அவர்கள் சொல்லும் காரணம் உயர் வரம்புச் சட்டம் வரப் போகிறது நம் நாட்டில் என்று சொல்கிறார்கள். அது சரியான சமாதானம் அல்ல. உயர் வரம்புச் சட்டம் வந்தால் அது கன்னியாகுமரிக்கு மட்டுமல்ல, சென்னை ராஜ்யம் முழுமைக்கும் அது வரும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆகவே வேளாண்மை வருமான வரிச் சட்டத்தை மற்ற இடங்களில் அமுல் படுத்தும்போது ஏன் கன்னியாகுமரியில் அமுல்படுத்தக் கூடாது? அதையும் சற்று கவனிக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, லான்ட் டாக்ஸ். 1967-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 1-ம் தேதி முதல் அது ரத்தாக்கப்படுகிறது. கன்னியாகுமரியில், ரயத்துவாரி கரத்தை ஏற்படுத்திய பிறகுதான் அது செடல்படும் என்று சொல்கிறார்கள். அது பொருத்தமான சமாதானம் அல்ல. ரயத்துவாரி கரத்திற்கும் இந்த நிலவரிச் சட்டத்திற்கும் சம்பந்தமில்லை. நிலவரியை இங்கு எப்படி ரத்து செய்கிறோமோ அதேபோல் அங்கும் எளிதில் செய்துவிடலாம். ஆகவே அதற்காக குமரி மக்கள் காத்திருக்கவேண்டிய தில்லை. அதைப்பற்றியும் கவனிக்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, ரீசர்வே. நாலேந்து ஆண்டுகளாக அது நடந்து வருகிறது. முன்பு ஊடுசூர் ப்ராசுளமேஷன் இருந்தது. அது நடைமுறைக்கு வந்தபோது ஆய்ராக்கணக்கான வியாஜங்கள் நடந்தன. இப்போது ரீசர்வே நடத்தச் சொல்லி ஐந்து ஆண்டுகள் ஆகின்றன. ரீசர்வே செய்யும் பரப்பி நன்சீ சொந்தக்காரர்களுக்கு முன் அறிவிப்பு கொடுப்பதில்லை. அவர்கள் தங்கள் இஷ்டப்போல் சிறு சிறு கல்லை மாட்டிவிட்டுப் போய்விடுகிறார்கள். அடுத்துள்ள நில உடமஸ்தன் அந்தக் கல்லை மாற்றி அதை அக்கிரமித்து விடுகிறான். இவ்விதம் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே இந்த ரீசர்வே மூலம் மக்களுக்கு நன்மை கிடைக்கும் வகையில் அதை நடத்த வேண்டும். அங்குள்ள லான்ட் ரிக்கார்ட்ஸ் நல்ல முறையில் இல்லை. விவவங்கோடு தாலுகாவில் ஊடுசூர் செட்டில்மென்ட் வந்தது, பிறகு ரீசர்வே வந்தது. மருமக்கத் தாய்மலர் அங்கிருப்பதால் விலை ஆதாரம் வாங்கிவிடக் கூடாது கிடைப்பதில்லை. ஆகவே உடனடியாகப் பட்டா கொடுக்கும்படிச் செய்ய வேண்டும். லான்ட் ரிக்கார்ட்ஸ் நல்ல முறையில் வைக்கப்படவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, ஃபாலிங் ரீலீஃப் இப்போது தீ விபத்து ஏற்படுகிறவர்களுக்கு 80 ரூபாய் வரை உதவி அளிக்கிறார்கள். அது நல்ல விஷயம். கோதையாறு ஹைட்ரோ எலெக்ட்ரிக் ப்ராஜெக்ட் புகதியில் 400 வீடுகள் தீக்கிரையாகியது. அவர்களுக்கு 20 ரூபாய் வீதம்தான் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இங்கு நடைமுறையில் இருப்பதுபோல் அங்கும் 80 ரூபாய் நன்கொடை அளிக்க சர்க்கார் முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ஆ. கருப்பையா : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து எனது கருத்துகள் சிலவற்றை இங்கு வழங்குவதற்கு அனுமதி தந்தமைக்காக என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த மானியக் கோரிக்கையில் புன்செய் நிலங்களுக்கு வரி விலக்கு அளித்திருப்பது கண்டு உண்மையில் விவசாயிகள் மகிழ்ச்சி அடைகிறார்கள். இங்கு பேசும்போது நன்செய் நிலங்களுக்கும் வரி விலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்கப்படுகிறது. ஆனால் நன்செய் நிலங்களுக்கு வரி விலக்கு அளிப்பதை பெருமாளும் ஏழை விவசாயிகள் விரும்பவில்லை. ஏனென்றால் இரண்டு ஏக்கர்கள், ஒரு ஏக்கர், அரை ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கும் விவசாயிகள்கூட இந்த நன்செய் நிலங்களுக்குத் தீர்வை கட்டுவதை பெருமையாகக் கருதுகிறார்கள். எனக்கும் நிலம் இருக்கிறது, நானும் சர்க்காருக்குத் தீர்வை கட்டுகிறேன் என்று அவர்கள் பெருமையோடு சொல்லிக்கொண்டு அதை ஒரு பெருமையாகக் கருதுகிறார்களே தவிர இந்தத் தீர்வையை ஒழிக்கவேண்டுமென்று அவர்கள் நினைக்கவில்லை.

[திரு. ஆ. கருப்பையா]

[1968 மார்ச் 18]

அடுத்து, இந்தத் தீர்வையை வகுலிக்கும்பொழுது ஒரு சில சங்கடங்கள் அங்கே ஏற்படுகிறது. கூட்டுமுறை பட்டாக்கள் நீண்ட நாட்களாகயிருந்து வந்திருக்கிறது. ஏழை விவசாயிகளுக்கு 2 ஏக்கர், 1 ஏக்கர், $\frac{1}{2}$ ஏக்கர் என்று இருக்கிறது. நீண்ட நாட்களாகப் பட்டா மாற்றிக் கொடுக்காமலும், சர்வே செய்து கொடுக்காமலுமிருக்கிறது. ஆண்டுக்கு ஒரு முறை தணிக்கைக்கு முன்னால் பணத்தை வகுலிக்க வேண்டுமென்பதால் யார் முன்னால் வருகிறார்களோ அவர்களிடமே பணத்தை வகுலித்துவிடுவது என்ற நிலை இருக்கிறது. அதனால் ஏழை விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள், அவர்களுக்குப் பட்டாக்களை மாற்றிக் கொடுக்கவும், நிலங்களைச் சர்வே செய்யவும் இந்த அரசு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

இந்த ஆண்டு பஞ்ச நிவாரண வேலைகளுக்காகப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பல குளங்கள் உடைந்திருப்பதை நாம் அறிவினோம். ஆண்டுக்காண்டு இந்த மராமத்து வேலைகளுக்காக ஏகப்பட்ட பணம் செலவழித்தும் கூட பெரிய வீபத்துக்கள் ஏற்படக் காரணம், முன்பிருந்த அரசாங்கம் சரியான முறையில் குளங்களைக் கட்டாததால்தான். ஆகவே இந்தப் பஞ்ச நிவாரண வேலைகளைப் பெரும்பாலும் குளங்களை ஆழப்படுத்துவதிலும், கரைகளைச் செப்பிவிடுவதிலும் செலவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். என்னுடைய தொகுதியில், கங்கைகொண்டானில் பராக்கிரம பாண்டியன் பெருங்குளம் உடைப்பெடுத்திருக்கிறது. உடனடியாக அதை அடைத்துத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். கங்கைகொண்டானில் வட பகுதி முழுவதிலும், மழையை நம்பி வாழக் கூடிய முறையில், சிதரா நதிப்பகுதி இருந்து வருகிறது. ஆண்டாண்டுகளாக அதைப் பஞ்சப் பிரதேசமாகக் காதிக்கொண்டு வருகிறது. அதை நிவர்த்தி செய்ய பஞ்ச நிவாரண வேலைகளை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன். ஆலங்குளம், தன்காசி போன்ற இடங்களிலும் இசை நிலைதான் இருந்து வருகிறது. எனவே, இந்தப் பஞ்ச நிவாரண வேலையைத் துரிதப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

இந்தப் பஞ்ச நிவாரண வேலைகள் குளங்களை மராமத்து செய்வதற்காக இருக்க வேண்டுமென்று நான் மிகப் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். ஏனென்றால், அவைகள் ஆண்டுக்காண்டு உடைப்பெடுத்துக் கொள்ளக் காரணம் மராமத்து இல்லாததுதான். எனவே அதை ஆழப்படுத்தவும், கரைகளைச் செப்பிவும் அதிகபட்ச பணத்தைச் செலவிட வேண்டுமென்று இந்த அரசு கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

ரயத்துவாரி பட்டா பற்றி இந்த அரசு எடுத்திருக்கும் முடிவை நான் பாராட்டுகிறேன். 1963-இலேயே இந்தச் சட்டம் இயற்றப்பட்டாலும்கூட இந்த அரசு வந்து பொறுப்பேற்கும் வரையில் அதைப்பற்றி யாரும் ஏற்றெடுத்துப் பாரக்காமல் இருந்த நிலையிருந்தது. இந்த அரசு பொறுப்பேற்ற பிரகுதான் இந்த நிலைக்கு வருகிறது என்றால் விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் இந்த அரசைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கங்கைகொண்டான் தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில் இந்த இனம் நிலங்கள் அதிகப் படியான அளவில் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இதற்குச் சர்க்கார் எடுத்திருக்கும் முடிவை நான் பாராட்டுவதோடு, இதைத் துரிதமாகச் செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

நிலத்தீர்வைகள் பெரும்பாலும் வகுலிக்கப்படாமல் இருக்கிறது. இந்த ஜமீன் இனம் நிலங்களுக்குத் தீர்வை செலுத்தாமல் இருக்கிறார்கள். 1963-யிலே இந்தச் சட்டம் இயற்றப்பட்டதால் நிலம் நம்மிடத்தில் இல்லாமல் விவசாயிகளுக்குப் போய்விடுமா என்று சர்க்காருக்குத் தீர்வை செலுத்தாமல் இருக்கிறார்கள். உடனடியாகப் பட்டா மூலம் விவசாயிகளுக்கு வழங்கிவிட்டால் அவர்கள் ஒரே ஆண்டில் நிலத்தீர்வையைக் கட்டுவதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை விவசாயிகளுக்குச் சுறிக்கொள்ளுகின்றேன்.

1968 மார்ச் 18]

[திரு. ஆ. கருப்பையா]

அடுத்ததாக இந்த ரயத்துவாரி பட்டாக்கள் வழங்குவதில் கோயில் மடத்து நிலங்களுக்கு, 1963-க்குப் பின்னால் அவர்கள் பயிர் செய்திருந்தாலும் அங்கேயுள்ள மடத்துச் சொந்தக்காரர்கள் நினைத்தால் அவர்களே பயிர் செய்து கொள்ளலாம் என்ற ஒரு நிலை இருந்து வருகிறது. அந்தச் சட்டத்தை உடனடியாகத் திருத்தி, விவசாயிகளுக்குப் பயன்படும் வழி செய்யக்கூடிய நிலையில் செய்ய வேண்டுமென்று இந்த அரசைக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

முந்திய அரசு காலத்தில் நீர்ப்பிடிப்புள்ள குளம் புறம்போக்குகளை அபகரிப்பு என்ற முறையில் அபகரித்துச் சென்றி ிக்கிறார்கள். எல்லை இப்பொழுது யார் அபகரிப்பு செய்திருந்தாலும் எந்தவிதமான தயக்கமும் காட்டாமல் நீர்ப்பிடிப்பு உள்ள இடம் விவசாயிகள் எல்லோருக்கும் பயன்படும் என்ற காரணத்தால், அபகரிப்புச் செய்து வந்திருப்பவர்களை உடனடியாகக் காலி செய்து கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று இந்த அரசைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

இந்த அளவிற்கு எனக்கு வாய்ப்பளித்தமைக்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு உரையை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன். வணக்கம்.

* திரு. எஸ். ராமசாமி நாயுடு : உதவி சபாநாயகரவர்களே, இந்த மானியத்தின்மீது சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். வரிவஜா சம்பந்தமாக முதலில் சில விஷயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். வரிவஜா புஞ்சை நிலங்களுக்குச் செய்தாகி விட்டது. நஞ்சை நிலங்களுக்குச் செய்வதிலே கஷ்டமிருக்கிறது என்று கனம் அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். ஒரு காலியாயில் பயிராகும் நிலங்களுக்குப் பல தரப்பட்ட தீர்வைகள் இருப்பதால் சட்ட விரோதமாகக் கருதப்படும் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். அதை நிவர்த்தி செய்ய சல்பமாக வழியிருக்கிறது. மிகக் குறைந்த தீர்வையும், மிக அதிகமாக உள்ள தீர்வையும் சேர்த்து இரண்டையும் ச/ செய்து, ஒரு சமனம் செய்து அதிலே பாதியாக ஒரே தீர்வையாக விதித்து விடலாம். அதை விட்டு விட்டு ஏதோ சில சிரமங்கள் இருக்கின்றன என்பதற்காகப் புதிதாக வரிக்கைப் போட ஏதாவது செய்ய வேண்டுமென்று ஸ்ரீ கெய்வார் அறிக்கையிலே காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே சொல்லி இருக்கிற பாயிண்டுகளைப் பார்த்தால், இந்த அரசாங்கமானது ஜமீன் ஒழிப்புக்கு முன்னால் நிலத்தில் உடைப்பவர்கள் எந்த நிலையில் வைக்கப் பட்டிருந்த ர்களோ அதை நினைத்து அவர்கள் திருப்பிக் கொண்டு போகப் படுகிறார்கள் என்று கூறுகிறேன். ஜமீன்தார்கள் இருந்த காலத்தில் பயிராத தீர்வை போட்டார்கள், தண்ணீர் தீர்வை போட்டார்கள், பயிருக்குத் தகுந்த மாதிரி ஒவ்வொரு தீர்வை போட்டார்கள். அதுபோல் வருஷத் திற்கு வருஷம் மாறினால் நிச்சயமற்ற நிலைமை ஏற்படும். அவ்வாறில்லாமல் ஒருங்கிணைத்து வரி செலுத்த வேண்டிய நிலைமையிருக்க வேண்டும். இரண்டாவது, நிச்சயம் இன்னதுதான் செலுத்த வேண்டுமென்று அவர்களுக்கிருக்க வேண்டும். அதை விட்டு விட்டு அப்போதைக்கப்போது கூடுதலாகவு, குறைவாகவும் ஒவ்வொரு வருஷமும் மாறிமாறியும் வந்தால் அதிகாரிகளின் கையிலே அவர்களைப் பிடித்துக் கொடுப்பதாக அது அமையுமே தவிர, சகாயம் செய்வதாக ஆகாது. சகாயம் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட ஒரே மாதிரியான தீர்வையை நிச்சயித்து கூட்டியோ அல்லது குறைந்ததோ ஒரு தொகையை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டுமே தவிர ஒவ்வொன்றுக்கும் மாறிமாறிப் போடுவது என்பது பொருத்தமானதாக இருக்காது. கரும்பு, வாழை, சேனைக்குத் தீர்வை யென்றால் புஞ்சைப் பகுதிகளுக்கும் விலத்தரிக்கப்படும் என்ற சந்தேகம் என்னைப் போன்றவகளுக்கு உண்டாகிறது. அவ்வாறு செய்ய வேண்டாம். அவ்வாறு செய்து சரியல்ல. அதனால் வருமானம் வருகிறது என்று யாராவது குறிப்பிட்டுக் கொடுத்தால் அசைப் பின்றற வேண்டுமென்பது அவசியமில்லை. மக்களுக்கு நன்மை செய்யத்தான் இருக்கிறோமே தவிர சர்க்காருக்கு அதிக வருமானம் தேட அல்ல. வருமானத்தைப் பெருக்கி மக்களுக்கு நன்மை செய்யப் போகிறோம்

[திரு. எஸ். ராமசாமி நாயுடு]

[1968 மார்ச் 18]

என்றால், நூற்றுக்கு என்பது பேர்கள் விவசாயிகளாக உள்ளவர்களிடத்தில் அதிக வரியை வாங்கி திருப்பி நன்மை செய்கிறோம் என்றால் “வெல்லப் பிள்ளையாரைக் கொஞ்சம் கிள்ளி வெல்லப் பிள்ளையாருக்கே ணைவேத்தியம்” செய்வதைப் போலத்தான் இருக்கும். ஆகவே அவ்வாறு கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். ஒவ்வொரு கட்சியும் ஆட்சிக்கு வருவதற்கு முன் வரியை எடுத்து விடுவோம், வரியை எடுத்து விடுவோம், வரியைக் குறைப்போம் என்று சொல்லிவிட்டு ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு எந்தக் கட்சியும் வரியைக் குறைக்கவில்லை. மாதங்களிலுள்ள ஜனவரி, பிப்ரவரி என்பதிலுள்ள வரிகளை எடுத்து விட்டால் மக்கள் பயமற்று வாழ் வார்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். வரி என்பது அவ்வளவு பயப்பட வேண்டிய காரியம். விவசாயிகளின் நிலைமை அவ்வளவு மோசமாக இருக்கிறது. ஆகவே புஞ்சைத் தீர்வையை வஜா செய்ததை நஞ்சைத் தீர்வைக்கும் வித்தரித்து நிலைமையை மிகச் சலபமாக செய்யலாம். அதைச் செய்வதை விட்டுவிட்டு எண்ணென்னவோ செய்வது சுரியல்ல என்று நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தண்ணீர்த் தீர்வையை வஜா செய்யாமல் இருப்பதும் இந்த நிலைமையை நிவர்த்திக்க வழியில்லை. ஆகவே, தண்ணீர் தீர்வையை வஜா செய்ய வேண்டியது முக்கியமான ஒரு காரியம். இந்த நிலச்சலாந்தாரர்களிடம் தண்ணீர் தீர்வையை ஏக்கருக்கு ரூ. 8 கொடுங்கள், அல்லது ரூ. 15 கொடுங்கள், எதை நீங்கள் விரும்பு வீர்கள் என்று அவர்களைக் கேட்டால் அவர்கள் என்ன சொல்லுவார்கள் என்பதை நாம் நிச்சயமாகச் சொல்லாம். நிச்சயம் குறைவாக வரி கொடுப்பதைத்தான் அவர்கள் விரும்புவார்கள். ஆகவே, இந்த கெய்வாரி அவர்கள் கொடுத்திருக்கும்படியான அறிக்கையின் மூலம் அதிகமாகப் பணம் வரும். ஆனால் அந்தப் பணம் யாருக்கு பயன்படும் என்று நினைக்கிறோமோ அவர்களுக்கு கஷ்டம் கொடுக்கக் கூடிய பணமாகத்தான் இருக்கும் என்பதை நாம் மனதில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே, வரி விஷயத்திலே புஞ்சைக்கு வரி வஜா சொந்திருப்பதை நாம் வாவேற்கிறோம். ஆனால் அதற்குப் பதிலாக பல வரிகளை நாம் போட்டிருக்கிறோம். ஆகவே, ஒட்டகத்திலே பெரும் பாரம் இருக்கிறது என்று பின்னாலே ஒரு துணியை எடுத்து விட்டால் அந்த ஒட்டகம் சந்தோஷப்படுவதைப் போல, நில ரெய்யை வஜா செய்வதன் மூலம் எங்களை சந்தோஷப்படுத்துகிறார்கள். மற்ற, பாக்கிச் சமையை நாங்கள் சுமந்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே, அந்த வரிக் காக அதிக சுமையைப் போட வேண்டா மென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தப்படியாக பஞ்ச நிவாரணம். கனம் அமைச்சர் அவர்கள், மேய்ச்சல் பறம்போக்கு நிலம் ஒரு மாட்டிற்கு ஒரு ஏக்கர் இருக்க வேண்டுமென்பது ஆங்கிலேயர் காலத்திலே தெரிபாத்தனமாகக் கொண்டு வந்த சட்டம் என்று சொன்னார்கள். இருக்கலாம், ஒப்புக்கொள்ளலாம். ஆனால் ஒரு மாடு மேய்வதற்கு ஒரு ஏக்கர் போதாது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். அந்த மேய்ச்சல் பகுதியிலே மழை பெய்வ தில்லை; அதன் காரணமாகப் புல் முளைப்பதில்லை. ஆகவே, மாட்டை வீட்டிலே வைத்து வைக்கோலை கொடுத்துக் காப்பாற்றுகிறோம் என்று தெரிவித்து கொள்கிறேன். ஆகவே, மேய்ச்சலைப் பற்றி கவலைப்பட வேண்டியதில்லை.

இந்த பஞ்ச நிவாரணத்தைப் பற்றி நினைக்கும்போது, மழை வளம் குன்றி நிலம் வறட்சி அடைய வேண்டும்; பஞ்சத்தால் மக்கள் சாக வேண்டும்; பிச்சை எடுத்துக் கொண்டு அலைய வேண்டும்; கொலை களவு ஏற்பட வேண்டும்; நாட்டில் அராஜகம் ஏற்பட வேண்டும்; அப்பொழுதுதான் பஞ்சம் ஏற்பட்டதற்கு அடையாளம் என்று அவர்கள் படித்தார்கள். கயவுசெய்து அவர்கள் இதை மாற்றி அமைக்க வேண்டும். வேறு ஒரு துறையைப்போல அவர்கள் இந்தப் பஞ்ச நிவாரணத் துறையையும்

1968 மார்ச் 18] [திரு. எஸ். ராமசாமி நாயுடு]

மாற்றி நாட்டிலே நாம் எல்லோரும் வாழ வழி செய்ய வேண்டும்.
இன்றைக்குப் பசித்தவன்.....

“ஆவிற்கு நீரென்று இரப்பினும்
நாவிற்கு இரவின் இழிவந்தது இல்”

என்ற பரம்பரையில் வந்தவர்கள். ஆகவே பிச்சை எடுப்பவர்களுக்கு நாம் போஜனம் போடுவோம் என்ற முறையிலேதான் அவர்கள் சாகும் வரைக்கும் காத்திராமல் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். எங்கெல்லாம் மழையிலல்லாம் பஞ்சம் ஏற்படுகிறதோ அந்த இடங்களுக்கெல்லாம், விரைந்து சென்று பஞ்ச நிவாரணம் செய்வது மிக மிக அவசியம். இந்த மானியக் கோரிக்கையிலே சில குறிப்புகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கூலியைக் குறைவாகப் பெற்று கடின வேலையைச் செய்ய ஒப்புக் கொண்டால் பஞ்சம் கடுமையாக இருக்கும் என்று அறியலாம் என்றெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மழையின்மையின் காரணமாக இன்றைக்குப் பஞ்சம் தாண்டவமாடுகிறது. புரட்டாசி, ஐப்பசி மாதங்களிலே பல பயிர்கள் இடப்படும். தை, மாசி மாதங்களிலே பஞ்சம் தீரும். மீதி மாதங்களிலே பஞ்சம் கடுமையாக இருக்கும். ஆகவே, ரீதி 10 மாதங்களில் பஞ்ச நிவாரண வேலைகள் செய்ய வேண்டியது மிக மிக அவசியம். அந்தப் பகுதியிலே இருக்கும் மக்களுக்கு சாக்ஸ்தமான, பிரயோஜனமான, அலுவல்சுலமான தாரியங்களைச் செய்து, அவர்களுக்கு நல்ல கூலியையும் கொடுத்து அவர்கள் பஞ்சத்தினாலே வாடாமல், சாகாமல், அவர்தனைக் காப்பாற்ற வேண்டியது சர்க்காரினுடைய கடமை என்பதையும் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயிகளினுடைய நிலையைப்பற்றி கொஞ்சம் சொல்ல வேண்டும். தாரிகையை எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் இப்படிப் பட்ட அளவுக்கு ஏற்றலாம் என்று சொல்லுவார்கள். அதைப் போல விவசாயிகளிடத்திலே எவ்வளவு பளு வேண்டுமானாலும் ஏற்றலாம் என்ற நம்பிக்கை சர்க்காரிடத்திலே இருக்கிறது; பொதுவாகப் பொது மக்களிடத்திலேயும் இருக்கிறது. காரணம் என்னவென்றால் வேறு எந்த தொழிலைச் செய்கிறவகை இருந்தாலும் அவனுக்கென்று ஒரு சங்கத்தை அமைத்துக் கொண்டு கூப்பாடு போடுகிறான். அந்தக் கூப்பாட்டைப் போட்டு இது வேண்டும், அது வேண்டும் என்று சொன்ன அளவிலே அவனுக்குத் தேவையானதைப் பெற்றுக் கொள்கிறான். ஆனால் விவசாயிகள் அம்மாதிரி ஒரு சங்கத்தை அமைத்துக் கொள்ள முடியாத ஒரு நிலையில் இருக்கிறோம். ஆகவே விவசாயிகளுக்குப் பல இடைஞ்சல்களை உண்டு பண்ணுவதை யாரும் தவறாகக் கொள்ளுவதில்லை. இங்கே பேசியவர்களை நான் மிக உன்னிப்பாகக் கவனித்தேன். அவர்கள் சொன்ன கெல்லாம் விவசாயிகளுக்கு வரும் கெடுதல்களைப் பற்றித்தான். நிலத்தை உழப்பவனே நிலத்தை கைப்பற்ற வேண்டுமென்றெல்லாம் சொன்னார்கள், ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன்; இன்றைக்கு 4 ஏக்கர், 10 ஏக்கர் வைத்துக் கொண்டிருக்கும் என்னைப் போன்றவர்களெல்லாம் எங்கிருந்தோ எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் அல்ல; என்னுடைய பெற்றோர்களும் நானும் பாடுபட்டு அதற்கு வேண்டிய தொகையையெல்லாம் கொடுத்து வாங்கினோம் என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது. ஏதோ சும்மா கிடைத்ததை உழுகிறான் என்றெல்லாம் நினைத்தால் அது மிக மிகத் தவறாகும். ஊருக்குள்ளே உள்ள மருந்து மரத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அதனுடைய பட்டையை எல்லோரும் மருந்துக்காக உபயோகித்துக் கொள்ளுவார்கள். எல்லோரும் அதனுடைய பட்டையை எடுத்து விடுவதால், கடைசியிலே அது காய்ந்து போவது போல பலருக்கும் மருந்தாக இருக்கும் விவசாயியை காய வைத்துவிடக் கூடாது என்று நான் இந்த தொழிலரசை கேட்டுக் கொள்கிறேன். விவசாயிதான் இந்த நாட்டுக்கு அடிப்படை. விவசாயி என்ற முறையிலே, யார் விவசாயி என்பதிலே பலவிதமான சர்ச்சைகள் செய்து கொண்டு ஒரு முடியான கருத்துக்கு வராமலிருக்கிறோம். அதை யோசிக்க வேண்டும். ஒரு முடிவனுக்கு ஒரு நிலமிருந்தால் அதை அவன் உழ முடியாது. ஆகவே, அதைக் குத்தகைக்குக் கொடுக்கிறான்; அல்லது ஆளை வைத்து உழுகிறான்; உழப்பவன்தான் அந்த நிலத்திற்குச் சொந்தக்காரன் என்றால், அந்த முடிவனுக்கு ஒரு

[திரு. எஸ். ராமசாமி நாயுடு] [1968 மார்ச் 18]

நல்ல பிள்ளை பிறந்தால் அவன் அதை உழ முடியாமல் போய்விடும். ஒரு விதவை இருக்கிறான்; அவன் தன்னுடைய நிலத்தைக் குத்தகைக்கு விடுகிறான். நிலம் உழுகிறவனுக்கே சொந்தம் என்றால் அந்த விதவையினுடைய பிள்ளைகளுடைய கதி என்ன ஆவது என்பதைப் பற்றி சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். பேசிக் கொண்டு போக வேண்டுமென்றால் என்ன வேண்டுமானாலும் பேசிக் கொண்டே போகலாம். விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்வதற்காக இந்தச் சர்க்கார் இருக்கிறது. இன்றைக்கு நம்முடைய நாட்டிலே 100-க்கு 75 பேர் விவசாயிகளாக இருக்கிறோம். ஆகவே, அவர்களுடைய நிலையைப் பார்க்கிறபொழுது தீர ஆலோசித்து என்ன செய்தால் அவர்களுக்கு நன்மை பிறக்கும் என்பதை மனதிலே கொண்டு காரியங்களைச் செய்வது மிகமிக அவசியம். **விவசாயி இன்றைக்கு எல்லாரிடமும் சேரழிந்து கொண்டிருக்கிறான். அந்த மானக்கேடான விஷயத்தை நிலையை மாற்றி, திராவிட முன்னேற்றக் கழக சர்க்கார் விவசாயிகளுடைய நன்மையை மனதில் கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

ஒவ்வொரு சர்க்காரும் ஒவ்வொருவர் பெயரைச் சொல்லிக் கொண்டு தான் விவசாயிகளைக் கஷ்டப்படுத்திக் கொண்டு வருகிறது. அவர்களைச் சேரழித்துக் கொண்டே வருகிறது. காந்தியடிகளுடைய பெயரைச் சொல்லிக் கொண்டு காங்கிரஸ்காரர்கள் ஜனநாயக சோஷலிஸத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு வாடிய பயிரைக் காணும் போதெல்லாம் வாடினேன் வாடினேன் என்று இருக்கும் அண்ணை அவர்கள் பெயரைச் சொல்லிக் கொண்டு விவசாயிகளை இன்னும் கஷ்டப்படுத்திக் கொண்டு முன்னேற்றக் கழக சர்க்கார் நடக்கிறது. இது சரியல்ல. பெரியவர்களுடைய பெயரைச் சொல்லி விவசாயிகளைத் துன்புறுத்த வேண்டாம். விவசாயிகள் நல்ல முறையிலே வாழ்ந்தால்தான் இந்த நாடு செழிக்க முடியும். வீட்டை பார்த்து, விவசாயிகளுடைய நிலங்களைப் பார்த்து அந்தச் சர்க்கார் அவர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுத்தால் மிகவும் நலமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

விவசாயிகள் நன்றாக இருந்தால்தான் படி அரிசித் திட்டம் கோயம் புத்தூரிலும், சென்னையிலும் நடப்பதற்கு எந்தவிதமான சிரமமும் இல்லாமல் இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அதை மற்ற இடங்களுக்கும் நீட்டிக்கவும் முடியுமென்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பஞ்சம் பல இடங்களிலே ஏற்பட்டிருக்கிறது. மேற்கு இராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலே மழையில்லாமல் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. கிழக்கே மழையால் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மேற்கே மழையல்லாமையால் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது இதிலே குறிப்பிடப்படவில்லை. அதே போல தஞ்சாவூரிலே கோயம்புத்தூரில் எங்கெல்லாம் நிவாரணம் அவசியம் வேண்டுமோ அங்கெல்லாம் அந்த வேலைகளை அவசியம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளின் தீர்வையை வஜா செய்யுங்கள் என்று கேட்டால் ஜமா பந்திலே பார்ப்போம் என்று சொல்கிறார்கள். இந்தக் கஷ்டமான நிலையிலே அவர்கள் கடன் வாங்கி, இருக்கிற நிலத்தை அடைமானம் வைத்து தீர்வையைக் கட்ட வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே தீர்வையை எவ்வளவு தூரம் ஒத்திப் போட முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் ஒத்திப் போட வேண்டும். எப்போது பின்னாலே ஜூன், ஜூலைமீலே வருவதில்லாமல் என்று நான் சர்க்காருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த ஏழை விவசாயிகளைப் பற்றி யாருமே எடுத்துப் பேசுவதில்லை; எங்களை யாருமே காப்பாற்றுவதில்லை. ஆகவே, நான் ஒன்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். விவசாய அமைச்சர் என்று ஒருவர் பெயர் வைத்துக் கொண்டு இந்த மன்றத்திலே உட்கார்ந்து கொண்டிருப்பதாலே, உங்களிடம் (விவசாய அமைச்சரிடம்) அடைக்கலம் புகுவதற்கு வருகிறேன். மற்ற அமைச்சர்களிடமிருந்து நீங்கள் எங்களைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டு அமர்கிறேன்.

* போவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

1968 மார்ச் 18]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இப்பொழுது உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும்பொழுது என்ற வாக்கியத்தைச் சொன்னார்கள். அதை நிகழ்ச்சிக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கிவிட வேண்டுமென்று நான் கட்டளையிடுகிறேன். பேரவையின் காலே நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவடைந்து பேரவை மீண்டும் மாலை 3 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

(இடைவேளைக்குப் பிறகு)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமையில் பிற்பகல் மூன்று மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடியது.

திரு. டி. இராசரத்தினம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த மானியத்தை ஆதரித்துப் பேச விரும்புகிறேன். குறிப்பாக, இந்த மானியத்தின் மூலமாக ஏற்கனவே புஞ்சை நிலங்களுக்கு சிறப்பான முறையில் வரி வஜா கொடுத்தது பற்றி விவசாயிகள் பெருமகிழ்ச்சி அடைந்திருக்கிறார்கள். இங்கே பேசிய எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் நாங்கள் வந்திருந்தால் நிச்சயமாக நஞ்சை நிலங்களுக்கு வரியை வஜா செய்திருப்போம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் 1965 டிசம்பர் இறுதியில் வந்த பில்லில் நிலவரியை ஒரு ரூபாய்க்கு 4 அணு வீதம் உயர்த்த வேண்டும் என்று முயற்சி எடுத்துக் கொண்டபொழுது, முன்னால் இங்கிருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நில வரியை உயர்த்துவது சரியாகாது என்று சொல்லியும் நிச்சயம் உயர்த்தியே தீருவது என்று ரூபாய்க்கு 4 அணு உயர்த்தினார்கள். ஆனால் அதற்கு பின்னாலே 1966-ல் நவம்பர் திங்களில் ஏற்கனவே உயர்த்திய 4 அணு வரியை மீண்டும் குறைத்தார்கள். இப்பொழுது 'நாங்கள் வந்திருந்தால் நிச்சயம் நஞ்சை நிலங்களுக்கு வரியைக் குறைத்திருப்போம்' என்று சொல்கிறார்கள்.

குறிப்பாக சில குறைபாடுகளையும், என்னுடைய தொகுதி சம்பந்தப் பட்ட சில விஷயங்களையும் பற்றிச் சொல்ல விழைகிறேன். ஆவடி நகரத்தில் ஏற்கனவே பட்டா வழங்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டபொழுது, புஞ்சை நிலங்களில் தாங்கள் வீடு கட்டுவதற்காக, அதிலே பயிரிடப் போகிறோம் என்று சொல்லி, அதற்காக முன்னாலிருந்த அரசாங்கத்திடமிருந்து ரூ. 90-க்கு மதிப்பிட்டு, விலைக்க வாங்க உத்தேசம் செய்து, முன்னாலிருந்த அரசும் அந்த விலைக்குக் கொடுப்பதாகத் தீர்மானித்தது. ஏற்கனவே அந்தப் பகுதியில் ரூ. 90-க்கு நிலத்தைப் பெற்றுக் கொண்டவர்கள் இப்பொழுது ரூ. 1,000-க்கு ஒரு சென்னை நிலத்தை விற்கிறார்கள். அதை விட நாமே அந்த நிலத்தை எடுத்து, எளியோர்களுக்கு, ஏழைகளுக்குக் கொடுக்கலாம், அல்லது நாமே நேரிடையாக யாருக்கு விற்பனையும் அதன் மூலம் ஒரு சென்னைக்கு ரூ. 1,000 வரும்படி வரும். புஞ்சை பயிரிடுவதற்கு என்று ரூ. 90-க்கு வாங்கிய நிலத்தை ரூ. 1,000 க்கு விற்பனைத் தடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஆவடி நகரத்தில் காமராஜ் நகரத்தில் வசிக்கின்ற நண்பர்களுக்கு 5,000 பேர்களுக்கு மேல் பட்டா வழங்கப்படாமல் இருக்கிறது. 7, 8 ஆண்டுகளாகத் தொடர்ச்சியாக முறையிட்டும், இன்னும் பட்டா வழங்கப்படவில்லை. அந்த ஏழை எளிய மக்கள், மத்திய அரசாங்கத்திலும், மாகாண அரசாங்கத்திலும் பணி செய்பவர்கள். ஏதாவது கடன் உதவி பெற்று, எப்படியாவது முயற்சித்து வீடு கட்டிக்கொள்ளலாம் என்றால், பட்டா வழங்கப்படாமல் இருக்கிறது. இப்பொழுது தான் 1966-ம் ஆண்டின் இறுதியில் தற்காலிகப் பட்டா என்று கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு நிரந்தர பட்டாக்கள் வழங்குவதற்கு வேண்டிய துரித நடவடிக்கைகளை எடுத்தால், அந்தப் பகுதி வாழ் மக்களுக்குச் சிறப்பாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

* * * பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

[திரு. டி. இராசரத்தினம்]

[1968 மார்ச் 18]

அடுத்து, களம் புறம்போக்கு எந்தப் பகுதியில் இருந்தாலும் அதை ஆக்கிரமித்து விடுகிறார்கள். அதனால் ஏழை, எளிய விவசாயிகளுக்கு களம் இல்லாமல் போய்விடுகிறது. அதைப்பற்றி கேட்பதற்கும் அவர்களால் முடியவில்லை. களம் புறம்போக்கு எங்கே ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று பார்த்தால், பஞ்சாயத்துக்களில் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பஞ்சாயத்துக்களில் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிற அந்த நிலத்தை நேரடியாக பஞ்சாயத்துக்கள் கண்காணிக்க முடிகிறதா என்றால், நிச்சயமாக முடியவில்லை. அது பற்றி ரெவின்யூ இலாகாவின்ரிடம் சென்று குறைவைச் சொன்னால், உடனடியாக நிவாரணம் காண்கிற சூழ்நிலையும் இல்லை. ஆகவே, எந்தப் பகுதியில் களம் புறம்போக்கு இருந்தாலும் சரி, பாட்டைப் புறம்போக்கு இருந்தாலும் சரி, அதை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருப்பவர்களை ரெவின்யூ இலாகா உடனடியாக அகற்றி, காலி செய்து கொடுத்தால் விவசாயிகளுக்கு நன்மை பயக்க எதுவாக இருக்கும். அது மட்டுமல்ல ஜமீன் நிலங்களை இது வரையில் பட்டா செய்து கொடுக்காமல், பல பகுதிகளில் அதனால் பல சர்ச்சைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அந்தப் பகுதியில் இருக்கிற நிலம் அநாதை என்று சொன்னால், புறம்போக்கு என்று நினைத்து ஒரு சிலர் அதை ஆக்கிரமித்துக் கொள்வதும், வேறொருவர் அந்த ஆக்கிரமிப்பைத் தடுக்க முற்படும் தும், இப்படி பலநிகழ்ச்சிகள் நடக்கின்றன. 8 ஆண்டு காலமாகப் பட்டா வழங்கப்படாமல் நிலைமை அப்படியே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்தப் பிரச்சனைக்கு உடனடி நிவாரணம் காண வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விற்பனை வரியைப் பார்க்கிறபொழுது ஏழை விவசாயிகள் வைக்கோல் வண்டிகளை ஒட்டிக் கொண்டு செல்கிற நேரத்தில், வைக்கோல் வண்டிகளை தடுத்து நிறுத்தி, செக்ஸ்போஸ்டுகளில் ரூ. 2 வசூல் பண்ணைக்கூடிய நிர்ப்பந்தம் இருக்கிறது. ரூ. 2 கொடுக்கவேண்டும் என்று நிர்ப்பந்தமாக செக்ஸ்போஸ்டுகளில் வசூலிக்கிறார்கள். அது முறையாகாது என்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏழை எளிய விவசாயிகள் வைக்கோலை வண்டிகளில் ஏற்றிக் கொண்டு சென்னையில் வந்து விற்க வந்தால், அந்த செக்ஸ்போஸ்டுகளில் வண்டிகள் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டு ரூ. 2 நிர்ப்பந்தமாக வசூலிக்கப்படுகிறது. இது நிச்சயமாகத் தடுக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல், மணல் லாரி கூலம் ஆற்றிலிருந்து மணல் அடிக்கும் உரிமையைக் குத்தகைக்கு விடுகிறார்கள். குறிப்பாக மணலை லாரியில் ஏற்றிக் கொண்டு சென்னைக்கும் பிற்பகுதிகளுக்கும் அதை எடுத்துக்கொண்டு செல்லும் நேரத்தில், அவர்கள் அதை விற்பதுகூட இல்லை வாடகைக்கு ஏற்றிக் கொண்டு வருகிற நேரத்தில், அவர்களை மடக்கி ரூ. 2 கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள், செக்ஸ்போஸ்டுகளில். மணலை ஏற்றிக் கொண்டு வருவதற்கு குத்தகையாக, அல்லது வாடகையாக ரூ. 1.50 அல்லது ரூ. 2 கொடுக்கிறார்கள் என்றால், விற்பனை வரிக்காக மேலும் ரூ. 2 கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்கப்படுவது சரியல்ல. அப்படிப் பார்க்கும் பொழுது கொள்முதல் விலையே ரூ. 1.50 அல்லது 2 என்றால், அதற்கு 6 காசு வரி விதிக்கப்பட வேண்டும். குறிப்பாகச் சொன்னால் ஏற்கெனவே மணல் எடுக்கும் உரிமையை கண்டிராக்டர்களுக்கு குத்தகைக்கு விட்டு விடுகிறார்கள். மணல் எடுக்கும்பொழுது இவர்கள் ரூ. 2 குத்தகைகாரர்களுக்குச் செலுத்தி வருகிறார்கள் என்பதைக் கவனத்தில் கொண்டு, நிச்சயமாக இந்த செக்ஸ்போஸ்டுகளில் ரூ. 2 வரியாக வசூலிப்பதை தடைப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த மானியத்தின் மீது சிறப்பான ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்கித் தந்த அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. செ. பாலகம்பிரமணியன்: சனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நிலவரி, வருவாய்துறை, பஞ்சத் தணிப்பு ஆகிய மானியங்களின் மீது எனது சில கருத்துக்களைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

1968 மார்ச் 18] [திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன்]

காலையிலே பேசிய நமது நிலவரி வருவாயத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு புதிய சிந்தனைப் போக்கு இப்பொழுது அரசின் மத்தியில் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். நமது 'முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சமீபத்தில் சர்வதேச வர்த்தகக் கண்காட்சியில் பேசுகிறபொழுது, விவசாயிகளுக்கு இப்பொழுதுதான் கணிசமாக வருமானம் வர ஆரம்பித்திருக்கிறது, உடனே வரி போட்டு வாங்கக்கூடாது, கொஞ்ச நாட்களுக்கு அவர்கள் சேமித்து வைக்கவேண்டும், அவர்களுக்கு சுபிட்சம் ஏற்படவேண்டும், ஆகவே, வரிக் கொள்கை விவசாயிகளைப் பாதிக்காத அளவுக்கு இருக்க வேண்டும்' என்று பேசியதையெல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள். அந்தச் சிந்தனைப் போகை நான் முழுமனதுடன் வரவேற்கிறேன். சமீபத்தில் திரு. மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் ஒரு நல்ல கருத்தைச் சொன்னார்கள். 'இந்த வருஷம் அமோக விளைச்சல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அமோக விளைச்சல்காரணமாக ஒரு வேளை விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்கின்ற பொருள்களின் விலை கீழே இறங்குமானால், அதை உத்தேசித்து டெபிலிங் பிணைவரிடம் பற்றாக்குறை பட்ஜெட் போட்டு அதிகப்படியான நோட்டுகளை அச்சிட்டுப் பாராக்கெட்டில் புழங்கவிடுகிறேன், அதன் காரணமாக விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யும் விளைபொருள்களின் விலை கீழே இறங்காமல் பார்த்துக் கொள்வதற்கு வசதியாக இருக்கும்' என்று மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் அதன் மூலம் அந்த விவசாயிகளுடைய உற்பத்திப் பொருள்களின் விலை இறங்காமல் செய்ய முடியுமா முடியாதா என்பதைச் சொல்ல முடியாவிட்டாலும், அவருடைய நோக்கம் விவசாய உற்பத்திப் பொருள்களின் விலை இறங்கக் கூடாது, அவர்களுக்கு சுபிட்சம் வரவேண்டும் என்பதுதான் என்பதைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. நம்முடைய அரசிடமும் அந்த நோக்கம் இருக்கிறது. காலையில் பேசிய அமைச்சரும், புள்ளைக்குத் தரம் தீர்வையை எடுத்து விட்டோம் என்பதையெல்லாம் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். இது சம்பந்தமாக கெய்வார் கமிட்டி ரிப்போர்ட்டைப் பார்க்கும்போது, அதில் சில குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அந்தக் குறைகளை நான் எடுத்துக் கூற விரும்புகின்றேன். அது எந்த எந்த விதங்களில் விவசாயிகளுக்கு பயன் உண்டாகவும் பயன் இல்லாததாகவும் இருக்கும் என்பதையும் சொல்ல விரும்புகின்றேன். இன்றைக்கு புள்ளைக்கு எடுக்கப்பட்டுள்ள வரி, தரம் தீர்வை ஏக்கருக்கு ஒரு ரூபாய், அல்லது பனிரண்டு அணுக்கள் தான் இருக்கும். அது போக, இப்பொழுது இருக்கின்ற ஸெஸ்கள் எல்லாம் அப்படியே இருக்கின்றன. நிவந்த தீர்வை ஒவ்வொரு ரூபாய்க்கும் 20 காசு கல்வி ஸெஸ் என்றும், 13 காசு மேல் வரி என்றும் 1953-ம் ஆண்டு சட்டப்படி வசூலிக்கப்படுகிறது. ஆகவே, அப்படிப் பார்க்கும்போது, ஏக்கருடைய ரூபாய்க்கு 10 அணு வரை ஸெஸ்களாகவும் ஸர்சார்ஜ்களாகவும் கொடுக்க வேண்டிய நிலைமைகள் இருக்கின்றன. அது தவிர 45 காசு பஞ்சாயத்து யூனியன் ஸெஸ் வேறு இருக்கிறது.

ஆகவே, இப்பொழுது இருக்கும் வரிகளை எடுத்துப் பார்த்தால், சலுகை கிடைப்பதைவிட அதிகமாகவே கொடுக்க வேண்டிய நிர்வந்தமான நிலை இருக்கிறது. அதோடு, பஞ்சப் பகுதி, விவசாய மக்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் நிலைமை இன்னும் போசமானது. இந்த அரசாங்கம் இவைகளை மெல்லாம் எடுத்துவிட்டு, கெய்வார் ரிப்போர்ட்டின் அடிப்படையில் புதிய முறையில், பாசனத்தின் அடிப்படையில், பாசனத் தீர்வை என்று போட்டால் மிக நன்றாக இருக்கும். கெய்வார் கமிட்டியின் ரிப்போர்ட்டில் குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்று குறிப்பிட்டேன். அவர் நிலத்தை, பாசனத்திற்குத் தக்கவாறு நாலு ஐந்து வகைகளாகப் பிரிக்கிறார்கள், 8 மாதம் பாசனம் பெறும் நிலங்கள், 6 மாதம் பாசனம் பெறும் நிலங்கள், 4 மாதம் பாசனம் பெறும் நிலங்கள் என்றெல்லாம் பிரித்திருக்கிறார்கள். ஒவ்வொன்றிற்கும் இத்தனை ரூபாய் என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அது மிகவும் நல்ல யோசனை. காலையிலே கூட அமைச்சர் குறிப்பிட்டார்கள், ஒரே பாசனத்தில் பயன் பெறும் பலவேறு நிலங்களுக்கும் வேறு வேறு வகையான வரவிகிதங்கள் இருக்கின்றன என்று. ஒன்றுக்கு ரூ. 9 என்றும், மற்றொன்றுக்கு ரூ. 4 என்றும், எங்கே பார்த்தாலும் ஏற்றத்தாழ்வுகள் இருக்கின்றன, என்பதெல்லாம் கெய்வார் அறிக்கையில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது, ஒன்று சொல்ல விரும்பு

[திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன்] [1968 மார்ச் 18]

கிறேன். உதாரணமாக காளிங்கராயன் வாய்க்கால் பகுதியில் மூன்று போகம் நஞ்சை சாகுபடி செய்கிறார்கள். அங்கே சிலவரிடம் ரூ. 12 தான் ஒரு ஏக்கருக்கு. அதே சமயத்தில், கீழ் - பவானி பாசனப் பகுதியில், தண்ணீர் ஒரு போகத்திற்குதான் கிடைக்கிறது, அதுவும் ஒரு வருஷத்திற்குக் கிடைக்கிறது, மற்ற வருஷத்திற்கு இல்லை, இந்த நிலையில் ஒரு ஏக்கருக்கு வரி சாதாரணமாக ரூ. 15 வசூல் செய்கிறார்கள். இப்படியே தமிழ்நாடு பூராவிலும் பார்த்தால், பழைய காலத்தில் இப்படியெல்லாம் வரிபோட்டிருந்தார்கள். பிறகு புதிய பாசனத் திட்டங்களில் வரும் நிலங்களுக்கு ஒரு முறை என்று இப்படி வேறு வேறு முறைகள் இருக்கின்றனவே தவிர, விஞ்ஞான அடிப்படையில் இருக்கிறதா என்றால் இல்லை.

கெய்வார் அவர்கள் பிரச்சினையை அணுகும் விதம், எங்கெங்கே வித்திபாசம் இருக்கிறது என்பதெல்லாம் மிஷும்பரராட் தக்கதுதான். இந்தாலும், கெய்வார் அவர்கள் ஒரு ஐ.வி.எஸ். அதிகாரி எப்படி அறிக்கை தயாரிப்பாரோ அந்த மாதிரிதான் தயாரித்திருக்கிறார்கள். அதை எப்படித் தயாரித்திருக்க வேண்டும் என்றால், சில நிபுணர்களையும் சேர்த்திருந்தால் இன்னும் நன்றாகப் பயனளிக்கக் கூடியதாக இருந்திருக்கும். 'ரேஷனல் பேஸிஸ்' என்று சொல்லக்கூடிய அளவில் இருந்திருக்கும். இப்பொழுது பாசனத் திட்டங்கள் பல இருக்கின்றன. தஞ்சாவூர் மெட்டா, ஸோயப் பவானி இப்படிப் பல திட்டங்கள் இருக்கின்றன. இவற்றிலெல்லாம் பாசன முறைகளைப் பார்த்தால், சிலவற்றில் ஒரு க்யூலெக்ஸ் 20 ஏக்கருக்குப் பாய்கிறது. இன்னும் சிலவற்றில், ஒரு க்யூலெக்ஸ் தண்ணீர் 30 ஏக்கருக்குப் பாய்கிறது. மற்றும் சில இடங்களில் 60 ஏக்கருக்குப் பாய்கிறது. எஞ்ஜினியரிங் பாஷையில் சொல்ல வேண்டுமானால், அதை 20 ஏக்கர் ட்யூடி, 30 ஏக்கர் ட்யூடி, 60 ஏக்கர் ட்யூடி என்று நிறிப்பிடுவார்கள். இப்படி 6 மாதம், 8 மாதம் என்று பாசனம் பெறும் அடிப்படையை வைத்துக்கொண்டு, கெய்வார் ரிபோர்ட்டில் இவ்வளவு தண்ணீர் நிலத்திற்குக் கிடைக்கிறது என்ற அந்த அடிப்படையில், வரிவிதித்ததன் அடிப்படையைச் சிந்தித்து, அறிக்கைத் தயாரிக்கப்படவில்லை. சில நிலங்கள் மோசமாக இருக்கின்றன. வேறு சில நிலங்கள் நல்ல தரமான நிலங்களாக 'ஃபொடைல்' நிலங்களாக இருக்கின்றன. அந்த மாதிரித் தரத்தின் அடிப்படையில், தரத்தைக் கவனத்தில் கொண்டு அறிக்கை தயாரிக்கப்படவில்லை. இந்த கெய்வார் ரிபோர்ட்டில் அணுகும் முறை நன்றாக இருக்கிறது. ஆனால் ஆராய்ந்து பார்த்து, தெள்ளத் தெளிவாக கண்டா பாய்ந்து சமர்ப்பித்திருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. ஒரு நிர்வாக அதிகாரியின் ரிபோர்ட்டைப்போல, வரியின் அளவு பாதிக்கப்படக் கூடாது என்ற அடிப்படை நோக்கத்தில் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே கெய்வார் ரிபோர்ட்டின், 'ஸ்டிரிப்' என்று கூங்கிலத்தில் சொல்வார்களே அந்த அடிப்படையாகத் தத்துவத்தை வைத்து, இன்னும் விவசாய நிபுணர், எஞ்ஜினியரிங் நிபுணர் இவர்களை வைத்துக் கொண்டு, எவ்வளவு தண்ணீர் கிடைக்கிறது நிலத்தின் வளம் என்ன, இவற்றையெல்லாம் கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு நிர்ணயிக்க வேண்டும். அதற்கு — நான் நினைக்கிறேன் கமிஷன் என்றால் அது ஒரு வியாதியாகப் போய்விட்டது—ஒரு நிபுணர்கள் கமிட்டி என்று போட்டு, அகைபபற்றி விவாக, நன்றாக ஆராய்ந்தால் நலமாக இருக்கும். அவர்கள் கொடுத்திருப்பது நல்ல யோசனை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். எப்படியோ விவசாயிகளின் பளுவைக் குறைக்க வேண்டும் என்கிற நோக்கத்தைப் பாராட்டுகிறேன்.

நில வருவாய்த் துறைக்கு பல பணிகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மைசர் இர்ரிகேஷன் டாங்க்ஸ் இதை யெல்லாம் வருவாய் டிபார்ட்மெண்டில் இருக்கிறது. பாசனத் திட்டங்களிலே, 50 ஏக்கருக்குக் கீழே எதாவது சிறிய விவசாயத் தகராறு ஏற்பட்டால், அதை முடிவு செய்யும் பொறுப்பும் இந்த லாண்ட் ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டிடம் தான் இருக்கிறது. அந்த அதிகாரம் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டுமா என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும். வரியை அஸெஸ் பண்ணும் பொறுப்பை வரியை வசூலிக்கும் பொறுப்பை மட்டும் அவர்களுக்குக் கொடுத்து

1968 மார்ச் 18]

[திரு செ. பாலசுப்பிரமணியன்]

விட்டு. மற்றபடி தண்ணீர் எப்படி பாய்ச்ச வேண்டும், அதில் ஏற்படும் தகராறுகளைத் தீர்த்து வைப்பது. இன்னும் தொழில் நுணுக்கப் பிரச் சினைகளை அது சம்பந்தப்பட்ட இலாகாவின் கையில் கொடுத்தால், விவ சாயிகளுக்கும் கஷ்டம் ஏற்படாமல் இருக்கும். தயவு செய்து இந்த விவரத்தை கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டு, பராமரிப்பு, மேற் றாவை, பெரிய பாசனத் திட்டங்களில், லோயர் பவானி போன்ற வற்றில் ஏற்படும் முறைத் தகராறுகள் இவையெல்லாம் இப்பொழுது ரெவினயூ டிபார்ட் மெண்டில் இருக்கிறது. அந்த அதிகாரங்களை பொதுப்பணித் துறைக்குக் கொடுத்து, அந்த வகையில் மாற்றம் செய்யப்பட்டால், விவசாயிகளுக்கு விமேசனம் கிடைக்க வாய்ப்பாக இருக்கும். ரெவினயூ டிபார்ட்மென் டிடம் இருக்கும் காரணத்தால், தெழில் நுணுக்க தகராறு பற்றிக் கேட்கால், அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை. பப்ளிக் ஓர்க்கஸ் டிபார்ட்மென் டைக் கேட்கால், வங்கனடம் அது இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அதையும் அமைச்சர் கவனிக்க வேண்டும்.

பஞ்சத்தணிப்பு பற்றிக் குறிப்பிடும் போது, சில பிரதேசங்கள் தமிழ் நாட்டில் என்றைக்கும் பஞ்சப் பிரதேசங்களாகவே இருந்து வருகின்றன. அன்றொரு நாளாக அமைச்சர் பல்லடம் பகுதி, உயரமான பகுதி, காங்கயம் பகுதி, சேலத்தில் சில பகுதிகள், இன்னும் ராமநாதபுரத்தில் சில பகுதிகள், மிக மிகக் குறைந்த சராசரி வருஷ மழையை அடைந்து பற்றாக்குறைப் பிரதேசங்களாக இருக்கின்றன என்று குறிப்பிட்டார்கள். அப்படிப்பட்ட பற்றாக்குறைப் பிரதேசங்களைக் கவனமும் போது, இன்றைக்கு இருக்கும் ஃபேமின் கோட், லைடர் காத்தெது என்று சொல்லாவிட்டாலும், இங்கிலாந்தாரன் 109, 150 வருஷங்களுக்கு முன், அன்றைக்கு இருந்த நிலைமையில் இந்த ஃபேமின் கோட் நிர்ணயிக்கப் பட்டது. கண்டிப்பாக அன் அடிப்படை மாற்றப்பட வேண்டும். இன்றைக்கு இருக்கும் பிரச்சினைகள் எவ்வளவோ மறியிருக்கின்றன. இன்றைக்குக் கிராமம், நகரம் என்பது அந்த அளவோடு நன்று விடாமல், எங்கேயோ ஏதாவது ஒரு நிகழ்ச்சி ஏற்பட்டால், அதுமைய எதிரொலி உலகம் பூராவும் கேட்கிறது. அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் நாம் இருக்கிறோம்.

இன்றைக்கு லண்டனில் கோட்ட மார்க்கெட்டில் ஏதோ ஒன்று நடக்கிறது, அதனால் வெளிநாடுகளில் நெருக்கடி ஏற்பட்டு அது மற்ற தேசங்களையும் பாதித்து, அதன் காரணமாகப் பலதேச மாநாடு கூட்டி நிலைமைகளை ஆராய்ந்து, செயல்களை நிர்ணயிக்கும் அளவிற்குப் பொருளா தார நிலைமைகள் வளர்ந்திருக்கின்றன. ஆகவே, அன்றைக்கு நிர்ணயிக் கப்பட்ட விதங்களைக் கொண்ட இந்த ஃபேமின் கோட் இன்றைக்குள்ள நிலைமைகளுக்கு, இந்தக் காலத்திற்கு ஒவ்வாதது. ஆகவே, அதை எடுத்துத் தெரிந்து விட்டு புதிய பஞ்ச நிவாரண விதிகளை, முறைகளை வகுத்தாக வேண்டும். அன்றைக்கு நிர்ணயித்த கோட்டில் என்ன சொல்லுங்கள், ஆளுமாடுகள் இடம் விட்டுப் போக வேண்டும், மேய்ச்சலுக்கு அலைவ வேண்டும் விவசாயிகளுக்கு கூலிக் குறைவு இருக்க வேண்டும், அதிகப்படியாக வேலையில்லா நிலைமை ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும், இன்னும் எத்தனையோ கட்டுப்பாடுகள், இவைகளெல்லாம் இருந்தால்தான் பஞ்சப் பிரதேசம் என்று தீர்மானிக்கலாம். அப்பொழுதுதான் நிவாரணம் கொடுக்கலாம் என்று அந்தக் கோட்டில் இருக்கிறது. எந்த நிலை இருந்தால் பஞ்சம் என்று நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும் என்பதற்கு விதி முறைகள் இருக்கின்றன. பஞ்ச நிலைமை என்று நிர்ணயம் செய்ததற்குப் பிறகு, எந்த விதமான நிவாரண வேலை மேற்கொள்வது என்றும் வரையறுக்கப் பட்டிருக்கிறது. பஞ்ச நிவாரணம் சம்பந்தமான விதிமுறைகளெல்லாம் காலத்திற்கு ஒவ்வாதனவாக இருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் பரி சீலனை செய்து புணரமைக்க வேண்டும், கோவை மாவட்டம் மிகவும் பஞ்சப் பிரதேசமாக இருக்கிறது. சென்ற இரண்டு வருஷங்களாகவே மழை இல்லாததால் அந்த மாவட்டம் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஹோசூர் பற்றி நண்பர் அவர்கள் எடுத்துரைத்தார்கள். அங்கே பெரிய அளவுக்குப் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது, உத்தனபாளியில் 235 குளங்கள் வற்றிவிட்டன என்று சொன்னார்கள். ஆகவே கலெக்டருடைய

[திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன்]

[1968 மார்ச் 18]

ரிபோர்ட்டை மட்டுமே நம்பிக் கொண்டிருமால், அதிகாரிசளுடைய ரிப் போர்ட்டை மட்டுமே நம்பிக்கொண்டிருமால், ரூபாய்க்கு நான்கணு சாகுபடி காணப்பட்டிருக்குமானால். அப்பொழுது அடியோடு விதிகளை யெல்லாம் கவனிக்காமல், அங்கேயிருக்கும் சட்டமற்ற உறுப்பினர்களுடைய சிபார் சின் பேரில், நிலையை எப்படியிருக்கிறது என்று நிலைமையை அறிந்து, பஞ்ச நிவாரணப் பணிகளைச் செய்யவேண்டும். பஞ்ச நிவாரணத்திற்காக ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பது போதாது. அதை அதிகப்படியாக ஒதுக்கிக் காரியங்கள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டு உரையை முடிக்கின்றேன். வணக்கம்.

*திரு. பி. எம். முனுசாமி டௌண்டர்: மாண்புமிகு துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, பொது விற்பனை வரியும் ஏனைய வரிகளும், தீர்வைகளும்— நிர்வாகம், நிலவரித்துறை பஞ்சத்தையர்த்தணிப்பு (Famine relief) ஆகிய மாணியக் கோரிக்கைகளின் பேரில் எங்களுடைய காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணைகளை ஆதரித்து என் னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நிலவரித் துறையைப் பொறுத்தவரையில், இப்பொழுது மட்டுமல்ல, இருபதாண்டுகளாக, நிலவரி நிலவரி என்று பேசப்பட்டு வருவது எல்லோ ருக்கும் நன்கு தெரியும். சுதந்திரம் அடைவதற்கு முன்பே கூட, நில வரியை எடுத்துவிட்டு வேண்டும் என்று காங்கிரஸ் சொல்லிக் கொண்டு வந்தது. பின்பு காங்கிரஸ் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருந்த காலத்தில், ஓராள்வ எந்த எந்த முறையில் நில வரியைக் குறைக்க வேண்டுமோ அதைக் குறைத்து, அவர்களுக்கு நல்ல முன்னேற்றப் பாதையில் கொடுக்கக்கூடிய நிலையை ஏற்படுத்திக் கொண்டு வந்ததோடு கூட, அவர்கள் 1967-இல் மீண்டும் பதவிக்கு வருவார்களானால், அவர்கள் நில வரி நஞ்சை, புஞ்சைத் தீர்வை பூராவையுமே எடுத்துவிடுவதாகத்தான் தேர்தல் அறிக்கையில் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால், தரதிருஷ்டவசமாக காங்கிரஸ் ஆட்சிக்கு வரவிட்டாலும், நம்முடைய புதிய அரசு பதவி ஏற்ற பிறகு அவர்கள் விவசாயிகளின் பேரில் அக்கறை கொண்டு, நில வரி என்பதையே எடுத்துவிட்டு வேண்டும் என்று அவர்கள் எந்த எந்த வழியில் உதவி செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்ய வேண்டும் என்ற அக்கறையோடு, அவர்கள் 1-7-1967 முதல் புஞ்சை நிலத்திற்கு அடிப்படை வரியை மாத்திரம் நாங்கள் நீக்கிவிட்டோமே என்ற அறிக்கை வெளி யிட்டார்கள். அதுமட்டுமல்லாமல், அவர்கள் அந்த வரி வசூலிக்கக் கூடிய மற்ற செல்களையும் விலக்கியிருப்பார்களானால் மிக வரவேற்கத் தக்கதாக இருக்கும். ஒரு பக்கம் நிலத் தீர்வை அடிப்படையில் நாங்கள் வரியை எடுத்துவிட்டோம் என்று சொல்லிக் கொண்டு, 12 காசு நில செஸ் என்றும், 20 காசு கல்வி செஸ் என்றும், மேல்வரி (சர்ச்சார்ஜ்) 13 காசு என்றும், இம்மாதிரியான வகையில் நாம் அவர்களிடம் வசூலிக்க வேண்டும் என்று சொல்லி, மணியக்காரர்கள், கிராமக் கருணிகர்கள் போகும்போது, கிராம மக்கள் படுத்தியரம் மிகவும் பரிதாபத்துக்குரியது என்பதை இந்த அரசின் கவனித்திற்குக் கொண்டு வருகின்றேன். இவர்கள் கிராம மக்களிடம் வரி வசூலிக்கப் போகும்போது, 'சர்ச்சார் வரியை எடுத்துவிட்டார்களே, மறுபடியும் என் இந்த வரி?' என்று கேட்டு, இவர்கள் பதில் சொல்ல முடியாமல் ஒரே குழப்பமாக இருக்கிறது. இந்த செஸ், சர்ச்சார்ஜ் போன்றவற்றினால் அதிகமாக வருவாய் கிடைப்ப தாகவும் சொல்ல முடியாது. அப்படிப் பார்க்கும்போது, இந்த செஸ், சர்ச்சார்ஜ் ஆகியவற்றையும் என் எடுத்துவிடக் கூடாது என்றுதான் நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

1958-ம் ஆண்டு ஊராட்சிச் சட்டத்தின் கீழ் ஊராட்சி வளர்ச்சி வட்டா ரத்தில் ரூபாய்க்கு 45 காசு வீதம் லோகல் சர்ச்சார்ஜ் வசூலிக்க வேண்டும் என்பது உத்தரவு. நீங்கள் வரி போட்டால்தான் மாட்சிங் கிராண்ட் கொடுக்க முடியும். அப்பொழுதுதான் நீங்கள் வேறு புதிய அபிவிருத்தி வேலைகளை எடுத்துச் செய்ய வேண்டும் என்று பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்குச் சொல்லி அவர்கள் ரூபாய்க்கு 45 காசு லோகல் சர்ச்சார்ஜ் விதித்து வசூலிக்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. கிருஷ்ணகிரி தாலுக்காவில் மேப்பனப்பள்ளி யூனியனை

1968 மார்ச் 18] [திரு. பி. எம். முனுசாமி கௌண்டர்]

எடுத்துக் கொண்டால், அது மிகவும் வறண்ட பிரதேசம். அங்கிருக்கும் மக்களெல்லாம் மாடுவாரி நிலத்தைக் கொண்டவர்கள். அங்கு எந்த வதமான தொழில்களோ மற்ற வசதிகளோ இல்லை. அப்படிப்பட்ட வறண்ட பிரதேசங்களில் ஒரு பைசா உயர்த்தினாலும்கூட, அவருள்ள ஜனங்கள் மத்தியில் நாம் தலைகாட்ட முடியாது. அந்த நிலைகள் யெல்லாம் அரசாங்கம் கவனத்தால் கொண்டு, இந்த நில வரி, சர்சார்ஜ் முதலியவற்றை யெல்லாம் எடுத்துவிட வேண்டும். பஞ்சாயத்து யூனியன் லோகல் சர்சார்ஜ் போட வேண்டும் என்று இருப்பதையும் எடுத்துவிட்டு மாட்சிங் கிராண்ட் கொடுக்க வேண்டியதை அந்தந்தப் பஞ்சாயத்துக்கு ஜனத்தொகைக்கு தகுந்தாற்போல் சர்க்காரிலிருந்து பணம் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும். அதைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பஞ்சை நிலத்திற்கு அடிப்படை வரியை எடுத்துவிட்டோம் என்று சொல்லுப்போது, நஞ்சை நிலம் மாதிரி என்ன பாவம் செய்தது என்றுதான் நான் கேட்க ஆசைப் படுகிறேன். பணம் அதிகமாக வருகிறது என்று ஒரு நண்பர் குறிப்பிட்டார், உண்மைதான். அதற்கும் ஒரு வரம்பு இருக்கிறது. யார் யாருட்தில் எப்படிப் பணம் வசூலிக்க வேண்டும் என்பதையும் நாம் சற்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். கோடிகளைக் காண ரூபாய் செலவழித்து பவானிசாகர், கருஷ்கோகிரி நீர்த் தேக்கங்களைக் கட்டி, அவற்றில் மூலம் நீர்ப்பாசன வசதிகள் செய்யப்படுகின்றன. அம்மாதிரி சர்க்காராலயே நிரந்தரமான நீர்ப்பாசன வசதிகள் செய்து கொடுத்திருக்கக்கூடிய இடங்களில் அவர்கள் எவ்வளவு அதிகமான வரி போட்டால் அதை அங்குள்ளவர்கள் தாங்கக் கொள்ள முடியும் என்பதை அவர்கள் நல்லதொரு நிபுணர் கமிட்டி போட்டு வசூலிப்பதைப் பற்றி ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால், அதே சந்தர்ப்பத்தில், கண்காணலிருந்து ஏறாம், பம்பு செட்கள் போன்றவைதான், இறைத்துப் பாசன வசதிகளைத் தாங்களே செய்து கொண்டு விவசாயம் செய்பவர்களும், சர்க்காரின் நிரந்தர நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் மூலம் பாசனம் பெற்று விவசாயம் செய்வவர்களுக்கும் ஒரே வதமான நஞ்சைத் தீர்வைப் போடுவதான் பிரதிபாதிக்கிறதே. நிலையாகும். அந்தமெல்லாம் சீர்தூக்கிப் பார்த்து, கிணற்றுப் பாசன வசதி யார் யார் எங்கெங்கு அவ்வாறே செய்துகொண்டு விவசாயம் செய்கிறார்களோ, அவர்களுக்கு நிலவரி முழுவதையும் அறவே எடுத்துவிட வேண்டும். அப்பெழுத்துதான், நாம் மிகத் தீவிரமாகச் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். அவர்களுக்கு வரியிலிருந்து விலக்கு அளித்து வரிச் சுமையைக் குறைத்தால்தான் தமிழகத்தில் உணவு உற்பத்தியை அதிகமாகச் செய்யும் நிலை ஏற்படும். ஒரு கிணற்றிலிருந்து தண்ணீர் இறைக்கும்போது, கிணறு வெட்டி, ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்து பம்பு செட் வைத்து சாக்குபடி செய்வதற்கும் சூரோமாதிரியான வரி, நீர்ப்பாசன வசதி செய்யப்பட்ட ஆயக்கட்டிற்கு உட்பட்ட நிலத்திற்கும் அந்த வரி என்று சொல்லுப்போது, குடியானவர்களுக்கு அதிகமான கஷ்டத்தை விளைவிக்கிறது. தாங்களே பாசன வசதி செய்து கொண்டு, அதற்காகப் பணம் செலவழித்துக் கொண்டவர்கள் இந்த வரி வதிப் பால் மீடவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பதை மாதிரி நான் எடுத்தச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இதை நன்றாக ஆலோசித்து, எங்கெங்கு நீர்ப்பாசன அணைக்கட்டு மூலமாகத் தண்ணீர் கிடைக்கிறதோ அவர்களுக்கு மாதிரி தீர்வை வதித்து, மற்றவர்களுக்கு முழுவதையும் எடுக்கக்கூடிய நிலைமையைச் செய்தால், உண்மையிலேயே உணவு உற்பத்தி அதிகமான அளவுக்கு ஏற்படும். வரியும் நமக்கு எந்தக் கட்டத்திலும் வரும் என்பதை நினை யித்துக் கொள்ள முடியும். கைவார் ரப்போர்ட்டில் பார்க்கும்போது, ஐந்து கட்டங்களில் நீர் வரி வசூல் செய்யவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அது வ வேறக்கத்தக்கதலை. அது பற்றிய ஆராய்ச்சிக்கு இப்பொழுது நாம் போக வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இந்த ஒரே ஒரு நிலையை ஏற்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

[திரு. பி. எம். முனுசாமி கௌண்டர்] [1968 மார்ச் 18]

வேளாண்மை வருமான வரியைப் பொறுத்தவரையில், 1965-ம் ஆண்டில் காபி, மீ, ரப்பர், எலம், சின்கோன போன்றவற்றுக்கு வருமான வரி விதிக்கப்பட்டது. பிறகு, மூன்று ஆண்டுகள் சென்ற பிறகு, எல்லா நஞ்சை தானியங்களுக்கும், 12½ ஏக்கருக்கு மேற்பட்டு நிலம் வைத்திருப்பவர்களை எல்லாம் வருமான வரி போடக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது. தற்போது 7½ ஏக்கருக்கு மேல் நிலம் வைத்திருப்பவர்களும் அத்தகைய தானியங்களுக்கு வருமான வரி கட்டவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் தற்போது குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். கமர்ஷியல் கார்ப் என்று சொல்லக்கூடிய, நிலக் கடலை, மா, தென்னை, திராட்சை போன்றவைகளுக்குத்தான் அந்த நிலை இருக்க வேண்டும். நெல் போன்றவற்றிற்கு வருமானவரி இருக்கக்கூடாது. அப்பொழுதுதான் நாமெல்லோரும் முக்கியமாகக் கருதிக் கொண்டிருக்கக்கூடிய உணவு உற்பத்தியில் அதிகக் கவனமும் அக்கறையும் செலுத்தி, உற்பத்தியைப் பெருக்கி, பற்றாக்குறை நிலைமையைப் போக்க முடியும். அப்பொழுதுதான் தமிழக அரசுக்கு நல்ல பெயர் கிடைக்கும். இல்லாவிட்டால் நிலத்தில் உழைப்பவர்கள் அதிலே அக்கறை கொள்ளாமல், வேறு லாபகரமான தொழில்களுக்குப் போகக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டு விடும். அரசுக்குத்தான் கெட்ட பெயர் ஏற்படும். அதன் மூலம் அதிகமான வரி இல்லை என்பதும் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கும் புள்ளி விவரங்களிலிருந்தும் நன்கு தெரிகிறது. 1960-61-இல் ரூ. 1.76, 1966-67-இல் ரூ. 1.68 என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதனால் அதிகமான வருவாய் இல்லை என்று தெரிகிறது.

பஞ்சத் துயர் தணிப்பதற்கு சில வார்த்தைகள் கூறி என்னுடைய உரையை முடிக்கலாம் என்று இருக்கிறேன். முக்கியமாக எங்கள் பகுதி ஹோதுர் தாலுகா, கிருஷ்ணா தாலுகாவைச் சேர்ந்த வேப்பனப்பள்ளி பஞ்சாயத்து யூனியன் பகுதியில் வருஷா வருஷம் பஞ்சம் பஞ்சம் என்ற நிலைமை இருந்துகொண்டு வருகிறது. வருஷா வருஷம் நிவாரணங்களுக்கும் ஏற்படுத்திக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இந்த வருஷத்தில் அந்த நிலை இல்லை என்று சொல்வதற்கில்லை. அரசாங்க வருஷா வருஷம் இதே நிலை இருந்து வருகிறது. இனிமும் அந்த நிலை ஏற்படாமல், நடவடிக்கைகள் எடுப்பதோடு கூட, நிவாரண வேலைகளை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதிலும் சிறிய நீர்ப் பாசனம், பெரிய நீர்ப்பாசனம் செய்யலாம் என்று குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டம் வேப்பனப்பள்ளி பஞ்சாயத்து யூனியனில் ஏற்படுத்த வாய்ப்பு இருக்கிறது. அங்கே மார்க்கண்டே, நதியில் தீர்த்தம் என்ற இடத்தில், பாஸ்பனப்பள்ளி அணைக்கட்டு கட்ட வேண்டும். இது பத்து வடிவங்களாக பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது. பத்த லட்ச ரூபாய் செலவழித்துக் கட்ட வேண்டும் என்று இருக்கிறது. இதை உணவு உற்பத்தி இலாக்கா மூலமாகவோ, எஸ். எம். ஐ. பி. மூலமாகவோ செய்தால், சுமார் ஐந்து ஏக்கர்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி ஏற்பட்டு அந்தப் பகுதியில் இருக்கும் மக்களுக்கு நல்ல நீர்ப் பாசன வசதியை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. அந்தப் பகுதிக்குப் பஞ்ச நிவாரண வேட்கையாகச் செய்து தர வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதைச் செய்துகொடுத்தால், அந்தப் பகுதியில் ஒவ்வொரு வருஷமும் பஞ்சம் பஞ்சம் என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமாரி நமக்கு உணவு உற்பத்தி அதிகமாக ஏற்படக்கூடும். பஞ்சத் தணிப்பு வேலையாகவும், உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கும் திட்டமாகவும் பாஸ்ப் லி அணைக்கட்டுத் திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டு நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்று வற்புறுத்திச் சொல்லிக் கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தைகளை முடிக்கின்றேன். வணக்கம்.

*திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைய மானியத்தின் மீது நான் கொடுத்திருக்கும் வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து என்னுடைய சில கருத்துகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். விற்பனை வரியைப் பொருத்தமட்டில் ஒரு முனை வரி, பலமுனை வரி என்று இருக்கின்றன. பலமுனை வரியினால் நல்ல ஆதாயம் கிடைக்கும் என்று அபிப்பிராயம் வைத்திருக்கிறார்கள். உண்மையிலே பலமுனை

1968 மார்ச் 18]

[திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா]

விற்பனை வரியிலே கிடைக்கக்கூடிய வருமானத்தில் பாதிதான் இப்பொழுது கிடைக்கிறது. ஒரு முனை வரியைப் போடுவதால் நம்முடைய பஞ்சு குறைந்து, வியாபாரிகளுக்கு பல கணக்குகள் வைத்துக் கொள்கின்ற நிலைமை மாறிவிடும் என்பது என்னுடைய கருத்தாகும். இதைப்பற்றி கொஞ்சம் விளக்க விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக ஒரு வியாபாரி கடலைக் கொட்டையை எடுத்துச் சென்றால் வாங்கும்போது பர்ச்சேஸிங் டாக்ஸ் கொடுக்க வேண்டும். அதை மீட்டுவது ஒருவருக்கு விரமும்போது விற்பனை வரி கொடுக்கவேண்டும். அந்தக் கடலைக்கொட்டையை அந்த காமபவுண்டிக்குள்ளிருக்கு மி.ம.லிலே கொண்டு போய் என்னெய் எடுத்தால் அதற்கு ஒரு டாக்ஸ்—இப்படியாக பஸ் முனைகளிலும் அவன் வரி கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. இதைமெல்லாம் பார்சுக்கும்போது வியாபாரி நாம் இத்தனை இடங்களிலும் வரி கொடுக்க வேண்டியிருக்கின்றதே என்று எண்ணுகிறான். கிட்டத்தட்ட எல்லா இடங்களிலும் சேர்ந்து 10 சத விதிக் வரைக்கும் வரி கொடுக்கும் நிலை ஏற்படுகிறது. சாதாரணமாக நாட்டுச்செக்கிவிட்டு என்னெய் பிழிந்தால் அதற்கு டாக்ஸ் கொடுக்கவேண்டிய நிலை. அதைவிட்டு, மி.ம.லிலே என்னெய் பிழியும்போது அதற்கும் டாக்ஸ் போடுகிறார்கள். இதற்காக வியாபாரி பலவிதமான சணக்குகளை ஏற்படுத்திக்கொண்டு அரசாங்கத்திற்கு கரட்டிக்கொண்டிருக்கிறான்.

என்னுடைய தொகுதியான ராஜபாளையத்தில் கூட்டுறவு முறையில் ஒரு மருந்துக்கடை இருக்கிறது. தனியார் துறையிலும் மருந்துக்கடைகள் வைத்து நடத்திகிறார்கள். கூட்டுறவு முறையாக இருந்தாலும் எல்லா வற்றிற்கும் செலவு டாக்ஸ் போடலாக வேண்டும். ஆனால் யாராவது தனியார் கடைக்குப் போய் எந்தச் சர்க்காவது வேண்டுமென்று கேட்டால், பிஸ் போடாமல் சரக்கு கொடுத்தோமா என்று கேட்கிறார்கள். பிஸ் போட்டால் அதற்கு சேல்ஸ் டாக்ஸ் போடவேண்டுமென்ற காரணத்தால் பிஸ் போடாமல் சரக்கு கொடுக்கோமா என்று கேட்கிறார்கள். ஆகவே ஒரேயடியாக சரக்கு எங்கு உற்பத்தியாகிறதோ அவையோ அபலது மூலியார் வாங்குகிறார்களோ அவர்களிடமோ I ஷெட்யூல், II-வது ஷெட்யூலில் போடுவது போல முதலிலேயே 10 சத விதிக் வரி க்ஷாப்ட்விடுவது நல்லது என்று கருதுகிறேன். திரு. லோகநாத் முதுலிபார் ரிப்போர்ட்டில் சிக்கரி, காபக்கு 5 பர்சென்ட், பெர்ட்டிலைஸர்ஸ் 3 பர்சென்ட் என்று போய் பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு ஏதோ உதவிச் செய்வேண்டுமென்ற எண்ணத்தினால் 3 பர்சென்ட்டை 2 பர்சென்டாக்கி 5 பர்சென்ட்டை 6 பர்சென்டாக்கி 'ஆட்டைத் தூக்கிக் குட்டியில் போட்டு, குடியைத் தூக்கி ஆட்டில் போட்டு' ஜப்படி ஏதேதோ செய்திருக்கிறார்கள். இது தவிர்க்கப்பட வேண்டும்.

விற்பனை வரி விஷயத்தில் கீழே இருக்கக்கூடிய ஏ.சி.டி.ஏ.விலிருந்து எல்லோரும் கண்டிப்பாக இருக்கத்தான் வேண்டும். சம்பந்தில் அதி காரிகள் கீழே உள்ளவர்களுக்கு ஒரு சர்க்குலர் அனுப்பியிருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. அதாவது இருபது பர்சென்ட் கூடுதலாக இருக்க வேண்டுமென்று தெரிய வருகிறது. அதாவது இராஜபாளையத்தைப் பொறுத்தமட்டில், சேல்ஸ் டாக்ஸ் 3 லட்சம் ரூபாய் என்றால் சிமெண்டின் ஒரு லட்சம், பலசர்க்குகளில் ஒரு லட்சம், மற்ற காட்டன் போன்றவற்றில் ஒரு லட்சம் என்று கணக்கு வைத்துக்கொண்டு வசூல் செய்கிறார்கள். சிமெண்டில் கூடுதலாக ஒன்றும் கிடைக்கவில்லை. விற்பனை வரி வசூலில் எங்கு பார்த்தாலும் கெடுபிடிதான் அதிகமாக இருக்கிறது. அந்தக் காலத்தில் 'ஏதோ எமன்தான் எழுதிவைத்தான், இது என் தலையெழுத்து' என்று சொல்வார்கள். அதேமாதிரி அதிகாரிகள் கெடுபிடி செய்து வசூலிக்கிறார்கள். அரசாங்கம் இதை உணர்ப்பாகக் கவனிக்கவேண்டும். அதிகாரிகளால் எல்லோரும் ஒரேமாதிரி என்று சொல்லவில்லை. ஒரு சலர் ரொம்ப மோசம். இன்னொரு 4 லட்சம் ரூபாய் கட்டித்தான் ஆசவேண்டுமென்று வியாபாரியிடத்தில் சொல்லும்போது அவர்கள் ஜாமீன் எழுதிக் கொடுத்தால், எழுதி வாங்கிக்கொள்ளலாம். தற்போது அந்த 4 லட்சம்

[திரு. ஏ. அ. சப்பராஜா]

[1968 மார்ச் 18]

ரூபாயை கட்டிவிட்டுத்தான் மறு வேலை பார்க்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அவனுடைய சொத்தை ஜாமீன் எழுதி வாங்கிக்கொண்டால், அவன் மேலே சென்று தீர்ப்பளித்தபிறகு வசூல் செய்தால் நன்றாக இருக்கும். இந்த நிலைமையில் அசெலிங் அதாரிடி, டி. சி. டி. ஓ., ஜே. சி. டி. ஓ., அப்பலேட் கமிஷனர், மேலே ரெவினியூ போர்டு இவைகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. இவைகள் எல்லாம் சர்க்காருக்கு வருவாயைப் பெருக்கித் தரவேண்டுமென்ற நிலையில்லாதான் செயல்படுகின்றன.

இன்றைக்கு வியாபாரிகளிடத்தில் ஒரு பயம் மிகுந்திருக்கிறது. ஏ. சி. டி. ஓ., டி. சி. டி. ஓ. யார் வந்தாலும் பயம். தப்பு செட்கிறவர்களுக்குத்தான் பயம் அதிகம். வியாபாரிகள் பயத்தை விட்டு, தங்களுடைய எண்ணத்தைத் தைரியமாக எடுத்துச் சொல்வதற்கு முன்வர வேண்டும். அரசாங்கத்திற்கும் வியாபாரிகளுக்கும் உறவு கொள்ளும் வகையில், இடையில் பப்ளிக் ரிலேஷன் ஆபீசர் அல்லது பப்ளிக் லேவலான் ஆபீசர் ஏதாவது ஒரு பெயரில் ஜி. ஏ. எஸ். அளவில் ஒருவரைப் போட்டால், நமக்குக் கிடைத்திருக்கும் இந்த காமதேனுவை, கற்பக விருட்சத்தைக் காப்பாற்ற முடியும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். வியாபாரிகள் தங்களுடைய குறைகளை எடுத்துச் சொல்ல, தங்களுடைய கஷ்டங்களை எடுத்துச் சொல்ல வாய்ப்பு அளிக்வேண்டும். இதன் மூலம் அதிகாரிகளுக்கும் சில நல்லவைகளை எடுத்துச் சொல்ல முடியும். எல்லா அதிகாரிகளையும் கூட்டிவைத்து இதற்கு வழி என்ன என்பதைப் பற்றிச் சிந்தித்து நல்ல முடிவு எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பஞ்ச நிவாணம் பற்றி எல்லோரும் பேசினார்கள். வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் கொடுத்த அதே டெபனிஷன்தான் இந்த நவநாகரீகமான காலத்திலும் இதற்கு இருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் படிக்கும்போது கூட இதைக் கொஞ்சம் மனம் கூசிக்கொண்டுதான் படித்தார்கள். ஒரு பக்கத்திலே மோசமான பஞ்சநிலையையென்றால் அடுத்த ஜில்லாவில் நல்ல மழை பெய்து இருக்கும். இந்தியா பூராவிலும் பஞ்சம் ஏற்படும் பாதுதான் பஞ்சம் என்று கொள்ளக்கூடாது. எந்தெந்த இடங்களில் பஞ்சம் இருக்கிறது, அல்லது வரும் என்பதை யோசித்து முன்கூட்டியே நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு கூட எங்கள் ராஜபாளையம் பகுதியைப் பார்த்தால் தெரியும். அது பஞ்சப் பிரதேசமாக இருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்களே ஒப்புக்கொண்டார்கள். ஆனால் இன்னமும் அங்கே கடன் வசூல் மிகக் கெட்டியாக இருக்கிறது. கொஞ்சம் அடுத்த அறுவடை வரைக்குமாவது வசூல் செய்வதை நிறுத்திவைக்க ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. சி. கே. சின்னராஜி: உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட மானியத்தை வரவேற்று பொது விற்பனை வரி மானியத்தின் மீது எனது சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். பொதுவாக விற்பனை வரி எல்லா தானியங்களுக்கும், சரக்குகளுக்கும் விதிக்கப்பட்டு வருவது தெரிந்த விபரமே. இப்போது புதிதாக சனவரி முதல் தேதியில் இருந்து வெல்லத்திற்கு விற்பனை வரி விதித்திருக்கிறார்கள். அதாவது 3 சதவிகிதம் பலமுடைய வராயாக கட்ட வேண்டுமென்று சர்க்கார் விதித்திருக்கிறது. வெல்லத்தின் மீது விற்பனை வரி போடப்பட்டிருப்பது அதிக பளுவாய்த் தெரிவதாக தமிழகம் எங்கும் வியாபாரிகள் சொல்லி வருகிறார்கள். இது நமது அரசாங்கத்திற்கும் தெரிந்த விஷயமே. இருந்தபோதிலும் 3 சதவிகிதம் என்று போடப்பட்டிருக்கிற வரியை 1½ சதவிகிதம் என்றாவது அல்லது 2 சதவிகிதம் என்றாவது போடுவார்களானால் அது மிகவும் நன்றாக இருக்கும். வியாபாரிகளும் வரவேற்பார்கள், ஒத்துழைத்து வரியை பாக்சி இல்லாமல் கட்டிவருவார்கள் என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். குறிப்பாக சர்க்கார் எழுப்பும் எல்லாக் கடன் பத்திரங்களையும்—குறிப்பாக வருடாவருடம் மின்சாரத்தறை எழுப்புகின்ற கடன் பத்திரங்கள், மற்ற சர்க்கார் கடன் பத்திரங்கள் இவற்றை எல்லாம் வாங்குகிறவர்கள் வியாபாரிகள். அந்தக் கடன் பத்திரங்களை வாங்கி

1968 மார்ச் 18]

[திரு. சி. கே. சின்னராஜி]

பூர்த்தி செய்து வருகிறவர்கள் வியாபாரிகள்தான். விவசாய மக்களுக்கு அனுசூலம் செய்ய சர்க்கார் எப்படி புஞ்சை நிலத்திற்கு வரியை எடுத்தார்கள்னு அதுபோல வியாபாரிகளுக்கும் அனுசூலம் செய்ய நான் சொல்கிற இந்தக் கோரிக்கையை கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து எங்கள் வடாற்காடு மாவட்டத்தில் திருப்பத்தூர் தாலுகா பஞ்சப் பிரதேசமாக ஆக்கப்படவேண்டும். இதுபற்றி உயர்தரக் கமிட்டியும் சுற்றுப்பண்ணம் செய்து இந்தத் தாலுக்காவைப் பார்த்தார்கள். இங்கு இருக்கிற சூழ்நிலையைப் பார்த்து குறிப்பு எழுதி வந்திருக்கிறார்கள். இன்று காலையில் பஞ்சப் பிரதேசமாகக் கருதப்படவேண்டிய இடங்களை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் படித்தபோது திருப்பத்தூரும் குறிக்கப்பட்டிருப்பதற்கு நன்றி. இதைப்பற்றி மத்திய அரசாங்கத்திற்கு பஞ்சப் பிரதேசமாகக் கருதுவதற்கு சிபார்சு செய்திருப்பதாக முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதற்கு திரு அண்ணா அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு இத்துடன் நான் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, சுருக்கமாக ஒன்றிரண்டு விவரங்களை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். முதலில் வேளாண்மை வருமான வரியிலே வருடா வருடம் கொடுக்கப் பட்டிருக்கும் கணக்கைப் பார்த்தால் வரி விதிப்புக் கேட்டபு குறைந்து வருகிறது. வசூலும் குறைந்து வருகிறது. நிலுவை இரண்டு மடங்காகி நிற்கிறது. குறிப்பாக 1960-61-ல் 33 லட்சமாய் இருந்த நிலுவை 1966 67-ல் 62 லட்சமாக நிற்கிறது. புதிய அரசு பொறுப்பேற்றவுடன் இந்த நிலுவையை இப்படியே அதிகரித்துக்கொண்டு போக விடாது என்று நினைத்தேன். இந்த நிலுவையைக் குறைத்து, வசூல் செய்வதற்கு தீவிர முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளப்படவேண்டும்.

ஏற்றுவே வேளாண்மை வருமான வரியில் செய்யப்பட இருந்த மாற்றத்தை பெரிய நிலக்காரர்கள் எதிர்த்தார்கள் என்ற காரணத்தினால் தற்காலிகமாக அரசு ஓராண்டுக்கு ஒத்திவைத்திருக்கிறது. அடுத்த ஆண்டிலாவது நாம் போட்ட வரி விதித்ததை மாற்றாது அதை விதிப்பதற்கு இந்த அரசு முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, விர்பனை வரி சம்பந்தமாக ஏற்கனவே பலர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதில் சிறு கடைக்காரர்களுக்கு வேதனை இருக்கக்கூடாது. அவர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப்படவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்த அரசு 10 ஆயிரத்திற்கு மேல் வரி என்று இருந்ததை பதினைந்தாயிரத்திற்கு மேல் வரி என்று உயர்த்திற்று. ஆனால் நிலைமை என்ன? முன்பு பத்தாயிரத்து ஒன்று என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டது. இன்றைக்கு பதினைந்தாயிரத்து ஒன்று என்று வைத்து வரி விதிக்கப்படுகிறதே தவிர சிறு கடைக்காரர்கள் யாரும் விலக்குப் பெறவில்லை என்பதான தகவல் எனக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. இதைக் கருத்தில் கொண்டு அரசு பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தரகுக் கடைகள், கமிஷன் மண்டிகள் இங்கே சரக்குகள் கொண்டு வந்து வைக்கப்படுகின்றன. சில சமயம் உடனே விற்பனை ஆகிவிடுவதும் உண்டு. விற்பனையாகமல் கிடப்பதும் உண்டு. இந்தக் கணக்குகளைப் பார்ப்பதில் உண்மையாகவே சிரமங்கள் ஏற்படும். இதில் கொஞ்சம் நீக்குப்போக்குகள் இருக்கவேண்டியது அவசியம். அதிகாரிகள் டையில் எல்லா அதிகாரங்களும் இருப்பதால் பல சமயங்களில் எதேச்சாதிகாரமாக அவர்கள் நடந்துகொள்வதையும், வரி விதிப்பதையும் கண்டிப்பாகத் தவிர்ப்பதற்கு முயற்சிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடிக்கடி ஒரு முனை விற்பனை வரி பற்றிச் சொல்லப்படுகிறது. எதனால் அது சாத்தியம் இல்லை என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்து விளக்கி இந்தப் பக்கம் இருப்பவர்களை கன்வினஸ் செய்யவேண்டும். கொஞ்சம் வரி கூடுதலாக இருந்தாலும் பரவாயில்லை, ஒரு முனை வரி கொண்டுவரப்படவேண்டுமென்ற கருத்து பரவலாக எல்லோரிடத்திலும் இருக்கிறது.

[திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன்]

[1968 மார்ச் 18]

மொத்த வியாபாரிகளிடத்தில் வரியை வாங்கிவிடலாம். இதனால் சிறு கடைக்காரர்களுக்குத் தொந்தரவு இரக்காது, லஞ்ச ஊழலும் சலிக்கப்பட வாய்ப்பிருக்கிறது என்று கருதப்படுகிறது. ஆகவே இதுகுறித்து அரசு பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ரெவின்யூ இலாக்காவை எடுத்துக்கொண்டால் 'வேலியே பயிரை மேய்ந்ததாம்' என்கிற பழமொழி உண்டே - அதுபோலவே சில இடங்களில் இருக்கிறது. தேரிடையாக எண்கு ஒன்றிரண்டு விபரம் தெரியுமாதலால் நான் சிறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆங்காங்குள்ள கிராம அதிகாரிகள் இருக்கிற சர்க்கார் நிலத்தை ஒன்று தாங்களே அனுபவித்து வருகிறார்கள். அல்லது வேண்டியவர்கள் பேரில் போட்டு அதன் வருமானத்தைப் பெற்று வருகிறார்கள். இதைப்பற்றி மேலதிகாரிகளிடம் எடுத்துச் சொல்லி, அதை வெக்கே செய்வேண்டுமென்று அவர்கள் உத்தரவு போட்டு இன்னமும் அப்படியே இருக்கிறது எனக்குத் தெரியும். இதுபற்றி ஒரு புகார் கூடச் செய்தேன். வாடம் ஒன்றாகியும் நிலைமை அப்படியே இருக்கிறது. இதனால் பல கிராமங்களிலும் இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். இதைத் தடுத்தால்தான் மக்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்படும். சர்க்காரைச் சேர்ந்தவர்களே இப்படிச் செய்கிறார்களே, நாமும் ஏன் செய்யக்கூடாது என்கிற அவர்களது மனப்பான்மையில் மாற்றம் ஏற்படும். இதைப் பற்றி அருள்சூர்ந்து அவசியம் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று, துயர்தணிப்புப்பற்றி. அதிலே பருவ மழை தவறியதன் காரணமாக இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் பஞ்ச நிலைமையைப் பற்றியது. இது பற்றி ஒரு கவன ஈர்ப்புக் கொண்டுவந்த நேரத்தில் அப்படி ஒன்றும் இல்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னது எனக்குச் சங்கடமாக இருந்தது. அவர் பேசியது அந்தத் தோரணியில்தான் இரந்தது என்று நினைக்கிறேன். தவறாக இருந்தால் திருத்திக்கொள்ளத் தயார்.

"ஒரிடத்தில் பயிர் சாவியாய்ப் போனால், குறுநிலக்கிழார்களும், பண்ணையார்களும், கிராமத் தொழிலாளிகள் போன்ற நிலமற்றவர்களும் மிகத் துன்பத்திற்குள்ளாகிறார்கள். இத்தொழிலாளிகளுக்கு தானியம் இரப்புக் கிடையாது. கூலி வேலை செய்து பிழைப்பவர்களுக்குக் கூலி வேலையும் இப்போதும் கிடைக்கும் என்று சொல்வதற்கில்லை. அக்காலங்களில் குடியானவர்களுக்குத் துன்பம் நேரிடாமல் காப்பது அரசின் கடமையாகும்" என்று கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதைத் தான் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். நான்கைந்து மாடங்களாக எந்த விதமான மழையும் இல்லாமல் புஞ்சைப் பிரதேசங்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சோளம் போன்ற சாதாரணப் பயிர்கள் கூடக் கிடையாது. அதன் விளைவாக அங்கே கூலிக்காரர்களுக்கு வேலை கிடையாது. மதரை மாவட்டத்திலே திண்டிக்கல், பழனி, திருமங்கலம் போன்ற பகுதிகளிலும் கோவை மாவட்டத்தில் பல்லடம் போன்ற இடங்களிலும் உண்மையிலே மகாஷ்டமமான பங்கரமான நிலைமை வெறிச்சென்று தோன்றுகிறது. அப்படிப்பட்ட இடங்களுக்கு சோளம் போன்ற தானியங்களை அனுப்பி அங்கே கஷ்டப்படுகின்ற கூலிக்காரர்களுக்கு சாப்பாடு போடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிப்பட்ட இடங்களுக்கு விஜயம் செய்வது உகவியாக இருக்கும். அமைச்சர் அவர்கள் உண்மையான நிலையைப் பார்க்கவேண்டுமென்றால் நேரடியாகச் சென்று பார்க்கலாம் என்பதை சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. மு. ச. சிவசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, வணிக வரி, வருவாய்த் துறை மானியங்களின் மீது ஒரு சில வார்த்தைகள் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறுவதற்கு விரும்புகிறேன். பொதுவாக இன்றைய தினம் நம்முடைய தமிழக அரசுக்கு வருகின்ற மொத்த வருமானத்தில் நாலில் ஒரு பங்கு விற்பனைவரி துறையின் மூலம் வந்தாலும்கூட இன்னும் அரசு கொஞ்சம் கவனம் செலுத்துமானால் அதிகமான வருவாய் பெறமுடியும் என்பதை இரத்த

1968 மார்ச் 18]

[திரு. மு. ச. சிவசாமி]

சந்தர்ப்பத்தில் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். நம்முடைய தமிழகத்திற்கு வட மாநிலங்களிலிருந்து ரயில்வே வேகன்களில் பல்ஸஸ் அண்டு கிரெய்ன்ஸ் ஏராளமாக வருகிறது. அவற்றில், உண்மையான கணக்கு வைத்து வாசின்ற வியாபாரிகள் எடுத்த புள்ளிவிவரக் கணக்குப் பிரகாரம் சென்னை நகரிலேயும் ஏனைய தமிழகமெங்கும் இருக்கிற வியாபாரத் தவங்களிலேயும் நாள் ஒன்றுக்கு 200 வேகன் நவ தானியங்கள் கணக்கில் சேர்க்கப்படாமல் விற்பனைவரி செலுத்தப்படாமல் இரண்டு மூன்று கை மாறிக்கொண்டு இருக்கிறது என்பதை நான் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இன்றைய உணவுப் பொருள்களின் விலை அடிப்படையில் துவரை, உளுத்தம் பருப்பு போன்ற பல்ஸஸ் ஒரு வாசனில் வரும் சரக்கு 42 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு வருகிறது. இருநூறு வேகன்கள் கணக்கில் சேர்க்கப்படாமல் கைமாறுவதால் 84 லட்ச ரூபாய் வரை நாள் ஒன்றுக்கு வியாபாரம் நடக்கிறது. இதன் மூலம் நானொன்றுக்கு அரசுக்கு ஒரு முனை விற்பனை வரியாக இருந்தால்கூட 2½ லட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. ஆண்டுக்கு ஏறக்குறைய 9 கோடி ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. அதனவே இரண்டு விற்பனை வரியாக இருந்தது என்றால் 18 கோடி ரூபாய்வரை சர்க்காருக்கு கிடைக்கவேண்டிய வரி கிடைக்காமல் போகிறது. இது எழுங்காக்க கணக்கு வைத்து வியாபாரம் செய்கிறவர்களை அதிகமாகப் பாதிக்கிறது. அதைத் தடுத்து நிறுத்துவதில் அதிகமான கஷ்டமில்லை. மத்திய அரசின் உதவியோடு ரெயில்வே இலாகாவில் தொடர்பு கொண்டு ரெயில்வே வேகன்களில் உள்ள சரக்குகளை டெலிவரி எடுக்கிற நேரத்தில் முன்னதாக விற்பனை வரி டிபார்ட்மெண்ட் அதற்கு அட்வான்ஸ் டாகஸ் போட்டு சீல் வைத்துவிட்டால் போதும். அப்படிச் செய்தால் 1968-69-ம் ஆண்டில் 18 கோடி ரூபாய் கிடைக்க முடியும் என்பதை என்னால் உறுதியாகத் திடமாக நிச்சயமாகக் கூற முடியும் என்பதை இங்குச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதற்கு அதிகாரிகள் தேவையில்லை. கிளாக்குகள் தேவையில்லை. அதிகமாக எஸ்டாப்ளிஷ்மெண்ட் தேவையில்லை. மத்திய சர்க்காருடைய உதவியுடன் அவர்களோடு தொடர்புகொண்டு ரெயில்வே இலாகாவுடன் ஒரு ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டு ஒவ்வொரு ரெயில்வே வேகன் பாஸுக்கும் அட்வான்ஸ் டாகஸ் குறைந்தபட்சம் இவ்வளவு என்று கட்டிவிட்டு சீல் வைத்துவிட்டு டெலிவரி எடுக்கவேண்டுமென்று தாக்கீது கொடுத்தால் போதும் அதன்மூலம் 18 கோடி ரூபாய் வருவாய் வரும்.

உப்புக்கு இதுவரை விற்பனைவரி இல்லாமல் இருந்தது. என்னிடத்தில் உப்பு இருக்கிறது என்று வைத்துக்கொள்ளுவோம். நான் அதை 'ஏ'-க்கு விற்பனை வரி இல்லையாம், அதையே 'பி'-க்கு விற்பனை வரி என்று போட்டிருக்கிறார்கள் அதிகாரிகள். இதைப்பற்றி நான் அமைச்சர் அவர்கள்டம் கூறிய நேரத்தில் அவர்கள் கூறினார்கள், வியாபாரிகளுக்கு பல நன்மைகள் செய்யவேண்டுமென்பது என்னுடைய ஆசை, அதற்காக முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறேன். இப்படி வந்து இருக்கிறதே என்று சொன்னார்கள். உப்பு அதிகமாக உற்பத்தி செய்யக்கூடிய எங்களுடைய தொகுதியில் உள்ள வியாபாரிகள் குழறி எழுந்தார்கள். அந்தக் குழறையெல்லாம் ஐஸ்கட்டியாக ஆக்கி தற்காலிகமாக திருப்தி செய்திருக்கக்கூடிய பெருமை ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களுக்குத்தான் சேரும். அதற்காக நான் என்னுடைய நன்றியை செலுத்தக் கட்டமைப்பட்டிருக்கின்றேன். தூத்துக்குடியிலிருந்து டேட்டர் கெமிகல் கம்பெனிக்கு உப்பு வியாபாரம் செய்தால் வரி உண்டாம்; அதே உப்பை சென்னையிலே உள்ள வியாபாரிக்கு விற்பனை வரியில்லையாம். இப்படிச் சட்டத்திற்குப் புறம்பாக விதியைப் போட்டிருக்கிறார்கள். உப்புக்கு வரியில்லை என்று விதிவிலக்கு அளித்துவிட்டு திடீரென்று 1962-ம் ஆண்டிலிருந்து 1966-ம் ஆண்டுரை ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு வரியைக் கட்டு என்றால் அவர்கள் அந்தக் காலத்தில் உப்பு வியாபாரத்துக்கு வரி வசூல் செய்யாத நிலையில் எப்படிச் கட்டமுடியும்? கட்டமுடியாது. நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் வியாபாரிகளுக்கு பக்கபலமாக இருந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய தொல்லைகளை நீக்கியிருக்கிறார்கள். நிரந்தரமான உத்தரவை 1968-69-லிருந்து அல்லது 1969-70-லிருந்து உப்புக்கு வரி போட்டால் நான் வரவேற்பதற்கு தயாராக இருக்கிறேன்.

[திரு. மு. ச. சிவசாமி]

[1968 மார்ச் 18]

கடைசியாக ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். தமிழக அரசுக்கு காமதேனு போல் இருக்கிறவர்கள் வியாபாரிகள்தான். நாலில் ஒரு பங்கு வருமானம் வியாபாரிகள்தான் கொடுக்கிறார்கள். நாலில் ஒரு பங்கு வருமானத்தைத் திட்டிக்கொடுக்கின்ற வியாபாரிகள் விற்பனை வரி அலுவலகங்களில் தங்கள் வருடாந்திரக் கணக்கை முடிக்கச் செல்கின்ற நேரத்தில் எனக்கு முன்பு பேசியவர் சிறப்பிட்டதுபோல் மணிக்கணக்கில் காத்து நிற்க வேண்டியிருக்கிறது. அதாவது பரவாயில்லை. அவர்களுக்கு மரியாதையாவது கிடைக்கிறதா என்றால் இல்லை. நீ நான், போ, என்று தான் அவர்களுக்கு மரியாதை கிடைக்கிறது. அதையும் சகித்துக்கொண்டால் கூட அவர்கள் உண்மையாக கணக்குகள் வைத்துக்கொண்டாலும் கூட—20 ஆயிரம்தான் அவுடர்ன் என்றாலும் 6,000 கூடத்தான் போடுவேன் என்று சொல்லி—கூடப் போட்டும் விடுகிறார்கள். இதைத் தடுக்கவேண்டும்.

ரெவினயூ இலாகாவைப்பற்றிச் கூற விரும்புகிறேன். தமிழகம் எங்கும் சொந்த இடங்களைக் காட்டக்கூடிய எல்லைக் கற்கள் (Survey stones) இல்லை. அவற்றை உடனடியாகக் கவனிச்சேவேண்டும். இருநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஜாயின்ட் பட்டாவாக ஆகப்பட்டவை அப்படியே இருக்கின்றன. அவற்றை சர்வே செய்து எவ்வொருவருக்கு எதிர்ப்பட்டாவாகக் கொடுப்பதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும் ஜமீன் செட்டில்மெண்ட் கிராமங்களை எடுத்துக்கொண்டால் புறம்போக்கு நிலங்களை பட்டா நிலங்களாக மாற்றியிருக்கிறார்கள். பட்டா நிலங்களை புறம்போக்கு நிலங்களாக மாற்றியிருக்கிறார்கள். இவற்றை சர்வே செய்து ஒழுங்குமுறைப்படுத்தவேண்டும். ஜமீன் ரீசெட்டில்மெண்ட்டில் பனைக்கு பட்டா கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பனை மரத்திற்கு ஒரு பட்டா கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பனை முனைக்கின்ற நிலத்திற்கு பட்டா இல்லை. அதை இன்னொருவருக்கு அலைன்மெண்ட் கொடுக்கிறார்கள். நிலம் யாருக்கு, பனை யாருக்கு என்ற நிலை இருக்கிறது. இவற்றை வரையறை செய்யவேண்டும். என்னுடைய தொகுதியிலே கௌயன்சரிசலில் நஞ்சையை செகண்ட் கிரேடு ஆக ஆக்கியிருக்கிறார்கள் அதற்கு 18 ரூபாய் வரி போட்டிருக்கிறார்கள். ஆறாடகடங்கலத்தில் நஞ்சையை முதல் கிரேடு (first grade) ஆக ஆக்கியிருக்கிறார்கள். அதற்கு இரண்டு போகம் தண்ணீர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அதற்கு 15 ரூபாய் வரி போடப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட வரி விதிதாசார விதி யாசங்களைக் குறைப்பதற்கு அரசு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்தக் கிராமத்தில் கடந்த ஏழு ஆண்டுகளாக வரி வசூல் செய்யாமல் ஸ்டே கொடுத்துவிட்டு இன்றைய தினம் ஏழு ஆண்டுகளுக்கும் மேல்து ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 600 ரூபாய், 700 ரூபாய் வீதம் கட்டினால்தான் ரெஸ்லை அறுக்கலாம், இல்லையென்றால் ரெஸ்லை அறுக்கக்கூடாது என்ற நிலையை உண்டாக்கியிருக்கிறார்கள் நம்முடைய உணவு அமைச்சர் அவர்கள் அதற்கு விதிவிலக்கு அளித்து நிவாரணம் கொடுப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

இறுதியாக, எந்தக் கட்சி அரசாங்கமானாலும் உணவு இலாகாவின் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ள யாரும் கஷ்டப்படுவார்கள். மிகக் கஷ்டமான இலாகா அது.

“இதனை இதனால் இவன்முடிக்கும் என்றாய்ந்

ததனை அவன்கண் விடல்”

என்று வள்ளுவர் கூறியிருப்பது போல், சிங்களான உணவு இலாகாவை, சர்க்கார் இயக்குவதற்குரிய வருவாய்த் துறையை, இவன் முடிச்சம் என்று ஆய்ந்து அவர்களிடம் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் பொறுப்பைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதிக வரி இல்லாமல், புதிய வரிகள் போடாமல் நல்லமுறையில் நடத்தி வருகின்ற அமைச்சர் அவர்களை மனதாரப் பாராட்டி, மாணியக் கோரிக்கைகளை வரவேற்று முடித்துக்கொள்கிறேன்.

1968 மார்ச் 18]

* திரு. க. முருகேசன் : மாண்புமிகு உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றுநான் சார்ந்திருக்கும் சாங்கிரஸு கட்சியின் சார்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெடநுப் பிரேரணையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல வாய்ப்பு அளித்ததற்காக நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பல மூனை விற வரியினால் பொது மக்களுக்குத்தான் அதிகச் சிரமம் ஏற்படுகிறது. மக்கள் அதி மாக உபயோகிக்கும் பொருள்களுக்கு ஒரு புனை விற்பனை வரி கொண்டு வரப்பட வேண்டும். சாக்கரை, வெல்லம் செய்யும் சரும்புக்கு வரியை விதித்து (அதாவது புனையிலையைப் போன்று) ஒரே தடவையில் வரியை விதிப்போமேயானால், விவசாயி களுக்குக் கஷ்டம் எதுவும் இருக்காது தேங்காய்க்கு வரியிலிருந்து விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டும். ஏனென்றால், அது அழுகும் பொருள். அதாவது, ஒரு லாரி லோடு விற்கும் வரையில் பலநூறு தேங்காய்கள் அழுகின்றன. அதனால் நஷ்டம் ஏற்படும். அதுமாதிரி நஷ்டத்தைத் தவிர்த்து வியாபாரம் செய்யும் கொள்முதல் விற்பனையின் மீது வரி விதித்தால் நன்றாக இருக்கும்.

1958 பஞ்சாயத்துச் சட்டத்தினால் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு புறம்போக்கு நிலங்களும், தரிசு நிலங்களும் கொடுக்கப்பட்டிருந்தும் அவைகள் பல பஞ்சாயத்துக்கள் வசம் இன்னும் பெறப்படாமையே இருக்கிறது அதற்குக் காரணம், இந்த நிலங்கள் யார் அனுபவத்தில் இருந்து வந்ததோ அவர்களிடமிருந்து திரும்பிப் பெற அரசு எந்த நடவடிக்கையையும் எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. புறம்போக்கு நிலங்களை பஞ்சாயத்துக் களிடம் ஒப்படைத்தால் படித்தோட்டம் போன்றவற்றைப் போட்டு பஞ்சாயத் துக்கு வருமானம் வரத்தக்க காரியங்கள் செய்யலாம்.

என் தொகுதியில் கித்திபோப்பண்புள்ளி என்னும் இத்தில் பல ஆண்டு காலமாக சுமார் 300 ஏக்கர் நிலம் மேய்ச்சல் புறம்போக்கை ஏழை விவசாயிகள் பயிர் செய்தும், சிணறு பெட்டியும், கால்நடைகளை மேய்த்தும் ஜீவனம் செய்து வருகிறார்கள். இப்போது அந்த நிலத்தில் காட்டிலாகா அதிகாரிகள் போய் போரஸ் ஏற்படுத்தி வருகிறார்கள். அதனால் விவசாயிகள் அனைவரும் எளியேற வேண்டியுள்ளது. இதை அரசு தடுத்து அவர்களுக்கு அந்த நிலத்தைப் பட்டா செய்து தரும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேபோன்று கரகூர் கிராமத்திலும் ஆடு மருக்கள் வளர்க்க மேய்ச்சல் தரை கிடையாது. அங்கேயும் காட்டிலா காவால் கால்நடைகளை காட்டிற்குக் கொண்டு வந்து தடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இதையும் அரசு கவனிக்க வேண்டுகிறேன்.

பஞ்சாயத்துக்களுக்கு ஒரு நல்ல வருமானம் சினிமா. சினிமா லைசென்ஸ் வழங்குவதில் பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. ஒரு சாதாரண ஊரில் இரண்டு மூடங்களில் சினிமா மூட்டை போட்டு, போட்டியினால் சினிமாவே நடைபெறாது போகிறது. இது தவிர்க்கப்படவேண்டும். சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்ததுபோல் குறிப்பிட்ட ஜனத்தொகை உள்ள இடத்தில் ஓர் நிரந்தர மூட்டையோ அல்லது ஒரு ரீங் சினிமாவோ இருக்கலாம் என நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும். இந்த உத்தரவை பேரூராட்சிகளிலும் கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களிலும் கட்டாயப்படுத்த ஓர் முறை உருவாக்கப்படவேண்டும். அது பஞ்சாயத்திற்கு ஓர் நல்ல வருமானமாக அமையும்.

மாரண்ட ஹள்ளியை அடுத்தள்ள சின்னாற்றின் குறுக்கே சந்திராபுரம் அணை ஒன்று நீண்ட நாட்களாகப் பழுதடைந்தள்ளது. அது நீர் பெருகி வரும் காலத்தில் உடைத்துக்கொண்டு போய்விடுகிறது. அதை அங்குள்ள மக்கள்தான் வேலை செய்து தண்ணீரைத் திருப்பவேண்டியுள்ளது. அரசுக்கு பல முறை தெரிவித்தும் நிரந்தரமாக அதற்கு ஓர் தடுப்பை ஏற்படுத்த மன்வரவில்லை. அதன்மூலம் பலநூறு ஏக்கர் பயன்பெறும். பழுதடைந்திருக்கும் அந்த அணை, அந்தச் சிறு திட்டைக் கட்ட ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அல்லது நீர்க்கூலி வருகிறபடி நிறுத்தப்படவேண்டும்.

[திரு. க. முருகேசன்]

[1968 மார்ச் 18]

நெசவாளர்கள் எங்கெங்கு வாழ்கிறார்களோ அங்கெல்லாம் பஞ்ச நிவாரண வேலையை மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால், நூல் விலை ஏறிகொண்டு போகும் இந்தக் காலத்தில் மிகக் குறைவான போட்டி போட முடியாத நிலையில் இருப்பதாலும், தேக்க நிலை காரணமாக தொழில் கிடைப்பது அஷ்டமாகவும், அதற்குக் கிடைக்கும் ஊதியம் குறைந்ததும் இருப்பதனாலும், அவர்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கையை நடுத்திவதே கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகையால், அரசு பஞ்ச நிவாரண நடவடிக்கையை அவர்கள் வாழும் இடங்களில் விஸ்தரிப்பதன் மூலம் அவர்கள் நன்மை அடைவார்கள் என்று கூறிக்கொண்டு என் உபையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : தாங்கள் 15 நிமிடங்கள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் தங்கன் கட்சியில் திரு. ராமசாமி நாயுடு அவர்கள் 20 நிமிடங்கள் எடுத்தக் கொண்டார்கள்.

* திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம் : மிஸ்டர் டெபுடி ஸ்பீக்கர் சார், இரண்டு மூன்று தலைப்புகள் உள்ள இந்த மானியத்தில் முதல் முதலாக சேல்ஸ் டாக்களைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். 1959-60-ம் ஆண்டில் 16,74,00,000 ரூபாயாக இருந்த வருமானம் தற்போது ரூ. 65,54,00,000 அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது. இதைக்கூட குறைத்துக் காட்டியிருப்பார்களோ, ரிவைவ்ஓ பட்ஜட் வரும்போது இன்னும் நிறைய வருமோ என்று சொல்கிறேன். நிறைய டாக்க்கள் போட்டிருக்கிறார்கள். வருவாயைக்காட்டுவதில் சொன்ன மறைத்திருக்கிறார்கள் என்பது தெரிகிறது. இதைப் பார்த்தால் "The goose that lays the golden egg" என்பது பால், வாத்து பொன்முட்டை இருக்கையாகத்தான் இருக்கிறது. இதற்கெல்லாம் காரணம் என்னவென்று பார்த்தும்போது ஒரு வருஷமாக உள்ள ஆட்களைப் பற்றிச் சொல்லமாட்டேன். புண்ணியவான் ஆரம்பித்து வைத்தார். அவர் ஆரம்பித்தபோது படியை பைசாவிற்கு ஒரு பைசா, அதாவது இப்போதைய பைசாவுக்கு அரை பைசா என்று நினைக்கிறேன். படிப்படியாக ஒவ்வொரு மந்திரிசனையும் கூடுதலாகப் போட்டு இன்று 3 சத வீதம் வரை போட்டிருக்கிறார்கள். லக்ஷ வரி பொருள்களுக்கு 7 சத வீதம் வரை போட்டிருக்கிறார்கள். (குறுக்கீடு: 11 சதவீதம், 11 சத வீதமா? எப்படியோ நீங்கள் வரியை வசூல் செய்து விடுங்கள். ஒரு படி அரிசி போன்ற பல சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால், இந்த வரியை மொத்த வியாபாரிகளிடத்தில் மட்டும் வாங்கிக்கொள்ளலாம். சில்லரை வியாபாரிகளிடம் வரி வசூலிக்கப் போவேண்டாம் என்ற முறையை அரசாங்கம் யோசித்து முடிவு செய்தால் நலம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சிறு வியாபாரிகளை இந்தத் தொல்லையிலிருந்து விடுவித்தால் முக்கியமாக இந்த மந்திரிசபையை வாழ்த்துவார்கள். இந்த இலாகாவிலிருந்து எதிர்பார்க்கக் கூடிய வருமானம் குறையக்கூடாது என்ற வகையில் மொத்த வியாபாரிகளிடமிருந்து வாங்கிக்கொள்வது பற்றி யோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ரெவினியூ போர்டு ஃபர்ஸ்ட் மெம்பர் கெய்வார் ரிப்போர்ட்டைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே சர்க்காருடைய கொள்கையாக நில வரியை ரத்து செய்ய்கிறோம் என்று விளம்பரப்படுத்தி விட்டார்கள். இப்போது நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரும்போது அஷ்டமாக இருக்கிறது. என்ன பண்ணுவது என்று உங்களுக்குத் தெரிய வில்லை. காங்கிரஸ் சர்க்கார் முன்பு ஒரு வாக்குறுதி கொடுத்து அவர்கள் ஒரு ரிப்போர்ட்டுக்கு ஏற்பாடு செய்து விட்டுப் போய்விட்டார்கள். நீங்கள் வந்து அந்த continue பண்ணுகிறீர்கள். எலக்ஷன் பிராமிஸஸ் அப்படி இடக்கிறது. லாண்ட் பாசஸ் அபாலிஷன் தேவையில்லையென்று என்னுடைய சொந்தக் கருத்தாகச் சொல்லுவேன். ஒரிஸாவில் சதந்திரக் கட்சி சர்க்கார் லாண்ட் டாக்களை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிந்திருந்தாலும் என்னுடைய கருத்தைச் சொல்லுகிறேன். இப்போது பண மதிப்புக் குறைந்திருக்கக்கூடிய நிலையில் நிலவரியைத் தள்ள வேண்டியதில்லை. இந்த ரிப்போர்ட்டில் என்ன இருக்கிறது என்று

1968 மார்ச் 18]

[திரு. டி. எஸ். சூதமலம்]

ஒன்றுமே தெரியவில்லை. வலது கையால் கொடுத்துவிட்டு இடது கையால் படுக்கிக்கொள்வது போல்தான் இருக்கிறது. இந்த எதிர்ப்பை நீக்காமல் ரூபாய் வருமானம் வருகிறது. 'land tax including irrigation dues' எல்லாம் கொடுத்து நீக்காமல் ரூபாய் வருமானம் என்று பேட்டிடுகிறது இந்த பட்ஜெட்டில் ஆனால் இந்த முறைகளை பாராதி உபயோகம் சொல்லி கெடவாரா அவர்களைக் கேட்கவும் அவர்கள் எட்டுக் கோடி ரூபாய்க்கு வழி காண்பித்து விட்டார்கள்.

He is playing to the tunes of the Ministry. வேறு என்ன பண்ண முடியும்? எட்டு கோடி ரூபாய் மட்டும் செய்து கொடுங்கள் என்று அரசு சொல்லி விட்டார்கள். இன்னும் பிரச்சனை மல்லவோ. லான்ட் டாக்ஸ் எதிர்ப்பும் என்று சொல்ல உங்களுக்குப் பதிலும் தவிர இன்னும் விவசாயிகள் உண்டைப் பண்ணி எதிர்பார்க்க முடியாது. விவசாயிகளுக்கு உண்டையில் உதவி செய்ய வேண்டுமென்றால் ஒரு ஸ்டான்டோட் ஏக்கர் என்று வைத்து உங்களுக்கு இன்னமும் தத்திட்டு நன்மை செய்திருக்கிறோம், உங்களை எழைக்கவேண்டிய சேர்த்திருக்கிறோம் என்று "straight forward dealings" இல் ஒரு டிரீட் கோடுங்கள். அதிலாவது லான்ட் டாக்ஸ், சென்சார்ஜ் என்று இப்படியெல்லாம் கணக்குப் போட்டு என் இப்படிச் செய்கிறீர்கள்? கவர்ன்மென்ட் மனிமம் ஜோலியைப் பார்க்கவேண்டும்.

Men may come and men may go, but Government exist forever. ஆகவே, இருக்கிற ஜோலியைச் சுருக்கமாகப் பார்த்துவிட்டுப் போக வேண்டுமே. புதிதாக உந்தரிசைப் வாசிறுது, பட்ஜெட் வருகிறது என்பதல்லாமல் மக்கள் கவலைபட்டு திடுக்கிட்டு. அவர்களைத் துன்பப் படுத்தாமல் இருந்தால் போதும் என்று நான் தற்போது மக்கள் நினைக்கிறார்கள். புதிதாக வருகிற உந்தரிசைப், புதிதாக வரும் பட்ஜெட் இவைகளைவிட பிரமத ரிஸிபிஷன் மட்டக்குமென்று மக்கள் எதிர்பார்க்கவில்லை. ஆகவே லான்ட் டாக்ஸ் எடுக்கவும் வேண்டாம், தண்ணீர் தீர்வை முறையை மாற்றியமைக்கவேண்டிய அவசியமும் இல்லை. இந்த ரிபோர்ட்டை நீங்கள் கேட்கவில்லை. முன்பு இரண்டாண்டுகள் தான் first report-ஐ வாங்கினார்கள். நீங்கள் இரண்டாவது ரிபோர்ட்டை வாங்கியிருக்கிறீர்கள். நான் சொல்வது இந்த இரண்டையும் மூலையில் தூக்கிப் போட்டுவிடுங்கள். இதுதான் என் அபிப்பிராயம். டெனன்ட்ஸ் ப்ரொட்டெக்ஷன் ஆக்ட் (Tenants Protection Act), பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம் என்றிருக்கிறது. டிரீட் சட்டம் சென்ற கங்கிரஸ் ஆட்சியில் விவசாயிகளுக்குப் பாடுபடக்கூடிய வர்களுக்கு, சில நன்மைகளைச் செய்யவேண்டுமென்று நல்ல நோக்கத்தில் போடப் பட்டது. அப்படி நல்ல போக்கத்தோடு போடுவது சரியானதாகிறது. நிர்வாகம் மையானவர்களுக்கு, இரண்டு ஏக்கர்கள், அதற்குக் குறைந்த நிலம் உள்ளவர்களுக்கு அந்நிலை விதிவிலக்குக் கொடுத்து சட்டம் எழுத்திட்டுத் தவறிவிட்டார்கள். வசதி படைத்த நிலப் பிரபுக்கள், பெரிய நிலச் சொந்தக்காரர்கள் இவர்கள் நிலத்தை யாருக்காவது குத்தகைக்குக் கொடுத்துவிட்டால் அதிலுள்ள விவசாயிகளை வெளியேற்றக் கூடாது என்று சட்டம் செய்வதென்றது அவசியந்தான். சமுதாயத்தின் தேவைக்கு ஏற்ப, அப்போதைக்கப்போது ஏற்படும் மாறுதல்களுக்கு ஏற்ப, எழைப்பாளுக்கு உதவி செய்ய வேண்டியது அவசியந்தான். உதவி செய்கிறீர்கள் என்று சொல்லி பொதுவாக சட்டம் எழுதியதால் சில நில உடையாளர்கள் நம் ராஜ்யத்தில் லட்சக்கணக்கானவர்கள் இன்று பதிகப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஐம்பது அல்லது ஐந்து சென்ட் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் பிழைப்பு தேடி சென்னை அல்லது மயாச்சுச் சென்றுவிட்டு அங்கம் தகுந்த வேலை கிடைக்காமல் திரும்பி ஊருக்கு வந்து தன் சொந்த நிலத்தில், 100 சென்ட் நிலத்திலாவது பயிர் செய்து கிடைத்ததைக் கொண்டு அதை வயிறிறைக் கழுவுவோம்

[திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம்]

[1968 மார்ச் 18]

என்றால் இப்போதுள்ள சட்டச் சிக்கலால் அந்த நிலத்தை அவன் யார் பண்ண வேண்டுமோ அது நிகழாததொரு நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இது ஒரு பெரிய டிராபாடு. இந்தக் குறைபாட்டைச் சேனை மந்திரி சபை காலத்தில் கவனிக்கவில்லை. இந்தப் பந்திரிசூப காலத்திலாவது இதைக் கொஞ்சம் கவனிக் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நீங்கள் எம்மீசனக்கு நன்றம் செய்யவேண்டுமென்ற முறையில் இந்த ஏழைகளைக் கைவிட்டுவிடாதீர்கள். சபைப் பங்களுக்கு நிலம் கிடைக்க வேண்டும், அதே நேரத்தில் குறைந்த நிலம் உள்ளவர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தில் இருந்து விதிவிலக்குக் கொடுத்தால் அந்த தர்மம் உருவாகப் பாதுகாக்கும்.

“முறைகோடி மன்னவன் செய்யின் உறைகோடி
ஒல்லாது வாலம் பெயல்”

அரசாங்கம் தப்பு செய்தால் அதனால் பருவ மழை காலாகாலத்தில் பெய்யாமல் அந்த நாட்டு மக்கள் எல்லோருக்கும் கஷ்டம் வரும். அந்த முறையில் காங்கிரஸ்காரர்கள் அதைச் செய்யாமல் போயர்கள். ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் கைத்தொடியே பெரிய மந்தர், காந்திஜி இவர்கள் பெயர்களை வைத்துக்கொண்டு ஏன் அவர்களால் ஜெயிக்க முடியவில்லை? ஏதாவது வாட்டியது அவர்களை விரட்டி விட்டது. நீங்கள் உங்கள் கட்சியில் உள்ள மெம்பர்களிடம் ஏழைகளின் கஷ்டங்களைப் பற்றி விசாரியுங்கள். உப்படிக்குச் செட்டு இந்தச் சட்டத்திலிருந்து ஏழைகளுக்கு விலக்குக் கொடுங்கள். அவர்கள் நிலைத்த நேரத்தில் குத்தகைக்குக் கொடுக்கலாம், நினைத்த நேரத்தில் வந்து பயிரை குத்துக்கொள்ளலாம் என்று சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டும். அடுத்தபடியாக, மாடுகளை விலையாகக் குத்தகை பாக்கியிருந்தால் அதைக் கட்டவே வேண்டாம் என்று மூன்று வருடங்களுக்கு முன்னால் மார்ட்டோரியம் கொண்டுவரப்பட்டது. அதை வருடந்தாறும் துப்பித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மார்ட்டோரியம் எப்பால் மாற்ற வேண்டுமோ அதை அதைப் புதுப்பிக்கப் போகிறார்கள். நான் சொல்கிறேன். ஒரு மாதம் சட்டசபைக் கூட்டம் நடைபெறுகிறது. நீங்கள் அதை என்ன மாதிரிப் புதுப்பிக்கப் போகிறீர்கள் என்பதை நியாயமாக நீங்கள் இந்த சபையில் கேண்டு வந்திருக்கவேண்டும். என்னவோ கெண்டு வரவில்லை. இந்த சபை முடிந்து நாங்கள் ஊருக்குத் திரும்பிச் சென்ற பிறகு, ‘This moratorium has been extended for one more year.’ என்று ஒரு ஆடரைப் போட்டுவிட்டு உட்கார்ந்திருக்கிறீர்கள். எனக்குச் சேட்டால் நான் ஒரு நிலவுடையையார்களுக்காக, அவர்களின் நலனுக்காகத்தான் சொல்லப் பேசுகிறேன். பத்திரிகைகள் இப்படி எங்கள் என்ற நிலம் உள்ளவர்கள் தொழிலுக்குப் பாதிக்கப்படும், அவர்கள் என்ன சதந்திரம் பார்ப்பதற்குக் காசா சொடுக்கிறார்கள் : நாங்கள் போய்க் கேட்டால் நாமம் சாத்துகிறார்கள். இந்த மார்ட்டோரியத்தை நீங்கள் புதுப்பிக்கப்போகிறீர்கள். சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு குத்தகை பாக்கியில்லாடல் கொடுத்து விடுங்கள் என்று ஒரு உத்தரவைப் போடுங்கள். அடுத்தபடியாக “Fair Rent Court”. ஒரு ரூபாய் அல்லது இரண்டு ரூபாய் டைரக்டர் ஒட்டி, குத்தகை பாக்கி இருந்தால் நியாய வாரச் சட்டம் என்ட் கோர்ட்டிற்குச் சென்று வாதுவைசற்று இருவாக இருந்தது. அந்தக் கோர்ட்டில் இப்போது ரக்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கோர்ட்டைப் பழையபடி புதுப்பிக்கவேண்டும். இந்த இரண்டு விஷயங்களையும் சிறு நிலவுடையையாளர்கள் சர்ப்பாக இந்தப் பந்திரி சபையை நான் தீவிரமாகக் கோருக்கொள்கிறேன். உருத்தடியாக நிலவாப் பற்றி, கெய்வாப் அவர்கள் ரிப்போர்ட் பற்றி ஏற்கனவே விரிவாகச் சொல்லிவிட்டேன். அதனாலே அந்த ரிப்போர்ட்டை நீங்கள் எந்தவிதத்திலும் அமல் நடத்த வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1968 மார்ச் 18]

[திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம்]

அடுத்தபடியாக, ஸ்டேட் டிரேடிங் பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்லப் போகிறேன். சர்க்காரிலே வியாபாரம் பண்ணினால் நஷ்டம்தான். பஞ்சாபில் ஒரு மூட்டை பருப்பை 85 ரூபாய் வீதம் வாங்கி இங்கே, 280 ரூபாய்க்குக் கொண்டு வந்துவிட்டார்கள். ஆகவே ஸ்டேட் டிரேடிங் என்ற காரியத்தில், வியாபாரத்தால் சர்க்கார் தலையிட்டுத் தீர். இப்பொழுது சிலை சப்ளைஸ் இலாக்கா வைத்திருப்பதாலேயே எவ்வளவு துன்பங்கள் திருக்கின்றன என்பது தெரிகிறது. ஆகவே, ஸ்டேட் டிரேடிங் செய்வா அறிக்கை, இந்தக் காரியங்களெல்லாம் விட்டுவிட்டு வண்டுடன் ஏன் எம்ப்ளாய்மென்ட் போர்டு போட்டிருக்கின்றன. சிறு நிலக் கலாசாஸ்திரங்களுக்கு விதிலிக்கு செய்து சட்டங்களைச் செய்யுங்கள். இலட்சக்கணக்கான ஏன்முகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு வண்டித்துடன் என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : கணம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, என் உட்சியின் சார்பாகக் கொண்டுவந்த வெட்டுப் பரேரணையை ஆதரித்து சலவா தலதகன் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

அமைச்சரவர்கள் முதலாவதாக இந்த மானியத்தை ஆரம்பிக்கும் பொழுது சில விஷயங்களைக் குறிப்பிட்டார்கள். வரிகளெல்லாம் மிகவும் நியாயமான முறையில், நேர்மையான முறையில் அதிகமான அளவில் வசூலிக்கப்படுகிறது, அதற்கு இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிற சர்க்கார் தான் காரணம் என்று, எல்லாம் சொன்னார்கள். அத்துடன் இப்பொழுது திருக்கும்படியான நிலச் சீர்திருத்தத்தில் புரட்சிகளைக் கண்டிக்கிறோம் என்று, இது ஏற்கனவே செய்யப்பட்ட வரிகளில் திட்டமா? ஏற்கனவே இருந்த பழைய சர்க்கார் கொண்டு வந்த நலச்சீர்திருத்தச் சட்டமா? புதிதாகக் கொண்டுவந்த சட்டமா? என்று ஆராய்ந்து பார்த்தால் தெரியும். திரு. ஆதிமூலம் அவர்கள் பேசும்பொழுது அங்கேயிருக்கும்படியான இராஜாஜி படத்தைக் காட்டி "சேல்ஸ் டாகஸ்"-க்கு மூலக் ததா என்றார்கள். இப்பொழுது சேல்ஸ் டாகஸ் விரிந்து, பரந்து வந்தது என்றால் அதற்குக் காரணம் ஏற்கெனவே போடப்பட்ட திட்டங்கள், திட்டங்களினால் வந்த வருமானம், விற்பனை வரி வசூல் முறை ஆகியவைதான். ஆனால் இந்த வருஷம் பொருளாதார மந்தம் என்றிருந்தாலும் கூட இவ்வளவு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றால் அதற்கு நான் வளக்கம் சொல்லத் தேவையில்லை. சேல்ஸ் டாக்ஸ் அதிகாரிகள் எவ்வளவுதரம் தக்கீப் பிழிந்து வசூல் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதற்கு இது எடுத்துக்காட்டும் இந்த வருஷத்திலே எங்கு வந்த புகார்கள்லே, மதிப்பீட்டுக்கு அதிகமாகப் போட்டு, வரியைக் கட்டிவிடுங்கள், பின்னால் வேண்டுமானால் அப்பீல் செய்து குறைத்துக்கொள்ளலாம் என்று கூறி வசூல் செய்திருப்பதாக இருக்கிறது. அப்பீலுக்குப் போக வேண்டுமென்றாலும் கூட வரியைக் கட்டிவிட்டு அதற்கு மேலே அப்பீல் செய்யும்படியான தரம் பாசியமான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்பீல் செய்பவர்கள் "டிஸ்கம்பென்ஸி" இருந்தாலும் வரியைப் பூராவும் கட்டிவிட்டு மீண்டும் அப்பீல் செய்ய வேண்டுமென்ற நிலையில் இல்லை கஷ்டம் கஷ்டங்களாக இருக்கின்றன. இவ்வாறு கேஸ் என்று உலேந்து கஷ்டப்படுவன விட, "சாட்சிக்காரன் காலில் விழுவதைவிட சண்டைக்காரன் காலிலேயே விழலாம்" என்றபடி விற்பனை வரியைக் கட்டிவிடுபவர்களும் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த நிலையிலே சமீபம் என்பது இருக்கிறது என்று பரக்க வேண்டுமானால் வருஷக் கடைசியிலே பட்ஜெட் ஆக்சனலைப் பார்த்தால் எவ்வளவு வரி பாட்டார்கள். எவ்வளவு வசூல் செய்யப்பட்டது, எவ்வளவு அதிகப்படியான வரி வசூலிக்காமல் இருக்கிறது என்பதெல்லாம் தெரியும்.

வியாபாரிகள் வரி கொடுப்பவர்கள். அப்படி வரி கொடுக்கும்படியானவர்களிடத்திலே வரி வசூலிக்கும்படியான அதிகாரிகள் கண்ணையமாக, நேர்மையாக, நியாயமாக நடந்துகொள்வதிலே என்ற புகார்கள் இருந்து வருகின்றன. அதிகாரிகள் மக்களிடத்திலேயும் வியாபாரிகளிடத்திலேயும் கண்ணியமாக, நேர்மையாக நடக்காமல் அதிகார

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

[1968 மார்ச் 18]

சக்தியைப் பிரயோகப்படுத்துகிறார்கள் என்னும்படியான புகார்கள் இப்பொழுது மட்டுமல்ல, எப்பொழுதும் இருந்து வருகிறது. இப்பொழுது அவர்கள் ஆளுங்கட்சியில் எப்பொழுதும் இருக்கிறோம் என்பதால் சொல்லலாமே தவிர, அதை ஆதரிக்க வேண்டுமென்று சொல்லாமல் தவிர, இவர்கள் எதிர்க்கட்சியிலிருந்தபொழுது பரிசு பேச்சுக்களின் குறிப்புக்களைப் பார்த்தால் தெரியும். அதிலும் குறிப்பாக அமைச்சரவர்கள் அப்பொழுது பேசிய பேச்சுக்களைப் பார்த்தால் தெரியவரும். இப்பொழுது பதவியிலிருப்பதால் அவர்கள் இவ்வாறு பேசுமார்களே தவிர ஆட்சிப் பொறுப்பிலேயிருப்பதால் இவ்வாறு பேசுமார்களே தவிர வேறொன்றுமில்லை என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கை என்ன? அரிசனியப் பற்றிக்கூட விட்டுவிடுங்கள். கொஞ்சம் கொஞ்சமாக இறங்கி வருகிறார்கள். அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள்? “வரிகளைக் குறைப்போம், வசதிகளைப் பெருக்கவோம்” என்றார்கள். ஆனால் என்ன செய்தார்கள்? வரிவசை அதிகப்படுத்தியதோடு, வேதனையையும் அதிகப்படுத்தினார்கள். வசதிகளைப் பெருக்குவது ஒருபுறமிருக்கட்டும். போட்டி நக்சுக்கும்படியான வரிகளினால் உண்டாகும் வேதனைகளைச் சொல்லி முடியாது. இப்பொழுதுதான் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக ஆரம்பித்துக்கொண்டிருக்கிறது. நாளுக்கு நாள் அதிகமாக உச்சக்கட்டத்திலே நிச்சயமாக வரும்.

சட்டசபை நடக்கும்பொழுது வரியைப்பற்றிச் சொல்லாமல், சர்க்கார் உத்தரவிலேயே வரியைப் பாட்டுவிட்டு, “வரியில்லாத பட்ஜெட், வரி இல்லாத பட்ஜெட்” என்று கூறுகிறார்கள். இது முழுப் பூசணிக்காயைச் சோற்றில் மறைப்பது போலிருக்கிறது. இவ்வாறு முழுப் பூசணிக்காயைச் சோற்றில் மறைப்பதில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்களிடமே யாரும் சிறந்தவர்களாக இருக்க முடியாது. வரிகளை உத்தரவிலே பாட்டுவிட்டு, வரியில்லாத பட்ஜெட் பார்த்தீர்களா என்றிருள் சேல்ஸ் பாக்ஸ் 48 கோடியாக இருந்தது 54 கோடியாக எப்படி வந்தது என்று கேட்க வியாபாரிகளெல்லாம் இந்த ஆட்சியை ஆதரித்துக் கொடுத்ததாகச் சொல்லிக்கொள்வார்கள். (குறுக்கீடு) வசூல் செய்து வந்துருக்கிறார்கள். நிலுவையிருந்தது என்றால் தேர்தல் காலத்தில் சில சமயங்கள் ஏற்பட்டிருக்கலாம். அதே நிலையில் எவ்வளவு தூரம் நிலைமை போக்கூடும் என்பது போகப் போகத் தெரியும். கடைசியிலே 72-க்கு முன்னால் நீங்கள் இருப்பது எப்படி என்பது தெரியவரும்.

வரி வசூல்களை நியாயமான முறையில் நடத்துகிறோம் என்பதற்குக் காரணமாக 15 000 ரூபாய் வரையில் விதிவிலக்கு அளித்திருக்கிறோம் என்று சொன்னால் அது சாதாரண விஷயம். விற்பனை வரியிலே ‘கம்பவுண்டிங்’ கொடுப்பதுபற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ‘லேண்ட் ரெவின்யூ’ சேர்ந்திருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன். 75 000 ரூபாய் வரை கம்பவுண்டிங் (குறுக்கீடு).... அதைத்தான் சொல்கிறேன். ‘டர்ன் ஓவரில்’ விவசாயிகள் பருவமழையைப் பார்க்கவேண்டிய நிலையல்லாமல் எத்தனையோ நிலையிருக்கிறது. ஒரு ஏக்கரிலே சாகுபடி செய்து போக மிச்சம் வருவது 20 ரூபாய். அதன்படி ரூ. 4,000 வரை எக்ஸம்ஷன் உண்டு என்று சொன்னார்கள். அப்படியென்றால் 20 ஏக்கராவக்கு எக்ஸம்ஷன் கொடுக்கவேண்டும். அப்படி கொடுத்தால் விவசாயிகளுக்கு வசதியாகியிருக்கும். இன்று ஒரு ஏக்கருக்கு ரூ. 200 வருமானம் என்று சொல்லுகிற நேரத்தில், ரூ. 4 000-க்கு எக்ஸம்ஷன் கொடுக்கிறேன் என்று சொன்ன அதே நேரத்தில் 7½ ஏக்கராவக்குத் தான் எக்ஸம்ஷன் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதை நாங்கள் ஒத்துக்கொள்ளுகிறோம். அந்த அன்றைக்கே நான் பொறுக்குக் குழுவிலே ஒத்துக்கொண்டேன். சலுகை பெறக்கூடிய நிலையில் ஒன்று இருப்பவர்கள் விவசாயிகள் தான். அந்த நிலையிலே நாம் பார்ப்போமானால் காங்கிரஸ் சர்க்காரிலே நாங்கள் அப்பொழுது இந்த நிலவரியை எடுத்துச் செய்வெண்டுமென்று

1968 மார்ச் 18]

[திரு. பி. ஜி. சருத்திரமன்]

முடிவு எடுத்தோம். நிலவரியை ரத்து செய்யவேண்டுமென்று நாம் கூறுவோமானால் அதற்கு என்ன என்ன காரணம் என்பதை பக்தவத்சலம் அவர்கள் ஒரு ரிப்போர்ட்டிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்காக, ஒரு அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. சர்க்காரே தனிய வர்த்தகம் பூராவையும் எடுத்து நடத்தினால் அதிலே கிடைக்கும் இலாபத்திலே இதை சரிக்கட்டலாம் என்று அதிலே சொல்லப்பட்டிருந்தது. நல்ல வ்வுசாயிகள் டாக்ஸ் கொடுக்கும்படியான நிலையிலே 2 கோடி ரூபாய் வருமானம் வந்தது. அதுமட்டுமல்ல, குலிண்டாலுக்கு ரூ. 2, ரூ. 3 கூட இன்சென்டிவ் கொடுத்தார்கள். ஆனால் இப்பொழுது அதையெல்லாம் கணக்கெடுத்து பார்க்காமல் நிலவரியை ரத்து செய்யவேண்டுமென்று சொன்னால் பொருத்தமாக இல்லை. அன்றைக்கே நாங்கள் சர்க்கார் எடுக்கிற நடவடிக்கையின் காரணமாக எவ்வளவு தூரம் வருவாய் கிடைக்கும் என்ற திட்டத்தை சொன்னோம். ஆனால் இவர்கள் சொல்லுகிறார்கள், வரியை எடுத்துவிடுவோம், வரியை எடுத்துவிடுவோம் என்று. எந்த வரியையும் எடுத்துவிடுவேன் என்று சொல்வது சபைம். ஆனால் அதற்கு மாற்றுக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். அந்த வருவாய்க்கு மாற்று வருவாய்க் கண் பிடிக்கவேண்டும். சர்க்காரை நடத்துவதற்கு இந்த சமுதாயத்திற்கு முற்போக்கான நன்மைகளைச் செய்வதற்கு வேண்டிய பணத்தைப் பெருவ தற்காக வரிகள் அவசியம் இருந்தாக வேண்டும். அதை கரவடைவதற்கான அப்பொழுதிருந்த அரசு நில வரியை எடுத்தவிடமே வருமானம் குறையக் கூடாது என்று சொல்லும் நிலையில் ஸ்டீட் டிரெடிங் தானிய போக்குவரத்தை நடத்துமானால் பூரணமாக வருவாயைப் பெருக்க முடியும். அதை நல்லமுறையில் நடத்துமானால் 5 கோடி, 6 கோடி ரூபாய்கள் இலாபம் கிடைக்கும். அத்துடன், ரெவனியூ டிபார்ட்மெண்டிலே சிக்கன நடவடிக்கையை பின்பற்றுவதன் மூலம் 2 கோடி ரூபாய் மிச்சப் படுத்த முடியும் என்றுதான் சொன்னார்கள். ஆனால், இப்பொழுது செய்வார் அவர்கள் இந்த ரிப்போர்ட் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சுதந்திரக் கட்சி உறுப்பினர் ஆதிபூலம் அவர்கள் வெகு அழகாகச் சொன்னார்கள். நீங்கள் இப்படித்தான் அனுகூல வேண்டுமென்று அவர்களிடம் சொன்னால் அவர்கள் அது மாதிரி அளித்துவிட்டுப் போவார்கள் என்று சொன்னார்கள். அப்பொழுது எங்களுக்கு அனுகூலமாகத்தான் ரிப்போர்ட் கொண்டு வந்திருப்பார்கள். இப்பொழுது இதை மாற்றி, அதை மாற்றி இந்த ரிப்போர்ட்டை கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதாவது, தலைவலி போய் திருகு வலி வந்தமாதிரி இருக்கிறது. ரூ. 25, ரூ. 20, ரூ. 15 ரூ. 10, என்று கொடுக்கப்பட்டிருப்பதெல்லாம் பார்ப்பதற்கு நிரம்ப அழகாக இருக்கிறது. ஆனால் யார் கொடுக்கப் போகிறார்கள்? அதுவும், இது பமரினுடைய அடிப்படையில். இது பெரிய ஆபத்து. விவசாய வருமான வாயிலே 2½ பங்காகக் கொடுத்துத் தொலைத்து விடுகிறோம். தயவு செய்து இந்த பயிர் அடிப்படையை வைத்து, அதிகாரிகளிடம் எங்களை குற்றவாளிகளாக ஆக்கவேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களிடத்திலே நாங்கள் போய் நிற்கமுடியாது அவர்களிடத்தில் எங்கள் தொல்லைகளை நிரூபிக்க முடியாது. இந்த இந்த பயிர் என்று அவர்களிடத்திலே சொல்லி நிரூபிக்கமுடியவில்லை, முடியாது. பொறுப்புள்ள எந்த மனத்தனும் அவர்களிடம் போய் நிற்கமுடியாது என்பதைத்தான் நாங்கள் சொன்னோம்.

இந்த செய்வார் ரிப்போர்ட்டிலே ஓரளவு பார்த்தால் கஷ்டமாக வசூலிப் பதை விட்டுவிட்டு மிச்சம் கலெபமான முறையில் வசூலிக்கலாம் என்று எல்லாவற்றையும் சேர்த்து ரூ. 25-க்கு வைத்து விட்டார்கள். இந்த நில வரியிலே ஒரு சிறு வித்தியாசம் இருக்கிறது. அதை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். பழைய படஜ்டிலே ரொண்டுகள், இந்த பட்ஜெட் தொடரிலே கூடச் சொன்னார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன ஒரு பகுதியை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறோம். இந்த மண் வளத்தை வைத்து ஏக்கருக்கு ரூ. 15, ரூ. 6, ரூ. 4 என்று வைத்திருக்கிறார்கள். இது பழைய காலத்திலேயிருந்து இருந்துவருகிற நிலையாக இருக்கிறது. சாயில் டெஸ்ட் வைத்து, மண்வளப் பகுதிவாரியாக வரி கேட்கிறார்கள். ஏழை மக்களுக்கு இந்த மண் விளைவைப்பற்றி ஏனும் தெரியாத காரணத்தால் கீழ் படித்தவர்கள் இது மட்டமான மண் என்று வளமான மண்ணையும்,

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

[1968 மார்ச் 18]

உயர்ந்த மண் என்று மட்டமான மண்ணையும் சொல்கிறார்கள். இது எங்கள் ஊரிலே நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அக்கரை என்ற ஒரு காட்டிலே எக்கருக்கு ரூ. 6 வசூலிக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் நஞ்சம் புளியம்பட்டி என்ற பகுதி ஒருவரும் பார்க்காத பகுதி. அந்த இடத்திலே ரூ. 15 என்று வசூலிக்கிறார்கள். அது மிக மட்டமான பூமி. சில படித் தவர்கள் அக்கரை பக்கத்திலே இருக்கிற பூமி மட்டமான பூமி என்று சொல்லியதன் காரணமாக ரூ. 6 ஆக கொடுக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் நஞ்சம்புளியம்பட்டியிலே யாரும் பார்ப்போரும் கிடையாது. கேட்போரும் கிடையாது. (குறுக்கீடு) அங்கே ரூ. 15 இருக்கிறது. இன்னொரு இடத்திலே இன்னொரு தொகை. ஆகவே, அந்த நிலையிலே பார்ப்போ மாணல் நெல் சாகுபடிக்கு ஒரேவிதமாக ரூ. 10, ரூ. 15 என்று இருக்க வேண்டும். அது எந்த இடமாக இருந்தாலும் சரி. இது மண்வள பூமி, இது திட பூமி, அது மிருதுவான பூமி என்று இவைகளுக்கு தனித்தனியாக பிரிக்கும்படியான நிலை இருக்கவேண்டாம். அதிலேயும் 1008 கிளாஸஸ் ஒன்றும் தரம் இரண்டாம் தரம், மூன்றாம் தரம், ஃபர்ஸ்ட், செக்கண்ட், ஏ.பி.சி, என்று எல்லாம், பிரித்து வைத்திருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ்காரர்கள் வரியை எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் இவர்கள் போட வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள் என்று சொல்லித் தப்பித்துக்கொள்ள முடியாது. நற்பயிருக்குத் தண்ணீர் கிடைக்காததுவாயாக இருக்கக் கூடாது, ஒரே மாதிரியாக இருக்கவேண்டும்.

எங்களுடைய கட்சியினுடைய இலட்சியம், நாங்கள் போட்ட தீர்மானம் நில வரியை ரத்து செய்யவேண்டுமென்பதுதான். நில வரியை ரத்து செய்தால் அதற்குப் பதிலாக வேறு வருமானம் பார்க்கவேண்டும். நில வரியை ரத்து செய்து வட்டு வேறு விதமான முறையிலே ஒரு வரியைக் கண்டுபிடித்தாகவேண்டும். தானிய வர்த்தகத்தைப் பூராவும் சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்வதன் மூலம், அதை விநியோகப்படுத்துதல் மூலம், இந்த நிலவரியை ரத்து செய்தால் உண்டாகும் நஷ்டத்தை நிச்சயமாக சட்டம் செய்து ஒள்காட்டியும் என்ற முறையிலே அதை சர்க்காரே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பது எங்களுடைய திட்டம், இலட்சியம் என்பதை சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இப்பொழுது இங்கே வைக்கப்பட்டிருக்கும்படியான கெய்வாருடைய இரண்டு ரிப்போர்ட்டிலேயும் இப்போதுள்ள சர்க்காருக்கு ஏற்புறையில், அவர்களோடு ஒத்துப்போகிற முறையிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது இருக்கிற சர்க்காரை ஆதரித்ததான் அடிகள் கொடுக்க வேண்டும். ஏனென்றால் அவர்களுக்கும் தெரியும், இது அமைச்சர்களுக்கும் போகும் என்பது. இப்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கும்படியான ரிப்போர்ட்டை பார்த்தால் பழைய ராஜாவே நல்ல ராஜா என்று சொல்லும்படியான நிலையிலே தான் இருக்கிறதே தவிர, இந்த ரிப்போர்ட்டை வைத்து விவசாயிகளுக்கு எந்தவிதமான நன்மையும் ஏற்பட முடியாது என்பதை நான் திட்டவாத்தமாக சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ரெவினியூ டிப்பார்ட்மெண்டை எடுத்துக் கொண்டால், சேன்ட் டாக்ஸை புதிதாக ஆரம்பித்ததாலே, ஒரு ஆர்மி ஆஃப் ஆஃபீஸர்ஸ் அங்கே வந்து விட்டார்கள். ஆனால் ரெவினியூ டிப்பார்ட்மெண்டிலே என்னும் பழைய காலத்திலேயிருந்த முறை, பிரிட்டிஷ்காரன் காலத்திலேயிருந்த முறை தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ரெட்டீப் தான் இன்னும் இருக்கிறது. ரெட்டீப் பிஸ்கித்திலே அவர்கள் ஊறிப் போய், திளைத்துப் போய் மாற முடியாத நிலையிலே இருக்கிறார்கள். இந்த ரெவினியூ டிப்பார்ட்மெண்டிலே இருக்கும் போர்ட் ஆஃப் ரெவினியூவுக்கு நிச்சயமாக ** உவகிப்பே கிடையாது. அப்பொழுது வெள்ளைக்காரன் கலத்திலே அவன் அதிகமாக பயந்து, எவ்வளவு தூரம் ஒரு காரியத்தைத் தள்ளிப் போட முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் தள்ளிப் போடுவதற்காக ரெவினியூ போர்டை வைத்திருந்தான்—அது அதற்காகத்

1968 மார்ச் 18]

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

தான் இருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது போர்ட் ஆஃப் ரெவினியூ அங்கே மத்திய சர்க்காரிலே எப்படி ஒரு பிளானிங் கமிஷன் சூப்பர் கார்பினட் மாதிரி இருக்கிறதோ அதே மாதிரி நமது மாநில சர்க்காருக்கு இது ஒரு சூப்பர் கார்பினெட்டாக, சூப்பர் செக்டரேரியிட்டாக இருக்கிறது. போஸ்ட் ஆபிஸில் ஒரு மணிக்குள் எதுவும் போய்விடுகிறது. ரெவினியூ டிப்பார்ட்மெண்டிலே போனாலே எதுவும் நகருவதில்லை. ரெவினியூ டிப்பார்ட்மெண்டிலிருந்து ஒரு பேப்பர் அமைச்சரிடத்திற்கு செல்வதற்கு 3, 4 மாதங்கள் ஆகின்றன. அவ்வளவுதூரம் காலதாமதம் ஆகிறது. இந்த ரெவினியூ போர்டை எடுப்பதன் மூலம் பல இலட்சக்கணக்கான ரூபாய் இலாபம் வருவதோடு டக்கனூடைய குறைகளையும் தீர்க்க முடியும். அமைச்சரவர்கள் சொல்வார்கள், மக்களோடு தொடர்பு கொள்ளவேண்டுமே அதற்காகத்தான் இது என்று. அவர்களே நேரடியாக மக்களோடு தொடர்பு கொள்கிறார்கள். நேரடியாக, கலெக்டரிடத்திலிருந்து 2, 3 ஜில்லாவுக்கு ஒரு கமிஷனரைப் போட்டு, அவரிடம் அந்தப் பெற்றுப் பை விடவேண்டும். ஆகவே, இந்த ரெவினியூ போர்டை * * * * மூடிவிட்டால் நல்லது என்று நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இது என்ன செய்கிறது என்று விசாரித்துத் தெரிந்து கொள்ளலாம். என்னாலே இது சரியான நடவடிக்கை எடுக்கிறது என்று சொல்ல முடியவில்லை. ஒயி் எலிஃப்மெண்ட், வெள்ளை யானை சாப்பிட்டுக் கொண்டிருப்பதைப் போல இது நடந்து கொண்டிருப்பது இந்தக் காலத்திலே பொருத்தமில்லாத காரியம். இதை உடனடியாக மூட்டும். அதை புரட்சிகரமாகச் செய்யும். ரெவினியூ போர்டை எடுத்துவிட வேண்டும். சாதாரணமாக என்னுடைய ஒரு எலிக்ஷன் பேப்பர் பைசல் ஆவதற்கு 4, 5 வருடங்கள் ஆகின்றன. அவர்களுக்கு என்ன சக்தி இருக்கிறது என்று இவர்களுக்குத் தெரியும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ரெவினியூ போர்டை மூடிவிட வேண்டுமென்று சொல்லுங்கள். * * * * என்பவற்றை நிகழ்ச்சிக் குறிப்பிலேயிருந்து நீக்கிவிட வேண்டும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : சரி, மூடிவிடுங்கள். மூடிவிடுங்கள் என்பது மிகவும் நல்லது என்று நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன். அந்த வார்த்தையை எடுத்துவிடுங்கள். அதை எடுத்துவிட்டு மூடிவிடுங்கள் என்று நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, அமைச்சர் அவர்கள் இந்த புறம்போக்கு நிலங்களையெல்லாம் கொடுத்துவிட்டோம், அதையெல்லாம் பட்டா செய்து விட்டோம் என்று சொன்னார்கள். ஏற்கனவே, நிலமில்லாத விவசாயிகளுக்கு நிலம் கொடுக்கவேண்டுமென்ற திட்டங்கள் போடப்பட்டு இருந்து வருகின்றன. அமைச்சர் அவர்கள் இந்த புறம்போக்கு நிலங்களையெல்லாம் கொடுக்கிறேன், கொடுக்கிறேன் என்று சொன்னதன் காரணமாக பல இடங்களிலே ரோடும் புறங்களிலே உள்ள நிலங்களில் வீடு கட்ட ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். அமைச்சர் அவர்களே சொல்லிவிட்டார், அவரிடத்திலே சொல்லிவிட்டேனா என்று சொல்லி வீடுகட்ட ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். ஃபார்ஸ்ட் லே யாங் களையெல்லாம் அழித்துவிட்டு வீடு கட்ட ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். திட்டத்தை போடுங்கள், நான் வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. வீட்டை கட்டி அங்கே கொடியைக் கட்டி விடுகிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் கொடியை யார் பிரித்துவிட்டார்கள் என்றெல்லாம் அங்கே சொல்லுகிறார்கள். என்னுடைய கிராமத்திலே சில கணக்குப்பிள்ளைகள் ஹைவேஸ் ரோடிலே வீடுகள் கட்டிக்கொண்டு, வீடுக்கு முன்னாலே கொடியைக் கட்டிக்கொண்டு, கலெக்டரிடத்திலே போய் சொல்லுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். கலெக்டரே வந்தாலும் அதை அவர்களிடமிருந்து வாங்க முடியாத நிலை இருக்கிறது. பல இடங்களிலே ஆக்ரமிப்பு இருக்கிறது. எந்த இடத்திலே பார்த்தாலும் ஆக்ரமிப்பு இருக்கிறது. சடுகாட்டிலே கூட கொடியைக் கட்டிக்கொண்டு வீடு கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

* * * * பேரவைத் துணைத் தலைவர் ஆணைகளைக் கீழ்க்கண்டிருக்கிறது.

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

[1968 மார்ச் 18]

வெற்று இடங்களிலே வீடுகள் கட்டிக்கொள்ளுவதிலே எந்த விதமான முறையும் கிடையாது. அந்த நிலைமையான இரக்கிறது. உத்தியோகஸ்தர்கள் அவர்களிடம் போக பயப்படுகிறார்கள். ஆகையினால் என்ன நிலை ஆகுமோ, எந்த அமைச்சருக்கு போன் பண்ணிச் செய்வார்களோ, என்ன நிலையோ என்று நூற்றுக்கணக்கான பேர்கள் நினைக்கும்படியான சூழ்நிலையே நாம் கண்காடாகப் பார்த்து வரலாம். அமைச்சர் அவர்கள் என்கூட வந்தால்கூட நான் காட்டுவதற்கு தயாராக இருக்கிறேன். புறம்போக்கு நிலங்களை யாரும் ஆக்கிரமித்துக்கொள்ள அனுமதிக்கக்கூடாது. சாகுபடி செய்ய நிலம் இல்லாத ஏழை விவசாயிகளுக்கு, அரிஜனங்களுக்குத்தான் அப்பேர்ப்பட நிலங்கள் கொடுக்கப்படவேண்டுமே தவிர, ஏறகனவே நிலம் உள்ளவர்களுக்கு, செல்வாக்கு உள்ளவர்களுக்குக் கொடுப்பது என்ற நிலை ஏற்படுமே யானால், பலபேர்கள் அந்த நிலங்களை ஆக்கிரமித்துக்கொள்ளக்கூடிய நிலைமையான ஏற்படும் என்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகிற சமயத்தில் 'இந்த 20 வருட காலத்தில் விவசாயிகளுக்கு ஒன்றுமே செய்யப்படவில்லை, நாங்கள் இப்பொழுது வந்திருக்கிறோம், ஏழை விவசாயிகளை சுவனப்பதற்கு' என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். இவர்கள் வந்து என்ன செய்வார்கள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. நான் ஒன்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். 20 வருட காங்கிரஸ் ஆட்சியில் நாங்கள் 10, 12 சட்டங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம், ஏழை விவசாயிகளின் பாதுகாப்பிற்காக. தஞ்சாவூரில் பண்ணையான் சட்டத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம், நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றக்கூடாது என்ற சட்டத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம், நியாய வாரிசு சட்டத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம், நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். இவர்கள் நாங்கள் நிறைவேற்றிய சட்டங்கள் ஒழுங்கான முறையில் அமுல்படுத்தப்படுகின்றனவா என்று பார்த்துக்கொண்டாலே போதும், அதிலே பெரிய புண்ணியம் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டங்களில் ஏதாவது தவறு இருக்கிறதா, சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குப் போய் அதற்கு சக்தி இருக்கிறதா, அதில் ஏதாவது தவறு ஏற்படுமா என்ற நிலையில், அரசியல் நிர்ணயச் சட்டத்தையே கூட மாற்றி, 142 சட்டங்களை நாங்கள் நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். அந்தப் பெருமை எங்களைச் சார்ந்தது என்று மிகப் பெருமையோடு நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்படியிருந்தும் நாங்கள் 20 வருட காலமாக விவசாயிகளுக்கு ஒன்றுமே செய்யவில்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். நான் அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒரு சவால் விடுக்கிறேன். நாங்கள் செய்த சட்டங்களை ஒழுங்காக நீங்கள் அமல்படுத்தினாலே அதுவே போதும். நாங்கள் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம், பண்ணையான் பாதுகாப்புச் சட்டம், 60-40 வாரிசு சட்டம், கடன் நிவாரணச் சட்டம், அதாவது கடன் ஒத்திவைப்பு சட்டம் (மார்ட்டெரியம் ஆக்ட்) போன்ற பல சட்டங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். அதிலே இருக்கும்படியான பிரச்சனைகள் எல்லாவற்றையும் நாங்கள் ஆராய்ந்து, கஷ்டப்பட்டு சட்டங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். அப்படியிருக்கும்பொழுது, "20 ஆண்டு காங்கிரஸ் ஆட்சியில் ஒன்றுமே செய்யவில்லை, நாங்கள் வந்தபிறகுதான், முதல் அபைச்சர் அண்ணா அவர்களின் ஆட்சியில்தான் சாதித்துவிட்டோம்" என்று சொல்வது, முழுப் பூச்சணிக் காயையும் சோற்றில் மறைப்பது போலாகும் என்பதை வந்த தத்துடன் சொல்லிக்கொள்கிறேன். விவசாயிகளுடைய கஷ்டங்களை நன்றாக உணர்ந்து நாங்கள் இப்படிப்பட்ட சட்டங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம் என்பதை நன்றாக உணர்ந்து, அவைகளை சரியான முறையில் அமல்படுத்தவேண்டும் என்பததான் என்னுடைய கோரிக்கை. ஏதோ புதியதாக சட்டங்களைக் கொண்டுவரப் போவதாகச் சொல்கிறார்கள். அந்த சட்டங்களைக் கொண்டுவர வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, மேய்ச்சல் நிலத்தைப்பற்றி சொன்னார்கள். ஒரு ஏக்கருக்கு ஒரு மாடு என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். நிலை என்னவென்றால் ஒரு ஏக்கரில் அதிகமான மாடுகளை மேய்ப்பதற்கு நாம்

1968 மார்ச் 18]

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

வசதிகள் செய்யவேண்டும். ஒரு ஏக்கருக்கு ஒரு மாடு என்பது இல்லாமல், மூன்று மாடுகள் மேயும்படியான நிலைக்கு நாம் அபிவிருத்தி செய்து, முன்னேற்றம் செய்யும்படியான நிலைவர்தான் நான் சொன்னேன். மேய்ச்சல் நிலங்களை எடுத்துவிட்டு வேண்டுமென்ற நிலை அல்ல. எதற்காக மேய்ச்சல் நிலங்கள் ஏற்படுத்தப்படுகின்றன என்றால், அது ஒரு லக்ஸரி அல்ல, ஆடம்பரம் அல்ல. கிராமத்தில் புறம்போக்கு நிலங்கள் அவசியம் இருந்தாகவேண்டும். ஜன நெருக்கம் பெருக்கிக் கொண்டே போகிறது. ஒரு ஊரில் ஆயிரம்பேர் இருந்தால், 10 ஏக்கரங்களில் 1,200-ஆக ஜனத்தொகை பெருகிவிடுகிறது. சட்டம் போட்டு இருக்கிற புறம்போக்கு நிலங்களிலெல்லாம் சாகுபடி செய்யலாம் என்று உத்தரவு போடுவதாக வைத்துக்கொள்வோம். வளர்ந்து வருகிற சமுதாயத்தில் மக்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொள்வதற்கு இடம் எங்கே, மாடுகள் இருப்பதற்கு இடம் எங்கே, மாடுகள் மேய்வதற்கு இடம் எங்கே என்பதையெல்லாம் பற்றி, கொஞ்சம் எதிர்காலத்தையும் பற்றி சிந்திக்கவேண்டும். 10 லட்சம் ஏக்கரில் 50,000 ஏக்கர் கொடுத்து விட்டோம் என்றெல்லாம் சொல்லிக்கொள்ளலாம். ஆனால், எதிர்காலத்தில் வளர்ந்துவரும் சமுதாயத்தில் வீடு சட்டிக்கொள்ள மனைக்கட்டுகளுக்கு எங்கே போவது, மாடுகள் இருப்பதற்கு இடத்திற்கு எங்கே போவது, மாடுகள் மேய்வதற்கு எங்கே போவது, எல்லாவற்றையும் கொடுத்துவிட்டோம். என்று சொன்னால், ஒரு வீட்டில் இன்னொரு வீடு கட்டிக்கொள்ளவேண்டிய நிலைமையான ஏற்படும், மாடுகள் வீட்டிலேயே தான் நிற்கவேண்டியதாக இருக்கும். எதிர்காலத்தில் வளர்ந்துவரும் சமுதாயத்தை மனதில் கொண்டு, எதிர்காலத்தில் பெருகிவரும் ஜனத்தொகைக்கு வேண்டிய வசதிகளை செய்வதற்கு, அவர்களுக்கு கஷ்டம் இல்லாதபடி இன்றைக்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று தவிர, எல்லா நிலத்தையும் கொடுத்துவிடுவது என்பது சரியல்ல. எதிர்காலத்தில் ஏற்படும்படியான நிலைகளையும் போலீஸ் செய்து புறம்போக்கு நிலங்களைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பஞ்ச நிவாரணத்திற்காக அதிகமான தொகையை ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அதை நான் பாராட்டுகிறேன். நிச்சயம் பஞ்சம் வரும் என்று நினைத்து போன வருஷம் ரூ. 222 லட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். கோவையில் பஞ்சத்தைப்பற்றி, அதாவது பல்லடம், தாராபுரம், காங்கேயம் ஆகிய பகுதிகள் பற்றி உறுப்பினர் நண்பர் சேனாபதி கவுண்டர் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஒரு குடும்பத்தினர் 15 பைசா என்று சொன்னார்கள். மாடுகள் மேய்வதற்கு இடம் கிடைப்பது, பல்லடம், தாராபுரம் பகுதிகளில் மனிதன் தனக்கு வேண்டிய உணவை வாங்கிச் சாப்பிடும்படியான நிலைதான் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது மட்டுமல்லாமல், கால்நடைகளுக்கு வேண்டிய உணவுகளையும் வாங்கித் தரவேண்டிய கஷ்டமான நிலைதான் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட மக்களுக்கு பாதுகாப்பு சொடுக்குமபடியான நிலையில், அவர்களுக்கு சௌகரியம் செய்து கொடுக்கக்கூடிய நிலையில் மானியங்களை அதிகமாக ஒதுக்கி, நிவாரண வேலைகளை செய்து தர வேண்டும். கோவையில் மட்டுமல்ல, எங்கு இந்த நிலைமை இருந்தாலும் சரி, எந்நெருக்க இடங்களில் பயிர்கள் தீய்ந்து போய்விட்டனவோ, மழை பொழியாமல் இருக்கிறதோ, அங்கு இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு அதிக உதவி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, என்னுடைய கட்சியின் சார்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுத் தீர்மானங்களை ஆதரித்து நான் முடிக்கிறேன்.

*மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று நடைபெற்றிருக்கிற மூன்று மானியங்களின் விவாதத்தில் பல மணி நேரங்கள் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களை தங்களுடைய மேலான கருத்துக்களைத் தெரிவித்ததற்காக நான் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். நில வரித்துறை மானியத்தைப்பற்றி விவாதம் நல்ல வகையில்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[1968 மார்ச் 18]

நடைபெற்றதற்காக, பல்வேறு வகையான கருத்தோட்டங்களைத் தெரிந்துகொள்வதற்கு வாய்ப்பு கிடைத்ததற்காக நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு நன்றி செலுத்துவதற்கு கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பொதுவாக, இந்த விற்பனை வரி மான்யத்தைப் பொறுத்தவரையிலே ஒரு வகையிலே நான் பெரிய வெற்றி அடைந்திருக்கிறேன் என்றுதான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதிலே நான் காஃயிலிருந்து ஒன்றைத்தான் கவனித்துக்கொண்டிருந்தேன். ஒன்றைக்கு நம்முடைய நண்பர் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. கருத்திருமன் அவர்கள் இவ்வளவு வசூல் செய்துவிட்டார்களே, இவர்களுக்கு பெருமை வந்துவிட்டோகிறதே என்று நினைத்து, ஏதோ அதிகாரிகள் முதலில் மதிப்பீட்டை அதிகமாகச் செய்து வசூல் செய்திருக்கிறார்கள் என்றெல்லாம் பேசினார்கள். டெல்லியில்கூட நேற்று முன்தினம் ஒருவர் அம்மாதிரி இன்கம் டாக்ஸ் அதிகாரிகள் முதலில் அதிகமாக பணத்தை வசூல் செய்வதை ஒரு ஆதாரமாக வைத்துச் சொன்னார்கள். ஸ்டேட்ஸ் டாக்ஸ் ரூ. 10 கோடி அதிகமாக வசூல் ஆகியிருக்கிறது என்று, பலபேர்கள் வரி கொடுக்காமல் ஏமாற்றி வந்ததை அதிகாரிகள் திறமையாக தங்களுடைய பணிகளைச் செய்து கண்டுபிடித்து வசூலித்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்வோம் என்பதற்காக, அதிகாரிகள் துன்புறுத்தினதால் கொடுத்தவிட்டார்கள், எஸ்டிமேட்டை அதிகமாகப் போட்டு வசூலித்துவிட்டார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அவர்களும் எங்கேயும் போய்விடமாட்டார்கள். நானும் எங்கேயும் போய்விடப்போவதில்லை, பொதுவாக சில உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். இன்னும் பலகோடி ரூபாய் வசூலாகலாம் என்று சொன்னார்கள். உண்மையில் வர்த்தக சமூகத்தினர், குறிப்பாக மொத்த வியாபாரிகள் எல்லாவற்றிற்கும் பில் கொடுப்பது என்று வைத்துக் கொண்டால் ரூ. 18 கோடிக்கூட அதிகமாக வசூலாகலாம் என்று நண்பர் தூத்துக்குடி உறுப்பினர் திரு. சிவசாமி அவர்கள் சொன்னார்கள். இதிலிருந்து அதிக வரி வசூலாவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதான் மிகத் தெளிவாகத் தெரிகிறது. வர்த்தக சமூகத்தினருடைய மனப்பான்மைகூட இப்பொழுது மாறிக்கொண்டு வருகிறது என்பதில் கொஞ்சம்கூட சந்தேகம் இல்லை. விற்பனை வரி விதிவிலக்கு லிமிட்டை ரூ. 10,000-லிருந்து ரூ. 15,000-க்கு உயர்த்தியிருப்பது, கம்பவுண்டிங் லிமிட்டை ரூ. 75,000 க்கு உயர்த்தியிருப்பது சாதாரண விஷயம், விவசாயிகளுக்கு ரூ. 4,000 வரையில்தான் விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றெல்லாம் பொதுக்கூட்டத்தில் பேசுவது போல் சொன்னார்கள்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : பொறுப்போடு பேசவேண்டுமென்றும், பொதுக்கூட்டத்தில் பேசுவதுபோல் பேசுகிறார் என்றும் அடிக்கடி சொல்கிறார்கள். உதவி சபாநாயகர் அவர்கள் எங்களைக் காப்பாற்றவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அவர்களுக்குப் பொறுப்பு அதிகரிப்பதற்காகத்தான் நான் சொல்கிறேன். விவசாயிகளுடைய வருமானத்திற்குக் கொடுக்கிற பணத்தை....

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : பொறுப்போடு பேச வேண்டும் என்றெல்லாம் பொதுவாக கோவை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தனியாகப் பேசுகிறபொழுது பேசுவதைப் பார்க்கிறேன். இரவரும் கோவை மாவட்டம் தான்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : வேண்டாம் என்றால் விட்டுவிடுகிறேன். அவர்கள் சொன்னார்களே என்று சொல்கிறேன். விவசாயி என்றால் 7½ ஏக்கர், ரூ. 5,000 அதே சமயத்தில் வியாபாரிகள் என்றால், ரூ. 75,000 என்றார்கள். அது அவருடைய பணம் அல்ல. 15,000 லிருந்து 75,000 வரையில் டரன்-ஓவர் தான். தமிழ்நாட்டில் ஒரு லட்சத்திற்கும் அதிகமான வியாபாரிகளில், 20,000 அல்லது 25,000 சிறு வியாபாரிகள் அதனால் அனுசூலம் அடைகிறார்கள். வியாபாரிக்கு மட்டுமல்ல, 3 சதவீதம் வரியை கம்பவுண்டிங் செய்யலாம் என்பதன் மூலமாக, வரி 1½ சதவீதம்தான் ஆகிறது.

1968 மார்ச் 18]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

இந்த வாய்ப்பையும் அவர்கள் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதே மாதிரி, மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் குறிப்பிட்ட கொள்கை அடிப்படையில்தான், அதை வழிகாட்டியாக வைத்துத்தான் செயல்படுகிறோம். அவர்கள் சொன்னார்கள், "pat the poor and tap the rich" என்று. வரியை யார் தாங்குவார்களோ, அவர்கள் மீதுதான் போடப்படுகிறது. அந்த முறையில் இந்தத் துறை நிர்வாக இயந்திரம் இயங்கி வருகிறது. காலேயிலிருந்து உற்று கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். அந்தத் துறை அதிகாரிகளுக்கு எவ்வளவு துன்பங்கள், தொந்தரவுகள் ஏற்படுகின்றன என்பதையெல்லாம் விவாதத்தில் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் அவர்கள், அவற்றை தொல்லிகள் என்று கருதாமல், சேவையாகவும் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். புதிய அரசுடன் நல்ல வகையில், நல்ல தன்மையில் ஒத்துழைத்துச் செயல்படுகிறார்கள். அது வெளிப்படையாகத் தெரிகிறது. அதேமாதிரி அதிகாரிகள் தவறாக இருந்தால், அதை இந்த அரசாங்கம் பார்த்துக் கொண்டிருக்காது. யாராவது வேண்டுமென்றே இடைஞ்சல் செய்தால், அரசாங்கம் அப்படிப்பட்டவர்கள் மீது கண்டிப்பாக நடவடிக்கை எடுக்கும். வியாபாரிகளோ, மற்றவர்களோ சட்டப்படி சேராத பணத்தைக் கொடுக்க வில்லை. சட்டப்படி சேரவேண்டிய பணத்தைத்தான், சர்க்கார் கஜானாவிற்கு வரவேண்டிய பணத்தைத்தான் செலுத்தி யிருக்கிறார்கள், அதனால் தான் அதிகமான வருவாய் வந்திருக்கிறது. அதற்காகப் பெருமைப் படவேண்டியதுதான். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சினிமாக்கொட்டகை வரி பற்றிச் சொன்னார்கள். என்டர்டீன்மெண்ட் டாக்ஸ் மூலம் வரும் வரிப்பணம், அந்த அந்த ஊர்களுக்கும், ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கும், ஊராட்சி மன்றங்களுக்கும், 90 சதவீதம் போகிறது. அவை மாறில் அரசுக்குச் சேருவதில்லை. ஏற்படும் இடைஞ்சல்களைக் களையக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

இன்னும் பல கருத்துக்களைக் குறிப்பிட்டார்கள். திருச்சி உறுப்பினர் திரு. நாகசுந்தரம் பேசியபோது, ஏற்பட்டிருக்கிற சட்டங்கள், முடிவுகள் இவைகளையெல்லாம் தொகுத்து ஒரு அறிக்கையாகக் கொடுக்கவேண்டும் என்றார்கள். இப்பொழுதே, மூன்று மாதத்திற்கு ஒரு முறை, கமர் சியல் டாக்ஸ் செஸ்ட் என்று ஒன்றை வெளியிடுகிறார்கள். அதில் சட்டப் பிரச்சினைகள், ஹைகோர்ட், சப்ரீம் கோர்ட் ஜட்ஜ்மெண்டுகள், இன்னும் சூல்கள் இவை பரிசீலிக்கப் படுகின்றன. அதை வெளியிடுவது எல்லாம் டைக்டர் ஆப் எடேஜனரி அவர்களிடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே வாங்கிக் கொள்ளலாம். அதிகாரிகளுக்கும் கொடுக்கப்படுகிறது.

ராஜபாளையம் உறுப்பினர் திரு. சுப்பராஜா அவர்கள் நிலக்கடலை பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். நிலக்கடலைக்கு ஒரு முனை வரிதான். அதே வரியை இரண்டு மூன்று தடவைகள் போடுகிறார்கள் என்று சொல்வதற்கில்லை. ஆனால் அனாதையே எண்ணெயாக்கும்போது, அது இரண்டாகிறது, எண்ணெயாகவும், பின்னாக்காகவும். அப்பொழுது பல முனை ஆரம்பமாகிறது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சிவசாமி அவர்கள் உப்பு வரி பற்றிச் சொன்னார்கள். அதற்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் சொன்ன குறைபாடுகளைப் பற்றி வாரியத்தினுடையவும் என்னுடையவும் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. அதைப் பற்றி உறுப்பினருக்கும் தெரிவித்திருக்கிறேன்.

இன்னும் விற்பனை வரித் துறையில் குஜராத் மொழியில் நம் மாநிலத்தில் கணக்கு வைத்து இருக்கிறார்கள். அது பற்றி விவரம் நமக்குப் புரிவதில்லை. ஆகவே, ஒரு விசேஷ ஏற்பாடாக குஜராத் மொழியை கமர்ஷியல் டாக்ஸ் ஆபீசர்கள் படிக்கவேண்டும் என்றும், அப்படிப் படிப்பதற்கு வாத்தியார் வைத்துக்கொள்ள ஆகும் செலவைக் கொடுத்தால் சர்க்காருக்கு வருமானம் அதிகம் வரும் என்பதால், அதற்காக அப்படிப்பட்ட உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு இரண்டு அட்வான்ஸ் இன்கரி மெண்டுகள் அல்லது வயதானவர்களாக இருந்தால், ரூ. 500 என்று குஜராத் மொழியைப் பயில் என்று ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருக்கிறது. என்பதையும் இந்த நேரத்தில் தெரிவிக்கிறேன்.

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[1968 மார்ச் 18]

புதிதாக அட்வைசரி கமிட்டி போடவில்லை என்று சொன்னார்கள். சில பேர்களை உறுப்பினர்களாகப் போட்டார்கள். அட்வைசரி கமிட்டியாகப் போடவில்லை என்றாலும், வர்த்தக சங்கங்களை, மற்றவர்களைக் கலந்து, அவர்களோடு தொடர்பு கொண்டு, அப்படிப்பட்ட சங்கங்களின் ஒத்துழைப்பைப் பெற ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு, அந்த வகையில் அவர்களெல்லாம் ஒத்துழைப்புக் கொடுத்ததற்காக இந்த நேரத்தில் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நில வரியைப் பொறுத்தவரையில், நஞ்சை நிலங்கள் பற்றிச் சொல்லப்பட்டது. அமராவதி பாசனத்தில், பவானிப் பாசனத்தில், வைகைப் பாசனத்தில், பரம்பிக்குளம் பாசனத்தில் நஞ்சையாகிவிட்டது. இதற்கு மத்தியில் செய்வார் அவர்களடைய அறிக்கை அடிப்படையில் இன்றைக்கு ஒரு கட்டத்தில் நிற்கிறோம். பல சருத்துக்களும் எடுத்துக் கூறப்பட்டன. இவை எல்லாம் அமைதியாகச் செய்யவேண்டிய காரியங்கள். அவசர அவசரமாக வேகமாகச் செய்யக்கூடியவை அல்ல. அது பற்றிக் குறிப்பிடும் போது இன்னொரு சருத்தையும் குறிப்பிட்டார்கள். திரு. சுப்பாஜா என்று கருத்திறேன், சரியாக யார் என்று ஞாபகமில்லை. எதைக் மிகக் வருத்தமாக இருந்தது ரெவினியூ போர்டு மெம்பர்கள் இவர்களெல்லாம் ஏதோ அரசாங்கத்திற்குத் தக்க மாதிரி, ஜாடை காட்டுவதற்குத் தகுப்படி நடக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். பொதுவாகப் பெரிய இடத்தில், பொறுப்பான உத்தியோகத்தில் உள்ளவர்களை அடர்கள் மீது தப்புகள் இருந்தால் சொல்லலாம். ஆனால், நோக்கம் கற்பிப்பது நம் மன்றத்திற்குச் சரியானது அல்ல என்பதுதான் என்னுடைய அழுதமான எண்ணம். விரிபனை வரியைப் பொறுத்தவரையில் அப்போஸ்ட் அவலிஸ்டெண்ட் கமிஷனருக்குப் போகிறது. அதன் மேல் பரிபூனலுக்கும் போகலாம், போர்டுக்கும் போகலாம் விரும்பினால்தான் போர்டுக்குப் போவார்கள். அல்லது பரிபூனலுக்கே போகலாம். அதன் மேல் ஹைகோர்ட்டுக்குப் போகிறது. போர்டு மெம்பர்கள் ஏதோ தனிப்பட்டவர்களுக்குச் செய்கிறார்கள் என்பதெல்லாம் அவர்கள் ஆற்றும் பணிக்கு ஊறு விளைவிக்கும் வகையில்தான் அமையும். குற்றம் குறைகள் இருந்தால் தவிர்க்க வேண்டியதுதான்.

திரு. கெய்வார் அவர்களுடைய அறிக்கையைப் பற்றிப் பல உறுப்பினர்களும் விமரிசனம் செய்தார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பாலசுப் பிரமணியம் சில சருத்துக்களை எடுத்தரைத்தார்கள். அவற்றை நல்ல வகையில் பரிசீலனை செய்யலாம். ஆனாலும் சில உறுப்பினர்கள், அதிகாரிகள் என்றால், எந்த அரசாங்கம் இருக்கிறதோ, அதன் போக்குப் படி செய்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அப்படிச் சொல்வது நமக்குப் பெருமை அல்ல. நாம் தமிழ் நாட்டில் ஒரு பெரிய மரபை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். தப்பான வகையில் நடக்கும் அதிகாரிகளைக் கண்டிப்பாகத் தண்டனைக்கு உட்படுத்த வேண்டும். ஆனால், நியாயமாக, தன்கடமைகளைச் செய்கிறவர்களுக்கு விலங்கிடுவது போல, எந்த அதிகாரியையும் பற்றிச் சொல்வது முறையாகாது. அப்படிச் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : சபாநாயகர் அவர்களே, தயவு செய்து அமைச்சரவர்கள் ஏதோ குற்றச் சாட்டாகச் சொன்னது போல பேச வேண்டாம். அவர்கள் போர்டு போக்கில் அதிகாரிகள் போகிறார்கள் என்றால், அது கூட நியாயம் தானே? சர்க்காருடைய போக்கில் அவர்களும் போகிறார்கள் என்று சொன்னேன். (மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி "அப்படித்தான் எங்களைக் கெடுத்தார்கள் அதிகாரிகள் என்று சொன்னீர்கள்") ஆம், நீங்கள் கெடவேண்டாம் என்று சொன்னேன்.

பிற்பகல்
5-00

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : சென்ற அரசினுடைய கோரிக்கையின் பேரில் இந்த அறிக்கை தயாரிக்கப்பட்டது. இந்த அரசினுடைய நோக்கத்தை அறிந்துகொண்டு அந்த அறிக்கையில் அதிகாரி எதையாவது சேர்த்திருப்பாரோ என்று கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எண்ணத் தேவை இல்லை.

1968 மார்ச் 18]

திரு. பி. ஐ. கருத்திருமன் : துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, முதல் மைச்சர் அவர்கள் சொன்னதற்கு நன்றி. முதல் அறிக்கை தயாரித்து எங்கள் சர்க்கார் இருந்தபோது இரண்டாவது அறிக்கை நீங்கள் வந்த பிறகு. பார்த்தால் அம்மாதிரி இருக்கும்படியான எண்ணத்தைத் தூண்டுகிறது என்று சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : நான் சொல்ல வந்தது அது கூட அல்ல. ஒரு அரசாங்கத்தில் இருக்கும் உத்தியோகஸ்தர்களும, ஊழியர்களும் சுதந்தரமாகச் செயல்படக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கவேண்டும். இன்று முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருக்கலாம். நாளை வேறொரு கட்சி ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருக்கலாம். எந்தக் கட்சி ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்தாலும், அரசாங்க அதிகாரிகள் அவர்களுடைய கடமைகளைச் சட்ட வரம்புக்கு உட்பட்டு சுதந்தரமாகச் சிந்தித்து முடிவுகள் எடுக்கக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கவேண்டும். அதிலே “என்கலாசுமென்ட்” என்று சொல்வது போல, எந்த வித ஆக்கிரமிப்பும் இருக்கக்கூடாது. அப்படி இருக்குமானால், அது நம்முடைய ஒன்றாய்க் கருதக் கூடியதாக இருக்க முடியாது. திரு. கெய்வார் அவர்களைப்பற்றி இங்கு பேசப்பட்ட கருத்துக் கணக்காக நான் மிகுந்த ஆழ்ந்த வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஒரு பெரிய அதிகாரி அளித்திருக்கும் அந்த அறிக்கையில் உள்ள கருத்துக்களைக்கூட நான் விமர்சனம் சொல்லவில்லை. இன்னொன்று கூடத் தெரிவதாகச் சொல்லவேண்டுமென்றால், திரு. கெய்வார் ரிப்போர்ட்டில் ஆளுங்கட்சிக்குத் தகுந்த ‘வாதிரி’ கூட கருத்துக்கள் இல்லை. மதிப்பிற்குரிய ரெவின்யூ போர்டு மெம்பர் திரு. கெய்வார் அவர்கள் இன்னொரு காரியத்துக்காக இதை அரசாங்கம் ஒரு அறிக்கை தயாரிக்கும்படி சொல்லியிருந்தது. அவரும் ஒரு அறிக்கை சமர்ப்பித்தார். அந்த அறிக்கையை வெளியிடவில்லை. அரசாங்கத்தின் கருத்து ஒரு குறிப்பிட்ட பிரச்சினையில் என்ன என்பதை அவர்கள் தெரிந்திருந்தும் கூட, அதற்கு முற்றிலும் நேர்மாறான ஒரு கருத்தை அவர்கள் கொண்டார்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அவருடைய மனோபாவம் சரியானதுதான். அதிகாரி என்றால் ஆளுங்கட்சியின் அபிப்பிராயத்தைத்தான் அறிக்கையில் சொல்லவேண்டும் என்பது அல்ல. ஆளுங்கட்சி ஒரு காரியத்தில் ஒரு அபிப்பிராயத்தை வைத்திருந்தது. அந்த அபிப்பிராயத்திற்குமுற்றிலும் நேர்மாறான ஒரு அறிக்கையைத் திரு. கெய்வார் அவர்கள் சமர்ப்பித்தார்கள் என்பதை நான் உதாரணத்திற்குச் சொன்னேன். பொதுவாகச் சொல்லவேண்டுமானால், நம்முடைய தமிழகத்தில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் நிர்வாக இயந்திரம் லட்சக்கணக்கான ஊழியர்களைக்கொண்டு அமைந்திருக்கிறது. யார் ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வந்தாலும் அவர்கள் நல்ல முறையில் வழிநடத்திச் செல்வார்கள். சுதந்தரமாகவும் தங்களுடைய காரியங்களைச் செய்யும் அளவுக்கு இருக்கிறார்கள். ஆக, அத்தகைய பாரம்பரியம் உள்ள அதிகாரிகளைப்பற்றி விமர்சனங்கள் குறைவாக இருப்பது நல்லது.

திரு. பி. ஐ. கருத்திருமன் : மீண்டும் ஒரு வினாக்கம் அளிக்க விரும்புகிறேன். நான் எந்த அதிகாரியைப் பொறுத்தும் குற்றம் சொல்லவில்லை. குற்றம் சொல்லவும் மாட்டேன். ஒரு ரிப்போர்ட் வந்திருக்கிறது. அதிலே அவருடைய பெயர் இருக்கிறது. ரிப்போர்ட்டில் கண்டுள்ளதைத்தான் தவறு என்று சொன்னேனே தவிர, அதிகாரியின் எந்த எண்ணத்தைப்பற்றியும் நான் சொல்லவில்லை. அமைச்சருக்கு இருக்கும் எந்த எண்ணத்தையும் நான் குறிப்பிடவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : விற்பனை வரியைப் பொறுத்தவரையில், முக்கியமான ஒன்றை, நம்முடைய கம்யூனிஸ்டுக் கட்சித் தலைவர் திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன் அவர்களும், மற்றவர்களும் சொன்னார்கள். “சிங்கின் பாயிண்ட் வரி” போடுங்கள் என்ற வாதம் இருந்து வருகிறது. சிங்கின் பாயிண்ட் வரி என்றால், ஏதோ பார்ப்பதற்குச் செளகரியமாக இருக்கும்போல் வேடிக்கையாகத் தோன்றலாம். முதலில் 63 பொருள்களுக்கு சிங்கின் பாயிண்ட் வரிதான் இருந்தது. அதில் இருக்கும் கஷ்ட நஷ்டங்களையும் நிலைமைகளையும் வியாபாரிகள் சங்கத்தின்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[1968 மார்ச் 18]

மூலமாகவும், அட்டைசரி கமிட்டி மூலமாகவும், டாக்டர் லோகனாதன் கமிட்டியில் தெரிவித்து, 49 பொருள்களுக்குத்தான் சிங்கின் பாயிண்ட் வரி என்று அந்த அளவுக் குறைந்து வந்தது. சிங்கின் பாயிண்ட் டாக்சில் சில இடைஞ்சல் இருக்கிறது. “ஈவிலி ஐடென்டிஃபிகேஷன் பைண்டிக்ரிப்டன்” என்ற வகையில் பார்த்தவுடனே தெரிவதாக இருக்க வேண்டும். நிலக்கடலை அந்த வகையில் வராக. காரணம், அது பல இடங்களில் உற்பத்தியாகி மூட்டைகளில் வரும். ஆனால், அம்பாசடர், பியட் கார்டுள் போன்றவைகளைப் பொறுத்த வரையில், அவை ஒரு உருவம் உடையவைகா இருக்கின்றன அது மாதிரியாக, “ஸோர்ஸ் ஆஃப் ப்ரொடக்ஷன் ஆஃப் லைட் குட்ஸ் ஷூட் பி ஐடென்டிஃபிகேஷன்” என்னும் வகையில், எங்கே உற்பத்தியாகிறது என்பது ஐடென்டிஃபிகேஷன் பைண்டிக்ரிப்டன். பெட்ரோல் என்றால், அது பர்மா ஷெல், எஸ்ஸெர், கால்டெக்ஸ், இந்தியன் ஆயில் போன்ற நான்கு கம்பெனிகள்தான் தயாரிக்கின்றன என்பது தெளிவாகத் தெரிந்துவிடுகிறது. ஆகவே, ஒரே இடத்தில் வரி போட்டு வாங்கி விடலாம். அதனால், “ஸோர்ஸ் ஆஃப் ப்ரொடக்ஷன் ஆஃப் லைட் குட்ஸ் ஷூட் பி ஐடென்டிஃபிகேஷன்” என்று இருக்கிறது. மோட்டார் கார்கள்—பியட், அம்பாசடர் போன்றவை குறிப்பிட்ட ஒரே இடத்தில் உற்பத்தியாவதால் அங்கே வரி போட்டு, ஒரே பாயிண்டில் வரியை வாங்கிக் கொள்ளலாம். ஆனால், மற்ற சில பொருள்களைப் பொறுத்தவரையில், கை மாறும்போது, யார் வாங்கினார்கள், எங்கே போனது என்று தெரியாமலிருக்கும். அதனால், சிங்கின் பாயிண்ட் விதிப்பதில் கஷ்டம் இருக்கிறது. அதுமட்டுமல்லாமல், சிங்கின் பாயிண்ட் என்றால், அச்சுக்காக கணக்கு வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் கம்பவுண்டிங் முறையினால் ஏற்படும் அனுசூலிங்கெல்லாம் சிங்கின் பாயிண்டிங் இல்லை. சிங்கின் பாயிண்ட் என்றால், எவ்வளவு டர்ன்-ஒவர் செய்கிறார்கள் கணக்கு வைத்து கொள்ளவேண்டும். அதெல்லாம் சிறிய வியாபாரிகளால் முடியாது.

எண்ணெயைப்பற்றிச் சொன்னார்கள், திருமங்கலம் மொகுதி உறுப்பினர் திரு. சித்தன் அவர்கள். கணக்குப் புத்தகங்களை எடுத்துக் கொண்டு போவது போன்ற காரியங்களில் கசப்பான நிலைமை பற்றி யெல்லாம் சொல்லப்பட்டது. சிங்கின் பாயிண்ட் போட்டால் கணக்கு வைத்துக்கொள்ளவேண்டிய அவசியம் வருகிறது. ரிஜிஸ்டர் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. இடைஞ்சல் ஏற்படுகிறது. அந்தந்தப் பொருள்களினாலுண்டான உறவு நிலைமைக்குத் தகுந்தமாதிரி நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. வியாபார சமூகத்தினரே இப்பொழுதுள்ள நிலையை ஒத்துக்கொண்டுவிட்டார்கள். அவர்களிடமிருந்து இப்பொழுது அவ்வளவு பெரிய கோரிக்கை இல்லை. ஆனால், ஏகேர் ஒருமுனை வரி என்றால் சலபமாக இருக்கும் என்று கருதிக்கொள்ளுகிறோம். சில பொருள்களுக்குத்தான் சிங்கின் பாயிண்ட்டில் வரி போடமுடிகிறது.

நில வரியைப் பொறுத்த வரையில் நல்ல கருத்துக்களையெல்லாம் உறுப்பினர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். பொதுவாக, இந்த ஆண்டில் ஐம்பதாயிரம் ஏக்கர் தரிசு நிலங்கள் நிலமற்ற விவசாயிகளுக்கு வழங்கப் பட்டிருக்கின்றன. பல்வேறு மாவட்டங்களில் தீவிரமான நிலைமைகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. என்கோர்ச்மென்டினால் பல இடைஞ்சல்கள் இருக்கின்றன. அவற்றையும் நிவர்த்தி செய்து இன்னும் பல பேர்களுக்கு உரிமை ஆக்குவதற்கான காரியங்கள் மேற்கொள்ளப்படும்.

இந்த விவாதத்தின்போது, விவசாயிகள், உழவர் பெருமக்கள் இவர்களுக்கெல்லாம் காங்கிரஸ் கட்சி ரொம்பக் காரியங்கள் செய்ததாக சிலர் பெருமைப்பட்டுக்கொண்டார்கள். அவர்கள் பெருமைப்பட்டுக்கொள்வதில் எனக்குக் கோபம் கிடையாது, சந்தோஷம்தான். குடியானவர்கள் பாதுகாப்புச் சட்டம் என்ற பெயரால் பல நிலைமைகள் ஏற்பட்டதைப்பற்றியும் எத்தனையோ வழக்குகள் இருக்கின்றன என்றும் திரு. ஆ. கு. சப்பையா போன்றவர்கள் சொன்னார்கள். மன்னார்குடி, திருத்தறைப்பூண்டி ஆகிய இடங்களில் பல நிலைமைகள் ஏற்பட்டு வழக்குமன்றங்களுக்குப் போகின்ற நிலைமைகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. குத்தகைதாரர்கள், சாகுபடியாளர்கள் பாதுகாப்புச் சட்டம், நியாய வாரிசு சட்டம் இவையெல்லாம் மிரசுகாரர்கள்

1968 மார்ச் 18]

[திரு கே. ஏ. மதியழகன்]

பாதுகாப்புச் சப் ங்களாக எப்படி உருவெடுத்தன என்பதெல்லாம் எல்லோருக்கும் தெரிந்ததே. ஆனாலும், இந்த அரசு விவசாயப் பெருங்குடி மக்களை வாழ்விக்க வேண்டும் என்ற கருத்தில், பெரும் அக்கறைகொண்டு இருக்கிறது. அந்த வகையில் இந்தக் காரியங்களை நிறைவேற்றுவதற்காக இந்த மாமன்றத்தில் நல்ல ஆக்கபூர்வமான யோசனைகளைத் தெரிவித்ததற்காக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

பஞ்சத்தைப்பற்றி உருக்கமாக இங்கே எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. பல இடங்களில் உள்ள நிலைமைகள் நமக்கு நன்றாகத் தெரிகிறது. அதற்கான என்ன என்ன காரியங்கள், சாத்தியக்கூறான காரியங்கள் செய்யவேண்டுமோ, அந்தக் காரியங்களைச் செய்யுமாறு கலெக்டர்களுக்கு ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், சில இடங்களைப் பொறுத்து மிகைப்படுத்திக் கூறப்பட்டது. அப்படிச் சொன்னால் ஏதாவது நடக்காதா என்பது கருத்தாக இருக்கலாம். பொது வாழ்வில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் பல இடங்களில் உள்ள நிலைமைகளை அறிந்து கருத்து தெரிவிக்க வேண்டியதுதான். பல ம் தொகுதியைக் குறித்து ஒத்துக்கொண்டோம் சில இடங்களில் நன்றாக வயல் விளைந்திருக்கும் என்றாலும், பஞ்சமாக இருக்கிறது என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமையும் இருக்கிறது. தம்முகத்தில் எந்த இடத்தில் பஞ்ச நிலைமை இருந்தாலும், அங்கு நிவாரணம் அளிக்க வேண்டும் என்பதில் எல்லோருக்கும் அக்கறை இருக்கிறது. தஞ்சை, இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் புயல் ஏற்பட்டு, அங்கு எவ்வளவோ சிரங்கள் ஏற்பட்டன. அப்பொழுது துயர் தணிப்பு வேலைகளுக்காக 70 லட்ச ரூபாய் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்குச் செலவு செய்தோம். 50 லட்ச ரூபாய் தஞ்சையிலே செலவு செய்தோம். இப்படியெல்லாம் செய்வதற்குக் கடந்த ஆண்டு ஆறு கோடி ரூபாய் செலவானதற்கு இரண்டு கோடி ரூபாய்தான் மத்திய அரசு கொடுத்தார்கள். சென்ற வருஷம் இந்த வருஷம் இரண்டுக்கும் சேர்த்து இரண்டரை கோடி ரூபாய்தான் கடனாகக் கொடுத்தார்கள். ஆனால், அல்லாம, பிகார் ஆகிய மாநிலங்களில் வெள்ள நிலைமை ஏற்பட்டபோது, ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் 100 கோடி ரூபாய், 150 கோடி ரூபாய் செலவு செய்கிறார்கள். ஆனால், நம்முடைய மாநிலத்தில் ஏற்படும் உற்பாதங்களைப் பொறுத்த வரையில், இன்னும் அதிகமான தொகை மத்திய அரசு ஏதுக்கும் வகையில், இங்கே எதிர்க்கட்சியில் இருக்கும் உறுப்பினர்கள் இந்த ஆட்சிக்கு வலுவூட்டுவார்களானால், மேலும் பெற வசதியாக இருக்கும். இயற்கையினால் ஏற்படுகிற கொடுமைகளுக்குப் பரிசாரம் வேண்டுமென்று கேட்கும்போது, இந்த மாநிலம் புறக்கணிக்கப்படக்கூடாது, பாபநாசம் காட்டப்படக்கூடாது. இன்னும் உதவி தேவைப்படும்போது, அதைப் பெற வாய்ப்பு இருக்கவேண்டும். இந்த விவாதத்தில் நல்ல முறையில் ஆக்கபூர்வமான பல கருத்துக்களைத் தெரிவித்த அனைவருக்கும் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அர்பன் லாண்டு டாக்ஸ் பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டது. அது வழக்கு மன்றத்தில் தாவாவில் இருப்பதால், அதைக் குறித்து சபையில் பேசக் கூடாது. அதைக்குறித்து உறுப்பினர்களும் கேட்கக்கூடாது, நானும் பேசக்கூடாது. வழக்கு முடிந்த பின்பு, வாய்ப்பு நேரும்போது, அர்பன் லாண்டு டாக்ஸ் பற்றிப் பேசிக்கொள்ளலாம். இப்பொழுது நான் அதைப் பேச விரும்பவில்லை. அதனால்தான் இதுவரையிலும் அதைப்பற்றிப் பேசவில்லை என்று கூறிக்கொண்டு, இந்த மானிய கோரிக்கைகளினின்று வெட்டுத் தீர்மானங்கள் கொடுத்தவர்கள் எல்லோரும் அவற்றை வற்புறுத்தாமல், தயவு செய்து திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளுமாறு கேட்டு, இந்த மானியக் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றித் தருமாறு எல்லாத் தரப்பினரையும் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. கே. எம். ராமசாமி கவுண்டர், திரு வி. கே. கோதண்டராமன், திரு ஏ. அ. சுப்பராஜா, திரு என். எஸ். வி. சித்தன் ஆகிய உறுப்பினர்கள் வெட்டுத் தீர்மானங்களை வற்புறுத்தவில்லையாதலால், உவை பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றன.

[1968 மார்ச் 18]

திரு. சோ. அழகர்சாமி அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லையாதலால் அவரையே வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டதாகக் கருதப்படும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அடுத்து, அவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“கோரிக்கை எண் 3—‘பொது விற்பனை வரியும் ஏனைய வரிகளும், தீர்வைகளும்—நிர்வாகம்’ என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 1,58,80,700-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப் பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அடுத்து கோரிக்கை எண் 1. திரு செ. பாலசுப்பிரமணியன், திரு. என். எஸ். வி. சித்தன், திரு. கே. எம். ராமசாமி கவுண்டர், திரு. ஏ. அ. சுப்பிரமணியன், திருமதி கே. பி. ஜானகியம்மாள் ஆகியோர்கள் வெட்டுத் தீர்மானங்களை வற்புறுத்த வில்லையாதலால், அவை பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றன.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா, திரு. எம். சுரேந்திரன் ஆகிய உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய இருப்பிடங்களில் இல்லையாதலால், அவர்களையே வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டன வாகக் கருதப்படும்.

அவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“கோரிக்கை எண் 1—‘நிர்வாகத் துறை’ என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 1,60,26,600-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப் பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அடுத்து, கோரிக்கை எண் 31. திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன், திரு. க. இராமமூர்த்தி, திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன் ஆகியோர்கள் வெட்டுத் தீர்மானங்களை வற்புறுத்த வில்லையாதலால், அவை பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் படுகின்றன.

திரு. கே. என். குமாரசாமி அவர்கள் தன்னுடைய இருப்பிடத்தில் இல்லையாதலால், அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டதாகக் கருதப்படும்.

அவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“கோரிக்கை எண் 31—‘பஞ்சத் தணிப்பு’ என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 1,72,80,800-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப் பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இத்துடன் பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் முடிவுறுகின்றன. பேரவை மீண்டும் நாளை காலை 9 மணிளவில் கூடும்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.